

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R
ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์

ของ

รินขวัญ แก้วอุ้นเรือน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา

เมษายน 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R
ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์
ของ
รินขวัญ แก้วอุ้นเรือน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา
เมษายน 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF THAI READING SKILLS PACKAGES FROM PRINTED
MATERIALS USING CIRC AND SQ4R AFFECTING READING COMPREHENSION,
ANALYTICAL THINKING, AND LEARNING ACHIEVEMENT OF
MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS

By

RINKWUN KAEWUNRUEN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Research and
Development at Sakon Nakhon Rajabhat University

April 2019

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้
การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่ส่งผลต่อ
การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ รินชวิญ แก้วอุ้นเรือน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบกรรมการสอบและ
(ดร.อุษา ปราบหงษ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.สมเกียรติ พละจิตต์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.ศุภกร ศรเพชร) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์)
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 30 เดือน เมษายน พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น ประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ ประธานสาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา ที่ให้ความกรุณาเอาใจใส่ดูแล ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.อนุภูมิ คำยัง อาจารย์สาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย นางสุภาพ อามุกตะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส นางสุภาพรณี ภูดินทราย นางกฤษณีนาถ เจริญสุข และนางรัชวรรณ เหมะธูลิน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ นายอานนท์ อินทรพานิชย์ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ได้อนุญาตให้ใช้นักเรียนในการหาคุณภาพเครื่องมือ ทดลองและเก็บข้อมูลการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่มีส่วนให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนายวิทยา เมฆวัน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาตงสหราษฎร์อุทิศ และเพื่อนสาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษารุ่นที่ 6 ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำ เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ รวมถึงนายประจักษ์ เข้มไคร ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิในปัจจุบัน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมวิชาชีพทุกท่าน และขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน คอยดูแลและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย ตลอดเวลา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้เป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอน และผู้ที่มีพระคุณทุกท่านที่สนับสนุนการศึกษาของข้าพเจ้ามาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

รินขวัญ แก้วอุ้นเรือน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	รินขวัญ แก้วอุ้นเรือน
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น ดร.สมเกียรติ พละจิตต์
ปริญญา	ค.ม. (การวิจัยและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 5) เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 37 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในงานการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R จำนวน 7 ชุด 2) แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ 3) แบบทดสอบการวัดแบบคิดวิเคราะห์ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ สถิติที่ใช้ในการคิดวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) สถิติทดสอบค่า (t-test for Dependent Samples) การคิดวิเคราะห์ตัวแปรปรวนทางเดียว (One – Way

ANOVA) การคิดวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (One-Way MANCOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANCOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 83.54/82.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. การอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05
4. ผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้น พบว่าตัวแปรตามทั้ง 3 ตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางและต่ำ ส่วนการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ ชุดฝึกทักษะการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC
เทคนิคการสอนแบบ SQ4R การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์
ผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

TITLE Development of Thai Reading Skills Packages from Printed Materials Using CIRC and SQ4R Affecting Reading Comprehension, Analytical Thinking, and Learning Achievement of Mathayomsuksa 3 Students

AUTHOR Rinkwun Kaewunruen

ADVISORS Asst. Prof. Dr. Phit Thongchan
Dr. Somkiat Palajit

DEGREE M.Ed. (Educational Research and Development)

INSTITUTION Sakon Nakhon Rajabhat University

YEAR 2019

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop Thai reading skills packages from printed materials using CIRC and SQ4R affecting reading comprehension, analytical thinking, and learning achievement of Mathayomsuksa 3 students to contain the efficiency of 80/80, 2) to compare the students' reading comprehension before and after the intervention, 3) to compare the students' analytical thinking before and after the intervention, 4) to compare the students' learning achievement gained before and after the intervention, and 5) to compare reading comprehension, analytical thinking and learning achievement of students whose achievement motivation varied (high, moderate and low). The samples, obtained through cluster random sampling, consisted of 37 students in Mathayomsuksa 3 students who studied in the academic year 2018 at Matthayomwaritchaphum school under the Secondary Educational Service Area Office 23. The instruments included: 1) the Thai reading skills packages from printed materials using CIRC and SQ4R, 2) reading comprehension test 3) analytical thinking test 4) learning achievement test. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, E_1/E_2 , t-test (Dependent Samples), One-way ANOVA, One-way MANCOVA, and One-way ANCOVA.

The study revealed these results:

1. The Thai reading skills packages from printed materials using CIRC and SQ4R contained the efficiency of 83.54/82.05 which were higher than the set criteria of 80/80.
2. The students performed better in the post-test on reading comprehension at the .05 level of significance.
3. The students' analytical thinking was significantly higher than after being taught by the developed Thai reading skills packages at the .05 level of significance.
4. The students' learning achievement was significantly higher than that of before the intervention at the .05 level of significance.
5. After the intervention, the three variables in terms of reading comprehension, analytical thinking and learning achievement of students with different achievement motivation were at the .05 level of significance. In addition, levels of reading comprehension and learning achievement of the students with high achievement motivation were higher than the those of the students with moderate and low achievement motivation, whereas the analytical thinking of the students with different achievement motivation was not different.

Keywords Thai Reading Skills Packages, Printed Materials, CIRC, SQ4R, Reading Comprehension, Analytical Thinking, Learning Achievement

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
สมมติฐานของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	9
กรอบแนวคิดของการวิจัย	10
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	17
ชุดฝึกทักษะ	23
สื่อสิ่งพิมพ์	27
การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC	31
เทคนิคการสอนแบบ SQ4R	44
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	55
การอ่านจับใจความ	66
การคิดวิเคราะห์	75
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	101
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	109
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	116
งานวิจัยในประเทศ	116
งานวิจัยต่างประเทศ	121

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า	
3	วิธีการดำเนินงานวิจัย	125
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	125	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	126	
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	127	
รูปแบบของการวิจัย	138	
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	138	
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	141	
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	147
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	147	
ลำดับขั้นตอนที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	148	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	149	
5	สรุปผล อภิปรายผลและขอเสนอแนะ	161
สรุปผล	161	
อภิปรายผล	162	
ขอเสนอแนะ	172	
บรรณานุกรม	175	
ภาคผนวก	191	
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และหนังสือขอความอนุเคราะห์	193	
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	203	
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือ	301	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	337
ประวัติย่อของผู้วิจัย	353

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด	127
2	รูปแบบการวิจัยแบบ One Groups Pretest Posttest Design กลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง	138
3	วันเวลาที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้	139
4	ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค การสอนแบบ SQ4R	149
5	ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	150
6	ผลการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	151
7	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลัง เรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	152
8	ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียน การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนต่างกันโดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)	153
9	ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One-way MANOVA)	154

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA) ของตัวแปรตาม การอ่านจับใจความหลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน เมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคสอนแบบ SQ4R	155
11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันเป็นรายคู่ เมื่อได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	156
12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA) ของตัวแปรตาม การคิดวิเคราะห์หลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน เมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	157
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA) ของตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน เมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	158
14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันเป็นรายคู่ เมื่อได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	159

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 1	303
16	ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 2	304
17	ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 3	305
18	ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 4	306
19	ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 5	307
20	ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 6	308
21	ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 7	309
22	ค่าเฉลี่ยและระดับคุณภาพ ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	310
23	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ	311
24	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการอ่านคิดวิเคราะห์	314
25	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	317
26	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ การอ่านจับใจความ	320
27	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด การคิดวิเคราะห์	323
28	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	326
29	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E ₁) ของชุดฝึกทักษะภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน (E ₂)	329
30	คะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R	334

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
2 สมองกับการคิดวิเคราะห์	83
3 ลักษณะการคิดวิเคราะห์	94
4 แสดงสรุปขั้นตอนของการวิจัย	137

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการสื่อสารเป็นความรู้สึกละหัดตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 6) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน ครูจึงจำเป็นต้องเอาใจใส่และพยายามใช้วิธีการหลากหลายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียน เห็นความสำคัญและ

ประโยชน์ของการอ่าน มีทักษะตามวัยและศักยภาพของตนอันจะทำให้เกิดนิสัยรักการอ่าน ย่อมส่งผลไปถึงการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในระดับที่สูงขึ้นจนถึงขั้นนำไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตอย่างมีคุณค่า และประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 138) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดให้ การอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียน เป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่ผู้เรียนทุกคนจะต้อง ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านการศึกษา แต่ละระดับชั้นและมีขอบเขตในการประเมิน คือ การอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ให้ข้อมูลสารสนเทศ ข้อคิด ความรู้เกี่ยวกับสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้อ่านนำไปคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ สรุปแนวคิดคุณค่าที่ได้ นำไปประยุกต์ใช้ด้วยวิจารณญาณ และถ่ายทอด เป็นข้อเขียนเชิงสร้างสรรค์หรือรายงานด้วยภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือเรียน บทความ สุนทรพจน์ คำแนะนำ คำเตือน แผนภูมิ ตาราง แผนที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 39) และกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ว่านักเรียนจะต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและ เหมาะสมกับเรื่องที่อ่านเข้าใจความหมายโดยตรงความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญ และรายละเอียดที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผัง ความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับ อย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 5)

การอ่านจับใจความจึงถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็น เพราะข้อมูลข่าวสารในโลก ปัจจุบันส่วนใหญ่รับข้อมูลข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต หนังสือเรียน บทความ วารสาร ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความทั้งสิ้น โดยในการจัดการเรียน การสอนภาษาไทย ครูผู้สอนควรพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่าง ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ ความสามารถในการอ่านจับใจความช่วยให้อ่าน หนังสือได้เร็ว ซึ่งความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนอยู่ที่ความสามารถในการอ่านจับ ใจความ ถ้านักเรียนอ่านเข้าใจและจับใจความได้ จะเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน เกิดนิสัยรัก การอ่าน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและรู้จักคิดวิเคราะห์สิ่งที่อ่านไปด้วยจะ สามารถนำความรู้ที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในทุกโอกาส ซึ่งจะเป็นการนำไปสู่ความสำเร็จได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2560 พบว่าสาระที่ 1 การอ่านมีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 52.55 มีคะแนนเฉลี่ยระดับสถานศึกษา 52.71 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศแต่มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึง 60.00 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561) ในระดับโรงเรียนจากการประเมินกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่าน ปี 2559-2560 พบว่านักเรียนมีผลการประเมินสมุดบันทึกการอ่านคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.63 (โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ, 2561, หน้า 9-10) อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้คือร้อยละ 80 และจากข้อเสนอแนะของครูที่ปรึกษาและครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าส่วนใหญ่ของนักเรียนมีปัญหาเรื่องการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ ที่กล่าวว่าจากสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนพบว่าปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียนคืออ่านแล้วจับใจความไม่ได้ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ไม่สามารถแยกความรู้ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควรทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษาวิชาต่าง ๆ ด้วย (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544, หน้า 88) ดังนั้นทักษะการอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการเรียนรู้เพราะการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาความรู้และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเพราะการอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542, หน้า 3) จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรจะใช้เทคนิคอย่างหลากหลายให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเองโดยให้มีการเชื่อมโยงกับธรรมชาติจินตนาการความงามปัญญาและฐานความจริงที่พึงปรารถนาในอนาคตควรเป็นผู้เรียนที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ทั้งนี้เพราะทักษะการคิดเป็นหัวใจของการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าถึงความรู้ความสามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ การปลูกฝังหรือการพัฒนาการคิดต้องริเริ่มตั้งแต่ผู้เรียนเข้าสู่สถานศึกษาเพราะผู้เรียนมีธรรมชาติของการอยากเรียนรู้อยากเห็นสูงอยู่แล้วถ้าผู้เรียนได้รับการกระตุ้นส่งเสริมตั้งแต่เริ่มต้นก็จะเป็นการช่วยพัฒนาศักยภาพทางการคิดที่มีอยู่ในตัวให้ก้าวหน้าถึงขีดสูงสุดซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนาความสามารถในการคิดที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการคิดจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

ถูกต้องและเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง (ทิตินา แชมมณี, 2543, หน้า 19) นอกจากนี้จะมุ่งเน้นการสอนภาษาไทยให้เกิดทักษะการอ่านแล้วยังควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านกระบวนการคิดวิเคราะห์ด้วย เนื่องจากการคิดวิเคราะห์เป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการอ่านจับใจความ ครูผู้สอนควรนำทักษะการคิดวิเคราะห์ไปใช้ในการพัฒนากับการอ่านจับใจความของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ ครูจะต้องฝึกให้ผู้เรียนแยกแยะ ทำความเข้าใจ ตีความ และให้เหตุผลต่อสิ่งที่วิเคราะห์ โดยอาศัยความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้น ๆ และใช้เทคนิคการตั้งคำถามประกอบ หากนักเรียนรู้จักใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบจะสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอในการตัดสินใจ แก้ปัญหาหรือคิดสร้างสรรค์ ในขณะที่อ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่านจะสามารถค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง การจัดการกระบวนการเรียนรู้จะสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้อย่างกว้างขวาง ผู้เรียนจะได้รับรู้ ได้คิดวิเคราะห์ คิดจำแนก และคิดเชื่อมโยงไปยังเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 41) อีกทั้งการพัฒนาความสามารถในการคิดจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง

การเรียนการสอนที่พัฒนาด้านทักษะการอ่านครูผู้สอนต้องใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม และต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนควรจะศึกษาวิธีการสอนแต่ละวิธีให้เข้าใจเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539, หน้า 17-39) การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญมีหลายวิธี วิธีหนึ่งที่จะทำให้วิธีการพัฒนาด้านการอ่านที่น่าสนใจอีกวิธีหนึ่งเพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้มีความสามารถในทักษะการอ่านจับใจความ คือการเรียนแบบร่วมมือ CIRC (Cooperative integrated Reading and Composition) เป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ ซึ่งในกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันมีกิจกรรมฝึกเป็นทีมฝึกเป็นรายบุคคลและมีการประเมินผล (Slavin, 1987, pp.7-13) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านอย่างกว้างขวาง (นัยนา จันตาวงศ์, 2551, หน้า 2-3) ให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหา รู้จักคิดมีคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกัน ละความร่วมมือภายในกลุ่ม เกิดการเรียนรู้ทักษะบางอย่างจากกันละกันซึ่งการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นการสอนที่เน้น

ผู้เรียนเป็นสำคัญมุ่งจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนโดยที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริงทุกชั้นจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (นพมณี ชันติแก้ว, 2547, หน้า 27-28) จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงได้รับการฝึกฝนทักษะการแสวงหาความรู้ทักษะการบันทึกความรู้ทักษะการคิดทักษะการจัดการกับความรู้ทักษะการแสดงออกทักษะการสร้างความรู้ใหม่ จากผลการศึกษาค้นคว้างานวิจัยพบว่าการเรียนแบบร่วมมือ CIRC ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านดีขึ้น (วิภาพรรณ นาอุทิศ, 2552, หน้า 78-80) ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือ CIRC เป็นวิธีการสอนที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหา รู้จักคิดมีคุณธรรม จริยธรรมเสริมสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกันและความร่วมมือภายในกลุ่มเกิดการเรียนรู้ทักษะบางอย่างจากกันและกันและการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำหรือฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางขึ้น มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น (วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์, 2545, หน้า 131) และการสอนอ่านภาษาไทยวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ คือ วิธีการอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ที่พัฒนาโดย พอด มี 6 ขั้นตอน (Survey, Question, Read, Recite, Record and Reflex) แต่ SQ4R เพิ่มขั้นตอนการเขียน (Record) เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจในรูปแบบของการเขียนสรุปใจความสำคัญ การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นการสอนที่ได้รับการพัฒนาโดยตั้งอยู่บนรากฐานแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษา ตามทฤษฎีอภิปัญญา ซึ่งการสอนแบบ SQ4R จะส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้มีหน้าที่ช่วยให้ผู้อ่านค้นหาและเลือกข้อมูลที่ต้องการตอบคำถามและช่วยตีความเรื่องราวที่อ่านอีกด้วย (มลธิชา จิตเจริญ, 2556, หน้า 1474)

นอกจากนี้การพัฒนาชุดฝึกทักษะยังนำมาใช้ในการพัฒนาการทางการเรียนรู้ เพราะชุดฝึกทักษะเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้นการใช้ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเรียนรู้จนเกิดความรู้ความเข้าใจและความชำนาญในเรื่องนั้นได้เร็วขึ้นทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จ ดังที่ (ถวัลย์ มาศจรัส, สมปอง แวนไธสง และบังอร สงวนหมู, 2550, หน้า 18) ดังนั้น ชุดฝึกทักษะจึงเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบพัฒนาทักษะกระบวนการคิดกระบวนการเรียนรู้สามารถนำผู้เรียนไปสู่การสรุปความคิด

รวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้อีกทั้งต้องสอดคล้องกับการจัดการทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องวางแผนโดยกำหนดรายละเอียดให้เกิดความชัดเจน สะดวกในการจัดกิจกรรม คือจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้สื่อหรือนวัตกรรม การวัดและประเมินผล อาจมีรายละเอียดองค์ประกอบต่าง ๆ ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจน ชัดฝีกทักษะที่ดีต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเอื้อต่อการเรียนรู้และประเมินผลตามสภาพจริง มีการระบุหลักฐานชิ้นงานที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมเสร็จสิ้นลง

จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้นักเรียนพัฒนาการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงได้นำพัฒนาชุดฝีกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ชุดฝีกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือไม่อย่างไร
2. การอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝีกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร
3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ใช้ชุดฝีกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝีกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร
5. การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ)

หลังใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์สิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ความมุ่งหมายในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R
3. เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R
5. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ)

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. การอ่านจับใจความของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การแบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การแบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์จากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) ของนักเรียนหลังเรียนแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ได้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์
3. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 37 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งได้มีการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนแบบความสามารถ โดยมีนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอยู่ในกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ สามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรได้

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 การสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง กลุ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง กลุ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 การอ่านจับใจความ

2.2.2 การคิดวิเคราะห์

2.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากสื่อสิ่งพิมพ์ จากบทความ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสารอื่น ๆ จัดทำเป็นชุดฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้วิจัยสร้างจำนวน 7 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 เรื่อง ข่าวเหตุการณ์ประจำวัน
- ชุดที่ 2 เรื่อง พระบรมราชาธิราช
- ชุดที่ 3 เรื่อง นิทานตำนานพื้นบ้าน
- ชุดที่ 4 เรื่อง บทความวิชาการ
- ชุดที่ 5 เรื่อง สารคดี
- ชุดที่ 6 เรื่อง ประวัติศาสตร์ชุมชน/บุคคลสำคัญ
- ชุดที่ 7 เรื่อง เรื่องสั้น

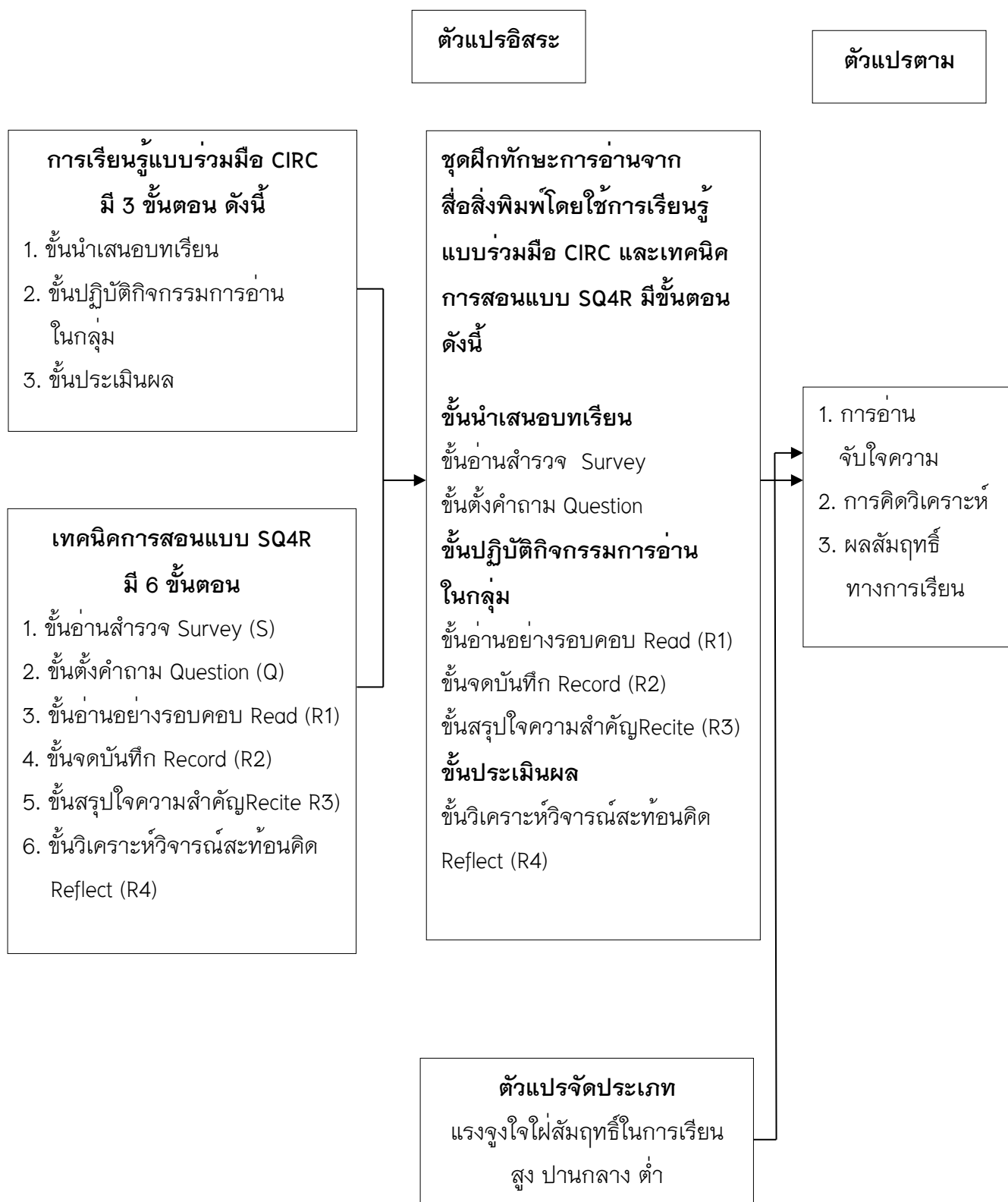
4. ระยะเวลาในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ระยะเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของ วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545, หน้า 131) และปริญญา พวงนัสดา (2544, หน้า 11) การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ของชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, หน้า 192-193) เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของสุคนธ์ สินธพานนท์, ฟองจันทร์ สุขยิ่ง, จินตนา วีรเกียรติสุนทรและพิวัสสา นภารัตน์ (2554, หน้า 289-291) และธารทิพย์ แก้วเหลี่ยม (2555, หน้า 192) ผู้วิจัยจึงสรุปกรอบแนวคิดของการวิจัยดังภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิตยสารศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิตยสารศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง เอกสารการเรียนรู้ประกอบการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ครูจัดให้นักเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านเพิ่มขึ้นโดยต้องมีทิศทางตรงตามวัตถุประสงค์ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนานซึ่งมีจำนวน 7 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง ข่าวเหตุการณ์ประจำวัน

ชุดที่ 2 เรื่อง พระบรมราโชวาท

ชุดที่ 3 เรื่อง นิทานตำนานพื้นบ้าน

ชุดที่ 4 เรื่อง บทความวิชาการ

ชุดที่ 5 เรื่อง สารคดี

ชุดที่ 6 เรื่อง ประวัติศาสตร์ชุมชน/บุคคลสำคัญ

ชุดที่ 7 เรื่อง เรื่องสั้น

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ดีมาก ดีและพอใช้ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมโดยร่วมกันอ่านเพื่อความเข้าใจแล้วร่วมกันสรุปเรื่องที่อ่าน มีการถามคำถาม ชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ความถูกต้องให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. เทคนิคการสอนแบบ SQ4R หมายถึง การสอนที่สามารถช่วยผู้เรียนที่มีปัญหาในการอ่าน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน การอ่านจับใจความสำคัญ การตั้งคำถามเพื่อฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ สรุปเนื้อหาบทอ่านได้ด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นอ่านสำรวจ (Survey)

3.2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)

3.3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read)

3.4 ขั้นจดบันทึก (Record)

3.5 ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite)

3.6 ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนคิด (Reflect)

4. การจัดการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หมายถึง ชุดฝึกที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R นำมาสร้างตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นนำเสนอบทเรียน หมายถึง ขั้นอ่านสำรวจ Survey และขั้นตั้งคำถาม Question เป็นขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนสำรวจหัวข้อเรื่อง เนื้อหา ภาพประกอบ อ่านพอคร่าว ๆ พร้อมกับตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ และประสบการณ์เดิมออกมา ซึ่งเป็นการทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน

4.2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมในการอ่าน หมายถึง ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ Read (R1) ขั้นจดบันทึก Record (R2) และขั้นสรุปใจความสำคัญ Recite (R3) เป็นขั้นตอนที่ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน นักเรียนในกลุ่มจะต้องมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่แตกต่างกัน ฝึกโดยมีครูควบคุมและฝึกแบบอิสระภายในกลุ่ม ช่วยกันอ่านบทอ่านอย่างละเอียด นักเรียนในกลุ่มช่วยกันค้นหาคำตอบ นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านมาจดบันทึกตามความเข้าใจของตนเอง พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญของเรื่องลงในชุดฝึกทักษะ

4.3 ขั้นประเมินผล หมายถึง ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนคิด Reflect (R4) เป็นขั้นตอนที่มีการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนโดยประเมินจากการ การสรุปใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนของตนเองพร้อมทั้งซักถาม สนทนา แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

5. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การประเมินผลงานของนักเรียน การทดสอบย่อย ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งหาได้จากร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

6. การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่าน จับใจความ โดยสรุปสาระสำคัญและตอบคำถาม ของเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับข่าวเหตุการณ์ ประจำวัน พระบรมราชาธิราชพาท นิทานตำนานพื้นบ้าน บทความวิชาการ สารคดี ประวัติศาสตร์ ชุมชน/บุคคลสำคัญ และเรื่องสั้น วัดได้จากแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

7. การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกแยกแยะข้อความ เรื่องราวหรือหรือเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ ตามแต่ละองค์ประกอบและสามารถหาความสัมพันธ์ ของแต่ละองค์ประกอบจากเรื่องที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการ วัดได้จากแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนซึ่งเป็นผล จากการจัดการเรียนรู้จากชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่วัดได้จากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัด คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความพยายามของผู้เรียนที่จะกระทำการใด สิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าการกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จ และเมื่อพบกับอุปสรรคก็จะมี ความมุ่งมั่นในการที่จะเอาชนะอุปสรรคนั้นอย่างไม่ย่อท้อ ซึ่งตัวแปรจัดประเภทของนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง กลุ่มต่ำวัดได้ จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับแก้เพื่อให้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ แบ่งกลุ่มโดยใช้เทคนิค 33 เปอร์เซนต์โดยนักเรียนร้อยละ 33 ของกลุ่มที่มีคะแนนสูง จัดให้เป็นนักเรียนที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และนักเรียนร้อยละ 33 ของกลุ่มที่มีคะแนนต่ำจัดให้เป็นนักเรียน ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและส่วนของนักเรียนร้อยละ 34 ที่อยู่ระหว่างกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ จัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. **หลักสูตรแกนกลางทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.1 หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.2 จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
 - 1.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.6 คุณภาพผู้เรียน
2. **ชุดฝึกทักษะ**
 - 2.1 ความหมายและความสำคัญของชุดฝึก
 - 2.2 ประโยชน์ของชุดฝึก
 - 2.3 ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี
 - 2.4 หลักและขั้นตอนในการสร้างชุดฝึก
3. **สื่อสิ่งพิมพ์**
 - 3.1 ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์
 - 3.2 บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์
4. **การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC**
 - 4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC
 - 4.2 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC
 - 4.3 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC
 - 4.4 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC

5. เทคนิคการสอนแบบ SQ4R

- 5.1 ความหมายของเทคนิคการสอนแบบ SQ4R
- 5.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนแบบ SQ4R
- 5.3 ขั้นตอนวิธีการสอนแบบเทคนิค SQ4R
- 5.4 ประโยชน์ของการสอนแบบเทคนิค SQ4R

6. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

- 6.1 ความเป็นมา/หลักการ แนวคิด/ความสำคัญ
- 6.2 ความหมายและขั้นตอนของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์
- 6.3 องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ
- 6.4 แผนการจัดการเรียนรู้
- 6.5 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์

7. การอ่านจับใจความ

- 7.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
- 7.2 หลักการสอนอ่านจับใจความ
- 7.3 พื้นฐานที่สำคัญในการอ่านจับใจความ
- 7.4 ความสามารถในการอ่านจับใจความ
- 7.5 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านจับใจความ

8. การคิดวิเคราะห์

- 8.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์
- 8.2 ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์
- 8.3 สมอกับการคิดวิเคราะห์
- 8.4 ทักษะย่อยของการคิดวิเคราะห์
- 8.5 แนวคิดเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์
- 8.6 ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการคิด
- 8.7 ลักษณะการคิดวิเคราะห์
- 8.8 กระบวนการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์
- 8.9 การวัดและประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9.2 แบบทดสอบ

10. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

10.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

10.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

10.3 บทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

10.4 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

11.1 งานวิจัยในประเทศ

11.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 1–15) ได้ประกาศการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีหลักการดังนี้

1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย สำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น ทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2. จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

2.1 มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารการคิดการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

2.4 มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนางานสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในการพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

3.1 ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและการส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

3.2 ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในสถานะพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ดังนี้

1. การอ่านการอ่านออกเสียงคำประโยคการอ่านบทร้อยแก้วคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การเขียนการเขียนสะกดตามอักขรวิธีการเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความย่อความรายงานต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟังการดูและการพูดการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณการพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผลการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการและการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทยธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทยการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคลการแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรมวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลินการเรียนรู้ และทำความเข้าใจบทเห็บทรงเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทยซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้งคติค่านิยมขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตละความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

5. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟังการดูและการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

6. คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนควรมีคุณภาพในประเด็นต่อไปนี้

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัยจับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่านแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิดผังความคิดย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลลำดับความอย่างมีชั้นมีตอน และความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่านรวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
2. เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจนใช้ถ้อยคำถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัดชิวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระแบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

3. พุดแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟัง และดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบมีศิลปะในการพุด พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพุด

4. เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติในภาษาไทยวิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพุด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการและแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพกาพย์และโคลงสี่สุภาพ

5. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านวิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทยและคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรม และบทอาขยานพร้อมทั้งสรุป ความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มุ่งเน้นทักษะการอ่านบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง และเข้าใจความหมายโดยตรง โดยนัย สามารถวิเคราะห์ วิจารณ์อย่างมีเหตุผล เขียนสื่อความด้วยลายมือที่อ่านง่าย พุดแสดงความคิดเห็นในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ สรุปความรู้ข้อคิดเห็น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง พัฒนาความเป็นเอกภาพของชาติ โดยต้องพัฒนาคุณธรรมบนพื้นฐานความเป็นไทยสู่ความเป็นสากล คนไทยทุกคนต้องได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน และต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมนำความรู้สู่การคิดอย่างสร้างสรรค์สามารถนำความคิดต่าง ๆ ไปแก้ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างฉลาดและเท่าทันโลกแห่งการเรียนรู้ ยึดมั่นในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาไทย จึงควรมีการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้นักเรียนพัฒนาการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ

ต่อไปจะช่วยจรรโลงใจให้ทุกคนเป็นคนที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาสาระการอ่านภาษาไทยมาแก้ปัญหาเพื่อให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้าน การอ่านเพิ่มขึ้น

ชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเป็นเอกสารการเรียนรู้ประกอบการอ่านภาษาไทยที่ครูจัดให้นักเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านเพิ่มขึ้นโดยต้องมีทิศทางตรงตามวัตถุประสงค์ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

1. ความหมายและความสำคัญของชุดฝึกทักษะ

ได้มีผู้ให้ความหมายและความสำคัญของชุดฝึกทักษะ ดังนี้

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542, หน้า 42) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะว่าเป็นสื่อประสมรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการฝึกเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานกลุ่ม

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545, หน้า 91) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะว่าเป็นชุดการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะจัดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ต้องการสร้างเสริม หรือพัฒนาโดยจะประกอบไปด้วยหน่วยการเรียนรู้ โดยจัดเป็นชุดแล้วแต่ผู้สร้างจะทำเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะทำการสอน

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545, หน้า 131) กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกทักษะว่าเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำหรือฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นเพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางขึ้น มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2546, หน้า 52-62) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะว่าเป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกหัดต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ ลักษณะของชุดฝึกทักษะ ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะหลักการนำไปใช้ในการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุปว่า ชุดฝึกทักษะ คือ สื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วย แบบฝึกแบบฝึกหัด ใบความรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูควรจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะการอ่านเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว โดยชุดฝึกต้องมีทิศทางตามจุดประสงค์ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

2. ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

ปริญญ์ พวงนัตตา (2544, หน้า 11) ได้สรุปประโยชน์ของชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้แจ่มกระจ่างยิ่งขึ้น
2. ช่วยลดภาระผู้สอนเพราะมีการจัดเตรียมลำดับชั้นเรียบร้อยแล้ว
3. ช่วยในการสอนนักเรียนที่มีความสามารถและความสนใจแตกต่างกัน
4. ช่วยรักษามาตรฐานการเรียนรู้เพราะนักเรียนที่เรียนจากชุดกิจกรรมจะได้รับความรู้ในมาตรฐานเดียวกัน
5. มีการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ สร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้แก่นักเรียน
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นฝึกฝนการตัดสินใจและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
7. มีความรับผิดชอบต่อนตนเองและสังคม
8. ใช้ได้กับทุกระดับการศึกษา
9. ได้รับความสนใจของนักเรียนได้จากสื่อที่หลากหลาย

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545, หน้า 131) กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะมีประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
2. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของตน
3. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
4. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
5. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

6. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงเวลา หรือความกดดันอื่น ๆ

7. ชูดีฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะของการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะ ช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะ นักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียนและผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ชุดฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียน หรือประเมินผลการเรียนก่อนหรือหลังเรียน ได้เป็นอย่างดีทำให้ครูทราบปัญหา ข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบผล ความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

3. ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545, หน้า 131-132) กล่าวว่า ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ให้นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสมคือไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างแบบจำกัดและตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างชุดฝึกที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบมีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเอง

ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีควรมีความหลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายและต้องมีลักษณะที่เร้าใจดึงดูดใจได้ให้คิดพิจารณาได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรุ้ความเข้าใจชุดฝึกทักษะควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะกับวัยของผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้มีคำสั่งและคำชี้แจงชัดเจนและเข้าใจง่ายมีตัวอย่างประกอบเนื้อหาพอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป

4. หลักและขั้นตอนในการสร้างชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือและอุปกรณ์สำคัญที่ช่วยในการเรียนการสอน บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการฝึกทักษะต่าง ๆ การเขียนเป็นการฝึกทักษะทางภาษา ครูจึงต้องสร้างและนำชุดฝึกไปใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้น ครูจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเพื่อที่จะสามารถสร้างชุดฝึกที่ดี และมีประสิทธิภาพสูงเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน มีนักการศึกษาและผู้รู้กล่าวถึงหลักการสร้างชุดฝึกไว้หลายประเภท ดังนี้

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์ (2538, หน้า 52-62)

ได้แนะนำหลักจิตวิทยาที่ควรมาใช้ในการชุดฝึกทักษะพอสรุปได้ว่า

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ในการจัดการเรียนการสอน มีดังนี้

1.1 กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) คือ การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ จะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญการสร้างแบบฝึกจึงช่วยทำให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่เสริมจากแบบฝึกในบทเรียนและมีหลายรูปแบบ

1.2 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือ การให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนจะทำให้เกิดความพอใจในการเรียน

1.3 กฎแห่งผล (Law of Effect) คือ แบบฝึกต้องมีเนื้อเรื่องเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียนความง่ายให้เหมาะสมกับวัยและสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจในการเรียนการประเมินผลควรกระทำอย่างรวดเร็วหลังจากที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรคำนึงถึงนักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนี้ การสร้างชุดฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสมไม่ยาก และไม่ง่ายเกินไปควรมีคละกันหลายแบบ

3. การจูงใจผู้เรียนสามารถทำได้โดยจัดชุดฝึกอย่างง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไปและทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำชุดฝึกหรือแบบฝึกควรเป็นแบบสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้ให้นักเรียนได้ทดลองทำภาษาที่ใช้พูดใช้เขียนในชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกในสิ่งใกล้ตัวจะทำให้ทำได้แม่นยำนักเรียนสามารถนำหลัก และความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

การสร้างชุดฝึกทักษะนั้นต้องมีความมุ่งหมายในการจัดอย่างเน้นอนจัดจากง่ายไปหายากจัดจากหลังที่ได้เรียนในบทเรียนนั้นไปแล้วให้ผู้เรียนรู้จักทำวัสดุประกอบการเรียน ชุดฝึกทักษะควรมีรูปภาพประกอบเด็กจะเกิดความสนใจยิ่งขึ้นนอกจากนี้อาจใช้เพลง เกมมาประกอบในการสร้างชุดฝึกและควรรู้ถึงพัฒนาการจิตวิทยาธรรมชาติของเด็กเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัยและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและใช้หลักจิตวิทยา ดังนี้

1. ความใกล้ชิดคือถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน

2. การฝึกคือการให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผลคือการที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบจะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน

4. การจูงใจคือการสร้างชุดฝึกเรียงลำดับจากชุดฝึกง่ายและสั้นไปสู่ชุดฝึกเรื่องที่ยากและยาวขึ้นควรมีภาพประกอบและมีหลายรสหลายรูปแบบ

สื่อสิ่งพิมพ์

1. ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์

สื่อสิ่งพิมพ์ตามความหมายที่ปรากฏไว้ในพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 (2534, หน้า 24 อ้างถึงใน รัตนา พุ่มไพศาล) หมายถึง สมุด แผ่นกระดาษ หรือวัตถุใด ๆ ที่พิมพ์ขึ้นรวมตลอดทั้งบทเพลง แผนที่ แผนที่ แผนที่ ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียง หรือสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน และอีกความหมายหนึ่ง

คือสิ่งพิมพ์ตามความหมายสามัญเข้าใจทั่วไป ได้แก่ สื่อที่ติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจด้วยเขียนโดยใช้วัสดุกระดาษพิมพ์ พิมพ์ออกมาพร้อมกันเพื่อแจกจ่ายให้กับผู้อ่านได้ครวญละมาก ๆ

เครือข่าย กัญจนคูหา (2548, หน้า 18 – 19) ได้ให้ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์นั้น หมายถึง การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจ หรือความบันเทิง ซึ่งข้อเขียนจะอยู่ในรูปข่าว สารคดี ข้อคิดเห็น หลักวิชาการ คำอธิบายรายละเอียด รวมตลอดทั้งบทเพลง แผนที่ แผนที่ แผนผัง ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียง โดยถ่ายทอดความรู้ โดยการถ่ายทอดด้วยการพิมพ์ลงกระดาษหรือฟิล์มหรือวัสดุพื้นเรียบอื่น ๆ เพื่อให้สามารถแพร่กระจายไปถึงผู้อ่านได้จำนวนมาก

ลินดา เพงสุวรรณ (2550, หน้า 179) ได้กล่าวถึงสื่อสิ่งพิมพ์นั้น หมายถึง วัสดุตีพิมพ์ที่ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดข่าวสารไป ยังผู้รับ โดยจะทำการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเฉพาะหรือไม่ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้ ซึ่งมีรูปลักษณะต่าง ๆ กัน ได้แก่ หนังสือวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์จุลสาร แผ่นพับ โปสเตอร์หนังสือเล่ม หรือแม้กระทั่งป้ายสลากรต่าง ๆ ตามแต่ประเภทของเนื้อหา เทคนิค และวิธีการพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีมากมายหลายแบบ

รุ่งรัฐธยา เจริญยิ่งโยชน์ (2553, หน้า 42) ได้กล่าวถึงประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือ หนังสือสารคดี ตำรา แบบเรียน เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่แสดงเนื้อหาวิชาการในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อสื่อให้ผู้อ่าน เข้าใจความหมายด้วยความรู้ที่เป็นจริง จึงเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เน้นความรู้อย่างถูกต้อง หนังสือบันเทิงคดี เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผลิตขึ้นโดยใช้เรื่องราวสมมติ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน มักมีขนาดเล็ก เรียกว่า หนังสือฉบับกระเป๋าหรือ Pocket Book

2. สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร

2.1 หนังสือพิมพ์ (Newspapers) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผลิตขึ้นโดยนำเสนอเรื่องราว ข่าวสาร ภาพ และความคิดเห็น ในลักษณะของแผ่นพิมพ์ แผ่นใหญ่ ที่ใช้วิธีการพับรวมกัน ซึ่งสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดนี้ได้พิมพ์ออกเผยแพร่ทั้งลักษณะ หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน

2.2 วารสาร, นิตยสาร เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผลิตขึ้นโดยนำเสนอสาระ
ข่าว ความบันเทิงที่มีรูปแบบการนำเสนอที่โดดเด่น สะดุดตา และสร้างความสนใจให้กับ
ผู้อ่าน ทั้งนี้การผลิตนั้นมีการกำหนดระยะเวลาการออกเผยแพร่ที่แน่นอน ทั้งลักษณะ
วารสาร, นิตยสารรายปักษ์ (15 วัน) และรายเดือน

2.3 จุลสาร เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผลิตขึ้นแบบไม่มุ่งหวังผลกำไร เป็นแบบ
ให้เปล่าโดยผู้อ่านได้ศึกษาหาความรู้ มีกำหนดการออกเผยแพร่เป็นครั้ง ๆ หรือลำดับต่าง
ๆ ในวาระพิเศษ

2.4 สิ่งพิมพ์โฆษณา ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ดังนี้

2.4.1 โบรชัวร์ (Brochure) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะเป็นสมุดเล่ม
เล็ก ๆ เย็บติดกันเป็นเล่ม จำนวน 8 หน้า เป็นอย่างน้อย มีปกหน้า และปกหลัง ซึ่งในการ
แสดงเนื้อหาจะเกี่ยวกับโฆษณาสินค้า

2.4.2 ใบปลิว (Leaflet, Handbill) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ใบเดียวที่เน้นการ
ประกาศหรือโฆษณา มักมีขนาด A4 เพื่อง่ายในการแจกจ่าย ลักษณะการแสดงผลเป็น
ข้อความที่ผู้อ่าน อ่านแล้วเข้าใจง่าย

2.4.3 แผ่นพับ (Folder) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยเน้นการนำเสนอ
เนื้อหา ซึ่งเนื้อหาที่นำเสนอเป็นเนื้อหาที่สรุปใจความสำคัญ ลักษณะมีการพับเป็นรูปเล่ม
ต่าง ๆ

2.4.4 ใบปิด (Poster) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์โฆษณา โดยใช้ปิดตาม
สถานที่ต่าง ๆ มีขนาดใหญ่ เป็นพิเศษ ซึ่งเน้นการนำเสนออย่างโดดเด่น ดึงดูดความสนใจ

3. สิ่งพิมพ์เพื่อการบรรจุภัณฑ์ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการห่อหุ้มผลิตภัณฑ์
การค้าต่าง ๆ แยกเป็นสิ่งพิมพ์หลัก ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่ใช้ปิดรอบขวด หรือ ครอบป้องกัน
การค้า สิ่งพิมพ์รอง ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่เป็นกล่อง บรรจุภัณฑ์ หรือ ฉลาก

4. สิ่งพิมพ์มีค่า เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เน้นการนำไปใช้เป็นหลักสำคัญต่าง ๆ
ซึ่งกำหนดตามกฎหมาย เช่น ธรรมนูญ บัตรเครดิต เช็คธนาคาร ตั๋วแลกเงิน หนังสือเดินทาง
โฉนด เป็นต้น

5. สิ่งพิมพ์ลักษณะพิเศษ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการผลิตขึ้นตามลักษณะ
พิเศษ แล้วแต่การใช้งาน ได้แก่ นามบัตร บัตรอวยพร ปฏิทิน บัตรเชิญ ใบส่งของ ใบเสร็จ
รับเงิน สิ่งพิมพ์บนผ้า เป็นต้น

6. สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผลิตขึ้น เพื่อใช้ในคอมพิวเตอร์ หรือระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้แก่ Document Formats, E – book for Plan / PDA เป็นต้น

2. บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์

สื่อสิ่งพิมพ์มีบทบาท ดังต่อไปนี้

1. บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในงานสื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์มีความสำคัญในด้านการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สารระ และความบันเทิง ซึ่งเมื่องานสื่อมวลชนต้องเผยแพร่ จึงต้องผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร เป็นต้น

2. บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในสถานศึกษา สื่อสิ่งพิมพ์ถูกนำไปใช้ในสถานศึกษาโดยทั่วไปซึ่งทำให้ผู้เรียน ผู้สอนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น เช่น หนังสือ ตำรา แบบเรียน แบบฝึกหัด สามารถพัฒนาได้เป็นเนื้อหาในระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้

3. บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในงานด้านธุรกิจ สื่อสิ่งพิมพ์ที่ถูกนำไปใช้ในงานธุรกิจประเภทต่าง ๆ เช่น งานโฆษณา ได้แก่ การผลิต หัวจดหมาย/ซองจดหมาย ใบเสร็จรับเงิน/ใบส่งของ โฆษณาหน้าเดียว นามบัตร เป็นต้น

4. บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในงานธนาคารงานด้านการธนาคาร ซึ่งรวมถึงงานการเงินและงานที่เกี่ยวข้องกับ หลักฐานทางกฎหมาย ได้นำสื่อสิ่งพิมพ์หลาย ๆ ประเภท มาใช้ในการดำเนินงาน เช่น ใบนำฝาก ใบถอน ธนบัตร เช็คธนาคาร ตั๋วแลกเงิน และ หนังสือเดินทาง

5. บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในห้างสรรพสินค้าและร้านค้าปลีก สื่อสิ่งพิมพ์ที่ทางห้างสรรพสินค้า หรือ ร้านค้า ปลีกใช้ในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ ใบปิดโฆษณาต่างๆ ใบปลิว แผ่นพับ จุลสาร

โดยสรุปสื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง สิ่งที่พิมพ์ขึ้น ซึ่งมีหลายลักษณะ หรือรูปแบบ เช่น เป็นแผ่นกระดาษ เป็นรูปเล่ม มีหลายขนาด ทั้งที่มีเพียงแผ่นเดียว จนถึงมีหลาย ๆ หน้า ได้แก่ ใบโบรชัวร์ แผ่นพับ ใบปิด (Posters) จุลสาร วารสาร นิตยสาร หนังสือ ตำรา นิตานต่าง ๆ รวมทั้งสื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยปัจจุบันสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่มีความหลากหลาย หาได้ง่าย มีราคาถูก เป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญในทุกสาขาอาชีพ และนับวันสื่อสิ่งพิมพ์จะมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ทั้งสีสันทันและรูปร่าง เนื่องจากมีการนำเอา

เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการผลิตมากขึ้น ดังนั้นสื่อสิ่งพิมพ์จึงมีประโยชน์อย่างหลากหลาย การนำสื่อสิ่งพิมพ์มาใช้จัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความ คิดวิเคราะห์ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

1. ความหมายของเทคนิค CIRC

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 122) ได้ให้ความหมายว่าการเรียนโดยใช้วิธี CIRC เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ความสามารถ ถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปของการเขียนสรุป เรื่องราวที่อ่านออกมาตาม ความคิดเห็นของตนเองหลังจากการเล่าเรื่อง นอกจากนี้ยังเป็นการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบ ร่วมมือเป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านได้อย่างกว้างขวาง โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็น กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คน ผู้สอนจะจัดการเรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ ระหว่างผู้เรียน เก่งและอ่อนช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครูมอบหมาย โดยแยกสอนที่ละกลุ่ม กลุ่มที่ เหลือจะจับคู่กันทำกิจกรรม เช่น อ่านให้เพื่อนฟัง ทำนายว่าเรื่องจะจบอย่างไร เล่าเรื่องย่อ ให้เพื่อนฟัง ตอบคำถามท้ายบท ฝึกจดจำและสะกดคำ ค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ ปรากฏในเรื่อง ครูสอนเนื้อหาแล้วในช่วงสุดท้ายของการเรียนแต่ละบทจะมีการทดสอบ เป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อสร้างความตระหนักในการสำเร็จของการเรียน

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2552, หน้า 165) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ CIRC ว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีความสามารถในการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่าน และการเขียน โดยร่วมกันสรุปข้อความที่อ่าน ถามคำถาม ชี้แจงความเข้าใจ หรือความ ถูกต้องให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่ม

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, หน้า 191) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ CIRC ว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ ซึ่งในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน กิจกรรมมีการฝึกเป็นทีม เป็นรายบุคคล มีการประเมินโดยเพื่อน มีการฝึกเพิ่มเติมและการทดสอบ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553, หน้า 54-83) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มการทำงาน โดยจัดสถานการณ์และบรรยากาศให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่ม มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันในด้านสติปัญญา ความถนัด โดยแต่ละบุคคลมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง และของสมาชิกในกลุ่ม รับผิดชอบความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน เป็นการเรียนรู้ที่จะพัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ปฏิสัมพันธ์ที่มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัวคนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าจนเกิดความมั่นใจ การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือสามารถนำมาใช้กับการเรียนทุกวิชาและทุกระดับชั้น

วัชรภรณ์ ศุภย์จันทร์ (2556, หน้า 17) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมพร ช่อสูงเนิน (2558, หน้า 42) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือผสมผสานการอ่านและเขียน โดยครูจัดกลุ่มอ่านตามระดับความสามารถ ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำ เพื่อให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนและประเมินผลจากกลุ่ม

Slavin (1995, pp. 104-110 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2553, หน้า 270) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ไว้ว่า เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่าน และเขียนโดยเฉพาะรูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน

สรุปได้ว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยครูที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ดีมากดีและพอใช้ เพื่อปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมโดยร่วมกันอ่านเพื่อความเข้าใจแล้วร่วมกันสรุปเรื่องที่อ่าน มีการถามคำถาม ชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ความถูกต้องให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. รูปแบบการเรียนรู้แบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC)

เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ประเภทการเรียนรู้แบบทีม (Student Team Learning) พัฒนาขึ้นโดย Stevens, Madden, Slavin และ Fanish นักวิจัยทางการศึกษาจากศูนย์การวิจัยประสิทธิภาพทางด้านวิชาการแห่งมหาวิทยาลัยจอร์นส์ฮอปกินส์ (Johns Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา รูปแบบการเรียนรู้แบบ CIRC เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่ง ซึ่งออกแบบเพื่อสอนอ่านเขียน และการใช้ภาษาในระดับประถมศึกษา โดยครูผู้สอนจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถ ในการอ่านสูง 2 คน และนักเรียนที่มีความสามารถ ในการอ่านต่ำ 2 คน ครูผู้สอนจะจัดนักเรียนออกในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ระหว่างผู้ที่เรียนเก่ง และผู้ที่เรียนอ่อน ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครอบคลุมหมายหลังจากที่ครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และในช่วงสุดท้ายของการเรียนของการเรียน นักเรียนในกลุ่มทั้งหมดจะกลับเข้ามาทำงานช่วยกัน ตรวจสอบไข่งานของกันและกันอีกครั้งหนึ่ง หลังจากทีเรียนจบ บทเรียนในแต่ละบทแล้ว จะมีการทดสอบเป็นรายบุคคลคน คะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่ม จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อสร้างความตระหนักในความสำเร็จของการเรียน

Johnson and Johnson (1987, อ้างถึงใน ศิริวรรณ อินทร์พวง, 2540, หน้า 24-25) ได้กล่าวถึงการจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มว่า วิธีดังกล่าวย่อมนำมาซึ่งความสำเร็จแก่นักเรียนทั้งนี้เพราะ

1. เป็นการสอนแบบเพื่อสอนเพื่อน (Peer Teaching) เป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ในบทเรียนมากขึ้น

2. ครูผู้สอนนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบเป็นรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่มมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มของตัวเองได้รับรางวัล

3. ในการทดสอบ คะแนนที่ได้รับเป็นรายบุคคลสามารถที่จะช่วยให้กลุ่มของตนเองได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น หรือลดลงได้เพราะฉะนั้นสมาชิกทุกคนจึงต้องพยายามทำคะแนนของตนเองอย่างเต็มที่

4. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

5. นักเรียนทุกคนได้ฝึกทักษะทางสังคมและการมีเพื่อนร่วมงานช่วยให้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันซึ่งนักเรียนสามารถจะนำไปใช้ในวิธีการทำงานที่แท้จริงได้

6. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนดีจะเกิดความภูมิใจใจว่าตนเองมีส่วนช่วยเหลือเพื่อน มีส่วนช่วยเหลือสังคมในชั้นเรียน

7. การตอบคำถามของครูการเรียนแบบแบ่งกลุ่มให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน จะทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออก เพราะถ้าตอบผิด ก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมกันเกิดความผูกพันกันและไม่อายเมื่อตอบผิด

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบเทคนิค CIRC เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านไปพร้อม ๆ กับเน้นการเรียนเป็นกลุ่มไปด้วยกัน และเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการเรียนที่คำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่ดี เพราะครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นคะแนนคู่ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นเพราะนักเรียนที่เรียนเก่งจะเข้าใจ คำสอนของครู และรับได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน

3. องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิค CIRC

Johnson and Johnson (1987, อ้างถึงใน ศิริวรรณ อินทร์พวง, 2540, หน้า 27-29) กล่าวว่า การเรียนแบบ CIRC นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นทีมมีองค์ประกอบใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทีมการเรียนรู้ (Team Study) ครูผู้สอนจะเป็นผู้จัดนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Groups) กลุ่มละ 2 คน แต่ถ้าจำนวนนักเรียนไม่ลงตัวเป็นคู่ก็สามารถจัดกลุ่มละ 3 คน ก็ได้ หลังจากทีครูผู้สอนจะจัดทีมอ่านเข้าเป็นทีม (Team) ในแต่ละทีม

ประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่ม 2 กลุ่มรวมกันเป็น 4 คน ประกอบด้วยผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาสูง 2 คน และต่ำ 2 คน สมาชิกในแต่ละทีมจะจับคู่กันช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนครบ

2. กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน (Study Related Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำหลังจากที่ครูได้นำเสนอบทเรียนไปแล้วกิจกรรมดังกล่าว ได้แก่

2.1 กิจกรรมการฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์นักเรียนจะต้องฝึกกิจกรรมต่อไปี้ การหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice) ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ยากหรือศัพท์ใหม่ ที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนให้นักเรียนทุกคน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะอภิปรายและหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม รวมทั้งสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้

2.1.1 การอ่านออกเสียงคำ (Word out Loud Practice) ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์ยากให้นักเรียนทุกคน นักเรียนต้องฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้องไม่ติดขัดกับคู่ของคน หรืออ่านกับเพื่อนร่วมทีมก็ได้

2.1.2 การสะกด (Spelling) การฝึกสะกดคำนักเรียนอาจฝึกกับเพื่อนเป็นคู่หรือฝึกกันเป็นทีมก็ได้ โดยให้คนหนึ่งเป็นคนอ่าน หรือบอกคำเพื่อนร่วมทีมหรือคู่ของตนจะเขียนคำศัพท์ตามที่เพื่อนบอกแล้วเปลี่ยนกันตรวจกิจกรรมในขั้นนี้ นักเรียนสามารถจะฝึกได้จนกระทั่งเขียนไม่ผิดเลย

2.2 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง (Direct Instruction Inreading Comprehension) ครูจะเป็นผู้สอนวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่ นักเรียนในชั้น นำเสนอบทเรียนเพื่อแนะนำให้นักเรียนสามารถอ่านหาใจความสำคัญ (Main Ideas) เข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Casual Relations) และการอ้างอิงจากรื่องที่อ่าน (Inferences)

2.3 การอ่านเป็นคู่ (Partner Reading) นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องในใจก่อนแล้วจึงฝึกอ่านออกเสียงกับคู่ของตนหรือกับเพื่อนร่วมทีมโดยเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้าให้คู่หรือเพื่อนร่วมทีมฟัง โดยร่วมช่วยกันแก้ไขการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2.4 การเล่าเรื่อง (Story Retelling) หลังจากที่นักเรียนอ่านเรื่องจบ นักเรียนต้องช่วยกันเล่าสรุปใจความสำคัญ และลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านโดยการใช้คำถามเพื่อแสดงความเข้าใจในการอ่าน

2.5 การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) ในระหว่างที่นักเรียนอ่านเรื่องนักเรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปด้วย

2.6 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story Grammar and Story Related Writing) เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องซึ่งเป็นโครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่มีองค์ประกอบของเรื่อง อันได้แก่ฉากตัวละครสถานที่ และเวลาในเรื่องซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ที่เป็นเหตุให้เรื่องดำเนินไปและเป้าหมายของตัวละครโครงเรื่องซึ่งประกอบด้วยจำนวนตอนว่าเป็นเรื่องตอนเดียว หรือมากกว่าหนึ่งตอนซึ่งอธิบายว่าตัวละครมีเป้าหมายย่อยอะไร กระทำอะไรบ้าง และผลจากการกระทำดังกล่าวอย่างไรบ้าง และสุดท้ายคือ การแก้ไขปัญหาว่าตัวละครบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และเรื่องจบแบบใดหลังจากอ่านจบแล้วนักเรียนก็จะเขียนเรียงความ เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ครูให้อ่านตามแนวความคิดของตนซึ่งตอนจบอาจจะไม่เหมือนกับเรื่องที่อ่านก็ได้

2.7 การตรวจงานโดยผู้ร่วมทีม (Partner Checking) หลังจากให้นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมในข้อ 2 ครบหมดแล้ว ครูของตนจะเป็นผู้บันทึกลงในแบบฟอร์มการทำงาน (Student Assignment Form) เพื่อเป็นการตรวจสอบความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย

3. การอ่านด้วยตนเอง (Independent Reading) หากนักเรียนต้องการทำการอ่านเพิ่มเติมด้วยตนเองก็สามารถทำได้นอกห้องเรียน หรือครูผู้สอนอาจจะมอบหมายให้นักเรียนไปอ่านเป็นการบ้าน ตอนเย็นทุก ๆ วัน ๆ ละ 20 นาที โดยเลือกอ่านหนังสือเรื่องที่ตนเองชอบแล้วเขียนรายงานส่งครูผู้สอนทุก ๆ 2 สัปดาห์

4. การทดสอบ (Testing) นักเรียนจะต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสร้างประโยคจากที่ครูให้สะกดคำศัพท์และอ่านออกเสียงคำศัพท์ในตอนท้าย คาบที่ 2 หรือ 3 หรือเมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียนจะต้องสอบเป็นรายบุคคลไม่มีการช่วยเหลือกัน คะแนนที่แต่ละบุคคลได้จะนำมารวมกับคะแนนการเขียนเรียงความจากเรื่องที่อ่านคะแนนทั้งหมดที่ได้นำมารวมกันเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีม

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เมื่อครูผู้สอนคิดคำนวณคะแนนของนักเรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ ที่กำหนดไว้เพื่อเป็นการชี้ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญ และคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่มและครูควรจะให้กำลังใจให้นักเรียนทราบคะแนนในคาบเรียนต่อไปพร้อมกับมอบเกียรติบัตรหรือรางวัลชมเชยไปพร้อม ๆ กัน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนการสอนด้วยเทคนิค CIRC นั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้กิจกรรมที่หลากหลายคือ 1) ทีมการเรียนรู้ (Team Study) ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาสูง 2 คน และต่ำ 2 คน สมาชิกในแต่ละทีม จะจับคู่กันช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนครบ 2) กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Study Related Activities) ซึ่งผู้เรียนต้องฝึกตามกิจกรรมที่ครูกำหนดจากการเรียนรู้แล้ว 3) การทดสอบด้วยตนเอง (Independent Reading) สามารถทำได้นอกห้องเรียน 4) การทดสอบ (Testing) ผู้เรียนจะต้องสอบเป็นรายบุคคล แล้วนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีมและ 5) การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่ม เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามเทคนิค CIRC

นาคยา ปิลันธนาพันธ์ (2543, หน้า 32-45) สรุปว่าการเรียนการสอนแบบ CIRC มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. แบ่งกลุ่มผู้เรียน เป็นกลุ่มละความสามารถ กลุ่มละ 4 คน
2. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และทำข้อตกลงเรื่องการทำงานกลุ่มแก่ผู้เรียน
3. ภายในกลุ่มผู้เรียนจับคู่กัน ร่วมกันศึกษากิจกรรม ทบทวนและทดสอบไปที่ละเรื่องหรือที่ละจุดประสงค์ เมื่อเรียนเสร็จเรียบร้อย จนเข้าใจกันทั้งคู่ดีแล้วให้เซ็นชื่อกำกับว่าผ่านการเรียน เรื่องนั้นหรือจุดประสงค์นั้นแล้ว จากนั้นเรียนเรื่องหรือจุดประสงค์ต่อไปจนครบหมดทุกเรื่องหรือทุกจุดประสงค์ที่ครูกำหนดไว้
4. จากนั้น ผู้เรียนในกลุ่มมารวมตัวกันอีกครั้ง เพื่อทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนดจนงานกลุ่มสำเร็จผลเรียบร้อย ขณะทำงานสมาชิกในกลุ่มปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามครูกำหนด เพื่อให้การทำงานในกลุ่มมีประสิทธิภาพ
5. เมื่อทุกกลุ่มศึกษาทุกกิจกรรมเสร็จเรียบร้อย ก็พร้อมรับการประเมินผลจากครู

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2548, หน้า 182-184) สรุปวิธีการดำเนินกิจกรรมแบบ CIRC ไว้ดังนี้

1. การจัดกลุ่มอ่าน (Reading Group) ครูจัดกลุ่มเด็กตามระดับความสามารถ ประมาณ 2-3 กลุ่ม ในชั้นเรียน กลุ่มละประมาณ 8-15 คน ตามความเหมาะสม

2. การจัดทีมร่วมมือกันเรียนรู้ (Team) ครูจับคู่นักเรียนหรือจัดกลุ่ม ๆ ละ 3 คน เพื่อร่วมกันเรียนรู้ภายในกลุ่มใหม่ และจัดทีมใหม่ที่ประกอบด้วยสมาชิก เก่ง ปานกลาง และอ่อน ทุกกลุ่มซึ่งคะแนนกลุ่มจะได้มาจากคะแนนเฉลี่ยของสมาชิกในกลุ่มใหม่ทุกคน รวมกัน โดยที่คะแนนกลุ่มจะได้มาจากการสอบย่อยทุกครั้งของทุกคน คะแนนการเขียน คะแนนจากการอ่านบทความ จากเวลาเรียนหรืออ่านหนังสือ ตำราที่สนใจ กลุ่มที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยสูงสุดจัด เป็นกลุ่มยอดเยี่ยม จะให้รางวัลเพื่อการเสริมแรงและกำลังใจ กลุ่มรองลงมาจัด เป็นกลุ่มดีมากซึ่งได้รับรางวัลรองลงมา เป็นต้น

3. การจัดกิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง (Basal-related Activities) ครูอาจใช้เนื้อหาสาระจากบทเรียนตามระดับชั้นหรือเนื้อหาอื่นที่เหมาะสม โดยครูนำเสนอบทเรียน มีการอภิปรายร่วมกันประมาณ 20 นาที ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน โดยการดำเนินการ ดังนี้ 1) แจงจุดประสงค์การอ่าน 2) สอนแนะนำคำศัพท์ใหม่ 3) ทบทวนคำศัพท์เดิม 4) อภิปรายเรื่อง สาระเนื้อหาที่นักเรียนอ่านแล้ว การสอนในแต่ละเรื่องที่เกี่ยวข้องจะต้อง กำหนดขั้นตอนการนำเสนอและกิจกรรมที่ให้ฝึกชัดเจน เช่น การสอนคำศัพท์ วัตถุประสงค์ก็คือนักเรียนจะต้องสามารถแสดงออก ซึ่งการเข้าใจความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ อธิบายวิธีที่ได้มาซึ่งความหมาย ฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว และแต่งประโยคที่มีความหมายจากคำศัพท์เหล่านั้นได้ (การเขียน)

4. การจับคู่อ่านกับเพื่อน (Partner Reading) ครูจะจัดกิจกรรมให้นักเรียน อ่านเรื่องที่กำหนดด้วยตนเอง 1 ตอน เสร็จแล้วจับคู่กับเพื่อนข้าง ๆ อ่านให้เพื่อนฟัง โดยผู้ที่ฟังจะช่วยแก้ไขคำผิดหรือการอ่านผิดพลาดกันเป็นคนอ่านและคนฟัง ครูจะเดินดูอย่างทั่วถึงคอยช่วยเหลือปรับแก้ไขให้นักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา

5. การเรียนรู้ไวยากรณ์ในเรื่องและการฝึกเขียนในเรื่อง (story Grammar and story Related Writing) ในเรื่องที่กำหนดให้นักเรียนอ่านประกอบหลักไวยากรณ์ต่าง ๆ หรือโครงสร้างของประโยคที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจพร้อม ๆ กับการอ่าน เพื่อให้ได้เนื้อหาสาระหรือการอ่านเพื่อความเข้าใจเมื่อนักเรียนอ่านไปได้ครึ่งเรื่องแล้วครู จะให้นักเรียนหยุดอ่านพร้อมกับคอยฟังคำสั่งและคำถามให้ปฏิบัติหลังการอ่านจบ เช่น ให้ระบุตัวละครในเรื่องบริบท ปัญหาในเรื่องและให้ทำนายคาดเดาว่าปัญหาจะได้รับการแก้ไขอย่างไร โดยที่นักเรียนจะต้องเขียนอธิบาย 2-3 ตอน ๆ ละ 4-5 บรรทัด เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรืออาจจะให้เขียนบทจบของเรื่องที่แตกต่างกันเดิม

6. การฝึกอ่านออกเสียงคำที่กำหนด (Word Out Loud) ครูจะต้องเตรียมรายการคำยากในเรื่องที่ให้อ่าน นักเรียนจะต้องสามารถอ่านคำยากเหล่านั้นได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ไม่ลังเล โดยการฝึกอ่านกับคู่ตนเอง หรือฝึกกับสมาชิกกลุ่มอื่น

7. การฝึกหาความหมายของคำศัพท์ (Word Meaning) ครูจะต้องเตรียมรายการคำที่เป็นคำที่มีความหมาย (Story Word) ที่ใหม่สำหรับนักเรียน กำหนดให้นักเรียนเปิดดูความหมายจากพจนานุกรม (Dictionary) สำหรับการฝึกการเขียน ให้เขียนนิยามความหมาย ด้วยคำพูดตนเองและแต่งประโยคของคำ

8. การเล่าเรื่อง (Story Retell) การฝึกเล่าเรื่องที่อ่านจบแล้ว หลังจากทีกลุ่มร่วมกันอภิปราย จะสรุปประเด็นสำคัญจับคู่ของตนเอง

9. การฝึกสะกดคำ (Spelling) นักเรียนจะช่วยกันทดสอบการสะกดคำของกันและกันก่อนในแต่ละสัปดาห์จนจบคาบเรียน ในการฝึกสะกดคำจะทำรายการคำที่สะกดผิดทุกครั้งฝึกใหม่จนกว่าคำที่สะกดจะแก้ไขได้ถูกต้องแล้วต่อไปสะกดคำอื่น ๆ ต่อไป

10. การตรวจสอบโดยเพื่อน (Partner Checking) หลังจากนักเรียนทุกคนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ปฏิบัติกันเป็นคู่คู่ของตนจะลงชื่อกำกับในใบงาน แบบฝึกหัดที่กำหนดให้ซึ่งสามารถที่จะทำงานอื่น ๆ ต่อไป

11. การทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Test) ภายหลังจากที่จัดการเรียนการสอนตามกิจกรรมต่าง ๆ ของเทคนิค CIRC ไปแล้ว 3 คาบเรียน ครูจะทำการทดสอบทักษะการอ่านหรือความเข้าใจและการเขียน โดยให้นักเรียนเขียนประโยคที่มีความหมายจากคำศัพท์แต่ละคำแล้วให้อ่านออกเสียงดังตามที่กำหนดให้ นักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเองโดยไม่มีการช่วยเหลือกันและกัน คะแนนที่ได้จากการทดสอบคือสำหรับทีมของตนเองเพื่อไปคำนวณเป็นคะแนนกลุ่มร่วมกับกิจกรรมเป็นอื่น ๆ

12. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (Direct Instruction in Reading Comprehension) ในแต่ละสัปดาห์ครูจะเริ่มสอนทักษะในการอ่านความเข้าใจ 1 วันในหนึ่งสัปดาห์ เช่น การสอนอ่านเพื่อหาประเด็นสำคัญของเรื่อง (Meaning Idea) การอ่านเพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุ-ผลหรือการสรุปอ้างอิงรวมทั้งการฝึกเขียน ดังนั้นครูจะต้องมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาสาระที่เหมาะสมตามลำดับขั้นตอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการอ่านในแต่ละแบบ หลังจากจบบทเรียนแต่ละบทนักเรียนจะมีการฝึกอ่านและฝึกเขียนจากใบงานหรือใบความรู้ หรือเล่นเกมแข่งขันกัน

ระหว่างทีมที่เกี่ยวกับการอ่านโดยกิจกรรมจะต้องมีการร่วมมือกัน งานเสร็จจะมีการประเมินผลงานกันพร้อมอภิปรายปัญหา

13. การบูรณาการหลักภาษา (ศิลปะทางภาษา) กับการเขียน (Integrated Language Art and Writing) ในเรื่องหลักภาษาหรือการใช้ภาษา นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกอ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งประเด็นสำคัญของ CIRC ก็คือประเด็นการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้และฝึกทักษะต่าง ๆ ร่วมกันจนบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านและการเขียนแต่ละแบบ ซึ่งในการอ่านและเขียนแต่ละแบบครูจะต้องสอนและอธิบายกระบวนการและเทคนิควิธีการให้นักเรียนเห็นและเข้าใจอย่างชัดเจนและช่วงเวลาใดที่เน้นการเขียนมากที่สุด ใบงาน ใบกิจกรรมที่เน้นการเขียน ตัวอย่างเช่น นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำขยายหรือส่วนขยาย (Modifier) บทเรียนที่ให้ฝึกจะเน้นการการเขียน Paragraph เช่น การพรรณนา การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ เมื่อเขียนบทสนทนา หรือนวนิยายหรือเรื่องสั้นในการฝึกทักษะการเขียน ครูอาจจะจัดห้องปฏิบัติการเพื่อการเขียนโดยเฉพาะ ซึ่งเด็กจะสามารถจะฝึกได้ตามความสนใจในแบบฝึกการเขียนทุกแบบฝึก ซึ่งแบบฝึกการเขียนจะต้องมีสาระสำคัญ หลักการสำคัญของการเขียนและส่วนบรรยายของงานเขียนจากบทอ่านที่ได้ฝึกอ่านมากขึ้น นักเรียนจะร่วมกันฝึกระหว่างการเขียนกับเพื่อนโดยครูคอยแนะนำช่วยเหลือ ปรึกษาทบทวนเรื่องที่เขียนกับเพื่อน ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องโดยเกณฑ์การตรวจสอบอาจจะเป็นเกณฑ์ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนก่อน

14. การให้อ่านบทความต่าง ๆ นอกเวลาและการเสนอรายงานการอ่านต่าง ๆ (Independent Reading and Books Reports) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านได้รับมอบหมายให้อ่านหนังสือ บทความ เรื่องราวที่ตนเองสนใจอย่างน้อยวันละ 20 นาทีทุกวัน โดยผู้ปกครองจะลงนามกำกับแบบฟอร์มที่ระบุว่านักเรียนจะได้อ่านเรื่องที่สนใจในเวลาที่กำหนดทุกวัน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนักเรียนจะได้คะแนนสำหรับทีมทุกสัปดาห์ หรือนักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้ 1 เล่มในทุก 2 สัปดาห์ ซึ่งจะได้คะแนนจากงานดังกล่าว การอ่านที่กำหนดจะแทนการบ้านด้านการอ่านและการเขียนหรืออาจให้ทำงานเสร็จตามชุดกิจกรรมที่กำหนดแล้วก็สามารถอ่านหนังสือนอกเวลาได้ในชั้นเรียน

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC จะต้องมีการจัดกิจกรรมตามทีละข้อ 1-14 อย่างครบถ้วน เรียงตามลำดับความยากง่ายของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียน ซึ่งจะต้องมีการวางแผนและเตรียมการสอน กำหนดระยะเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในแต่ละวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, หน้า 192-193) กล่าวคือ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ว่า ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเสนอบทเรียน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนโดยการแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบและบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้วหรือคำศัพท์เก่า แนะนำเนื้อหาการเรียนหรือคำศัพท์ใหม่ ตลอดจนอธิบายถึงวิธีการเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท

2. ขั้นตอนปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม ดังนี้

2.1 กิจกรรมพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติ ประกอบด้วยกิจกรรมฝึกอ่านกับเพื่อน การอ่านออกเสียง การให้ความหมายของคำการสะกดคำและกิจกรรมการสรุป

2.2 กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปได้ระยะหนึ่ง ครูจะจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความกับนักเรียนโดยตรง มีขั้นตอนคือ ครูเสนอเรื่องที่จะให้อ่าน ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล การตรวจสอบจากเพื่อน ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมและประเมินผล

3. ชั้นประเมินผล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะทำการวัดผลและประเมินผลโดยใช้การซักถาม สนทนา การอ่านออกเสียง การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง การทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่องและในรอบ 1 สัปดาห์ จะนำคะแนนทุกกิจกรรมของนักเรียนทุกคนมารวมเป็นคะแนนของทีม กล่าวคือ ทีมใดที่ค่าคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super Teams) และได้รับใบเกียรติบัตร และทีมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมแก่ (Great Teams) และได้รับใบเกียรติบัตรที่รองลงมา

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครั้น (2552, หน้า 165-166) กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบ CIRC ดังนี้

1. ผู้สอนจัดเตรียมเอกสารสำหรับการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจะอยู่เป็นชุดของการอ่าน ประกอบด้วยเนื้อเรื่องต่าง ๆ หรือนิทาน
2. จัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มอย่างน้อย 2-4 คน ซึ่งผู้เรียนในกลุ่มจะต้องมีระดับความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน
3. ให้ใบงานและเอกสารสำหรับการอ่านแก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ผู้สอนอาจจะเล่าเรื่องราวอย่างคร่าว ๆ ให้ผู้เรียนฟังในเรื่องที่ต้องการให้ผู้เรียนอ่าน ถามความคิดเห็น ทั้งนี้เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนให้ศึกษาหรืออ่านต่อไป ซึ่งอาจจะใช้เวลาประมาณวันละ 10-20 นาที
4. ผู้เรียนในกลุ่มเมื่อรับเอกสารการอ่าน อาจจะอ่านให้เพื่อนฟังด้วยการอ่านออกเสียงหรือเปลี่ยนกันอ่าน หรือต่างคนต่างอ่านเอกสารและจะต้องร่วมกันทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้รับ สรุปความเข้าใจ ชี้แจงข้อถูกต้อง อธิบายหรือให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟังและร่วมกันเขียนตอบคำถาม สะกดตัวอักษรที่ถูกต้องเพื่อตอบคำถาม สรุปเนื้อเรื่องที่ได้อ่านโดยการเขียน หรือเขียนความคิดเห็นตามที่ได้รับในใบงาน
5. ให้ผู้เรียนพิมพ์หรือเขียนผลงานเกี่ยวกับความเข้าใจในด้านการอ่านของกลุ่มตนเอง แจกจ่ายให้เพื่อนอ่านด้วย หรือนำลงในสมุดประจำห้องเรียน หรือชั้นเรียนเพื่อเผยแพร่ให้ผู้อื่นอ่านต่อไป

ทิตนา แคมมณี (2553, หน้า 270-271) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ CIRC ดังนี้

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน
2. ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่าง ๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนนร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80-89 ก็จะได้รับรางวัลรองลงมา

3. ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจงวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ๆ ทบทวนศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่าน แล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่ อ่านออกเสียงให้เพื่อนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหา หรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป

4. หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่ทำมา โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การรับประเด็นปัญหา การทำนาย

5. นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

6. นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล

7. นักเรียนจะได้รับชุดการเรียนรู้การสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่องและช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องและตีพิมพ์ผลงานออกมา

8. นักเรียนจะได้รับการบ้านให้เลือกอ่านหนังสือที่สนใจและเขียนรายงานเรื่องที่ทำมาเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มให้

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า เทคนิค CIRC เป็นการเขียนโดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอย่างน้อย 2 ระดับ ผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน เพื่อช่วยเหลือกันในการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยมีขั้นตอนการสอนอ่านมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน

เป็นขั้นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation) โดยครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียนและแนะนำให้ผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับบทอ่าน

2. ขั้นระหว่างการอ่าน

2.1 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกทำงานเป็นทีม ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน มีการฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) และการฝึกแบบอิสระ (Tree Practice)

2.2 ขั้นตอนการทดสอบ (Testing) โดยทดสอบเป็นรายบุคคลแล้วนำคะแนนของสมาชิกในทีมทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

3. ขั้นหลังการอ่าน

เป็นขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) โดยให้รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด

เทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R

1. ความหมายของเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R

ศศิธร ไชยเทศ (2554, หน้า 26) ได้กล่าวว่า การสอนแบบ SQ4R หมายถึงวิธีการสอนการอ่านที่เป็นระบบ เป็นวิธีการสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน การตีความ ขยายความ สรุปและจับใจความสำคัญจากการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งการสอนแบบ SQ4R เน้นการอ่านซ้ำ ๆ จนกว่าจะเข้าใจและจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ถึงแม้เป็นการสอนเน้นทักษะการอ่าน แต่ผู้สอนจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ ประกอบด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวันของคนเราจะอ่านสิ่งใดก็จะอ่านอย่างมีจุดประสงค์และมักอ่านจากสื่อต่าง ๆ

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2554, หน้า 287-289) ได้นำเสนอวิธีการสอนแบบ SQ4R ไว้ว่าวิธีการสอนแบบ SQ4R หมายถึง เทคนิคการสอนอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่อง ลักษณะของวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ได้คำตอบที่ตั้งไว้ ดังนั้นการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองแต่ความชำนาญขึ้นอยู่กับฝึกฝนและขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความรู้เดิมของผู้เรียนหรือจะต้องปูพื้นฐานเดิมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะถึงบทเรียนนั้น อีกอย่างที่ผู้สอนควรคำนึงถึง คือต้องเข้าใจว่าการอ่านเป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระมิใช่สนใจที่ตัวภาษาแต่ในกรณีที่สอนชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนต้องให้ความสนใจการวัดความรู้เรื่องศัพท์และการใช้ภาษาด้วย เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของเนื้อหา ถ้าจะต้องตีความความรู้เรื่องศัพท์ยังคงต้องดูว่าผู้เรียนมีความรู้มากเท่าใด เรื่องโครงสร้างหรือการใช้ภาษา ผู้สอนไม่ต้องใช้เวลากับการสอนโครงสร้างมากนักแต่จะให้ความสนใจกับเรื่องการตีความและการวิเคราะห์ข้อความ ให้ผู้เรียนรู้จักคำไข (Key Words)

แต่เดาความหมายของศัพท์ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่นอกโรงเรียน และเพื่อเตรียมตัวที่จะมุ่งการศึกษาต่อระดับสูง

พินิตนาฏ ชูฤกษ์ (2551, หน้า 117-123) ได้กล่าวว่าเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ว่าการสอนแบบ SQ4R ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน โดย แต่ละขั้นตอนนั้นได้ให้โอกาส ผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ เช่น ภาคผนวก บรรณานุกรม คำอธิบาย แผนภูมิ กราฟ ตาราง หลังจากนั้นสำรวจเป้าหมายของผู้เขียน และในขณะเดียวกัน ก็เป็นการอ่านจับใจความ สำคัญอย่างคร่าว ๆ และดูหัวข้อย่อยในแต่ละ รวมถึงคำถามและสรุปใจความสำคัญท้าย บท แล้วนำไปตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญในบทอ่าน โดยคำถามที่ถามนั้นได้แก่ ใคร อะไร ทำไม อย่างไร และเมื่อไหร่ ซึ่งจะทำให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย และ จับประเด็นที่สำคัญได้ ซึ่งขั้นตั้งคำถามนี้เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ วางแผน ควบคุมและปรับปรุงกระบวนการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการอ่านด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดอภิปัญญาในการเข้าใจจุดประสงค์ ตั้งจุดประสงค์ การเลือกยุทธวิธีที่เหมาะสมการตัดสินใจและการประเมินความเข้าใจของตน หลังจากนั้นผู้เรียนต้องกลับมา อ่านเนื้อหาซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด การอ่านอย่างแท้จริงจะเกิดขึ้นในขั้นนี้ เป็นการอ่านเพื่อ ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ และในขั้นนี้หากมีคำถามอะไรขึ้นได้อีกก็ให้จดบันทึก ลงไปแล้วอ่านจนกว่าจะได้คำตอบนั้น เมื่อได้คำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้แล้วใช้คำพูด ของตนเองสรุปคำตอบ ในขั้นนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของผู้อ่านว่าเข้าใจประเด็น สำคัญได้ถูกต้องหรือไม่ เพราะการพูดคำตอบออกมาจากความจำโดยใช้คำพูดของตนเอง นี้เป็นการถอดความที่ต้องคงความหมายและแนวคิดของเรื่องเดิมเอาไว้ครบถ้วน

ยูวดี โปธายะ (2546, หน้า 4) กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็น วิธีการสอนแบบ SQ4R ของโรบินสัน (Robinson) ซึ่งพัฒนามาจากวิธีสอนแบบ SQ3R แต่ วิธีการสอนแบบ SQ4R นั้นเพิ่มขั้นตอนเขียน (Write) เพื่อเป็นการเขียนสรุปความเข้าใจ ออกมา การเขียนสรุปใจความสำคัญนั้นเป็นวิธีการตรวจสอบความเข้าใจเรื่องี่อ่านด้วย ตนเองของผู้เรียน ซึ่งการเขียนสรุปใจความเพียงประโยคเดียว ก็เป็นการสร้างความคงทน ให้แล้ว วิธีการสอนแบบ SQ4R นั้นจะช่วยสร้างนิสัยในการอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น ผู้เรียนจะยังได้รับประโยชน์ดังนี้ คือ ผู้เรียนสามารถจับใจความได้อย่างรวดเร็วเข้าใจเนื้อหา ที่มีความยากได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนจดจำเรื่องี่อ่านได้นาน ช่วยให้คาดเดาคำตอบที่จะพบใน แบบทดสอบ เนื่องจากในวิธีสอนแบบ SQ4R นี้ประกอบด้วยหลายกลวิธีที่ช่วยพัฒนาทักษะ การอ่านจับใจความ เช่น การสำรวจ การตั้งคำถาม การบอกคำตอบออกมีครั้ง ซึ่งเป็นการ

ตรวจสอบความเข้าใจและความสามารถในการจับใจความของผู้เรียนและการทบทวนเรื่อง ที่อ่านจะช่วยในการจำเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ยังสามารถ ช่วยผู้เรียนที่มีปัญหาในการอ่านอีกด้วย หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนจนมีความชำนาญแล้ว การอ่านจับใจความก็จะไม่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนอีกต่อไป

รุ่งนภา พุทธธรรม (2551, ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ แบบ SQ4R เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารถึงแม้จะเป็นการสอนที่เน้นทักษะการ อ่าน แต่ผู้สอนจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน และในชีวิตประจำวันของเราก็จะสามารถอ่านสื่อต่าง ๆ ได้อย่างมีจุดประสงค์ และสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็น การสอนที่ได้รับการพัฒนาและตั้งอยู่บนรากฐานแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษา ทฤษฎี อภิปัญญา (Metacognition Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ อภิปัญญา กับการอ่านนั้นหมายถึง ขั้นตอนหรือวิธีการที่จะทำให้การอ่านบรรลุผลตามเป้าหมาย มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ความตระหนักรู้และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการ อ่านรวมถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างเป็นระบบ จนกว่าจะเข้าใจในเรื่องที่อ่าน มีการควบคุมกระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็น ขั้นตอนที่ชัดเจน มีการควบคุมและตรวจสอบตนเองในระหว่างการอ่าน คือขั้นตอนการอ่าน และการพูดคำตอบออกมาจากความจำของตนเองรวมถึงการประเมินหลังจากอ่านเรื่องนั้น จบแล้ว คือในขั้นตอนการทบทวน หากยังจำเรื่องราวทั้งหมดไม่ได้ก็จะกลับไปสู่ขั้นตอนการ อ่านอีกครั้งหนึ่งเพื่อรวบรวมข้อมูล

วิรงรอง ศรีพอ (2557, หน้า 83) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ SQ4R เป็นการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วย ตนเองมากที่สุด ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ โดยครูมีบทบาทในการ กระตุ้น ช่วยเหลือให้นักเรียนคิดและใช้ความสามารถในการอ่าน เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอน การอ่านทั้ง 6 ขั้น แล้วจะทำให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ในที่สุด

สรุปได้ว่า เทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอน ที่สามารถช่วยผู้เรียนที่มีปัญหาในการอ่าน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและพัฒนาความ เข้าใจในการอ่าน การอ่านจับใจความสำคัญ การตั้งคำถามเพื่อฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปเนื้อหาบทอ่านได้ด้วยตนเอง

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่อาศัยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory)

วิสาข์ จัตุวัตร (2543, หน้า 20-21) กล่าวว่า ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ คำว่าโครงสร้างความรู้คือ ความรู้เดิมในแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคน ที่เก็บสะสมไว้จากประสบการณ์อย่างเป็นระบบตามลำดับขั้น ทุกคนจะมีโครงสร้างความรู้ที่แตกต่างกันไปตามพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม เชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษแล้ว Carell (1987, อ้างถึงในวิสาข์ จัตุวัตร, 2543, หน้า 23-24) ได้แบ่งโครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านนำมาตีความเนื้อเรื่องขณะที่อ่านเป็น 2 ชนิด คือ

1. โครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) คือโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่อ่านซึ่งผู้อ่านมีความรู้อยู่เดิม ถ้าผู้อ่านคุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่านมาก่อนย่อมเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี แต่ถ้าเป็นเนื้อหาที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยมาก่อน ย่อมเกิดความลำบากในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น ผลการวิจัยพบว่าชาวอินเดียที่อาศัยอยู่ในอเมริกา สามารถอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวกับการแต่งงานตามวัฒนธรรมของชาวอินเดียได้เร็วกว่าและสามารถระลึกเรื่องราวได้มากกว่าชาวอเมริกันที่อ่านเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ ชาวอเมริกันสามารถเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีการแต่งงาน ซึ่งเป็นประเพณีของชาวอเมริกันได้ดีกว่าชาวอินเดีย

2. โครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบ (Formal Schema) เป็นโครงสร้างความรู้อีกประเภทหนึ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ Carell พบว่าโครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบมีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้อ่านจะสามารถเล่าเรื่องที่อ่านไปแล้วในปริมาณมาก ถ้าเรื่องนั้นมีโครงสร้างตรงกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ถ้าโครงสร้างของเรื่องนั้นต่างไปจากที่ผู้อ่านเคยอ่านมาแล้ว เขาจะเล่าเรื่องได้ในปริมาณที่น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ Houston (1990, อ้างอิงใน ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาบรรณ, 2540 หน้า 40) ได้ให้นิยามโครงสร้างความรู้ไว้ว่า โครงสร้างความรู้ คือ ข้อมูลที่บุคคลเรียบเรียงขึ้นอย่างมีระบบเกี่ยวกับการกระทำความคิดรวบยอด หรือเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โครงสร้างความรู้หัวข้อหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ย่อย ๆ อีกเป็นจำนวนมาก (Subschemata) ที่ถูกจัดระบบขึ้น แล้วเก็บสะสมไว้ใน

หน่วยความจำ การที่นักเรียนมีความรู้ที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญต่อความเข้าใจในบทอ่าน เพราะถ้าผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอยู่บ้าง จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว โครงสร้างความรู้มีความสัมพันธ์กับการอ่านดังนี้

2.1 โครงสร้างความรู้เปรียบเสมือนนั่งร้าน (Scaffolding) ที่รองรับข้อมูลใหม่ ๆ ที่ผู้อ่านได้เพิ่มเติม ขณะเดียวกันก็ช่วยในการดึงความรู้ที่เก็บไว้ออกมาใช้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ

2.2 โครงสร้างความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำแนกแยกแยะข้อมูลที่สำคัญ ออกจากข้อมูลที่เหลือ ผู้อ่านที่เชี่ยวชาญจะใส่ใจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญเท่านั้น

2.3 โครงสร้างความรู้ช่วยในการสรุปไปสู่สิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกโดยตรง ส่วนที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงนั้น ถ้าผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้ที่เหมาะสมก็จะสรุปความได้เอง

2.4 โครงสร้างความรู้ช่วยจัดระบบข้อมูลในรูปของหัวข้อหลัก ๆ และแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ใจความหลัก การจำข้อมูลหรือเรียกใช้จึงมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพ

2.5 โครงสร้างความรู้ทำให้การจัดระบบข้อมูลใหม่ หรือการตัดทอนข้อมูลให้เหลือแต่ที่จำเป็นจริง ๆ ทำได้ง่าย

2.6 โครงสร้างความรู้ทำให้ผู้เรียนสร้างข้อมูลขึ้นมาใหม่ได้แม้จะลืมข้อมูลนั้นไปบ้างแล้ว ทั้งนี้จากการอาศัยข้อมูลอื่น ๆ ที่เหลืออยู่ในระบบเครือข่าย สรุปว่าโครงสร้างความรู้มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการอ่านกระบวนการอ่านจับใจความตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้คือกระบวนการแปลกลุ่มประโยคไปสู่ลำดับความรู้ที่ต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล กระบวนการดังกล่าวต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปในเรื่องความหมายของคำ ความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยคกระบวนการสร้างความต่อเนื่องนี้ ต้องอาศัยข้อวินิจฉัยหรือการสรุปความ ผู้อ่านต้องสร้างความต่อเนื่องของเหตุผล และนำความรู้ในหน่วยความทรงจำของตนมาใช้ เพื่อให้เข้าใจรายละเอียดในบทอ่านการจับใจความเรื่องที่อ่าน

2. ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory)

ทฤษฎีอภิปัญญา เป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความคิดของตนเองสามารถควบคุมความคิด ตลอดจนประเมิน วางแผน และจัดระบบความคิดของตนเองได้ รวมถึงที่วิธีการที่จะทำให้ บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้โดยต้องมีการวางแผน การควบคุม การตรวจสอบ และการ ประเมินผลการเรียนรู้ อภิปัญญา (Metacognition) เป็นความเข้าใจทางกระบวนการทาง ปัญญา (Cognitive Process) กล่าวคือ ผู้เรียนรู้ตัวว่าตนคิดอะไร คิดอย่างไร ผู้เรียนสามารถ ตรวจสอบความเข้าใจของตนได้ ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดให้เหมาะสมได้ อภิปัญญาต่างจากปัญญาหรือการคิดทั่วไป (Cognition) ตรงที่ปัญญาเป็นการคิดเชิงสรุป เปรียบเทียบหาเหตุผล แก่ปัญหา วิเคราะห์ สังเคราะห์หรือนำไปใช้ แต่อภิปัญญาเป็นการ คิดที่รู้ตัวว่าคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนได้ และสามารถ ปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ งานวิจัยจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าการใช้เทคนิคการ เรียนแบบอภิปัญญาช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี (Carrell, 1988, หน้า 13 อ้างถึงใน สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544, หน้า 1)

Anderson (2002, อ้างถึงใน ฐปทอง กว้างสวัสดิ์, 2554, หน้า 334) กล่าวถึงความสำคัญของอภิปัญญาว่า การใช้อภิปัญญาจะเป็นการจุดประกายความคิดให้ นักเรียน และสามารถทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและทำให้การเรียนรู้ดีขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่กำลังต่อสู้กับปัญหาการเรียน การเข้าใจและการควบคุมกระบวนการ เรียนรู้ด้านปัญญา อภิปัญญา เป็นหนึ่งในทักษะสำคัญที่ครูผู้สอนต้องสอนนักเรียนให้ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง พร้อม ๆ กับการสอนด้านปัญญาในเวลาเดียวกัน

Marzano (1988, อ้างถึงใน ฐปทอง กว้างสวัสดิ์, 2554 หน้า 334) แยกลักษณะของอภิปัญญาดังนี้

1. ความมุ่งมั่น (Commitment) ความมุ่งมั่นเป็นพื้นฐานในการ ตัดสินใจที่จะทุ่มเทพลังลงไปเต็มที่ เพื่อที่จะให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
2. ทักษะคติ (attitude) ทักษะคติมีความสัมพันธ์กับความมุ่งมั่น ในขณะที่คน ๆ หนึ่งปฏิบัติภารกิจใดภารกิจหนึ่งนั้นพฤติกรรมของคนนั้นมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กัน 3 ประการ คือ ทักษะคติ อารมณ์ และการกระทำ
3. ความตั้งใจ (attention) ครูต้องออกแบบภาระงานหลากหลาย เพื่อช่วยพัฒนาความตั้งใจของนักเรียน

4. ความรู้ (knowledge) ความรู้เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนา
อภิปัญญา ซึ่งความรู้มี 3 ระดับได้ดังนี้

4.1 ความรู้ว่าอะไร (declarative knowledge) เป็นข้อมูลทั่วไป
ที่บอกว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร

4.2 ความรู้ว่าทำไม (procedural knowledge) เป็นความรู้ที่
สามารถนำไปปฏิบัติงานได้เรียกว่า know how เช่น นักเรียนรู้เทคนิคการอ่าน skimming
scanning จึงสามารถใช้เทคนิคนี้ได้เป็นอย่างดี

4.3 ความรู้ระดับเงื่อนไข (condition knowledge) รู้ว่าทำไม
(know why) เป็นความรู้ที่สำคัญในการคิดหาสาเหตุและแก้ปัญหาการเป็นผู้มีอภิปัญญา
หมายถึง นักเรียนต้องมีความรู้ทั้ง 3 ประเภทนี้ คือ รู้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ (know what) รู้
กลวิธีและขั้นตอน (know how) รู้การนำขั้นตอนต่าง ๆ ไปแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม
(know why) ความรู้ทั้ง 3 ประเภทนี้ มีความจำเป็นต่อการพัฒนา อภิปัญญา ครูต้อง
ออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ความรู้ทั้ง 3 ประเภทนี้

5. การควบคุมพฤติกรรม คุณลักษณะนี้เกี่ยวข้องกับ การประเมิน
การวางแผน การตั้งกฎเกณฑ์ ตัวอย่างการประเมิน เช่น การตั้งคำถามเพื่อถามตัวเอง
ว่าฉันเข้าใจเรื่องที่ฉันอ่านหรือไม่ ฉันเคยพบปัญหานี้มาก่อนไหม

Lee & Baylor (2006, อ้างถึงใน รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2554, หน้า
335) จำแนกลักษณะของอภิปัญญา ดังนี้

1. การวางแผน (planning) หมายถึง การคิดไตร่ตรอง เป็นการจัด
ระเบียบกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด ประกอบด้วย การตั้งวัตถุประสงค์ ของการเรียนรู้ การ
ลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ การกำหนด กลวิธีการเรียนรู้ และเวลาในการเรียนรู้

2. การตรวจสอบ (monitoring) หมายถึง การแก้ไขการปรับปรุง
การเรียนรู้ของตนเอง

3. การประเมินผล (evaluating) หมายถึง การประเมินความก้าวหน้า
ของการปฏิบัติภาระงาน การบอกถึงจุดเด่นจุดด้อยของตนเองในการปฏิบัติภาระงาน
การประเมินสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะและกลวิธีที่จำเป็น ครูอาจใช้สถานการณ์
จากนิยายที่นำมาให้นักเรียนอ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการประเมิน

4. การทบทวน (revising) หมายถึง การปรับปรุงการวางแผน
เป้าหมาย กลวิธี และวิธีการเรียนรู้

Yang (2009, อ้างถึงใน ธูปทอง กว่างสวัสดิ์, 2554, หน้า 335)

กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับปัญญา (meta-cognition knowledge) ประกอบด้วย

1. ความรู้เกี่ยวกับคน (knowledge about person) เกี่ยวข้องกับความเชื่อเกี่ยวกับลักษณะวิธีในการเรียนรู้ที่ชื่นชอบ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่คนรู้และไม่รู้ สิ่งที่สามารถทำได้และทำไม่ได้ และการรู้ความก้าวหน้าของคน
2. ความรู้เกี่ยวกับภาระงาน (knowledge about task) หมายถึง การรู้จักมุ่งหมาย และคุณสมบัติของงานและความสามารถในการประเมินข้อมูลที่มีและเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้
3. ความรู้เกี่ยวกับกลวิธี (knowledge about strategy) ความรู้ประเภทนี้ครอบคลุมถึงความรู้กลวิธีที่ควรประยุกต์ใช้ ตามชนิดของงานที่แตกต่างกันไป

Carrell (1989, อ้างถึงใน สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ, 2544, หน้า 650)

ได้ให้ความหมายของอภิปัญญาในแง่การอ่านว่าหมายถึงกระบวนการทางปัญญา 2 ประการ คือ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีต่าง ๆ ในการอ่านและการควบคุมตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จจะมีการวางแผนยุทธวิธีในการอ่าน มีการประเมินผลความสำเร็จ ขณะที่ขบวนการอ่านกำลังดำเนินอยู่ และสามารถแก้ไขวิธีการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจและการเรียนรู้ได้

Spring (1985, อ้างถึงใน สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ, 2544, หน้า 291)

ยังได้ให้ทัศนะว่าอภิปัญญาในการอ่านคือ ความสามารถของผู้เรียนในการที่จะเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของตนเองว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร กฎเกณฑ์ในการเรียนรู้นั้นมีอะไรบ้าง สามารถที่จะตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ประเมินตนเองได้ตลอดเวลาว่ารู้หรือยังไม่รู้ อะไรบ้าง ซึ่งนำไปสู่การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน และรู้จักเลือกยุทธวิธีที่เหมาะสมในการอ่าน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านนั้นต้องมาจากการที่ผู้อ่านกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องเป็นผู้มีพฤติกรรมการอ่านและการเรียนรู้ด้วยการริเริ่มและควบคุมตนเองได้ ซึ่งต้องอาศัยอภิปัญญาและการใช้กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจตลอดจนพื้นฐานความรู้เดิมของผู้อ่านมาส่งเสริมให้การอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนวิธีการสอนแบบเทคนิค SQ4R

การนำแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน มีแนวทางการดำเนินการตามแนวคิดของนักวิชาการ ดังนี้ สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2554, หน้า 289-291) กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนา โดยตั้งอยู่บนรากฐานของแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษาคือ ทฤษฎีอภิปัญญา ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ อภิปัญญากับการอ่านนั้น หมายถึงวิธีการหรือขั้นตอนที่จะทำให้การอ่านบรรลุเป้าหมาย มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ความตระหนักรู้ และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการอ่าน รวมถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบจนกว่าจะเข้าใจเรื่องที่อ่าน มีการควบคุมกระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน มีการควบคุมและตรวจสอบตนเองในระหว่างการอ่าน คือ ขั้นตอนการอ่าน และการบอกคำตอบออกมาจากความจำของตนเอง รวมถึงการประเมินผลหลังจากที่อ่านเรื่องนั้น ๆ จบแล้ว คือในขั้นตอนทบทวน หากจำเรื่องราวทั้งหมดไม่ได้ก็จะกลับไปสู่ขั้นตอนการอ่านอีกครั้งหนึ่งเพื่อรวบรวมข้อมูล ในขณะเดียวกันวิธีสอนแบบ SQ4R ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะโครงสร้างความรู้มีหน้าที่ช่วยให้ผู้อ่านค้นหาและเลือกข้อมูลที่ต้องการในการตอบคำถาม และช่วยตีความเรื่องที่อ่านอีกด้วย หากมีข้อมูลบางส่วนหายไป การใช้โครงสร้างความรู้จะช่วยทบทวนข้อมูลจากความทรงจำของตนเองเพื่อให้เรื่องราวที่ขาดหายไปสมบูรณ์ขึ้น นอกจากนี้การใช้ความรู้เดิมมาทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านจะทำให้การเก็บข้อมูลในสมอง มีความคงทนและมีการเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ หากมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านก็จะทำให้มีความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ให้ความสำคัญแก่พื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน โดยเชื่อว่า พื้นความรู้มีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีบวกกับข้อมูลที่เสนอไว้ในบทอ่าน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ SQ4R นี้ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ คือ เรียนรู้ที่จะจับใจความสำคัญได้เร็ว เข้าใจเนื้อหาที่มีความยากได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้นาน ช่วยให้รู้จักการคาดเดาคำถามที่จะพบในบททดสอบ และไม่จำเป็นต้องกลับไปทบทวนอีกครั้ง เพราะสรุปใจความสำคัญทุกอย่างไว้แล้ว จากการจดบันทึก นอกจากนี้แล้ว ยังช่วยให้อ่านได้เร็วยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องใช้เวลานานเมื่อมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากวิธีการสอนแบบ SQ4R ประกอบด้วยหลายกลไกวิธีที่จะช่วยพัฒนาให้เกิดความ

เข้าใจในการอ่าน เช่น การสำรวจ การตั้งคำถามการบอกคำตอบออกมาอีกครั้ง ซึ่งเป็น การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนหรือการทบทวนซึ่งจะช่วยในการจำเรื่องที่อ่าน ดังที่ ธารทิพย์ แก้วเหลี่ยม (2555, หน้า 55) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่จัดทำให้บรรยากาศรู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียดเสนอสิ่งเร้าเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการอ่านผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนเตรียมมาเองหรือผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้ เพราะการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้น สื่อที่นำมาใช้เป็นของจริง

2. ช้่นสอน ซึ่งกระทำการสอนตามระบบวิธีการสอนแบบ SQ4R มี 6 ขั้นตอน คือ

2.1 ช้่นสำรวจ (Survey) ผู้สอนให้นักเรียนสำรวจเรื่องราวที่ได้อ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป

2.2 ช้่นตั้งคำถาม (Question) ผู้สอนควรตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านกับนักเรียนเพื่อฝึกการตอบคำถาม คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็นและทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว

2.3 ช้่นอ่าน (Read) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอย่างละเอียดและในขณะที่เดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้เป็นการอ่านเพื่อจับใจความโดยแท้จริง และตอบคำถามที่ตั้งไว้

2.4 ช้่นจดบันทึก (Record) เมื่อได้คำตอบแล้ว ให้ผู้เรียนจดบันทึก ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยใช้ภาษาของตนเองเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นและสามารถจำคำตอบนั้นได้ โดยคำตอบนั้นต้องคงความหมายเดิมของเรื่องเอาไว้

2.5 ช้่นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญซึ่งประกอบด้วยใจความหลักและใจความรอง โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6 ช้่นทบทวน (Reflect) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง เป็นการทบทวนเรื่องที่อ่านทั้งหมด ในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่าจดจำหรือเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดได้มากน้อยแค่ไหน หากส่วนไหนที่ยังจดจำ

ไม่ได้ก็กลับไปอ่านซ้ำและทบทวน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่ชัดเจนและมีความคงทนในการจดจำอีกด้วย

3. **ขั้นสรุปและประเมินผล** เมื่อจบขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R แล้ว ผู้สอนจะต้องมีการวัดผลและประเมินผลว่าผู้เรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียนและช่วยผู้เรียนอ่อน โดยอธิบายเพิ่มเติมให้ทำแบบฝึกมากขึ้น หรือสำหรับผู้เรียนดีก็อาจจะให้แบบฝึกเพื่อเสริมให้ทักษะเพิ่มขึ้นอีกก็ได้

4. ประโยชน์ของการสอนเทคนิคแบบ SQ4R

การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R นี้ทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการอ่าน ดีกว่าการอ่านโดยมิได้ตั้งคำถามเอาไว้ล่วงหน้า จะทำให้การอ่านไม่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ว่าต้องการอะไรหลังการอ่าน อ่านแล้วอาจจะจับจุดสำคัญหรืออ่านไปแล้วใช้จุดมุ่งหมาย เหมือนกับการเหวี่ยงแหไม่รู้ว่าจะจับอะไร ได้อะไรหรือไม่ แต่ถ้ามีการตั้งคำถามจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดจากคำถามและพยายามหาคำตอบเมื่อผู้สอนถาม ดังนั้น การใช้คำถาม จึงเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้ แล้วจะทำให้ดีขึ้น

5. ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R

5.1 ผู้สอนจะต้องมีความคล่องด้านภาษาพอประมาณ

5.2 ผู้สอนจะต้องเตรียมเนื้อหา หรือกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย ่น่าสนใจและทันสมัย และต้องคำนึงถึงความสามารถ ความรู้เดิมของผู้เรียน

5.3 วิธีการสอนแบบนี้ไม่มีขั้นตอนสำหรับโครงสร้างภาษาและศัพท์ใหม่ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องสอดแทรกขั้นตอนนี้ในจังหวะที่เหมาะสม เพราะผู้เรียนในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนจำเป็นต้องทบทวนหรือสอนโครงสร้างและ คำศัพท์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดเพิ่มการทบทวนความรู้ด้านโครงสร้างภาษาไว้ในขั้นตอนการ ตั้งคำถาม (Question) และขั้นตอนการเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) และได้สอดแทรก เทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์และการเดาความหมายจากบริบทในขั้นนำและขั้นตอนการอ่าน อย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบ เพื่อทบทวนและเพิ่มคลังคำศัพท์ใหม่ให้แก่ผู้เรียน

ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

1. ความเป็นมา/หลักการแนวคิด/ความสำคัญ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ชุดฝึกช่วยในการฝึก หรือเสริมทักษะนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไป ทบทวนด้วยตัวเองจดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนชุดฝึกถือเป็นอุปกรณ์การ สอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและ หลังได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียน ทราบผลความก้าวหน้าของตนเอง นอกจากนี้ในการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R โดยการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนอ่านร่วมกันเป็น กลุ่ม โดยครูที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ดีมาก ดีและพอใช้ เพื่อปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม ช่วยผู้เรียนที่มีปัญหาในการอ่าน ร่วมกัน อ่านสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การตั้งคำถามเพื่อฝึกให้รู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ จนสมาชิกในกลุ่มสามารถสรุปเนื้อหาบทอ่านได้ด้วยตนเอง

2. ความหมายและขั้นตอนของชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์

ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง เอกสารการเรียนรู้ ประกอบการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ครูจัดให้นักเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอ่านเพิ่มขึ้นโดยต้องมีทิศทางตรงตามวัตถุประสงค์ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจ และสนุกสนานมีจำนวน 7 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 เรื่อง ข่าวเหตุการณ์ประจำวัน
- ชุดที่ 2 เรื่อง พระบรมราชาธิราช
- ชุดที่ 3 เรื่อง นิทานตำนานพื้นบ้าน
- ชุดที่ 4 เรื่อง บทความวิชาการ
- ชุดที่ 5 เรื่อง สารคดี
- ชุดที่ 6 เรื่อง ประวัติศาสตร์ชุมชน/บุคคลสำคัญ
- ชุดที่ 7 เรื่อง เรื่องสั้น

ขั้นตอนของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย คือ การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค CIRC 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเสนอบทเรียน 2) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม 3) ขั้นประเมินผล และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสำรวจ Survey (S) 2) ขั้นตั้งคำถาม Question (Q) 3) ขั้นการอ่าน Read (R1) 4) ขั้นจดบันทึก Record (R2) 5) ขั้นการสรุปใจความ Recite (R3) 6) ขั้นการวิเคราะห์ Reflect (R4) นำมาสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเสนอบทเรียน หมายถึง ขั้นที่ครูให้นักเรียนสำรวจเรื่อง เนื้อหา ภาพประกอบ พร้อมกับตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้และประสบการณ์เดิมออกมา ซึ่งครูจะได้รู้ว่ามีพื้นฐานความรู้เท่าใดเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของครู

2. ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านใน หมายถึง ขั้นครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน นักเรียนในกลุ่มจะต้องมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่แตกต่างกัน ฝึกโดยมีครูควบคุม ฝึกแบบอิสระภายในกลุ่ม นักเรียนในกลุ่มช่วยกันนำข้อมูลที่ได้จากมาจดบันทึกและตอบคำถามจากชุดฝึกทักษะ

3. ขั้นประเมินผล หมายถึงขั้นที่มีการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน โดยประเมินจากการ การสรุปใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนของตนเองพร้อมทั้งซักถาม สนทนา แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

3. องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545, หน้า 95-97) ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญๆ ในชุดฝึกทักษะสามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. คู่มือครูเป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียนตามแต่ละชนิดของชุดฝึกทักษะ

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

3. เนื้อหาสาระและสื่อเป็นสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดกิจกรรมตามบัตรคำที่กำหนดไว้

4. แบบประเมินผลเป็นแบบประเมินที่อยู่ในชุดกิจกรรมอาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่างเลือกคำตอบที่ถูกจับคู่ดูจากผลการทดลองหรือให้ทำกิจกรรม

วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2542, หน้า 1–2) ได้กล่าวไว้ว่าสามารถสรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะมีองค์ประกอบที่สำคัญดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1. ชื่อกิจกรรมเป็นส่วนที่บอกให้ทราบถึงลักษณะที่ต้องการฝึก
2. คำชี้แจงเป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้นๆ
3. จุดมุ่งหมายเป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้นๆ
 - 3.1 จุดมุ่งหมายทั่วไปเป็นส่วนที่บอกจุดหมายปลายทางหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดตามกิจกรรมนั้น
 - 3.2 จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเป็นส่วนที่ชี้ให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่กำหนดโดยสังเกตและวัดได้และเป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง
4. แนวคิดเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนคติของกิจกรรมนั้น
5. สื่อเป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม
6. เวลาที่ใช้เป็นส่วนที่ระบุจำนวนโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
7. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเป็นส่วนที่ระบุวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้วิธีจัดกิจกรรมนี้จัดไว้เป็นขั้นตอน
 - 7.1 ขั้นนำเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนเริ่มทำกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แต่ละทักษะ
 - 7.2 ขั้นกิจกรรมเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ฝึกปฏิบัติการทดลอง
 - 7.3 ขั้นอธิบายเป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและแม่นยำ
 - 7.4 ขั้นสรุปเป็นส่วนที่ผู้สอนและผู้เรียนประมวลข้อความที่ได้จากขั้นกิจกรรมและขั้นอธิบายแล้วนำมาสรุปเนื้อหาสาระและใจความสำคัญ
8. การประเมินผลเป็นการทดสอบผู้เรียนหลังจากจบบทเรียนของแต่ละกิจกรรม
9. ภาคผนวกเป็นส่วนที่ให้ความรู้กับครูผู้สอน

สมจิต สวชนไพบูลย์ และคณะ (2546, หน้า 10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดฝึกทักษะว่าประกอบด้วย

1. ชื่อชุดกิจกรรม
2. สารบัญ
3. ข้อเสนอแนะในการใช้ชุดกิจกรรม
4. การประเมินผลก่อนเรียน
5. โครงสร้างของกิจกรรม
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การประเมินผลตนเองหลังเรียน
8. เฉลยการประเมินตนเอง

ทิตนา แคมมณี (2553, หน้า 10-12) ได้กล่าวไว้ว่าชุดฝึกทักษะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรมประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรมชื่อของกิจกรรมและเนื้อหาของกิจกรรม
2. คำชี้แจงเป็นข้ออธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรมและลักษณะของกิจกรรมเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น
3. จุดมุ่งหมายและแนวคิดเป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้นและเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้นส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
4. สื่อเป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ครูทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง
5. เวลาที่ใช้เป็นส่วนที่ระบุจำนวนเวลาโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
6. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมเป็นส่วนที่ระบุวิธีดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน
7. ภาคผนวกในส่วนนี้คือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมและข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะจะประกอบด้วยชื่อกิจกรรม คำชี้แจงจุดมุ่งหมายแนวคิดสื่อเวลาที่ใช้ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมและภาคผนวกสำหรับ ส่วนประกอบของชุดฝึกทักษะในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยออกแบบให้ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดมี ส่วนประกอบที่สำคัญ 6 ส่วน คือ

1. ชื่อชุดฝึก
2. แผนผังแสดงขั้นตอนการศึกษาชุดฝึก
3. คำชี้แจงสำหรับครู
4. คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
5. ตัวชี้วัด
6. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

4. แผนการจัดการเรียนรู้

4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2547, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า คือเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตร ทำให้ครูผู้สอนสามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับสาระสำคัญ (บทสรุปของเนื้อหา) จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชาสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549, หน้า 58) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นแผนการเตรียมการสอนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า อย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใดและจะประเมินผลอย่างไร)

ดวงกมล สิ้นเพ็ง (2551, หน้า 79) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า คือแผนหรือแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และได้พัฒนาคุณภาพตามผลการเรียนรู้ปีหรือรายภาค แผนการจัดการเรียนรู้อย่างไรและแผนการจัดการเรียนรู้อย่างไร

ลำลี รักสุทธิ (2546, หน้า 16) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำรายวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนและการประเมินผลเพื่อใช้สอนในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยกำหนดเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ของการเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสภาพผู้เรียนความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 54) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า คือ แผนที่ผู้สอนเขียนไว้ล่วงหน้าก่อนการสอนจริง มีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้จนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร

ชวลิต ชูกำแพง (2553, หน้า 94) ได้ให้ความหมายว่าแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละครั้งโดยใช้สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเนื้อหาเวลาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, หน้า 34) ได้ให้ความหมายว่าแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อการสอนการวัดผลประเมินผลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแผนการสอนเป็นแผนที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนของกรมวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่าสื่ออะไรและวัดประเมินผลโดยวิธีใด

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ กำหนดรูปแบบรายละเอียด ของการสอนแต่ละบทแต่ละชั่วโมง เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอน อย่างเป็นระบบ มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียดประกอบด้วยสาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้สื่อและแหล่งการเรียนรู้และวิธีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนเหมาะสมกับเนื้อหา ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนี้ครูคนอื่นสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

4.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2547, หน้า 17-18) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องมีส่วนประกอบอย่างน้อย 3 ส่วน คือ

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน (Objective) (จัดการเรียนรู้เพื่ออะไร)
2. การเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ (Learning) (จัดการเรียนรู้อย่างไร)
3. การวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ (Evaluation) (จัดการเรียนรู้แล้ว ได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่)

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549, หน้า 63) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนคือ

1. ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับใด วิชาใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

2. ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ) ได้แก่

- 2.1 สารระ
- 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้
- 2.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
- 2.4 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 2.5 สารระสำคัญ
- 2.6 จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 2.6.1 จัดประสงค์ปลายทาง
 - 2.6.2 จุดประสงค์นำทาง
- 2.7 สารระการเรียนรู้เนื้อหา
- 2.8 กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
- 2.9 สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
- 2.10 วิธีการประเมิน
 - 2.10.1 วิธีการประเมิน
 - 2.10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

2.10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

2.11 เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

2.12 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

3. ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยบันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สอนบันทึกข้อสังเกตที่พบจากการนำไปใช้ เช่น ปัญหาจัดการเรียนรู้ในการนำไปใช้ต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

ดวงกมล สินเพ็ง (2551, หน้า 79-80) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ช่วงชั้น ระดับชั้น ห้องเรียน ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ เวลาที่จัดการเรียนการสอน

2. มโนทัศน์ (Concept) หรือสาระสำคัญ

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งต้องเขียนเป็นพฤติกรรม (Behavioral Objectives) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาครบ 3 ด้าน คือ

3.1 ความรู้ (Knowledge) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนรู้

3.2 ทักษะกระบวนการ (Process) ได้แก่ ทักษะกระบวนการคิด โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ การได้ลงมือปฏิบัติ

3.3 เจตคติ (Attitude) ได้แก่ ความตั้งใจ ความสนใจ การเห็นคุณค่า

4. เนื้อหาสาระ (Content)

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Learning Process)

6. การประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation)

7. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (Learning Materials/Learning Resources)

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนการสอน ส่วนที่ครูสามารถนำไปพัฒนาเป็นวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 86) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบที่สำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สาระสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน)
7. การวัดผลประเมินผล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนทุก องค์ประกอบมีความสอดคล้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ผู้สอนสามารถ ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ความถูกต้อง หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะของ องค์ประกอบนั้น ความสอดคล้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความ เกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นได้สรุปว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้ คือส่วนนำหมายถึงภาพรวมของแผน ส่วนที่เป็นตัวแผนซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญ เช่น สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียน การสอน และส่วนท้ายของแผนเป็นส่วนที่ใช้บันทึกการใช้แผน

5. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์

5.1 ความหมายของประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2544, หน้า 16-20) ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพ ของชุดฝึกทักษะจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่ พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของคะแนนเฉลี่ยของการทำงานและการประกอบ กิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผู้เรียนทั้งหมด

เพชฌัญญู กิจระการ (2546, หน้า 49-51) ให้ความหมายว่า การหา ประสิทธิภาพของสื่อเช่นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวอย่าง 80/80 ดังนี้ 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัด

หรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ภาควิจัยและพัฒนาการศึกษา (2552, หน้า 113-119) ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยนั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายในกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ ส่วนประสิทธิภาพ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยนั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามกำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

วนิดา คณะพล (2558, หน้า 89) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง คุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เมื่อนำไปใช้แล้วทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่สร้างขึ้นตามแนวทางการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไข จนมีความน่าเชื่อถือแล้วเมื่อนำไปใช้กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

5.2 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตร

E_1/E_2

การคำนวณหาประสิทธิภาพ คือ การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร (เพชฌัญญู กิจระการ, 2546, หน้า 40)

$$\text{สูตร 1} \quad E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ E_1 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำชุดฝึกทักษะหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

ΣX แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$\text{สูตร 2} \quad E_2 = \frac{\frac{\Sigma y}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ E_2 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำทดสอบหลังเรียน

Σy แทน คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง การนำเอาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้หาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยต้นกระบวนการและผลลัพธ์แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ตามเกณฑ์ 80/80 อธิบายได้ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การประเมินผลงานของนักเรียน การทดสอบย่อย ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่สามารถแปลความหมายของอักษรอันเป็นข้อมูลข่าวสารในเรื่อง แล้วเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงตามเจตนาของผู้เขียนโดยอาศัยความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษา แล้วสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

1. ความหมายของการอ่านจับใจความ

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2549, หน้า 96) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นการแปลความหมายของอักษรออกมาเป็นความคิด ซึ่งไม่ได้พูดออกมาเป็นเสียงและนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์

ธีระยุทธ ธีระศิลป์ (2551, หน้า 36) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านที่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ครบถ้วนถูกต้องตรงตามเจตนาของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความรู้พื้นฐานของการใช้ภาษา เช่น การใช้ถ้อยคำสำนวน การใช้ประโยค การสร้างย่อหน้า เป็นต้น

ลำลี รักสุทธิ (2553, หน้า 3-4) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความ หรืออ่านเป็น คือความสามารถในการแปลตัวอักษร คำ ข้อความและประโยคอย่างเข้าใจในความหมายที่มีอยู่ในสาระและเจตนาที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านได้รับทราบหรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการอ่านที่อ่านแล้วสามารถตีความ ถอดรหัสหรือความนัยที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหา จนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์ได้ว่าเป็นเรื่องหรือสาระที่อ่านนั้นมีประเด็นสำคัญอะไร ตัวละครสำคัญมีอะไรบ้าง เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน เวลาใด เนื้อหาของเรื่องมุ่งให้ทราบอะไร มีข้อคิดอย่างไร

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่สามารถแปลความหมายของอักษรอันเป็นข้อมูลข่าวสารในเรื่อง แล้วเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงตามเจตนาของผู้เขียนโดยอาศัยความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษา แล้วสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2. หลักการสอนอ่านจับใจความ

สุดาพร ไชยะ (2552, หน้า 108-109) กล่าวถึงกิจกรรมการสอนอ่านในใจ ดังนี้

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันหาบทความและให้ผู้เรียนอ่าน และถ่ายทอดโดยการเล่าเรื่องให้กันฟังหรือเขียนเรื่องย่อ
2. ผู้สอนให้นักเรียนอ่านและรวบรวมเกร็ดความรู้ต่าง ๆ จากนิยายสารหรือหนังสือพิมพ์ โดยการทำเป็นแผ่นพับและสรุปความสำคัญ เล่าให้เพื่อนฟัง

3. ผู้สอนนำเรื่องชีวประวัติหรือกรณีตัวอย่างของบุคคลสำคัญมาให้ผู้เรียนอ่านแล้วสาระสำคัญให้เพื่อนฟัง
4. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ มอบหมายให้อ่านเรื่องที่กำหนดให้ในแต่ละกลุ่มแล้วนำมาเล่าและสรุปโดยการเขียนแลกเปลี่ยนร่วมกัน
5. แบ่งผู้เรียนออกเป็นสองฝ่ายให้อ่านเรื่องราวที่กำหนดให้ในใจ แล้วให้ผู้เรียนฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ถามและอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ตอบและทำกิจกรรมสลับกันกับอีกฝ่ายหนึ่ง
6. ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจแล้วตอบปากเปล่าหรือข้อเขียนหรือสรุปร่วมกัน
7. ให้ผู้เรียนอ่านวรรณคดีด้วยการอ่านในใจ แล้วให้ผู้เรียนหาสำนวนโวหารที่ไพเราะและคำสอนต่าง ๆ นำมาอภิปรายร่วมกันหรือเขียนสรุปข้อคิดที่ได้รับ
8. ผู้เรียนอ่านในใจเรื่องในแบบเรียนวรรณคดี แล้วนำมาโต้วาทีร่วมกัน อาจจะจัดระหว่างหญิงกับชายหรือระหว่างกลุ่ม
9. ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราวในวรรณคดี ให้ฝึกคิดแล้วสมมติตนเองและเพื่อน ๆ เป็นตัวละครในวรรณคดีโดยแสดงความคิดเห็นว่าถ้าเป็นตัวละครตัวนั้นจะคงคุณลักษณะหรือไม่ หรือจะปรับปรุงบุคลิกลักษณะอย่างไร
10. หลังจากอ่านข้อความหรือเรื่องในหนังสือวรรณคดีแล้วให้แบ่งกลุ่มช่วยกันเขียนบทละคร หรือแสดงบทบาทสมมติด้วยภาษาของตนเอง แล้วแสดงตามบทที่เขียนขึ้น
11. ให้อ่านเรื่องในวรรณคดีแล้วเขียนแสดงความรู้สึกและจินตนาการที่เกิดขึ้นออกมาเป็นภาพ ประกอบการอธิบาย
12. แบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณกลุ่มละ 3-4 คน ให้ผู้เรียนวาดภาพหรือการ์ตูน พร้อมทั้งเขียนเรื่องเขียนคำพูดประกอบแล้วช่วยกันรวบรวมทำเป็นเล่ม
13. มอบหมายให้อ่านหนังสือประกอบ หรืออ่านตามความสนใจแล้วทำรายงานเป็นรายงานบุคคล ผู้สอนอาจคัดเลือกฉบับที่ดีเด่น น่าสนใจ นำไปติดที่ป้ายนิเทศ
14. ผู้สอนทำรายชื่อหนังสือที่เหมาะสมกับวัยเรียนของผู้เรียน แล้วพยายามสนับสนุนให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเอง โดยกำหนดระยะเวลาว่าควรจะอ่านหนังสือได้มากน้อยอย่างไรมีการอภิปรายแนะนำหนังสือที่ได้อ่านให้เพื่อน ๆ ได้รับรู้

15. หลังจากที่ผู้เรียนได้อ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ แล้วอาจนำหนังสือมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อน

16. นำข้อความที่ผู้เขียนยั่วให้ผู้อ่านคิดหรือเป็นข้อความที่มีความหมายแฝงอยู่มาให้ผู้เรียนอ่านในใจ ผู้สอนกับผู้เรียนช่วยกันตีความเพื่อเป็นแนวทาง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านตีความร่วมมือกันเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

17. ผู้เรียนร่วมกันจัดนิทรรศการหนังสือที่ผู้เรียนได้เคยอ่านมาแล้ว รวมทั้งหนังสือที่ผู้เรียนเห็นว่าเป็นหนังสือที่เหมาะสมที่จะอ่าน เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการอ่านหนังสือและเป็นการแนะนำหนังสือที่ควรอ่านอีกด้วย

วรรณิ โสมประยูร (2553, หน้า 136-137) กล่าวว่า การอ่านที่จะมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สำคัญในการสอนอ่าน ดังนี้

1. ความพร้อมของเด็กครูจะต้องตรวจและสร้างความพร้อมทางร่างกายกับสายตา เช่น การกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา ความพร้อมเกี่ยวกับการสังเกตเปรียบเทียบ จำแนก แยกแยะสิ่งของการรู้จักสิ่งของทั้งของจริงและภาพ การออกเสียงเรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ รวมทั้งครูจะต้องทำให้การอ่านง่ายและสนุกสนานด้วย

2. ความต้องการของเด็ก ครูควรทราบความต้องการในการอ่านของเด็กเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนอ่านจะต้องรู้และเข้าใจธรรมชาติของเด็ก ว่าเด็กทุกคนอยากทำอะไร อยากใช้ อยากช่วย ครูจะต้องรู้จักกระตุ้นความต้องการของเด็กให้มาสัมพันธ์กับการอ่าน โดยชักนำให้อ่านมาก ๆ จะได้ความรู้มาก เพื่อจะได้นำไปพูดไปแสดงได้ หรือช่วยผู้ใหญ่หาความรู้จากหนังสือได้ จะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กให้ดีขึ้น

3. ประสบการณ์ของเด็ก เด็กที่มีฐานะทางบ้าน ทางสังคมและทางเศรษฐกิจดี จะทำให้เด็กมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาก ตรงกันข้ามเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไม่ดีจะขาดประสบการณ์ในการอ่าน ดังนั้นครูจะต้องสร้างประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น นำภาพสถานที่ ภาพพืช ภาพสัตว์ ภาพสิ่งของ ฯลฯ มาให้นักเรียนมีประสบการณ์ จะช่วยให้เด็กอ่านอย่างเข้าใจและมีความหมายสำหรับเด็กยิ่งขึ้น

4. ความสามารถในการรับรู้ของเด็ก เด็กมีความสามารถในการรับรู้แตกต่างกันตามสติปัญญา ประสบการณ์และการเรียนรู้ บางคนรับรู้ได้เร็ว จำได้ดี ทำให้มีประสบการณ์มาก ดังนั้นครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน จึงจะสามารถแก้ไข ปรับปรุงและส่งเสริมให้เด็กสร้างวิธีการรับรู้ได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า กิจกรรมการสอนอ่านในใจนั้น ให้ผู้เรียนอ่านข้อความหรืออ่านเรื่องแล้วทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง สรุปใจความสำคัญด้วยการใช้คำถามหรือการแสดงบทบาทสมมติและมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการอ่าน หลักในการสอนอ่านโดยทั่วไป ครูจะต้องสำรวจความพร้อมทางร่างกายของเด็ก ควรมีความรู้และความเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก สร้างเสริมประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมแก่นักเรียนเพื่อกระตุ้นการอ่าน รับรู้ และเข้าใจความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคล

3. พื้นฐานที่สำคัญในการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, หน้า 11-18 อ้างถึงใน วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์, 2549, หน้า 96-97) กล่าวถึง พื้นฐานที่สำคัญในการอ่านจับใจความให้เข้าใจได้ง่ายและรวดเร็ว ดังนี้

1. สำรวจส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ เพราะส่วนประกอบของหนังสือ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือ ฯลฯ ต่างก็มีส่วนทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับหนังสือได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว โดยเฉพาะหนังสือบางเรื่องหรือบางเล่มเพียงพิจารณาชื่อเรื่องก็สามารถจับใจความสำคัญได้แล้ว

2. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านหนังสือได้ชัดเจน เช่น เพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อจับความคิดเห็นของผู้เขียน จะเป็นแนวทางกำหนดวิธีอ่านให้เหมาะสมและจับใจความหรือหาคำตอบได้รวดเร็วขึ้น

3. มีความสามารถทางภาษา นับเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งในการอ่านจับใจความ โดยเฉพาะทักษะในการแปลความหมายของคำ ประโยคและข้อความต่าง ๆ ในเรื่องให้เข้าใจอย่างถูกต้องรวดเร็ว

4. มีประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะทำให้เข้าใจและอ่านจับใจความเรื่องที่อ่านได้ง่าย เพราะแม้นักเรียนจะมีความตั้งใจในการอ่านมากเพียงใด มีความสามารถทางภาษามากเพียงใด แต่ถ้าไม่มีประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาก่อนย่อมจับใจความได้ยากหรืออาจจับใจความผิดพลาดได้โดยง่าย

5. ความเข้าใจลักษณะของหนังสือ หนังสือแต่ละประเภทมีรูปแบบการแต่งและเป้าหมายของเรื่องที่แตกต่างกัน แต่รูปแบบของงานเขียนทุกประเภทต่างก็มีจุดชี้แนะให้จับใจความของเรื่องได้ทั้งสิ้น ถ้ามีความเข้าใจลักษณะของเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้ชัดเจนว่ามีรูปแบบและกลวิธีการแต่งอย่างไร ก็จะทราบแนวทางการอ่านจับใจความได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น

สำลี รักสุทธี (2553, หน้า 61–62) กล่าวถึง องค์ประกอบหรือปัจจัยที่ทำให้
อ่านจับใจความได้ดี ดังนี้

1. เป็นคนอ่านคล่อง อ่านเร็ว
2. มีสติทุกขณะที่อ่าน
3. มีสมาธิเสมอขณะอ่าน
4. มีจิตใจจดจ่อ สนใจเรื่องที่อ่าน

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความให้ได้ดีนั้น ต้องมีสติและสมาธิในการอ่าน มีความสนใจในเรื่องที่อ่าน มีความรู้การใช้ภาษาในเกณฑ์และมีการสำรวจส่วนประกอบในหนังสือที่จะอ่านเพื่อทำความเข้าใจหนังสือก่อน อีกทั้งถ้าจะอ่านจับใจความได้ดีต้องมีประสบการณ์หรือภูมิหลังในเรื่องที่อ่านด้วย

4. ความสามารถในการอ่านจับใจความ

สมุทรา เซ็นเซาณิซ (2539, หน้า 94 อ้างอิงใน กฤษณา พงษ์วาปี, 2550, หน้า 15) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านจับใจความว่า เป็นความสามารถในการจำโดยใช้ความคิดวิจารณ์ญาณ ไตร่ตรองหาข้อสรุปหรืออ้างอิงเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนถ่ายโอนหรือประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2549, หน้า 97) กล่าวถึง พฤติกรรมการอ่านที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ อาจพิจารณาได้จากทักษะต่อไปนี้

1. การจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านและสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริงรายละเอียด ชื่อสถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้
5. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
9. การกล่าวสรุปได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, หน้า 21) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการอ่าน เช่น เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อแก้เหงา คลายเครียดหรือเพื่อการศึกษาค้นคว้าเขียนรายงาน อ่านในชีวิตประจำวันอ่านบทโทรทัศน์ ฯลฯ ความเร็วในการอ่านจะแตกต่างกัน
2. พื้นฐานความรู้ทางการศึกษาและสาขาวิชาที่เรียน เช่น วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วรรณคดี ฯลฯ จะทำให้เข้าใจเนื้อหาที่มีพื้นฐานความรู้ได้ดีและอ่านได้เร็วขึ้น การอ่านออกเสียงจะถูกต้อง เป็นต้น
3. ประสบการณ์หรือภูมิหลังของผู้อ่าน เช่น การเคยไปเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ เมื่ออ่านแล้วจะเข้าใจดียิ่งขึ้น หรือมีความรู้ มีประสบการณ์ด้านคอมพิวเตอร์จะทำให้เข้าใจเร็วขึ้นและอ่านได้รวดเร็ว
4. ความยากง่ายของเนื้อหาที่มีศัพท์เฉพาะมากหรือมากเกินไปเกินความรู้ของผู้อ่าน จะทำให้อ่านได้ช้า
5. ขนาดของตัวหนังสือเล็กเกินไป ผู้สูงอายุและเด็ก อ่านไม่ออกเพราะมองไม่เห็น
6. ความสามารถทางภาษาจะทำให้อ่านได้เร็ว เข้าใจง่าย เช่น การอ่านภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ๆ ที่มีความสามารถ
7. การมีสมาธิมีความสำคัญกับการอ่าน ทำให้อ่านได้เร็วและเข้าใจได้เร็วจดจำได้ดี
8. ความพิการทางสายตา เช่น สายตาสั้น/ยาว/เอียง/ตาบอด/ตาบอดสีจะมีผลต่อการอ่านมาก
9. ความพิการทางร่างกายทำให้หยิบจับวัสดุในการอ่านไม่สะดวก
10. สุขภาพร่างกายไม่ดีไม่แข็งแรง เจ็บป่วยเป็นโรคต่าง ๆ จึงทำให้หลุดเป็นอุปสรรคต่อการอ่านเร็ว ทำให้เกิดความจำเสื่อมและเป็นโรคทางสมองที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการอ่าน เช่น โรคอหิวาตกโรค และโรคจิตเสกซึม เป็นต้น
11. แรงจูงใจ การทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการอ่านอันเกิดจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่ส่งเสริมการอ่านเอาใจใส่ดูแลหาหนังสือให้อ่านและช่วยปรับปรุงการอ่านสนใจสุขภาพร่างกาย การพาพบแพทย์เมื่อเด็กมีปัญหาในการอ่านและปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องของสายตาและอวัยวะต่าง ๆ ครูมีวิธีการสอนที่ส่งเสริมการอ่านให้นักเรียน

ได้รู้จักค้นคว้าด้วยตนเองตามความสนใจและความถนัด มีกิจกรรมฝึกฝนการอ่าน รู้จักคิด วิเคราะห์ด้วยตนเองมากขึ้น ได้พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเองสอนให้แข่งขันกับตนเองรู้จักทำงานเป็นทีมและแข่งขันทำสิ่งที่ดีมีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม บรรณารักษ์ทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสร้างความสามารถในการอ่านจัดกิจกรรมแข่งขัน การอ่านจัดหาหนังสือที่ตรงกับความสนใจ และความต้องการเข้าห้องสมุดให้เพียงพอกับจำนวนผู้อ่านตลอดจนจัดห้องสมุดให้เป็นแหล่งบริการการเรียนรู้อย่างแท้จริง โรงเรียน จัดทำและพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งบริการการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย สนับสนุนและให้ความร่วมมือกับบรรณารักษ์และครูในโรงเรียนมุ่งส่งเสริมการอ่าน การแข่งขันการอ่าน ทำโครงการฝึกฝนแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาในการพูดตัวควบกล้ำ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ถือว่าเป็นสมัยนิยมหรือนักเรียนที่มีปัญหาในการพูด อาจเป็นความบกพร่องทางสมอง หรือติดสำเนียงท้องถิ่นโรงเรียนอาจจัดให้มีหมอรรถา หรือคลินิกทางภาษาในโรงเรียนขึ้นทำการวิจัยโรคทางภาษา เพื่อทำการรักษาให้ถูกวิธี ตั้งแต่การทำประวัติการตรวจก่อนบำบัด การทดสอบอ่านข้อความที่เตรียมไว้การ วิจัยวิจัยโรคและการบำบัดเฉพาะโรคโดยใช้แบบฝึกหัด อาจฝึกครั้งเดียวหลายหรือฝึกทุก ๆ วันและไปฝึกด้วยตนเองที่บ้านวันละ 15 นาที -1 ชั่วโมง เป็นต้น

12. มีแวว 'อัจฉริยภาพ' เด็กซึ่งมีอยู่ 10 แวว ได้แก่ แววนักคิด แววนักวิชาการ แววสร้างสรรค์ แววนักวิทยาศาสตร์ แววนักคณิตศาสตร์ แววผู้นำ แววนักภาษา แววนักกีฬา แววนักดนตรี แววศิลปิน โดยเฉพาะแววนักวิชาการ เป็นเด็กมี สมมติได้เรียนรู้ได้รวดเร็ว ภาษาดีอ่านหนังสือยาก ๆ ได้เร็วกว่าเด็กวัยเดียวกัน ส่วนนักภาษา เป็นเด็กมีสมมติได้เรียนรู้ภาษาดี เรียนรู้ได้รวดเร็วมีภาษาก้าวหน้ากว่าเด็กวัยเดียวกัน ชอบ ท่องจำ อ่านโคลงกลอน พกหนังสือติดตัวไปทุกที่ ชอบแต่งเรื่อง เขียนเรื่อง มีภาษาพูด สละสลวยสวยงามกว่าเด็กวัยเดียวกัน เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างถ่องแท้ วิचारณ์และอ่านได้ เร็ว จะมีไอคิวตั้งแต่ 110-130 ถ้าอัจฉริยะจะมีไอคิว 130-135 ซึ่งถือว่า ฉลาดเป็นพิเศษ นั้นเอง

13. มีความสามารถพิเศษหรือมีความถนัดเป็นพิเศษอันเนื่องมาจาก ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะหมั่นศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมจะ ทำให้อ่านและเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ถึงแม้ความรู้จะไม่สูงนักก็ตาม เช่น สนใจกีฬา ดนตรี ฟุตบอล ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยว วรรณกรรม ฯลฯ

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นความสามารถในการสรุปใจความสำคัญและความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ซึ่งพิจารณาได้จากพฤติกรรมการอ่านที่เกิดขึ้น เช่น สามารถลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้ บอกเล่าเป็นคำพูดของตนเองได้ ยกตัวอย่างมาอธิบายได้หรือสามารถสรุปด้วยตนเองได้ โดยปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของบุคคลนั้นมีหลายประการ เช่น วัตถุประสงค์ของการอ่านแต่ละครั้งว่าอ่านเพื่ออะไรซึ่งจะทำให้อ่านได้เร็วช้าแตกต่างกัน ความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคลซึ่งแต่ละคนมีความสามารถไม่เท่ากัน จึงทำให้อ่านได้เร็วและอ่านได้เข้าใจง่ายแตกต่างกัน แรงจูงใจในการอ่านของแต่ละบุคคล ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลใกล้เคียงแตกต่างกันไป

5. การวัดประเมินผลความสามารถในการอ่านจับใจความ

วิลลาร์ด สุนทรวิโรจน์ (2549, หน้า 140) กล่าวถึง แนวทางการวัดการประเมินผลการอ่านจับใจความไว้ว่า

การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน จะต้องวัดพฤติกรรมให้ครอบคลุม 3 ด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย

การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านจะต้องประเมินสมรรถภาพทั้ง 5 คือ มีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอ่าน อ่านออกเสียง อ่านในใจและจับใจความของเรื่อง อ่านอย่างมีวิจารณญาณ รักการอ่านและมีนิสัยที่ดีในการอ่าน

การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านสามารถวัดได้ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบแบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจรายการและแบบสอบถาม

ประเสริฐ ศรีแสนปา (2552) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 1 สามารถจัดการกับการอ่านได้ในภารกิจอย่างง่าย ๆ เช่น อ่านแล้วรู้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร สามารถบอกหรือค้นสาระสำคัญได้เพียงอย่างเดียว สามารถเชื่อมโยงข้อเขียนที่ได้อ่านสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของตนได้ต่ำ ไม่สามารถอ้างอิงหรือเปรียบเทียบได้

ระดับ 2 ความชำนาญการอ่านในระดับพื้นฐาน กล่าวคือ สามารถอ่านและบอกสาระได้ต่อเมื่อข้อความที่อ่านค่อนข้างเด่นชัดตรงไปตรงมา สามารถอ้างอิงหรือ

เปรียบเทียบหรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยรู้ได้ในระดับต่ำ ประเมินและวิเคราะห์ได้ในระดับพื้นฐาน

ระดับ 3 สามารถอ่านเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก กล่าวคือ สามารถบอกสาระสำคัญและตีความจากข้อความที่ซับซ้อนปานกลางที่มีจุดเน้นที่เด่นชัดหลายจุด และสามารถเชื่อมโยงความรู้เข้ากับเรื่องที่คุณเคยในชีวิตประจำวัน สามารถประเมินวิเคราะห์รูปแบบและสาระของสิ่งที่ได้อ่านในระดับปานกลาง

ระดับ 4 สามารถอ่านเข้าใจเนื้อหาที่ยาก บอกตำแหน่งของสาระต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่าน สามารถตีความและแปลความจากข้อเขียนที่ค่อนข้างซับซ้อน สามารถประเมินและวิเคราะห์ทั้งเนื้อหาและรูปแบบของการเขียน แล้วสะท้อนออกมาเป็นปฏิกิริยาตอบสนองหรือเป็นแนวคิดของตนเองโดยมีข้อเขียนที่อ่านเป็นหลัก

ระดับ 5 สามารถจัดการกับข้อเขียนที่ยากและซับซ้อน เช่น สามารถอ่านข้อเขียนที่มีสาระยาก ๆ และที่ไม่พบโดยทั่วไปในข้อเขียนอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าสามารถเข้าใจ แปลความ ตีความข้อเขียน สามารถอ้างอิงหรือเชื่อมโยงสาระที่อ่านกับวัตถุประสงค์หรือภารกิจของตน สามารถวิเคราะห์และประเมินการเขียนอย่างวิพากษ์วิจารณ์ สามารถคาดการณ์หรือสร้างสมมติฐานจากสิ่งที่อ่านและดึงความรู้มาสร้างเป็นแนวคิดของตนเองได้ แม้สิ่งนั้นจะไม่คุ้นเคยหรือไม่ใกล้เคียงกับสิ่งที่คาดหวังก็ตาม

Finocchiaro and Sako (1983, หน้า 97-98, อ้างถึงใน เพ็ญยุภา สุขเอม, 2550, หน้า 34) กล่าวถึง แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านมีอยู่ 3 แบบ คือ

แบบทดสอบอัตนัย (Subject Test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงโดยให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ

แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบ แบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบจับคู่ เป็นต้น

แบบทดสอบกึ่งปรนัย (Semi-objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบที่ต้องการคำตอบสั้น ๆ ให้เติมหรือต่อให้สมบูรณ์ให้คะแนนโดยครูประจำชั้นหรือผู้ทดสอบที่มีความสามารถในการประเมินผล

สรุปได้ว่า การประเมินผลความสามารถในการอ่านจับใจความ ต้องวัดพฤติกรรมให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ประเมินให้ครบสมรรถภาพทั้ง 5 และวัดด้วยวิธีการที่หลากหลาย เกณฑ์ที่ใช้แบ่งระดับความสามารถใน

การอ่าน มี 5 ระดับ คือ ชั้นสามารถจัดการกับสิ่งที่อ่านในภารกิจง่าย ๆ ได้ ชั้นมีความชำนาญในการอ่านในระดับพื้นฐาน ชั้นสามารถอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก ชั้นสามารถอ่านและเข้าใจเนื้อเรื่องที่ค่อนข้างซับซ้อนและชั้นสามารถอ่านอย่างเข้าใจในเรื่องที่ยากและซับซ้อนได้ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน ควรเป็นแบบทดสอบ 3 แบบ คือ แบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบปรนัยและแบบทดสอบกึ่งปรนัย

การคิดวิเคราะห์

การอ่านคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการใช้สติปัญญาเพื่อจำแนกแยกแยะสิ่งต่าง ๆ เช่น ข้อความเรื่องราวหรือเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ ตามแต่ละองค์ประกอบและสามารถหาความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบว่าสัมพันธ์กันอย่างไรซึ่งนำไปสู่การใช้เทคนิคและแสดงหลักการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละองค์ประกอบ

1. ความหมายของการคิดวิเคราะห์

ประเวศ วะสี (2543, หน้า 32 อ้างถึงใน วณิช สุธารัตน์, 2547, หน้า 54) ให้นิยามว่าการคิดวิเคราะห์เป็นการใช้ปัญญาคอยตรวจสอบดูว่าข้อมูลข่าวสารหรือสรพลัต์ว์ต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามานั้นมีสภาพที่แท้จริงเป็นอย่างไรถูกต้องหรือไม่มีความเป็นไปได้มากนักยใดไหนควรจะจัดการอย่างไรจึงจะเหมาะสม

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547, หน้า 24) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการแจกแจงองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้นนอกจากนี้ยังเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการคิดวิเคราะห์อีกหลายนัย เช่น

1. การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การคิดเพื่อหาเหตุและผลของสิ่งที่ยังไม่ปรากฏกระจ่างเป็นปัญหาและข้อที่น่าสงสัยกระบวนการคิดวิเคราะห์ได้รวบรวมผสมผสานการคิดแบบต่าง ๆ เอาไว้ เช่น การคิดแบบตีความเป็นการคิดอย่างมีระบบระเบียบอย่างมีขั้นตอนซึ่งจะช่วยให้การแสวงหาข้อมูลมาประกอบและนำมาวิเคราะห์ต่อไป

2. การคิดวิเคราะห์เปรียบเสมือนการเห็นผลลัพธ์บางสิ่งแล้วไม่ด่วนสรุปทันทีที่เกิดจากสาเหตุใด มีองค์ประกอบใด มีความเป็นมาอย่างไรแต่พยายามหาข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเสียก่อนว่าผลลัพธ์ที่เราเห็นนั้นเกิดจากสาเหตุที่แท้จริงคืออะไร โดยมาจากสมมติฐานที่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นมานั้นย่อมมีที่มาที่ไปย่อมมีเหตุมีผลและมี

องค์ประกอบย่อย ๆ ซ่อนอยู่ภายในซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือตรงกันข้ามกับสิ่งที่ปรากฏภายนอกดังนั้นการที่จะเข้าใจสภาพที่แท้จริง จึงจำเป็นต้องมีการคิดวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามว่าสิ่งนี้เป็นอย่างไรเพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นก่อนที่จะสรุปความบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น

3. การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การจำแนกแยกแยะแจกแจงองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเรื่องใดเรื่องหนึ่งและการมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งเหล่านั้นที่เกิดขึ้น

4. การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดที่นำไปสู่การตัดสินใจการประเมินในเรื่องใดก็ตามจำเป็นต้องมีการคิดเชิงวิเคราะห์จึงครอบคลุมแทบทุกเรื่องเข้ามาปะทะชีวิตประจำวันโดยก่อนทำการตัดสินใจในเรื่องใดเราจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องนั้นต้องรู้ที่มาที่ไป รู้ผลดีผลเสียก่อนตัดสินใจรู้ข้อเท็จจริง รู้ว่าถ้าปัจจุบันเป็นเช่นนี้แนวโน้มอนาคตจะเป็นอย่างไรรู้ว่าสิ่งที่เราสร้างสรรค์ขึ้นมาใช้นำมาใช้กับโลกแห่งความเป็นจริงได้หรือไม่สิ่งเหล่านั้นย่อมช่วยให้เราตัดสินใจได้ถูกต้องเหมาะสมขึ้นการคิดวิเคราะห์ในแต่ละเรื่องจึงแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของเรื่องที่จะวิเคราะห์ลำดับขั้นการคิดวิเคราะห์จะแตกต่างกันไปรายละเอียดแต่โดยหลักการแล้วมีสิ่งที่เหมือนกันนั่นคือการจำแนกแยกแยะข้อมูลนั้นออกเป็นส่วน ๆ และการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้น

ศูนย์การคิดสหรัฐอเมริกา (Center for Analytical Thinking, 1996 หน้า 7 อ้างถึงใน วนิช สุธาร์ตน์, 2547, หน้า 123-124) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้หลายลักษณะดังต่อไปนี้การคิดวิเคราะห์เป็นวิธีทำให้ผู้คิดมีความชำนาญในการคิดสามารถก่อให้เกิดผลผลิตทางปัญญาได้ดีกว่าและสามารถประเมินผลงานทางด้านสติปัญญาได้ดีส่งผลให้การกระทำด้านต่าง ๆ มีเหตุผลดีขึ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งทางด้าน การดำเนินชีวิต และภารกิจการทำงานทั้งหลายการคิดวิเคราะห์เป็นสิ่งที่ใช้เป็นมาตรฐานของการวัดผลทางสติปัญญาและการกระทำของมนุษย์ซึ่งมีสาระสำคัญอยู่ที่ความสมบูรณ์ถูกต้องของการใช้เหตุผลและการตัดสินใจต่าง ๆ การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดที่เต็มไปด้วยสาระและมีส่วนสร้างความเจริญแก่วิทยาการทุก ๆ สาขาทำให้ทุกเรื่องมีความสมบูรณ์ถูกต้องของการให้เหตุผล และการปฏิบัติทั้งวิชาในสายวิทยาศาสตร์ศิลปะและวิชาชีพการวิเคราะห์เป็นวิธีการที่บุคคลใช้ประเมินผลตนเองให้รู้ว่าตนเองมีวิธีการให้เหตุผลและการตัดสินใจต่าง ๆ มีความสมบูรณ์เพียงพอร้อมเพียงใดจากแนวความคิดข้างต้นสรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการทางปัญญาของมนุษย์โดยแสดงออกมา

ในลักษณะของการใช้เหตุผลและการตัดสินสิ่งต่าง ๆ ด้วยความสมบูรณ์เพียบพร้อม ทางด้านสติปัญญาในการตัดสินใจ

ลักขณา สิริวัฒน์ (2549, หน้า 67) ได้กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การจำแนกแยกแยะองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วน ๆ เพื่อศึกษาค้นคว้าว่าทำมาจากอะไรมีองค์ประกอบอะไรประกอบขึ้นมาได้อย่างไรและเชื่อมโยงสัมพันธ์กันได้อย่างไรเพียงไร

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 9) ให้ความหมายของการวิเคราะห์ไว้ว่าความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุสิ่งของเรื่องราวหรือเหตุการณ์และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นเพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

ประพันธ์ ศิริสุเสารัจ (2551, หน้า 48) ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่าความคิดในการจำแนกแยกแยะข้อมูลองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุเรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อค้นหาความจริงความสำคัญแก่นแท้ขององค์ประกอบหรือหลักการของเรื่องนั้น ๆ ทั้งที่แฝงซ่อนอยู่ในสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏได้อย่างชัดเจนรวมทั้งหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ว่าเกี่ยวพันกันอย่างไรอาศัยหลักการใดจนได้ความคิดเพื่อนำไปสู่การสรุปการประยุกต์ใช้การทำงานหรือคาดการณ์สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

สมันท์ ธาตุทอง (2554, หน้า 323) ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่าการพิจารณาสิ่งอยู่ร่วมกันทั้งหมดก่อน แล้วจำแนกแยกแยะสิ่งเหล่านั้นออกเป็นส่วนย่อย

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์หมายถึงความสามารถในการใช้สติปัญญาเพื่อจำแนกแยกแยะสิ่งต่าง ๆ เช่น ข้อความเรื่องราวหรือหรือเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ ตามแต่ละองค์ประกอบและสามารถหาความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบว่าสัมพันธ์กันอย่างไรซึ่งนำไปสู่การใช้เทคนิคและแสดงหลักการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละองค์ประกอบซึ่งผู้ที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จะต้องมีคุณสมบัติในการวิเคราะห์ 3 หลัก คือ 1) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ 3) วิเคราะห์หลักการและสามารถนำไปสู่การตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์นั้นน่าจะมีประโยชน์ต่อบุคคลทุกคนในการนำไปใช้เพื่อการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมเพื่อให้เกิดความสุขความสมหวังดังที่ตนปรารถนา

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547, หน้า 16-20) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ช่วยส่งเสริมความฉลาดทางสติปัญญาตามแนวความคิดของสตีเฟ่นเบิร์ก ที่ว่าความเฉลียวฉลาดนั้นต้องประกอบไปด้วยความฉลาด 3 ด้าน ได้แก่ ความฉลาดในการสร้างสรรค์ (Creative Intelligence) ความฉลาดในการคิดวิเคราะห์ (Analytical Intelligence) และความฉลาดในการปฏิบัติ (Practical Intelligence) โดยใช้ในส่วนของความฉลาดในการวิเคราะห์นั้น สตีเฟ่นเบิร์ก อธิบายว่าความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินแนวคิดที่คิดขึ้น ความสามารถในการคิดนำมาแก้ปัญหาและความสามารถในการตัดสินใจโดยธรรมชาติคนเราจะจุดอ่อนด้านความสามารถทางการคิดหลายประเภท การคิดเชิงวิเคราะห์จะช่วยเสริมจุดอ่อนทางความคิดเหล่านี้

2. ช่วยให้คำนึงถึงความสมเหตุสมผลของขนาดกลุ่มตัวอย่างในการสรุปเรื่องต่าง ๆ เรามักไม่ได้คำนึงถึงจำนวนข้อมูลที่สามารถบ่งชี้ความสมเหตุสมผลของเรื่องนั้น แต่มักจะด่วนสรุปสิ่งต่าง ๆ ไปตามอารมณ์ความรู้สึกหรือเหตุผลที่ตนมีอยู่ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ข้อเท็จจริงของสิ่งนั้นเรามักจะเห็นตัวอย่างเพียง 2-3 ตัวอย่างแล้วรีบด่วนสรุปโดยไม่คำนึงถึงจำนวนตัวอย่าง ว่ามีปริมาณเพียงพอในการที่จะไปสู่ข้อสรุปได้หรือไม่ ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ การสรุปเช่นนี้เรียกว่าการสรุปแฝงด้วยความมีอคติ ดังนั้นควรสืบค้นตามหลักการเหตุผลและข้อมูลที่เป็นจริงให้ชัดเจนก่อนจึงมีการสรุป

3. ช่วยลดการอ้างประสบการณ์ส่วนตัวเป็นข้อสรุปทั่วไปการสรุปเรื่องต่าง ๆ ในหลายเรื่องมีคนจำนวนไม่น้อยที่ใช้ประสบการณ์ที่เกิดกับตนเองเพียงคนเดียวมาสรุปเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น คนมีอายุยืนถึงร้อยปี มักอ้างกับใคร ๆ ว่าถ้ารับประทานอาหารตามแบบที่เขาทานแล้วจะมีอายุยืนเช่นเขา หรือนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จมักอ้างวิธีการทำงานที่ประสบความสำเร็จของเขาเป็นเหมือนหลักการปฏิบัติโดยทั่วไปและจะนำไปใช้การอ้างเช่นนี้ก่อให้เกิดความผิดพลาดได้เพราะอาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงอันเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดสิ่งนั้นดังนั้นหากขาดปัจจัยเหล่านั้นหลักปฏิบัติเช่นที่เคยใช้ได้ผลในเหตุการณ์ของเขาอาจจะใช้ไม่ได้ผลกับคนอื่น ๆ

4. ช่วยขุดค้นสาระความประทับใจครั้งแรกถ้าเราเคยสังเกตเกี่ยวกับความรู้สึกในการกระทำสิ่งใด ๆ เป็นครั้งแรกเรามักจะประทับใจในความรู้สึกนั้นไว้ตลอดไปว่าจะต้องเป็นเช่นนี้เสมอ

5. ช่วยตรวจสอบการคาดคะเนบนฐานความรู้เดิมในหลาย ๆ เรื่องที่เราจะสรุปความรู้ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับการคาดการณ์ความน่าจะเป็นของสิ่งนั้นในอนาคตมิใช่บนพื้นฐานข้อมูลที่ปรากฏต่อการคาดการณ์บนพื้นฐานความจริงที่รับรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ตัวอย่างเช่น เราเคยได้ยินมานานแล้วว่า ภาคอีสานเป็นภาคที่แห้งแล้งจนบางแห่งถึงกับกล่าวกันว่าไม่มีน้ำดื่มถึงขนาดต้องดื่มน้ำกินทำให้มีการคาดเดาว่าจังหวัดต่าง ๆ ในภาคอีสานน่าจะมีความแห้งแล้ง ครั้นต่อมามีข้อมูลที่ได้มาใหม่คือปัจจุบันนี้มีคำว่าอีสาน เขียวย่อมแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของภาคอีสานว่าเต็มไปด้วยผักสดผลไม้ หากไม่มีการคิดวิเคราะห์แล้วคงจะไม่เชื่อกับข้อมูลใหม่นี้ ทำให้เกิดความเข้าใจผิดกับข้อเท็จจริงได้ การคิดวิเคราะห์จึงช่วยในการประมาณการความน่าจะเป็นโดยสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานที่เรามีวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ของสถานการณ์ ณ เวลานั้น อันจะช่วยให้เราคาดการณ์ความน่าจะเป็นได้อย่างสมเหตุสมผลมากกว่า

6. ช่วยวินิจฉัยข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ส่วนบุคคลในการวินิจฉัยคำกล่าวของบุคคลนั้นจำเป็นต้องตระหนักให้ได้ว่าประสบการณ์ของแต่ละคนมีแนวโน้มที่จะมีอคติเช่นมีบุคคล 2 คน คนหนึ่งเกิดมาในชุมชนแออัดซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่เลวร้ายต้องดิ้นรนเพื่อให้อยู่รอดจากความทุกข์ยากลำบากตลอดมาส่วนอีกคนเกิดมาในครอบครัวอบอุ่นแวดล้อมไปด้วยความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ พบแต่ความสุขความปรารถนาตามต้องการคนทั้ง 2 คน ย่อมมีการพัฒนาความรู้สึกนึกคิดมีโลกทัศน์ในลักษณะที่แตกต่างกัน และก็จะใช้กรอบที่แตกต่างกันนี้มองโลกและประเมินเรื่องต่าง ๆ จากกรอบโลกทัศน์ เรามักสรุปจากประสบการณ์ซ้ำ ๆ ซึ่งมีโอกาสที่จะมีอคติได้ง่ายไม่เพียงแต่ประสบการณ์ส่วนตัวของเราแต่ละคนเท่านั้นที่มีความลำเอียงแต่ความจำของเราแนวโน้มที่จะลำเอียงด้วยในการถ่ายทอดประสบการณ์ เช่น เมื่อเราคิดถึงคนขับรถโดยสารประจำทางเรามักจะคิดว่าเป็นผู้ขายมากกว่าที่จะคิดว่าเป็นผู้หญิงสิ่งนี้จึงเป็นปัญหาเมื่อเราประเมินความน่าจะเป็นเพราะเราจะมีแนวโน้มที่จะไม่ทำการประเมินบนพื้นฐานของจำนวนที่เป็นอยู่จริงแต่ประมาณการความน่าจะเป็นโดยเชื่อมโยงกับตัวอย่างในความทรงจำของเราซึ่งในบางเรื่องก็ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวอย่างที่เข้ามาในความคิดและความถี่ในการเห็นเหตุการณ์นั้น ๆ เพราะความถี่นี้จะเป็นตัวตัดสินที่สำคัญในการทวนให้ายต่อการรำลึก

ดังนั้นการคิดวิเคราะห์จะช่วยให้เราหาเหตุผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ณ เวลานั้นโดยไม่มีอคติที่ก่อตัวอยู่ในความทรงจำและทำให้เราสามารถประเมินสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสมจริง

7. เป็นพื้นฐานการคิดในมิติอื่น ๆ การคิดวิเคราะห์นั้นถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้หน้าที่เป็นปัจจัยหลักสำหรับการคิดในมิติอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการคิดเชิงวิพากษ์การคิดเชิงสร้างสรรค์ซึ่งการคิดวิเคราะห์ช่วยเสริมสร้างทำให้เกิดมุมมองเชิงลึกและครบถ้วนในเรื่องนั้น ๆ ในอันที่จะนำไปสู่การตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้ เช่น การคิดเชิงวิพากษ์มักจะทำให้เรามีอาการขอคิดดูก่อน แล้วจึงเริ่มต้นคิดเป็นการใช้กระบวนการการคิดวิเคราะห์เองด้วยการใช้เหตุผลเพื่อสืบค้นหาความจริง

8. ช่วยในการแก้ปัญหาการคิดวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ และการทำความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นดังนั้นจึงช่วยเราในเวลาที่เราพบปัญหาใด ๆ ให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าปัญหานั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้างเพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างตรงประเด็นปัญหาเนื่องจากการแก้ไขปัญหาใด ๆ จำเป็นต้องมีการคิดวิเคราะห์ปัญหาเสียก่อนว่ามีปัญหาอะไรบ้างแยกแยะว่ามีอยู่ที่ประเภทแต่ละประเภทมีรายละเอียดอย่างไรเพื่อให้สามารถคิดต่อไปได้ว่าแต่ละประเภทจะป้องกันและแก้ไขได้อย่างไร

9. ช่วยในการประเมินและตัดสินใจการวิเคราะห์จะช่วยให้เรารู้ข้อเท็จจริงหรือเหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้นทำให้เกิดความเข้าใจและสิ่งที่สำคัญคือจะช่วยให้เราได้ข้อมูลเป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์การวิเคราะห์ยังช่วยให้เราสามารถประเมินสถานการณ์และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้แม่นยำกว่าการที่เรามีแต่เพียงข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์และทำให้เรารู้สาเหตุของปัญหาเห็นโอกาสของความน่าจะเป็นในอนาคต เช่น การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งขององค์กรโอกาส และอุปสรรคจะช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีข้อมูลพื้นฐานที่นำไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ขององค์กรต่อไป นอกจากนี้การวิเคราะห์ยังช่วยให้มองเห็นโอกาสความเป็นไปได้ของสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นช่วยให้เกิดการคาดการณ์อนาคต และหากเราลงมือปฏิบัติตามนั้นโอกาสแห่งความสำเร็จย่อมเป็นไปได้อย่างแน่นอน

10. ช่วยให้ความคิดสร้างสรรค์สมเหตุสมผลการคิดวิเคราะห์ช่วยให้การคิดต่าง ๆ ของเราอยู่บนฐานของตรรกะ และความน่าจะเป็นไปได้อย่างมีเหตุผลมีหลักเกณฑ์ส่งผลให้มีการคิดจินตนาการหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้รับการตรวจสอบว่าความคิดใหม่นั้นใช้ได้จริงหรือไม่ และถ้าจะใช้ได้จริงต้องเป็นเช่นใดแล้วมีการเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างสิ่ง

ที่จินตนาการกับการนำมาใช้ในโลกลงความเป็นจริงสิ่งประดิษฐ์มากมายที่เราพบเห็นในปัจจุบันล้วนเป็นผลลัพธ์อันเกิดจากการวิเคราะห์ว่าใช้การได้ก่อนที่จะนำมาใช้จริง

11. ช่วยให้เข้าใจแจ่มกระจ่างการคิดวิเคราะห์ช่วยให้เราประเมินและสรุปสิ่งต่าง ๆ บนข้อเท็จจริงที่ปรากฏไม่ใช่สรุปตามอารมณ์ความรู้สึกหรือการคาดการณ์ว่าน่าจะเป็นเช่นนั้นเช่นนี้การคิดวิเคราะห์ทำให้ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่สำคัญคือช่วยให้เราได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจลึกซึ้งซึ่งมากขึ้นเพราะการวิเคราะห์ทำให้สิ่งที่คลุมเครือเกิดความกระจ่างชัดโดยสามารถแยกสิ่งดีสิ่งไม่ดีสิ่งที่ถูกต้องหลอกลวงโดยการสังเกตความผิดปกติของเหตุการณ์พฤติกรรมหากเราคิดใคร่ครวญถึงเหตุและผลของสิ่งนั้นจนเพียงพอที่จะสรุปได้ว่าเรื่องนั้นมีความเป็นมาอย่างไร แท้จริงอย่างไรอะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผลกับสิ่งใด นอกจากนี้การคิดวิเคราะห์จะช่วยนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่มีความซับซ้อนหากมีเครื่องมือช่วยการวิเคราะห์จะทำให้เราค้นพบความจริงที่เป็นประโยชน์

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 39) กล่าวถึง ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้เรารู้ข้อเท็จจริงรู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้นเข้าใจความเป็นมาเป็นไปของเหตุการณ์ต่าง ๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้างทำให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
2. ช่วยให้เราสามารถตรวจสอบความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏและไม่ด่วนสรุปตามอารมณ์ความรู้สึกหรืออคติแต่สืบค้นตามหลักเหตุผลและข้อมูลที่เป็นจริง
3. ช่วยให้เราไม่สรุปสิ่งใดง่าย ๆ แต่สื่อสารตามความเป็นจริงและไม่หลงเชื่อข้ออ้างที่เกิดจากตัวอย่างเพียงอย่างเดียวแต่พิจารณาเหตุผลและปัจจัยเฉพาะในแต่ละกรณีได้
4. ช่วยในการพิจารณาสาระสำคัญอื่น ๆ ที่อาจถูกบิดเบือนไปจึงทำให้มองได้อย่างครบถ้วนในแง่มุมอื่น ๆ ที่มีอยู่
5. ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกตการหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏพิจารณาตามความสมเหตุสมผลของสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะตัดสินใจสรุปสิ่งใด ๆ ลงไป

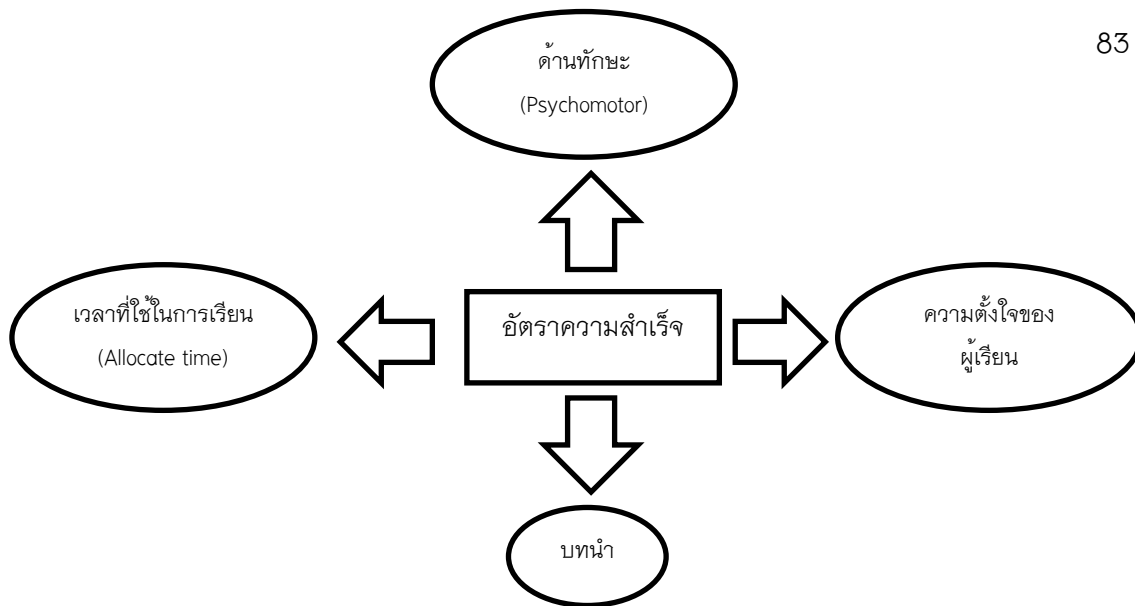
6. ช่วยให้เราหาเหตุผลที่สมเหตุสมผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ณ เวลานั้น โดยไม่พึ่งพิงอคติที่ก่อตัวอยู่ในความทรงจำทำให้เราสามารถประเมินสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสมจริง

7. ช่วยประมาณการความน่าจะเป็น โดยสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานที่มีการวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ของสถานการณ์เวลานั้นอันจะช่วยให้เราคาดการณ์ความน่าจะเป็นได้สมเหตุสมผลมากกว่า

จากที่ได้ศึกษาข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์มีประโยชน์ต่อบุคคลทุกคนในการนำไปใช้เพื่อดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมการคิดวิเคราะห์ช่วยส่งเสริมความฉลาดทางสติปัญญาพัฒนาสมองซีกซ้ายสามารถจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งเหล่านั้นและนำไปสู่การตัดสินใจที่มีความผิดพลาดน้อยที่สุด

3. สมอกับการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 13) มนุษย์มีสมอพร้อมที่จะเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้จากธรรมชาติเพียงแต่ว่าส่วนต่าง ๆ ของสมอของแต่ละคนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ในเวลาและโอกาสที่แตกต่างกันออกไป มีผู้กล่าวว่ามนุษย์ใช้สมอสำหรับคิดวิเคราะห์มานาน ๆ พอกับที่ใช้กระเพาะอาหารสำหรับย่อยอาหารการคิดเป็นการทำงานของสมอโดยอัตโนมัติเพียงแต่เราจะต้องจัดการเรียนรู้หรือจัดสิ่งกระตุ้นให้มากพอที่สมอจะได้คิดทักษะการคิดสามารถพัฒนาและฝึกฝนได้การทำงานของสมอมีความซับซ้อนมากแต่จะกล่าวเน้นหลักการง่าย ๆ สมอจะรับรู้ด้วยการมองเห็นการฟังเสียง สมอส่วนที่รับรู้การเคลื่อนไหว สีและรูปร่าง เสียงดังจะอยู่แยกกันและรับรู้เป็นส่วนย่อยแต่จะทำงานผสมผสานกันสามารถค้นหาคำตอบให้กับคำถามต่าง ๆ แล้วส่งไปที่ประสาทในส่วนที่จะส่งข้อมูลคือการควบคุมการพูดอธิบายการเขียนการวาดภาพและการแสดงออกเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ในสิ่งที่บุคคลคิดตั้งภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 สมองกับการคิดวิเคราะห์
ที่มา : (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2550 หน้า 13)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าสมองรับรู้ด้วยการมองเห็นและการฟัง การสัมผัสและเกิดการคิดโดยอัตโนมัติในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดครู จะต้องจัดสิ่งกระตุ้นให้มากพอที่สมองจะได้คิดทักษะการคิดสามารถพัฒนาฝึกฝนได้

4. ทักษะย่อยของการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 15) ได้เสนอทักษะย่อยของการคิดวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบหรือเรียงทำให้ง่ายแก่การทำทำความเข้าใจ
2. การกำหนดมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างได้แก่ความรู้หรือประสบการณ์เดิมและการค้นพบลักษณะหรือคุณสมบัติร่วมของกลุ่มข้อมูลบางกลุ่ม
3. การกำหนดหมวดหมู่ในมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์
4. การแจกแจงข้อมูลที่มีอยู่ลงในแต่ละหมวดหมู่โดยคำนึงถึงความเป็นตัวอย่างเหตุการณ์การเป็นสมาชิกหรือความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรง
5. การนำข้อมูลที่แจกแจงเสร็จแล้วในแต่ละหมวดหมู่มาจัดลำดับหรือจัดระบบให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

6. การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหรือแต่ละหมวดหมู่ในแง่ของความ
มาก-น้อย ความสอดคล้อง-ความขัดแย้ง ผลทางบวก-ผลทางลบ ความเป็นเหตุ-เป็นผล
ลำดับความต่อเนื่อง

5. องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547, หน้า 24) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของ
การคิดวิเคราะห์ออกเป็น 4 ประการคือ

1. ความสามารถในการตีความเราไม่สามารถวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้หาก
ไม่เริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจข้อมูลปรากฏเริ่มแรกเราจึงต้องพิจารณาข้อมูลที่ได้รับว่า
อะไรเป็นอะไรด้วยการตีความ (Interpretation) หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจและให้
เหตุผล

1.1 การตีความจากความรู้บุคคลที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาจะเกิด
ความเข้าใจได้ว่าทำไมถึงมีการเกณฑ์ทหารเพศชายที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นด้วยเหตุที่วัยรุ่นเป็น
ช่วงที่อยู่ในระหว่างการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ในทุก ๆ ด้านทั้งด้านร่างกายสติปัญญา
อารมณ์และสังคมดังนั้นจึงมีความเหมาะสมในการอบรมและฝึกฝนให้ชายวัยรุ่นมีความรู้
วินัย ความรักชาติและการปกป้องรักษาบ้านเมืองยามมีข้าศึกมารุกรานก็จะได้ทุ่มเทกำลัง
รบได้โดยไม่ลังเลใจนั่นเอง

1.2 การตีความจากประสบการณ์การตีความจากประสบการณ์เป็น
การคิดโดยอาศัยการระลึกถึงเหตุการณ์ที่เป็นผลที่ได้รับจากการประสบพบเห็นด้วยตนเอง
โดยตรงถ้าเป็นผลดีจะคงไว้แต่ถ้าเป็นผลเสียจะไม่คิดเช่นนั้นอีกต่อไป เช่น การยิ้มแย้ม
แจ่มใสแสดงถึงความมีอารมณ์ดีนั้นถ้าจะเข้าพบหัวหน้างานในเรื่องที่เป็นปัญหาก็จะเข้า
พบได้แต่ถ้าเขาแสดงถึงภาวะอารมณ์เสียก็จะไม่เข้าพบในเวลานั้น

1.3 การตีความจากค่านิยม ค่านิยมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของ
บุคคลในลักษณะที่เป็นความคิดที่ดีเหมาะสมและจะปฏิบัติตามเช่นเด็กวัยรุ่นมักจะชอบ
แต่งกายตามแบบอย่างกันใช้ภาษาแปลก ๆ ใหม่ ๆ และเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามกระแส
ของวัฒนธรรมต่างชาติ

2. ความรู้ความเข้าใจเรื่องที่จะวิเคราะห์เราจะคิดวิเคราะห์ได้ดีนั้น
จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องนั้นเพราะความรู้จะช่วยในการกำหนด
ขอบเขตของการวิเคราะห์แจ่มแจ้งและจำแนกได้ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวข้องกับอะไรมีองค์ประกอบ
ย่อย ๆ อะไรบ้างมีทั้งหมดหมู่จัดลำดับความสำคัญอย่างไรและรู้ว่าเป็นอะไรสาเหตุ

ก่อให้เกิดอะไรการวิเคราะห์ของเราในเรื่องนั้นจะไม่ สมเหตุสมผลหากเราไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนั้นเราจำเป็นต้องใช้ความรู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการคิดถ้าเราขาดความรู้เราอาจไม่สามารถวิเคราะห์หาเหตุผลได้ว่าเหตุใดจึงเป็น เช่นนั้นตัวอย่างเช่นมีคำถามว่าในขณะที่มีการชุมนุมประท้วงของประชาชนบางกลุ่มที่ท้อง สนามหลวงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศหรือไม่ถ้าเราไม่มีความรู้หรือมีข้อมูลและความสามารถในการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เพียงพอเราไม่สามารถตอบได้ว่าเกิดอะไรขึ้น

3. ความช่างสังเกตช่างสงสัยและช่างถามนักคิดเชิงวิเคราะห์จะต้องมีองค์ประกอบทั้งสามนี้รวมด้วยคือต้องเป็นคนที่ช่างสังเกตสามารถค้นพบความผิดปกติท่ามกลางสิ่งที่ดูอย่างผิวเผินแล้วเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นต้องเป็นคนที่ช่างสงสัยเมื่อเห็นความผิดปกติไม่ละเลยไปแต่หยุดพิจารณาขบคิดไตร่ตรองและเป็นคนช่างถามชอบตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคิดเชิงวิเคราะห์สำหรับขอบเขตคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคิดเชิงวิเคราะห์จะยึดหลักการตั้งคำถามโดยใช้หลัก 5 W 1 H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) คำถามเหล่านี้อาจไม่จำเป็นต้องใช้ทุกข้อเพราะการตั้งคำถามมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจนครอบคลุมและตรงประเด็นที่เราต้องการสืบค้น

4. ความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลนักคิดเชิงวิเคราะห์จะต้องมีความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลสามารถค้นหาคำตอบได้ว่า

- 4.1 อะไรเป็นสาเหตุให้เกิดสิ่งนี้
- 4.2 เรื่องนั้นเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ได้อย่างไร
- 4.3 เรื่องนี้มีใครเกี่ยวข้องบ้างเกี่ยวข้องกันอย่างไร
- 4.4 เมื่อเกิดเรื่องนี้จะส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง
- 4.5 สาเหตุที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์นี้
- 4.6 องค์ประกอบใดที่นำไปสู่สิ่งนี้
- 4.7 วิธีการขั้นตอนการทำให้เกิดสิ่งนี้
- 4.8 สิ่งนี้ประกอบด้วยอะไรบ้าง
- 4.9 แนวทางแก้ปัญหาอะไรบ้าง
- 4.10 ถ้าทำเช่นนี้จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต

นอกจากนี้อาจเป็นคำถามอื่น ๆ ที่มุ่งเพื่อให้มีการออกแรงทางสมองให้ต้องขบคิดอย่างมีเหตุผลเชื่อมโยงกับเรื่องที่เกิดขึ้น ดังนั้นนักคิดเชิงวิเคราะห์จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผลจำแนกแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นความจริงสิ่งใดเป็นเท็จสิ่งใดมีองค์ประกอบในรายละเอียดเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไรเป็นเหมือนคนที่ใส่แว่นเพื่อดูภาพยนตร์ 3 มิติ ขณะที่คนทั่วไปไม่ได้ใส่แว่นจะดูไม่รู้เรื่องเพราะจะเห็นเพียง 2 มิติ ที่เป็นภาพระนาบแต่เมื่อใส่แว่นแล้วเราจะเห็นภาพในแนวลึกมองเห็นความซับซ้อนที่อยู่ภายใน รู้ว่าแต่ละสิ่งจัดเรียงลำดับกันอย่างไรรู้เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการกระทำที่อยู่ในรูว่าแต่ละสิ่งจัดเรียงลำดับกันอย่างไรรู้เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการกระทำอารมณ์ความรู้สึกที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังสีหน้าและการแสดงออก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 52)

องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. การตีความความเข้าใจและให้เหตุผลแก่สิ่งที่ต้องการวิเคราะห์เพื่อแปลความของสิ่งนั้นขึ้นกับความรู้ประสบการณ์และค่านิยม
2. การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์
3. การช่างสังเกตสงสัยช่างถามขอบเขตของคำถามที่เกี่ยวข้องกับความคิดเชิงวิเคราะห์จะยึดหลัก 5 W 1 H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How)
4. การหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (คำถาม) หรือค้นหาคำตอบได้ว่าอะไรเป็นเหตุให้เรื่องนั้นเชื่อมกับสิ่งนี้ได้อย่างไรเรื่องนี้ใครเกี่ยวข้องเมื่อเกิดเรื่องนี้ส่งผลกระทบต่ออย่างไรมีองค์ประกอบใดบ้างที่นำไปสู่สิ่งนั้นมีวิธีการขั้นตอนการทำให้เกิดสิ่งนี้ได้อย่างไร มีแนวทางแก้ไขปัญหอย่างไรบ้างถ้าทำเช่นนี้จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคตลำดับเหตุการณ์ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรเขาทำสิ่งนี้ได้ได้อย่างไรสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างไร

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ประกอบไปด้วยความสามารถในการหาเหตุผลเพื่อสร้างความคิดรวบยอดและเทคนิคการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์จนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

6. ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการคิด

การคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการที่ใช้ปัญญาหรือใช้ความคิดนำพฤติกรรมผู้
ที่คิดวิเคราะห์เป็นจึงสามารถใช้ปัญญาใช้ชีวิตได้ในทุก ๆ สถานการณ์เป็นบุคคลที่ไม่โลภไม่
เห็นแก่ตัวไม่ยึดเอาตนเองเป็นศูนย์กลางมีเหตุผลไม่มีอคติมีความยุติธรรมและพร้อมที่จะ
สร้างสันติสุขในทุกโอกาสผู้มีให้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ไว้ในลักษณะ
ต่าง ๆ ดังนี้

6.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development)

Paiget (1980, อ้างถึงใน สรวงศ์ โค้วตระกูล, 2552, หน้า 49) ได้
อธิบายพัฒนาการทางสติปัญญาว่าเป็นผลเนื่องมาจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับ
สิ่งแวดล้อมโดยบุคคลพยายามปรับตัวโดยกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และ
กระบวนการปรับให้เหมาะ (Accommodation) โดยการพยายามปรับความรู้ความคิดเดิมกับ
สิ่งแวดล้อมใหม่ซึ่งทำให้บุคคลอยู่ในภาวะสมดุลสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้
กระบวนการดังกล่าวเป็นกระบวนการพัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคลเชื่อว่า
คนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมามีความพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและโดยธรรมชาติ
แล้วมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีกริยาหรือเริ่มกระทำก่อน (Active) นอกจากนี้ Paiget ถือว่า
มนุษย์เรามีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาแต่กำเนิด 2 ชนิด คือ การจัดและรวบรวม
(Organization) และการปรับตัว (Adaptation) ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

การจัดและรวบรวม (Organization) หมายถึง การจัดและรวบรวม
กระบวนการต่าง ๆ ภายในเข้าเป็นระบบอย่างต่อเนื่องกันเป็นระเบียบ และมีการปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

การปรับตัว (Adaptation) หมายถึง การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม
เพื่ออยู่ในสภาพสมดุลการปรับตัวประกอบด้วยกระบวนการ 2 อย่าง คือ

1. การซึมซาบ หรือดูดซึมประสบการณ์ (Assimilation) เมื่อ
มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ก็จะซึมซาบ หรือดูดซึมประสบการณ์ใหม่ให้รวมเข้าอยู่
ในโครงสร้างของสติปัญญา (cognitive structure)

2. การปรับโครงสร้างทางเชาวน์ปัญญา (Accommodation)
หมายถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเชาวน์ปัญญาที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือ
ประสบการณ์ใหม่ หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม

สรุปแล้วพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาบุคคลต้องมีการปรับตัวซึ่งประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ 2 อย่าง คือ การซึมซาบและการดูดซึม และการปรับโครงสร้างทางสติปัญญาดังกล่าวพีอาเจต์ กล่าวว่า ระหว่างระยะเวลาตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยรุ่นเราจะค่อย ๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นพีอาเจต์ ได้แบ่งพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาออกเป็นชั้นใหญ่ ๆ 4 ชั้น โดยให้ความหมายของชั้น (Stage) ดังนี้

1. ชั้นระดับเชาวน์ปัญญาหมายถึงระยะเวลาที่ก่อตั้งริเริ่มและรวบรวมความรู้คิด (Mental Operation) หรือเริ่มพัฒนาเชาวน์ปัญญา
2. การบรรลุถึงชั้นเชาวน์ปัญญาชั้นหนึ่งจะเป็นรากฐานสำหรับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาชั้นต่อไป หรือการจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการพัฒนาทางเชาวน์ปัญญาเป็นสิ่งต่อเนื่องกัน
3. ระดับชั้นของการพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาเป็นสิ่งที่เป็นไปตามขั้นไม่กลับสนเป็นต้นว่าชั้นแรกต้องมาก่อนชั้น 2 ชั้น 2 ต้องมาก่อนชั้น 3 เป็นต้น
4. ชั้นพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาแต่ละชั้นเป็นรากฐานของชั้นต่อไป พีอาเจต์ ถือว่าเด็กทุกคนตั้งแต่เกิดมาพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์นี้ทำให้เกิดพัฒนาการเชาวน์ปัญญาพีอาเจต์ แบ่งองค์ประกอบที่มีส่วนร่วมสร้างพัฒนาการเชาวน์ปัญญาเป็น 4 องค์ประกอบ คือ
 - 4.1 วุฒิภาวะ (Maturation) พีอาเจต์ กล่าวว่า การเจริญเติบโตด้านสรีรวิทยาโดยเฉพาะเส้นประสาทและต่อมไร้ท่อมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเชาวน์ปัญญา หรือจะต้องจัดประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับความพร้อมวัยของเด็ก
 - 4.2 ประสบการณ์ (Experience) ทุกครั้งที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมก็จะเกิดประสบการณ์แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ
 - 4.2.1 ประสบการณ์ที่เนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ (Physical Environment)
 - 4.2.2 ประสบการณ์เกี่ยวกับการคิดหาเหตุผลและทางคณิตศาสตร์ (Logicoma the metica Experience) ซึ่งมีความสำคัญในการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะทางวิทยาศาสตร์

4.3 การถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (Social Transmission)

หมายถึง การที่พ่อ แม่ ครูและผู้ที่อยู่รอบตัวเด็กหรือสอนเด็กที่พร้อมจะรับการถ่ายทอดด้วยกระบวนการซึมซับประสบการณ์ หรือการปรับโครงสร้างทางเชาวน์ปัญญา

4.4 กระบวนการพัฒนาสมดุล (Equilibration) หรือการควบคุมพฤติกรรมของตน (Self-Regulation) ซึ่งอยู่ในตัวของแต่ละบุคคลเพื่อจะปรับความสมดุลของพัฒนาการเชาวน์ปัญญาขั้นต่อไปอีกขั้นหนึ่งซึ่งสูงกว่าโดยใช้กระบวนการการซึมซับประสบการณ์ และการปรับโครงสร้างทางสติปัญญา

พือาเจต์ กล่าวว่า โดยธรรมชาติแล้วคนเราทุกคนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเสมอและจะต้องมีการปรับตัวอยู่เรื่อย ๆ เช่นนี้เป็นเหตุให้คนเรามีพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาและองค์ประกอบ 4 อย่างดังกล่าว มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางเชาวน์ปัญญา มาก ขึ้นพัฒนาการเชาวน์ปัญญา

Paiget (1980, อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2552, หน้า 51-57) ได้แบ่งขั้นพัฒนาการของเชาวน์ปัญญาออกเป็น 4 ขั้น คือ

1. ขั้น Sensorimotor (อายุแรกเกิด ถึง 2 ปี) เป็นขั้นของการพัฒนาการทางสติปัญญาความคิดก่อนระยะเวลาที่เด็กอ่อนจะพูดได้พือาเจต์ กล่าวว่า สติปัญญาความคิดของเด็กในวัยนี้แสดงออกโดยการกระทำ (Actions) เด็กสามารถแก้ปัญหาได้แม้ว่าจะไม่สามารถที่จะอธิบายได้
2. ขั้น Preoperational (อายุ 8 เดือน -7 ปี) เป็นขั้นที่เชาวน์ปัญญาและความคิดของเด็กในวัย 18 เดือนถึง 7 ขวบความคิดของเด็กวัยนี้ยังขึ้นอยู่กับความรู้สึก เป็นส่วนใหญ่ ไม่สามารถที่จะใช้เหตุผลอย่างลึกซึ้งแต่เป็นขั้นที่เด็กเริ่มใช้ภาษาสามารถที่จะบอกชื่อต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเขา สามารถที่จะเรียนรู้ถึงสัญลักษณ์และใช้สัญลักษณ์ได้
3. ขั้น Concrete Operations (อายุ 7-11 ปี) เป็นขั้นที่เชาวน์ปัญญาและความคิดของเด็กในวัย 7 ถึง 11 ปี นับว่าเป็นไปอย่างรวดเร็วมากในขั้นนี้พือาเจต์ ได้เรียกว่า Concrete Operation เด็กวัยนี้มีเชาวน์ปัญญาที่มีคุณภาพแตกต่างจากเด็กขั้น Preoperational คือ สามารถที่จะอ้างอิงด้วยเหตุผลและไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กวัยนี้สามารถแบ่งกลุ่มโดยใช้เกณฑ์หลาย ๆ อย่างคิดย้อนกลับ (Reversibility) ได้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมและความสัมพันธ์ของตัวเลขก็เพิ่มขึ้น

4. ชั้น Formal Operations (อายุ 12 ปี ถึงวัยรุ่นใหญ่) เป็นชั้นที่เชาวน์ปัญญาและความคิดของเด็กชั้นสูงสุด คือเด็กวัยนี้จะเริ่มคิดเป็นผู้ใหญ่ ความคิดแบบเด็กสิ้นสุดลง เด็กสามารถที่จะคิดหาเหตุผลนอกเหนือไปจากข้อมูลที่มีอยู่สามารถที่จะคิดอย่างนักวิทยาศาสตร์สามารถที่จะตั้งสมมติฐานและทฤษฎีและเห็นว่าความเป็นจริงที่เห็นด้วยกับการรับรู้ไม่สำคัญเท่ากับความคิดถึงที่อาจเป็นไปได้ (Possibility) พือาเจต์ ได้สรุปว่า “เด็กวัยนี้เป็นผู้ที่คิดเหนือไปกว่าสิ่งปัจจุบันสนใจที่จะสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับทุกอย่าง และมีความเข้าใจที่จะคิดพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีตัวตนหรือสิ่งที่เป็นามธรรม”

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพือาเจต์สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยมีหลักการจัดการศึกษา

1. ในการพัฒนาเด็กควรคำนึงถึงพัฒนาการทางสติปัญญาเด็ก และจัดประสบการณ์เด็กอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการนั้นไม่ควรบังคับให้เด็กเรียนในสิ่งที่ยังไม่พร้อมหรือยากเกินพัฒนาการตามวัยของตนเพราะจะก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีได้ เช่น การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัยของตนสามารถให้เด็กพัฒนาไปสู่พัฒนาการที่สูงขึ้นเด็กแต่ละคนมีพัฒนาการที่แตกต่างกันถึงแม้อายุจะเท่ากันแต่ระดับพัฒนาการอาจไม่เท่ากันดังนั้นจึงไม่ควรเปรียบเทียบเด็กควรให้เด็กมีอิสระที่จะเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของเขาไปตามระดับพัฒนาการของเขาในการสอนควรใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจลักษณะต่าง ๆ ได้ดีขึ้นแม้ในพัฒนาการในช่วงการคิดแบบรูปธรรมเด็กจะสามารถสร้างภาพในใจได้แต่การสอนที่ใช้อุปกรณ์ที่เป็นรูปธรรมจะช่วยให้เด็กเข้าใจแจ่มแจ้งขึ้น

2. การให้ความสนใจและสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิดจะช่วยให้ได้ทราบลักษณะเฉพาะตัวของเด็ก

3. ในการสอนเด็กเล็ก ๆ เด็กจะรับรู้ส่วนรวม (Whole) ได้ดีกว่าส่วนย่อย (Part) ดังนั้น ครูควรสอนภาพรวมก่อนแล้วค่อยแยกสอนทีละส่วน

4. ในการสอนสิ่งใดให้กับเด็กควรเริ่มจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์มาก่อนแล้วจึงเสนอสิ่งใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเก่าการทำเช่นนี้จะทำให้กระบวนการซึมซับและจัดระบบความรู้ของเด็กเป็นไปด้วยดี

5. การเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมาก ๆ ช่วยให้เด็กดูดซึมข้อมูลเข้าสู่โครงสร้างทางสติปัญญาของเด็กอันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก

6.2 ทฤษฎีกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของบลูม (Bloom's Taxonomy of Educational Objectives)

Bloom. (1961, อ้างอิงใน ทิศนา แขมมณี, 2545, หน้า 56) แบ่งการเรียนรู้เป็น 6 ระดับ คือ ความรู้ที่เกิดจากการจำ (Knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด ความเข้าใจ (Comprehend) การประยุกต์ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) สืบหาแก้ปัญหา และตรวจสอบได้ การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถนำส่วนต่าง ๆ มาประกอบเป็นรูปแบบใหม่ได้ให้แตกต่างจากรูปเดิมโดยเน้นโครงสร้างใหม่ และการประเมินค่า (Evaluation) สามารถวัดและตัดสินใจได้ว่าอะไรถูกอะไรผิดประกอบการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผล และเกณฑ์ที่แน่นอนให้แนวคิดเรื่องการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (Cognitive Domain) ด้านความรู้และเจตคติ (Affective Domain) และด้านทักษะ (Psycho-Motor Domain) โดยแต่ละด้านจะมีการเรียนรู้ย่อย ๆ มากมายที่แสดงแนวคิดด้านการคิดชัดเจนว่าคุณคนเรียนรู้ทางด้านสติปัญญาหรือการคิดด้านจิตใจและด้านการกระทำเกี่ยวกับในเรื่องเกี่ยวกับการคิด บลูม ให้ข้อคิดว่า “การคิดของคุณคนเป็นขั้นตอนโดยเริ่มจากการเรียนรู้การจำการเข้าใจ และพัฒนาต่อไปถึงขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า” ซึ่งนับว่า บลูมเป็นผู้ก้าวสู่กระบวนการทางสมองชัดเจน

6.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gagne

Gagne และ Briggs (1974, อ้างอิงใน สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2554, หน้า 25) ได้กล่าวถึงสมรรถภาพในการเรียนรู้ด้านทักษะทางสติปัญญาว่าเป็นความสามารถในการใช้สมองคิดหาเหตุผลโดยใช้ข้อมูลประสบการณ์ความรู้ความคิดในด้านต่าง ๆ นับแต่การเรียนรู้ขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นทักษะง่าย ๆ ไปสู่ทักษะที่ยากสลับซับซ้อนมากขึ้นทักษะทางสติปัญญาที่ได้รับการฝึก คือความสามารถในการจำแนก ความสามารถในการคิดรวบยอดเป็นรูปธรรม ความสามารถในการแก้ปัญหาและได้กล่าวถึงสมรรถภาพในการเรียนรู้ของมนุษย์ด้านยุทธศาสตร์ในการคิดว่าเป็นความสามารถในการทำงานภายในสมองของมนุษย์ซึ่งควบคุมการเรียนรู้ การเลือกรับรู้ การแปลความ การดึงความรู้ ความจำ ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมออกมาใช้ผู้มียุทธศาสตร์ในการคิดจะมีเทคนิคในการดึงความรู้ ความจำ ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมที่สะสมเอาไว้ออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

จากแนวคิดของนักการศึกษา นักจิตวิทยาการศึกษาที่กล่าวมานี้เป็นแนวคิดด้านพัฒนาการคิดของเด็กโดยเฉพาะในช่วงอายุ 7-9 ปี เมื่อพบสิ่งแวดล้อมปัญหาสถานการณ์และสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มีส่วนกระตุ้นการคิดเด็กจะรับข้อมูลเหล่านั้นเข้าสู่กระบวนการทางสมองและตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยการคิดเป็นกระบวนการในที่สุดเด็กจะได้คำตอบว่าควรตอบโต้หรือเลือกอะไรเพราะอะไรที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นสิ่งที่เราคิดมีความสำคัญมาก เพราะสะท้อนสาระแห่งความเป็นคนภายในตัวตนของเราออกมาเราคิดเช่นไรสิ่งที่เราแสดงออกมาย่อมเป็นเช่นนั้น ณ จุดเริ่มต้นของเราเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการแสดงออกของเราได้

7. ลักษณะการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Bloom (1956, อ้างถึงใน ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2539, หน้า 41-44) เป็นลักษณะของการคิดวิเคราะห์ในรูปแบบความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรมีความสำคัญอย่างไรอะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผลและที่เป็นเหตุอย่างนั้นอาศัยหลักการอะไรคิดวิเคราะห์แบ่งแยกประเด็นที่สำคัญออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การแยกแยะสิ่งที่กำหนดมาให้ว่าอะไรสำคัญหรือจำเป็นหรือมีบทบาทที่สุดตัวไหนเป็นเหตุตัวไหนเป็นผล
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหาความสัมพันธ์ย่อย ๆ ของเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นเกี่ยวพันกันอย่างไรสอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไร
3. วิเคราะห์หลักการ หมายถึง การค้นหาโครงสร้างและระบบของวัตถุสิ่งของและเรื่องราวการกระทำต่าง ๆ ว่าสิ่งนั้นรวมกันจนดำรงสภาพเช่นนั้นอยู่ได้อย่างไรโดยยึดอะไรเป็นหลักมีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยงยึดถือหลักการใดมีเทคนิคอย่างไรหรือยึดคติใด

ลักขณา สิริวัฒน์ (2549, หน้า 72-73) ได้อธิบายถึงการคิดวิเคราะห์มีลักษณะเป็นการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่จะวิเคราะห์โดยกำหนดจุดมุ่งหมายลงไปว่าจะวิเคราะห์เพื่ออะไรด้วยการใช้ทฤษฎีใด ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมมาเป็นกรอบในการคิดวิเคราะห์และต้องสรุปผลงานให้ชัดเจนสำหรับการคิดวิเคราะห์จำเป็นต้องมีพื้นฐานหลายประการในการที่จะนำมาสู่การคิดวิเคราะห์ซึ่งได้แก่

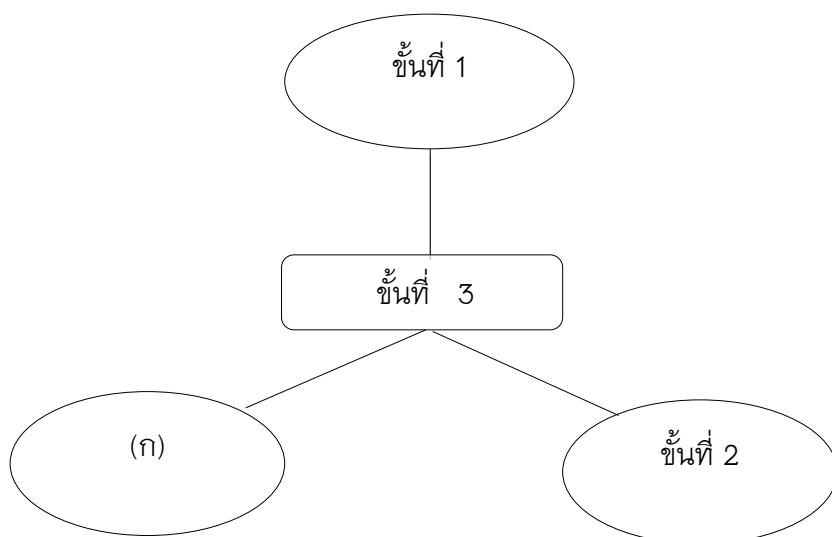
1. ลักษณะการคิดที่เป็นหัวใจของการคิดคือเป้าหมายของการคิดไม่ว่าจะเป็นการคิดเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ก็ตามการตั้งเป้าหมายของการคิดให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญมาก เนื่องจากการคิดนั้นเป็นไปในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมถึงแม้จะมีความคิดที่มีคุณภาพดีเพียงไรอาจจะมีการคิดให้เกิดความเสียหายและมีผลก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ส่วนรวมได้ยิ่งคุณภาพของการคิดสูงผลเสียหายก็จะสูงตามไปด้วยดังนั้นหากไม่มีทิศทางที่ถูกต้องคอยกำกับ หรือควบคุมไว้ความคิดนั้นก็ไร้ประโยชน์การคิดที่เหมาะสมและถูกต้องจึงเป็นการคิดที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และประโยชน์ในระยะยาวด้วย

2. ลักษณะการคิดระดับพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกระดับ ได้แก่ การคิด 4 ลักษณะประกอบด้วย 1) การคิดคล่องซึ่งหมายถึงให้กล้าที่จะคิดและมีความคิดหลังไหล ออกมาได้อย่างรวดเร็ว 2) การคิดหลากหลายซึ่งหมายถึงให้ได้ความคิดในหลายลักษณะหลายประเภทหลายรูปแบบหรือหลายชนิด 3) การคิดละเอียดลออซึ่งหมายถึงการคิดเพื่อให้ได้ข้อมูลในอันที่จะส่งผลให้ความคิดมีความรอบคอบขึ้นและ 4) การคิดให้ชัดเจนซึ่งหมายถึงการคิดให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่คิดสามารถอธิบายขยายความได้ด้วยคำพูดของตนเองโดยสรุปลักษณะทั้ง 4 ลักษณะนี้เป็นลักษณะเบื้องต้นที่จะนำไปใช้ในการคิดที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น

3. ลักษณะการคิดระดับกลาง 4 ลักษณะ ประกอบด้วย 1) การคิดกว้างซึ่งหมายถึงคิดให้ได้หลายด้านหลายแง่มุม 2) การคิดลึกซึ่งซึ่งหมายถึงการคิดให้เข้าใจถึงสาเหตุที่มาที่ไปของสิ่งนั้น 3) การคิดไกลซึ่งหมายถึงการประมวลข้อมูลในระดับกว้างและระดับลึกเพื่อทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและ 4) การคิดอย่างมีเหตุผลซึ่งหมายถึงการคิดโดยใช้หลักเหตุผลแบบนิรนัยหรืออุปนัย

4. ลักษณะการคิดระดับสูง ได้แก่ การคิดที่ต้องมีกระบวนการมีขั้นตอนที่มากและซับซ้อนขึ้นที่เรียกว่ากระบวนการคิดและกระบวนการคิดที่มีความสำคัญและจำเป็นมากคือกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งหากบุคคลใดสามารถคิดได้อย่างมีวิจารณญาณก็จะได้สานความคิดที่ผ่านการกลั่นกรองมาดีแล้วและนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น การนำไปใช้แก้ปัญหาการตัดสินใจทำหรือไม่ทำการริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือการปฏิบัติการสร้างและการผลิตสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งการที่จะนำไปใช้ในด้านการศึกษาวิจัยด้วย

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 23-24) ได้กล่าวไว้ว่าการคิดวิเคราะห์จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ลักษณะการคิดวิเคราะห์
ที่มา : สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 23)

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบเป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบที่สำคัญของสิ่งของหรือเรื่องราวต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบของพืช สัตว์ ข้าว ข้อความ หรือเหตุการณ์เป็นต้นตัวอย่างคำถามวิเคราะห์ส่วนประกอบ

1.1 ส่วนประกอบของพืชมีอะไรบ้าง

1.2 อะไรเป็นสาเหตุสำคัญของการระบาดของไข้หวัดนกในประเทศไทย

1.3 อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษายกพวกตีกัน

1.4 องค์ประกอบสำคัญของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มีอะไรบ้าง

1.5 สาเหตุสำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้คืออะไร

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ โดยการระบุความสัมพันธ์ระหว่างความคิดความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผลหรือความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องตัวอย่างคำถามการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

- 2.1 การที่ครอบครัวมีปัญหาส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนอย่างไร
- 2.2 การเกิดภัยธรรมชาติมีส่วนสัมพันธ์กับระบบนิเวศอย่างไร
- 2.3 ครูไม่ยอมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร
- 2.4 รัฐบาลประกาศชัยชนะสงครามยาบ้าส่งผลดีต่อสังคมไทยอย่างไร

2.5 การพัฒนาประเทศกับการศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างไร

3. การวิเคราะห์หลักการเป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ส่วนสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยหลักการใด เช่น การให้ผู้เรียนได้ค้นหาหลักการของเรื่องการระบุดูดประสงคของผู้เรียนประเด็นสำคัญของเรื่องเทคนิคที่ใช้ในการจูงใจผู้อ่านและรูปแบบภาษาที่ใช้ เป็นต้น ตัวอย่างคำถามการวิเคราะห์หลักการ

3.1 หลักการสำคัญของศาสนาพุทธได้แก่อะไร

3.2 หลักการมีส่วนร่วมได้แก่อะไร

3.3 หลักการสำคัญของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้แก่อะไร

3.4 หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้แก่อะไร

3.5 ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกอบด้วยอะไรบ้าง

จากหลักการข้างต้นสรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์เป็นการแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ของเรื่องราวโดยละเอียดเพื่อสะท้อนข้อมูลที่มีความถูกต้องชัดเจน ใช้หลักวิเคราะห์หาความสำคัญวิเคราะห์ความสัมพันธ์และวิเคราะห์หลักการเพื่อให้เข้าใจของเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล

8. กระบวนการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์

วณิช สุธารันต์ (2547, หน้า 130-131) ได้อธิบายถึงกระบวนการคิดวิเคราะห์ว่าเป็นการแสดงให้เห็นจุดเริ่มต้นสิ่งที่สืบเนื่องหรือเชื่อมโยงสัมพันธ์กันในระบบการคิดและจุดสิ้นสุดของการคิดวิเคราะห์มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบเรื่องความสามารถในการให้เหตุผลอย่างถูกต้อง รวมทั้งเทคนิคการตั้งคำถามจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับทุก ๆ ขั้นตอน ซึ่งจะแสดงรายละเอียดไปที่ละขั้นดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ระบุหรือทำความเข้าใจกับประเด็นปัญหาผู้ที่จะทำการคิดวิเคราะห์จะต้องทำความเข้าใจปัญหาอย่างกระจ่างแจ้งด้วยการตั้งคำถามหลาย ๆ คำถามเพื่อให้เข้าใจปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่นั้นอย่างดีที่สุดด้วยคำถาม เช่น

1.1 ปัญหานี้เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของบ้านเมืองใช่หรือไม่

(ความสำคัญ)

1.2 ยังมีปัญหาอื่น ๆ ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันอีกหรือไม่

(ความสำคัญ)

1.3 ทราบได้อย่างไรว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด (ความชัดเจน)

ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในขั้นนี้ผู้ที่จะทำการคิดวิเคราะห์จะต้องรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากการสังเกตจากการอ่านจากข้อมูลการประชุมจากข้อเขียนบันทึกการประชุมบทความจากการสัมภาษณ์การวิจัยและอื่น ๆ การเก็บข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่งและด้วยวิธีการหลาย ๆ วิธีจะทำให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ชัดเจนและมีความเที่ยงตรงคำถามที่จะต้องตั้งในตอนนี้ได้แก่

2.1 เราจะหาข้อมูลให้ครบถ้วนโดยวิธีใดได้อีกบ้างและหาอย่างไร

(ความเที่ยงตรง)

2.2 ข้อมูลนี้มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาอย่างไร (ความสัมพันธ์

เกี่ยวข้อง)

2.3 จำเป็นต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องใดอีก (ความกระชับพอดี)

ขั้นที่ 3 พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลหมายถึงผู้ที่คิดวิเคราะห์พิจารณาความถูกต้องเที่ยงตรงของสิ่งที่น่าสนใจรวมทั้งการประเมินความพอเพียงของข้อมูลที่น่ามาใช้คำถามที่ควรจะนำมาใช้ในตอนนี้ได้แก่

3.1 ข้อมูลที่น่ามามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงไร (ความเที่ยงตรง)

3.2 เราจะหาหลักฐานได้อย่างไรถ้าข้อมูลที่ได้อาจเป็นเรื่องจริง

(ความเที่ยงตรง)

3.3 ยังมีอะไรอีกในส่วนี้ที่ยังไม่รู้ (ความชัดเจน)

3.4 ยังมีข้อมูลอะไรในเรื่องนี้อีกที่ยังไม่น่ามากล่าวถึง

(ความกว้างขวางของการมอง)

ขั้นที่ 4 การจัดข้อมูลเข้าเป็นระบบเป็นขั้นที่ผู้คิดจะต้องสร้างความคิด ความคิดรวบยอดหรือสร้างหลักการขึ้นให้ได้ ด้วยการเริ่มต้นจากลักษณะของข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นจัดลำดับความสำคัญของข้อมูล พิจารณาขีดจำกัดหรือ ขอบเขตของปัญหา รวมทั้งข้อตกลงพื้นฐานการสังเคราะห์ข้อมูลเข้าเป็นระบบ และกำหนด ข้อสันนิษฐานเบื้องต้นคำถามที่ควรนำมาใช้ในตอนนี้ได้แก่

4.1 ข้อมูลส่วนนี้เกี่ยวข้องกับปัญหาอย่างไร (ความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง)

4.2 จำเป็นต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องนี้อีกหรือไม่จากใครที่ได้

(ความกว้างของการมอง)

4.3 อะไรบ้างที่ทำให้อย่างไรว่าการจัดข้อมูลในเรื่องนี้เกิดความ ลำบาก (ความลึก) จะตรวจสอบอย่างไรว่าการจัดข้อมูลมีความถูกต้อง (ความเที่ยงตรง) สามารถจัดข้อมูลโดยวิธีอื่นได้อีกหรือไม่ (ความกว้างของการมอง)

ขั้นที่ 5 ตั้งสมมติฐาน เป็นขั้นที่นักคิดวิเคราะห์จะต้องนำข้อมูลที่จัดระบบ ระเบียบแล้วมาตั้งเป็นสมมติฐานเพื่อกำหนดขอบเขตและการข้อสรุปของข้อคำถามหรือ ปัญหาที่กำหนดได้ซึ่งจะต้องมีความชัดเจนและมาจากข้อมูลที่ถูกต้องปราศจากอคติหรือ ความลำเอียงของผู้ที่เกี่ยวข้องคำถามที่ควรนำมาใช้ในตอนนี้ได้แก่

- ถ้าสมมติฐานที่ต้องขึ้นถูกต้องเราจะมีวิธีการตรวจสอบอย่างไร (ความเที่ยงตรง) สามารถทำให้กระชับกว่านี้ได้หรือไม่ (ความกระชับความพอดี)

รายละเอียดแต่ละส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาอย่างไร (ความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง)

ขั้นที่ 6 การสรุปเป็นขั้นตอนการลงความเห็นหรือเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ระหว่างเหตุกับผลอย่างแท้จริง ซึ่งผู้คิดวิเคราะห์จะต้องพิจารณาเลือกวิธีการที่เหมาะสม ตามสภาพของข้อมูลที่ปรากฏโดยใช้เหตุผลทั้งทางตรรกศาสตร์เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ และพิจารณาถึงความเป็นไปได้ตามสภาพที่เป็นจริงประกอบกัน คำถามที่ควรนำมา ใช้ในตอนนี้ได้แก่

6.1 เราสามารถตรวจสอบได้หรือไม่ตรวจสอบอย่างไร (ความเที่ยงตรง)

6.2 ผลที่เกิดขึ้นมีที่มาอย่างไร (ความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง)

6.3 ข้อสรุปนี้ทำให้เราเข้าใจอะไรได้บ้าง (ความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง)

6.4 สิ่งสรุปนั้นเป็นเหตุผลที่สมบูรณ์หรือไม่ (หลักตรรกวิทยา)

ขั้นที่ 7 การประเมินข้อสรุปเป็นขั้นสุดท้ายของการวิเคราะห์เป็นการประเมินความสมเหตุสมผลของการสรุปและพิจารณาผลสืบเนื่องที่จะเกิดขึ้นต่อไป เช่น การนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงหรือการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ คำถามที่ควรนำมาถามได้แก่

- 7.1 ส่วนไหนของข้อสรุปที่มีความสำคัญที่สุด (ความสำคัญ)
- 7.2 ยังมีข้อสรุปเรื่องใดที่ควรนำมากล่าวถึง (ความกว้างของการมอง)
- 7.3 ถ้านำเรื่องนี้ไปปฏิบัติจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง (ความกว้างของการมอง)

7.4 อะไรจะทำให้ปัญหามีความซับซ้อนยิ่งขึ้น (ความรู้ลึก)

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 19) ได้เสนอกระบวนการคิดวิเคราะห์ว่าประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเป็นต้นเรื่องที่จะใช้วิเคราะห์ เช่น พิษสัตว์หินดินรูปภาพบทความเรื่องราวเหตุการณ์หรือสถานการณ์จากข่าวของจริงหรือสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 กำหนดปัญหาหรือวัตถุประสงค์เป็นการกำหนดประเด็นข้อสงสัยจากปัญหาของสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ซึ่งอาจจะกำหนดเป็นคำถามเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการคิดวิเคราะห์เพื่อค้นหาความจริงสาเหตุหรือความสำคัญเช่นภาพนี้บทความนี้ต้องการสื่อหรือบอกอะไรที่สำคัญที่สุด

ขั้นที่ 3 กำหนดหลักการหรือกฎเกณฑ์เป็นการกำหนดสำหรับใช้แยกส่วนประกอบของสิ่งที่กำหนดให้เช่นเกณฑ์ในการจำแนกสิ่งที่มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกันหลักเกณฑ์ในการหาลักษณะความสัมพันธ์เชิงเหตุผลอาจเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่มีความคล้ายคลึงกันหรือขัดแย้งกัน

ขั้นที่ 4 พิจารณาแยกแยะเป็นการพินิจวิเคราะห์ทำการแยกแยะกระจายสิ่งที่กำหนดให้ออกเป็นส่วนย่อย ๆ โดยอาจใช้เทคนิคคำถาม 5 W 1 H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How)

ขั้นที่ 5 สรุปคำตอบเป็นการรวบรวมประเด็นที่สำคัญเพื่อหาข้อสรุปเป็นคำตอบหรือตอบปัญหาของสิ่งที่กำหนดให้

สรุปได้ว่ากระบวนการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของมนุษย์การคิดวิเคราะห์จะช่วยให้มนุษย์มองเห็นปัญหาทำความเข้าใจปัญหารู้จักปัญหาอย่างแท้จริงและสุดท้ายจะสามารถแก้ปัญหาทั้งหลายได้

9. การวัดและประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 32-35) ได้เสนอ

แนวความคิดการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ว่า คือ การวัดความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรมีจุดมุ่งหมายหรือประสงค์สิ่งใดนอกจากนั้นยังมีส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้นแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวข้องกันอย่างไรบ้างและเกี่ยวข้องกันโดยอาศัยหลักการใดจะเห็นได้ว่าสมรรถภาพด้านวิเคราะห์จะเต็มไปด้วยการหาเหตุผลและผลมาเกี่ยวข้องกันเสมอการวิเคราะห์จึงต้องอาศัยพฤติกรรมการทำความเข้าใจและด้านการนำไปใช้มาประกอบการพิจารณาการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์จึงเป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะแจกแจงรายละเอียดเรื่องราว ความคิดการปฏิบัติออกเป็นส่วนย่อย ๆ โดยอาศัยหลักการหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงแบ่งแยกตามประเภทของเนื้อหาที่วัดออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. วิเคราะห์ความสำคัญเป็นการถามให้ค้นหาเหตุผลคุณลักษณะเด่นของเรื่องราวในแง่มุมต่าง ๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นการวิเคราะห์ว่าสิ่งที่มีอยู่นั้นอะไรสำคัญหรือจำเป็นหรือมีบทบาทที่สุดตัวไหนเป็นผล เหตุผลใดถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ตัวอย่างคำถามเช่นศิลปะห้าข้อใดสำคัญที่สุดคำตอบคือศิลปะข้อ 5 หรือสิ่งใดที่สำคัญที่สุดที่ทำให้บ้านมีความมั่นคงไม่พังง่ายคำตอบคือเสาบ้าน เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เป็นการหาความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องส่วนย่อยในปรากฏการณ์หรือเนื้อหานั้นเพื่อนำมาอุปมาอุปไมยหรือค้นหาว่าแต่ละเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญอะไรที่ไปเกี่ยวข้องกัน

3. การวิเคราะห์หลักการเป็นความสามารถที่จะจับเค้าเงื่อนของเรื่องราวนั้นว่ายึดหลักการใดมีเทคนิคหรือยึดหลักปรัชญาใดอาศัยหลักการใดสื่อสารสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจตัวอย่างคำถามเช่นโคลงฉันท์กาพย์กลอนมีหลักการใดที่รวมกันคำตอบคือสัมผัสนอก

สมนึก ภัททิยธนี (2546, หน้า 144-147) เสนอการวัดการวิเคราะห์เป็นการใช้วิจารณ์ญาณเพื่อไตร่ตรองการแยกแยะพิจารณาคุณรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องต่าง ๆ ว่ามีชิ้นส่วนใดสำคัญที่สุดของชิ้นส่วนใดสัมพันธ์กันมากที่สุดและชิ้นส่วนเหล่านั้นอยู่รวมกันได้หรือทำงานได้เพราะอาศัยหลักการใดซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญหมายถึงการพิจารณาหรือจำแนกว่าชิ้นใดส่วนใดเรื่องใดเหตุการณ์ใดตอนใดสำคัญที่สุดหรือหาจุดเด่นจุดประสงค์สำคัญสิ่งทีซอ่นเร้น

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์หมายถึงการค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ว่าส่วนใดสัมพันธ์กันรวมถึงข้อสอบอุปมาอุปมัย

3. การวิเคราะห์หลักการหมายถึงการพิจารณาดูชิ้นส่วนหรือส่วนปลีกย่อยต่าง ๆ ว่าทำงานหรือเกาะยึดกันได้หรือคงสภาพเช่นนั้นได้เพราะใช้หลักการใดเป็นแกนกลางจึงถามโครงสร้างหรือหลักหรือวิธีการที่ยึดถือ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547, หน้า 53) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ต้องประกอบด้วยทักษะการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

1. ทักษะการระบุงค์ประกอบสำคัญหรือลักษณะเฉพาะ
2. ทักษะการระบุงค์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและแบบแผนขององค์ประกอบเหล่านั้น
3. ทักษะการจับใจความสำคัญ
4. ทักษะการค้นหาแบะระบุงค์ความผิดพลาด

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549, หน้า 157) กล่าวถึง การประเมินผลกระบวนการคิดว่าการประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในการจักกระบวนการเรียนรู้เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะทำให้ครูผู้สอน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทราบถึงพัฒนาการหรือความก้าวหน้าในการเรียนรู้ความสามารถ ความต้องการและการสนใจของผู้เรียนแนวทางในการประเมินผล กระบวนการคิดสามารถจำแนกได้เป็น 2 แนวทางใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การประเมินผลด้วยการใช้แบบทดสอบ
 - 1.1 การใช้แบบทดสอบมาตรฐานเป็นลักษณะแบบสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างไว้แล้วสำหรับใช้วัดความสามารถในการคิดสามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบทดสอบการคิดทั่วไปและแบบทดสอบการคิดเฉพาะด้าน

1.2 การสร้างแบบวัดการคิดขั้นใช้เองแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับการคิดที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปนั้นบางครั้งอาจไม่สอดคล้องกับเป้าหมายในการวัดก็สามารถสร้างแบบทดสอบการคิดขั้นใช้เองเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการวัด

2. การประเมินตามสภาพจริงการประเมินและจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างแยกกันไม่ได้ เพราะครูผู้สอนจะต้องทำหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลควบคู่กันไปด้วย

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์หมายถึง การศึกษาหรือประเมินหาระดับความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายอะไรแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวข้องกันอย่างไรโดยแบ่งออกตามประเภทเนื้อหาที่วัดได้แก่การวัดวิเคราะห์ความสำคัญการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์หลักการซึ่งในการวัดหรือประเมินความสามารถด้วยการใช้แบบทดสอบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนการสอนการศึกษาค้นคว้าอบรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้ประสบความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสมองซึ่งเป็นพฤติกรรมที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ชินินทร์ ชัยอินทிரากรณ์ และคณะ (2540, หน้า 5) ให้ความหมายว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสำเร็จในด้านความรู้ทักษะสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงของบุคคลที่ได้รับการเรียนรู้หรือผลงานที่นักเรียนได้จากการประกอบกิจกรรม

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542 , หน้า 329) ให้ความหมายว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ได้จากที่ไม่เคยกระทำได้หรือกระทำได้น้อยก่อนที่จะมีการเรียนการสอนซึ่งเป็นพฤติกรรมที่วัดได้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 29-32) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นคุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับการเรียนการสอนทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพสมอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 11) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใด ๆ ที่จะต้องอาศัยทักษะหรือมีฉะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะหรือความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนการสอนการศึกษาค้นคว้าอบรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้ประสบความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสมองซึ่งเป็นพฤติกรรมที่วัดได้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียนโดยจะทำการวัดหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในการวัดนั้นคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 15-20) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดเนื้อหาวิชาที่เรียนผ่านมาแล้วว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใดโดยมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนเขียนตอบกับให้นักเรียนปฏิบัติจริงซึ่งมี 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐานเป็นแบบทดสอบที่ดำเนินการสอบแบบมาตรฐานการแปลคะแนนก็เป็นมาตรฐานสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาและยอมรับในคุณภาพที่สามารถขยายถึงผู้ประชากรได้ดำเนินการในการใช้แบบทดสอบมาตรฐานนี้ต้องทำตามคู่มือทุกอย่างไม่ว่าการแจกการอธิบายการใช้เวลาการตรวจและการแปลคะแนนของข้อสอบ

2. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบจำลองสร้างตามจุดประสงค์ของครูที่สอนเป็นคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนซึ่งเป็นการทดสอบว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหนบอกพร้อมในส่วนใดจะได้สอนซ่อมเสริมหรือเป็นฉบับอาจจะไม่ได้ทดลองสอบมาก่อนกลุ่มตัวอย่างไม่ว่ากลุ่มประชากรการดำเนินการสอบจึงยังไม่

มาตรฐานแก้ไขได้ทุกระยะครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสร้างข้อสอบแบบทดสอบที่ครูสร้างนี้จึงเชื่อถือได้น้อยกว่าทดสอบมาตรฐานแบบทดสอบมาตรฐานและแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นจะมีวิธีการในการสร้างข้อคำถามที่เหมือนกันเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านเหมือนกัน ดังนี้

2.1 วัดด้านการนำไปใช้

2.2 วัดด้านการวิเคราะห์

2.3 วัดด้านการสังเคราะห์

2.4 วัดด้านการประเมินค่า

สมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า 73-79) ได้เสนอว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรีเขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-False Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกดั่งกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่นถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยคหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้นเพื่อให้ได้ใจความและถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test) เป็นข้อสอบคล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำแต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนคำตอบที่ต้องการสั้น ๆ และกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบโดยมีคำถามหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยี่น) จะจับคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ถูกออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) จะประกอบด้วย 2 ตอนคือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนนี้ประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวงและคำถามแบบเลือกตอบที่ดีนิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกันดูเผิน ๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน สมณี กัททียธนี (2553, หน้า 67-71) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่ดีของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบทั้งฉบับที่สามารถวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการหรือวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำความเที่ยงตรงจึงเปรียบเสมือนหัวใจของการทดสอบ

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบทั้งฉบับที่สามารถวัดได้คงที่คงวาไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะทำการสอบใหม่กี่ครั้งก็ตาม

3. ความยุติธรรม (Fair) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่ไม่เปิดโอกาสให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบในกลุ่มผู้เข้าสอบด้วยกันและไม่เปิดโอกาสให้ทำข้อสอบได้โดยการคาดเดา

4. ความลึกของคำถาม (Searching) หมายถึง ข้อสอบแต่ละข้อนั้นจะต้องไม่ถามผิวเผินหรือถามประเภทความรู้ความจำแต่ต้องให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปคิดดัดแปลงแก้ปัญหาแล้วจึงตอบได้

5. ความยั่วยุ (Exemplary) หมายถึง แบบทดสอบที่นักเรียนทำด้วยความสนุกเพลิดเพลินไม่น่าเบื่อ

6. ความจำเพาะเจาะจง (Definition) หมายถึง ข้อสอบที่มีแนวทางหรือทิศทางคำถามตอบชัดเจนไม่คลุมเครือไม่แฝงกลเม็ดให้นักเรียนง

7. ความเป็นปรนัย (Objective) โดยมีคุณสมบัติ 3 ประการ

7.1 ตั้งคำถามให้ชัดเจนทำให้ผู้เข้าสอบทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน

7.2 ตรวจสอบให้คะแนนได้ตรงกันแม้ว่าจะตรวจหลายครั้งหรือตรวจหลายคน

7.3 แปลความหมายของคะแนนให้เหมือนกัน

8. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง แบบทดสอบที่มีจำนวนข้อสอบมากพอประมาณใช้เวลาสอบพอเหมาะจัดทำแบบทดสอบด้วยความประณีตตรวจให้คะแนนได้รวดเร็วรวมถึงสิ่งแวดล้อมในการสอบที่ดี

9. อำนาจแจกแจง (Discrimination) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกผู้เข้าสอบแบบทดสอบที่ดีจะต้องมีอำนาจจำแนกสูง

10. ความยาก (Difficulty) ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่เป็นหลักยึดเช่นตามทฤษฎีการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ ข้อสอบที่ดีคือข้อสอบที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปหรือมีความยากพอเหมาะ ส่วนทฤษฎีการวัดผลแบบอิงเกณฑ์นั้นความยากง่ายไม่ใช่สิ่งสำคัญ สิ่งสำคัญอยู่ที่ข้อสอบนั้นได้วัดในจุดประสงค์ที่ต้องการวัดได้จริงหรือไม่ถ้าวัดได้จริงก็นับว่าเป็นข้อสอบที่ดีได้แม้ว่าจะเป็ข้อสอบที่ง่ายก็ตาม

สรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายทางการเรียนให้ครอบคลุมพฤติกรรมในการเรียนรู้มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาความยากง่ายค่าอำนาจจำแนกเพื่อปรับปรุงแก้ไขจากผลการวิเคราะห์แล้วจึงจัดทำแบบทดสอบเพื่อนำไปใช้จริง

3. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550, หน้า 99-101) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งมีความสอดคล้องกันพอสรุปได้ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร

การสร้างแบบทดสอบควรเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการวัดซึ่งเป็นการระบุจำนวนข้อสอบและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดได้

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ที่ครูมุ่งหวังให้เกิดกับนักเรียนซึ่งครูจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง

โดยการศึกษารายวิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้ชนิดของข้อสอบที่จะใช้วัดว่าจะใช้แบบใด

โดยต้องเลือกให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน แล้วศึกษาวิธีเขียนข้อสอบชนิดนั้นให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักและวิธีการเขียนข้อสอบ

4. เขียนข้อสอบ

ผู้ออกข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตรและให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยอาศัยหลักและวิธีการเขียนข้อสอบที่ได้ศึกษามาแล้วในขั้นที่ 3

5. ตรวจสอบข้อสอบ

เพื่อให้ข้อสอบที่เขียนไว้แล้วในขั้นที่ 4 มีความถูกต้องตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตรผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาทบทวนตรวจสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์และนำไปใช้ต่อไป

6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง

เมื่อตรวจสอบข้อสอบเสร็จแล้วให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมดจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับทดลองโดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบและจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

7. ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ

การทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบเป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริงโดยนำแบบทดสอบไปทดลองสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มที่ต้องการสอนจริงแล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ และปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพโดยสภาพการปฏิบัติจริงของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนมักไม่ค่อยมีการทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบส่วนใหญ่นำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงข้อสอบ และนำไปใช้ในครั้งต่อไป

8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

จากผลการวิเคราะห์ข้อสอบหากพบว่าข้อสอบข้อใดไม่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพไม่ดีอาจจะตัดทิ้งหรือแก้ไขปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพดีขึ้นแล้วจึงจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

สรุปได้ว่าขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นต้องวิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้างกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เขียนข้อสอบตรวจสอบข้อสอบจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ และจัดทำแบบทดสอบฉบับจริงซึ่งในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้นำหลักการและแนวคิดการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยตามขั้นตอนดังกล่าวจากที่นักวิชาการได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้แล้วซึ่งมีทั้งแบบทดสอบมาตรฐานและแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง เขียนข้อสอบ ตรวจสอบข้อสอบ จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบจัดทำแบบทดสอบฉบับจริงโดยแบบทดสอบมาตรฐานจะสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาวิชา ส่วนแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นนั้นก็หลายแบบโดยครูจะสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลักษณะเนื้อหาวิชานั้น ๆ และเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ วัดด้านการนำไปใช้ วัดด้านการวิเคราะห์ วัดด้านการสังเคราะห์ วัดด้านการประเมินค่า และต้องเป็นแบบทดสอบที่ดีตามหลักการที่นักวิชาการกล่าวไว้ เพื่อใช้เป็นแนวการประเมิน และสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การประเมินผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 122-123) กล่าวว่าในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลนั้นนิยมสร้างโดยยึดตามการจำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัยของ บลูม (Benjamin S. Bloom) และคณะที่จำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษาออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehend) การนำมาใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมินค่า (Evaluation) การสร้างข้อสอบถ้าวัดตาม 6 ประเภทเหล่านี้ก็จะมีครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ กรอบแนวคิดที่ใช้กันมากเช่นกันในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์คือวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ซึ่งจะกำหนดในรูปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมลักษณะนี้เป็นการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Measurement ตัวย่อ CRM)

Bloom (1965, อ้างถึงใน ภพ เลหาทโพบูลย์, 2542, หน้า 201) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นที่ใช้ในการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านความรู้ความคิดไว้ 6 ขั้น เพื่อประเมินผล ดังนี้

1. ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกหรือท่องจำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วโดยตรงในขั้นนี้รวมถึงการระลึกถึงข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ไปจนถึงเกณฑ์ทฤษฎีจากตำราตั้งนั้นขั้นความรู้ความจำจึงจัดได้ว่าเป็นขั้นต่ำสุด

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาที่ได้เรียนแล้วแปลความจากตัวเลขการสรุปการย่อความต่าง ๆ การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่าเป็นขั้นที่สูงกว่าการท่องจำตามปกติอีกขั้นหนึ่ง

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ตั้งนั้นในขั้นนี้จึงรวมถึงความสามารถในการเอาภูมิโนทัศน์หลักสำคัญวิธีการนำไปใช้การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่านักเรียนจะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดีเสียก่อนจึงจะนำความรู้ไปใช้ตั้งนั้นจึงจัดอันดับให้สูงกว่าความเข้าใจ

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะแยกแยะเนื้อหาวิชาลงไปเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เหล่านั้นเพื่อที่จะมองเห็นหรือเข้าใจความเกี่ยวข้องต่าง ๆ ในขั้นนี้จึงรวมถึงการแยกแยะหาส่วนประกอบย่อย ๆ หาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ เหล่านั้นตลอดจนหลักสำคัญต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องของการเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่าสูงกว่าการนำเอาไปใช้และต้องเข้าใจทั้งเนื้อหาและโครงสร้างของบทเรียน

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะนำเอาส่วนย่อย ๆ มาประกอบกันเป็นสิ่งใหม่การสังเคราะห์จึงเกี่ยวกับการวางแผนการออกแบบการทดลองการตั้งสมมติฐานการแก้ปัญหาที่ยากการเรียนรู้ในระดับนี้เป็นการเน้นพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ในอันที่จะสร้างแนวคิดหรือแบบแผนใหม่ ๆ ขึ้นมาตั้งนั้นการสังเคราะห์เป็นขั้นที่สูงกว่าการวิเคราะห์อีกขั้นหนึ่ง

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำพูด นวนิยาย บทกวี หรือรายงานการวิจัย การตัดสินใจดังกล่าวจะต้องวางแผนอยู่บนเกณฑ์ที่แน่นอนเกณฑ์ดังกล่าวอาจจะเป็นสิ่งที่นักเรียนคิดขึ้นมาเองหรือนำมาจากที่อื่นก็ได้การเรียนรู้ขั้นนี้ถือว่าเป็นการเรียนรู้ขั้นสูงสุดของความรู้ความจำ

Klopfer (1971, อ้างถึงใน ภพ เลหาไพบูลย์, 2542, หน้า 295-304) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการเรียนรู้ด้านสติปัญญาหรือความรู้ความคิดในวิชาวิทยาศาสตร์เป็น 4 พฤติกรรม ดังนี้

1. ความรู้ความจำ
2. ความเข้าใจ
3. กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์
4. การนำความรู้และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย วัด 2 องค์ประกอบคือ ด้านการปฏิบัติ และเนื้อหา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการจำแนกพฤติกรรมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ Bloom ทั้ง 6 ด้าน คือความรู้ความจำความเข้าใจการนำไปใช้การวิเคราะห์การสังเคราะห์และการประเมินค่าในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ออกแบบการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ตารางวิเคราะห์หลักสูตร และสร้างให้ครบตามตารางวิเคราะห์การสร้างแบบทดสอบ (Test – Blueprint)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความพยายามของผู้เรียนที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าการกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จ และเมื่อพบกับอุปสรรคก็จะมีคามมุ่งมั่นในการที่จะเอาชนะโดยหาวิธีการในการเผชิญกับอุปสรรคนั้นอย่างไม่ย่อท้อ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

เดมส์คัตตี คทวณิช (2546, หน้า 78) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ไม่ว่าจะงานนั้นจะมีความยากลำบากหรือประสบปัญหาความน้อยเพียงใดก็ตาม บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนและไม่เกิดความย่อท้อ ในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งพยายามหาทางฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยตนเองเพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตนเองขณะเดียวกัน ถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถผ่านพ้นปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้แล้ว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา

สจวร์ต โค้วตระกูล (2552, หน้า 172) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสพสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนเองตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสพความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

McClelland & Others (1953, หน้า 110-111, อ้างถึงใน วรันฐิยา ไชยลา, 2550, หน้า 38) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ว่าเป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกันด้วยมาตรฐานอันดีเลิศ (Standard of Excellence) หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ มีความสบายใจเมื่อประสพความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสพความล้มเหลว

Atkinson (1966, หน้า 240-241, อ้างถึงใน วรันฐิยา ไชยลา, 2550, หน้า 38) ได้อธิบายว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินจากตนเองหรือบุคคลอื่น โดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเลิศ ผลจากการประเมินอาจเป็นที่พอใจเมื่อกระทำจนสำเร็จ หรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความพยายามของผู้เรียนที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าการกระทำนั้นจะประสพความสำเร็จ และเมื่อพบกับอุปสรรคก็จะมี ความมุ่งมั่นในการที่จะเอาชนะโดยหาวิธีการในการเผชิญกับอุปสรรคนั้นอย่างไม่ย่อท้อ

2. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 199) ได้สรุปถึงบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีคุณลักษณะดังนี้ ได้แก่ 1) มีความกล้า กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญความสำเร็จหรือความล้มเหลว 2) มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานที่ท้าทาย ความคิดและความสามารถ 3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักหน้าที่และภารกิจของตนเอง 4) มีความรอบรู้ในการตัดสินใจ และการติดตามผลการตัดสินใจของตนเองและ 5) มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าแม่นยำและ 6) มีความสามารถที่จะทำงานที่จะประสพความสำเร็จได้มากและด้วยความสามารถที่มีอยู่

สุรางค์ โค้วตระกูล (2552, หน้า 178) กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมต่อไปนี้ได้แก่ 1) มีความรับผิดชอบในงานที่ตนทำ 2) รู้จักตั้งวัตถุประสงค์ของงานที่จะทำเพื่อความสำเร็จ ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป หรือรู้จักเล็งระดับปานกลาง 3) รู้จักใช้ข้อมูลย้อนกลับในการปรับการตั้งความคาดหวังของความสำเร็จของงานในอนาคต และ 4) มีความพยายามไม่ท้อถอยเพื่อทำงานให้สำเร็จ

McClelland (อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2552, หน้า 98) ได้สรุปว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะต่อไปนี้ได้แก่ 1) เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ พฤติกรรมของตนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ในการทำงาน 2) เป็นผู้ที่ตั้งวัตถุประสงค์ที่จะมีโอกาสจะทำได้สำเร็จ 50-50 หรือเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงปานกลาง 3) พยายามที่จะทำงานอย่างไม่ท้อถอยจนถึงจุดหมายปลายทาง 4) เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว 5) ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำและ 6) เมื่อประสบความสำเร็จมักจะอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและความพยายาม

สรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือผู้ที่มีความกล้า ความมุ่งมั่นพยายามไม่ท้อถอยเพื่อทำงานให้สำเร็จ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบในงานที่ทำ รู้จักตั้งวัตถุประสงค์ของงานที่จะต้องทำเพื่อความสำเร็จ

3. บทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 231) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนการสอนคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการในการเรียน ประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงานและการดำรงชีวิต โดยครูมีหน้าที่ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1. เพิ่มความต้องการความสำเร็จ และลดความกลัว ความล้มเหลว ซึ่งจำเป็นที่ครูจะต้องจัดประสบการณ์ให้นักเรียนประสบความสำเร็จซ้ำๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน
2. ช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่ามีบทเรียนที่เรียนไม่ยากจนเกินไป ทำให้นักเรียนรู้สึกว่ามีโอกาสสำเร็จได้ โดยครูใช้วิธีการแบ่งงานหรือบทเรียนออกเป็นตอนหรือเป็นหน่วยและให้ฝึกทำทีละหน่วย เมื่อสำเร็จขั้นตอนหนึ่งแล้ว จึงฝึกในขั้นตอนต่อไป วิธีนี้นักเรียนจะไม่เกิดความรู้สึกว่ายากหรือซับซ้อน และครูควรจะคอยดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะขั้นตอนที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำผ่านได้สำเร็จลุล่วง

3. ชี้ให้นักเรียนเห็นว่า ในสังคมมีบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งธรรมชาติของบุคคลนั้นมักชอบการเลียนแบบ มีความพยายามและไม่ต้องการด้อยกว่าคนอื่น ดังนั้น ถ้านักเรียนได้ตั้งอย่างที่ดีเป็นแบบยึดถือจะเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4. แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่า สังคมเราต้องการคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การที่จะมีคุณลักษณะเช่นนั้นจะต้องสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนและการทำงาน การรู้จักจุดบกพร่องในการทำงานของตนเอง มีระเบียบวินัย มีความสามารถในการพัฒนาบุคลิกภาพ เจตติ และพฤติกรรมให้เป็นบุคคลที่สังคมต้องการ สอดคล้องกับบัพทสถานและค่านิยมของสังคม ก็จะพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

5. พยายามควบคุมความอ่อนแอและท้อถอย อันเป็นอุปสรรคสำคัญของความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ครูจะต้องสร้างบรรยากาศในการเรียนให้รู้สึกอบอุ่นเป็นมิตร ไม่เคร่งเครียด และวิตกกังวลจนเกินไป

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2552, หน้า 180-182) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ปรับปรุงวิธีสอนของครูโดยตรง วิธีการที่นักจิตวิทยาเชื่อว่าจะเป็นการช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในของนักเรียน มีดังนี้

1.1 ครูควรจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ท้าทายความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน

1.2 บอกวัตถุประสงค์เฉพาะของบทเรียนให้นักเรียนทราบ

1.3 พยายามให้งานแก่นักเรียนตามความสามารถและให้โอกาสนักเรียนทุกคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จในการเรียนรู้

1.4 พยายามให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน และแนะนำให้รักเรียนใช้ข้อมูลป้อนกลับช่วยปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

1.5 พยายามพบนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยนักเรียนวิเคราะห์สาเหตุความสำเร็จหรือไม่สำเร็จในการเรียนของนักเรียน

1.6 ใช้หลักการในการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ช่วยนักเรียน

1.7 บรรยากาศของห้องเรียนต้องปราศจากการขู่ขู่ หรือต้องเป็นบรรยากาศที่นักเรียนให้ความไว้วางใจในครูว่าเป็นผู้ที่คอยเอื้อการเรียนรู้อ่อนนุ่ม

1.8 ใช้หลักการสอนของนักจิตวิทยามนุษยนิยม มาสโลว์ ที่กล่าวว่า “นักเรียนจะเรียนรู้ก็ต่อเมื่อความต้องการพื้นฐานที่จะต้องซ่อมสมปรารถนา”

1.9 ครูจะต้องเป็นผู้ที่เป็นแบบในการแสดงความกระตือรือร้นในเวลาเรียน

2. การทำงานร่วมกับนักเรียนเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งอาจทำได้ดังต่อไปนี้

2.1 ช่วยนักเรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ

2.2 ช่วยนักเรียนให้รู้จักวางแผนในการทำงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว

2.3 ช่วยนักเรียนให้รู้จักประเมินผลของงานที่ทำและนำข้อมูลผลย้อนกลับมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

2.4 ช่วยนักเรียนในการวิเคราะห์สาเหตุของความสำเร็จหรือไม่สำเร็จ

2.5 ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความพยายามในการทำงาน

2.6 ช่วยนักเรียนให้ค้นพบความสามารถพิเศษของตนในวิชาต่าง ๆ

และช่วยนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้วิชานั้น ๆ

2.7 ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศให้ใกล้เคียงกับระดับความสามารถของตน

2.8 ช่วยนักเรียนจัดเวลาทำการบ้านและดูหนังสือที่บ้าน และการเตรียมตัวสำหรับสอบ

3. การทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ครูอาจใช้วิธีต่อไปนี้

3.1 ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

3.2 วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาอยู่ที่บ้านให้เกิดประโยชน์

3.3 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ช่วยดูแลเอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน

3.4 ในกรณีที่ผู้ปกครองจะให้เด็กเรียนช่วยทำงานบ้าน ครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน

3.5 สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

สรุปได้ว่า ครูและผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันตามความสามารถ ผู้สอนจะต้องพยายามกระตุ้นสิ่งเหล่านั้นออกจากตัวผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน อันจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

Murray (1938, อ้างถึงใน วรรณัฐยา ไชยลา, 2550, หน้า 46) เป็นนักจิตวิทยาบุคลิกภาพที่นิยมการทำจิตวิเคราะห์ร่วมกับประสบการณ์ในคลินิกทำให้เขามีความสนใจเกี่ยวกับแรงจูงใจและความต้องการ เขาเชื่อว่าหากผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหาทางจิต อารมณ์ และบุคลิกภาพ สามารถเข้าใจความต้องการของผู้เข้ามาขอการบำบัดก็จะช่วยให้ผู้นั้นสามารถลดความกดดันทางอารมณ์ และปรับปรุงบุคลิกภาพได้ แต่การที่จะเข้าใจแรงใจและความต้องการของบุคคลมาใช้เรื่องง่ายๆ จำเป็นต้องมีเครื่องมือทางจิตวิทยาที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ ดังนั้น เขาจึงสร้างเครื่องมือเป็นแบบทดสอบวัดแรงจูงใจและความต้องการของบุคคล ชื่อว่า TAT (Thematic Apperception Test) ซึ่งในแบบทดสอบ TAT นี้ประกอบด้วยรูปภาพ 20 รูปที่สามารถตีความได้หลายอย่าง (Ambiguous) มีชุดสำหรับผู้ชาย ผู้หญิง เด็กชายและเด็กหญิง ผู้ถูกทดสอบจะดูภาพเหล่านี้แล้วจะบอกผู้ทดสอบว่าเห็นอะไรจากภาพที่ให้ดู คำบอกเล่าของผู้รับการทดสอบจะถูกนำไปวิเคราะห์และตีความว่า จิตใต้สำนึกของผู้ถูกทดสอบเป็นอย่างไร เขากำลังมีปัญหาด้านจิตหรืออารมณ์ในด้านใด TAT เป็นแบบทดสอบชนิด projective Test วิธีการใช้แบบทดสอบ การให้คะแนน และการตีความต้องได้รับการเรียนและฝึกฝน จึงจะทำได้ อย่างไม่ผิดพลาด

McClelland (1961, อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2552, หน้า 173) McClelland ได้ใช้วิธีการที่เรียกว่า เทคนิคการฉายออก projective Technique) ของ McClelland ที่เรียกว่า แบบทดสอบที่มมาติดแอฟเพอเซ็ปชัน Thematic Apperception Test) หรือเรียนชื่อย่อว่า ทีเอที (TAT) ซึ่งเป็นชุดภาพแต่ละภาพจะมีรูปคนอยู่ในสถานการณ์ต่างๆ และให้ตอบคำถาม 4 ข้อต่อไปนี้

1. ภาพที่ท่านเห็นแสดงอะไรบ้าง ใครหรือบุคคลที่ท่านเห็นในภาพ
2. ทำไมบุคคลนั้นจึงอยู่ในสถานการณ์นั้นมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นก่อนนี้
3. บุคคลที่ท่านเห็นในรูปกำลังคิดอะไร หรือต้องการอะไร
4. ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น การตอบคำถาม 4 ข้อของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะแตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จัดว่าเป็นการวัดทางด้านบุคลิกภาพในการแสดงออกของบุคคลโดยมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายในการวัดที่แตกต่างกันไป สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่จะนำมาใช้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ แวรวรี สิฬหวิช (2548, หน้า 112-113) และวรัญญา ไชยลา (2550, หน้า 123-125) ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้นำมาปรับแก้ไขเพื่อให้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ สำหรับการศึกษานี้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ผู้วิจัยได้ใช้คะแนนจากแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ปานกลางและต่ำ โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์ร้อยละ 33 ของการวิเคราะห์ข้อสอบแบบอิงกลุ่มที่เรียกว่า เทคนิค 33 เปอร์เซนต์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 186) โดยนักเรียนร้อยละ 33 ของกลุ่มที่มีคะแนนสูง จัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และนักเรียนร้อยละ 33 ของกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ จัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และส่วนของนักเรียนร้อยละ 34 ที่อยู่ระหว่างกลุ่มสูงและต่ำจัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนแบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ดร.ณิ อินทร์บัว (2549, หน้า 64-65) ได้ศึกษาผลการเรียนด้วยเทคนิค CIRC ในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค CIRC มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยที่มีเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กฤษณา พงษ์วาปี (2550, หน้า 90) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยและทักษะการทำงานร่วมกัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิค CIRC พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงขึ้น

จิรภา จันทพัฒน์ (2550, หน้า 116-117) ได้ศึกษาผลการสอนด้วยเทคนิค CIRC ที่มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีความเข้าใจการอ่านหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนและมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน

ธนวรรณ พรหมมา (2550, หน้า 68) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุษุทัย ไชยขาว (2551, หน้า 131) ได้ปฏิบัติการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเป่า (รัฐราษฎร์บำรุง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 2 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพยาว์ สิ่งวี (2551, หน้า 142) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการจับใจความ ด้วยเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนไก่อเตี้ย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนปกติ มีค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มทดสอบมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สมปอง มูลเมือง (2551, หน้า 67) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ มีประสิทธิภาพ 81.04 / 80.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรทัย เรืองบุญ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทย เพื่อพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทย เพื่อพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86/80.83

บำเพ็ญ มาตรราช (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีแบบ SQ4R มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการอ่านจับใจความ อยู่ในระดับมาก

สุภาณี โสโธ (2554, หน้า 119–120) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

วิรงรอง ศรีพอ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R มีความสามารถด้านการอ่านและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค CIRC สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน

เนตรนภิส ดันเทอดทิพย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ และทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อประสมกับการสอนแบบ SQ4R พบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนด้วยชุดสื่อประสม และการสอนแบบ SQ4R มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดสื่อประสม มีการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีทักษะการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กานต์ชนก ดวงตะแก้ว (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดี และวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดี และวรรณกรรมของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มยุรี เพ็ชรพินิจ (2557, หน้า 157-158) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันเมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

พัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน (2558, หน้า 180-181) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 85.05/83 การอ่านจับใจ การคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน หลังเรียน มีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

พิชญภา อินธิแสง (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับผังกราฟฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำและนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

ศรัญญา นาดา (2558, หน้า 91-92) ได้ศึกษาการใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา

ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 79.87/84.17$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

วันทนีย์ หาดทวยกาญจน์ (2558, หน้า 173) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือ
การเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT
ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ ความมีวินัยใน
ตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำ

จรรยา ศรีบัวหลวง (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการ
อ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R
ร่วมกับแผนผังความคิด พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์จากการเรียนรู้แบบ
SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01

ธิดา บุษามสาย (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับ
ใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ
SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชฎารัตน์ ภูทางนา (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบ
ความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยวิธีสอนแบบสื่อประสมกับวิธีสอนแบบ SQ4R
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองชลุง 1 (บุรีวิทยาคาร) พบว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี
การคิดวิเคราะห์จากการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับสื่อประสม
แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดสื่อประสมมีการคิดวิเคราะห์สูงกว่า
นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Jewell (1994, Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านและด้านภาษา โดยรูปแบบการสอนแบบ Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) กับครู 51 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่งและนักเรียน 1,058 คน ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ครู 25 คน และครู 26 คน ให้เข้ากลุ่มควบคุม โดยทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับการอบรมโปรแกรมส่งเสริมรูปแบบการสอน CIRC ในช่วงฤดูร้อนจะเริ่มต้น ครูในกลุ่มทดลอง 25 คน ได้ถูกแบ่ง โดยการติดตามดูแลช่วยเหลือชั้นเรียนประมาณ 10 ชั่วโมง เช่น ฝ้าติดตามผลกระทบกลับ ส่วนกลุ่มควบคุม 26 คน ทำหน้าที่สอนอย่างต่อเนื่องตามรูปแบบของตนเอง เครื่องมือที่ใช้โดยแบบสังเกตชั้นเรียนและแบบประเมินตนเองของครูที่ให้การส่งเสริมรูปแบบการสอนแบบ CIRC และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบ Gates-macqinitie Reading Tests และแบบทดสอบย่อย Basic Academic Skills Samples พบว่า (1) การใช้วิธีการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือชั้นเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการนำรูปแบบการสอนแบบ CIRC ไปใช้ในชั้นเรียนของครู (2) การใช้วิธีการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือชั้นเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของนักเรียนในกิจกรรมการสอนแบบ CIRC ในรูปแบบที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากครูที่เข้าร่วมในการอบรมช่วงเริ่มต้นเท่านั้น (3) การใช้วิธีการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือไม่มีผลให้ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าครูที่เข้าร่วมในการอบรมช่วงเริ่มต้นเท่านั้น (4) ระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนจากแบบทดสอบหลังการทดลองได้รับการทำนายตามผลคะแนนที่มาจากแบบทดสอบก่อนการทดลอง (5) การอบรมในโปรแกรมส่งเสริมรูปแบบการสอน CIRC ทั้งในแบบที่มีและไม่มีการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือ ไม่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมการสอนแบบ CIRC

Steven & Slavin (1995, Abstract) ได้ใช้การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและภาษาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อการอ่านและภาษาศาสตร์และความตระหนักรู้ในเมตาคอกนิชัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-6 ทำงานตามโปรแกรม CIRC โดยใช้ทีมที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในกิจกรรมการอ่านและเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ครูให้ความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีอ่านจับใจความและกระบวนการเขียนในการสอนเขียนและภาษาศาสตร์และยัง

ศึกษากับนักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียนปกติและเข้าร่วมกิจกรรมในทีมแบบร่วมมือ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น นักเรียนจำนวน 635 คน โดยใช้โปรแกรม CIRC และเปรียบเทียบกับนักเรียน 644 คน ที่สอนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการจำนวน 72 คน ในโปรแกรม CIRC นำมาเปรียบเทียบกับนักเรียนพิการ 65 คน จากโรงเรียนที่สอนแบบดั้งเดิม ผลการศึกษา เมื่อผ่านระยะเวลา 1 ปี พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์และการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบดั้งเดิม เมื่อระยะเวลา 2 ปี พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีความตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนิชันมากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียน CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์ การอ่านจับใจความและการใช้ภาษาสูงกว่านักเรียนพิการในโรงเรียนแบบดั้งเดิม ไม่มีความแตกต่างในทัศนคติที่มีต่อการอ่านและการเขียนอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม

Weander, D.C. (1996, unpagged) ได้ศึกษาประสิทธิผลของกลยุทธ์ SQ4R และ SQ3R สนับสนุนการสอนเนื้อหาในตำรา ทำให้เกิดทักษะการทวนคิดกลับมาใช้ (Recall) และทักษะการตอบคำถามของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Krause (2001, Abstract) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนที่อาศัยทฤษฎีการนำเสนอผลงานเพื่อความเข้าใจ ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนแบบ SQ4R และทฤษฎีการนำเสนอผลงาน จากการทดลอง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองของคะแนนหลังการทดลอง ค่าคะแนนแตกต่างกันเล็กน้อย ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของข้อมูลชี้ให้เห็นว่า ทฤษฎีการนำเสนอผลงานจะมีประโยชน์ ถ้าเพิ่มเวลาในการสอนให้มากขึ้น แต่สำหรับการสอนแบบ SQ4R ไม่ต้องเพิ่มเวลา ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการสอนแบบ SQ4R ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น

Hedberg (2005, Abstract) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค SQ4R กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3 คน พบว่าผู้เรียนทั้ง 3 คน มีความสามารถในการอ่านที่สูงขึ้น มีการใช้ทักษะและกระบวนการคิดในการอ่านโดยการตั้งคำถาม ผู้เรียนสามารถจำรายละเอียดและบทเรียนมากขึ้นหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดย SQ4R เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

Miner (2005, unpagged) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการอ่านด้วยวิธี SQ4R ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคู่และฝึกอ่านเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์หลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกอ่านด้วยวิธี SQ4R

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลการเรียนรู้ด้วยวิธี SQ4R และการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ส่งผลให้การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศข้างต้น ดังกล่าวพบว่า การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC นั้นเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ให้มีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านไปพร้อม ๆ กัน ก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่ดี และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R นั้นช่วยให้นักเรียนสามารถจำรายละเอียดของเนื้อหาได้มากขึ้น และสามารถสรุปเนื้อหาบทอ่านได้ด้วยตนเอง พัฒนาทักษะกระบวนการคิดในการอ่าน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความ คิดวิเคราะห์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุความสำเร็จในการเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. รูปแบบการวิจัย
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 จำนวน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 250 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 37 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งได้มีการจัดนักเรียนเข้าชั้น

เรียนแบบความสามารถ โดยมีนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอยู่ในกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ สามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 ชุด ดังนี้

- 1.1 ชุดที่ 1 เรื่อง ชาวเหตุการณ์ประจำวัน
- 1.2 ชุดที่ 2 เรื่อง พระบรมราโชวาท
- 1.3 ชุดที่ 3 เรื่อง นิทานตำนานพื้นบ้าน
- 1.4 ชุดที่ 4 เรื่อง บทความวิชาการ
- 1.5 ชุดที่ 5 เรื่อง สารคดี
- 1.6 ชุดที่ 6 เรื่อง ประวัติศาสตร์ชุมชน/บุคคลสำคัญ
- 1.7 ชุดที่ 7 เรื่อง เรื่องสั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2.1 แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ
- 2.2 แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์
- 2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์

โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

1.1 ศึกษาเกี่ยวกับหลักการวิธีการทฤษฎีและเทคนิคการสร้าง

ชุดฝึกทักษะจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์ การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียนและแนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทยเพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหา สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

จุดประสงค์การเรียนรู้การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
๑. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัย	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - พรรณคดีในบทเรียน, พระบรมราโชวาท - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ
๒. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	- บทความ - บันทึกคดี - สารคดี
๓. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผัง ความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	- สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์
๔. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่าน โดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ ได้ดีขึ้น	- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
๕. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นั สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
๖. วิจัยถึงความสมเหตุสมผล การลำดับ ความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง ๗. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	

1.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเนื้อหา สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.5 กำหนดโครงสร้างเรื่องเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนการวัดและประเมินผล แล้วสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 ชุด ทั้งนี้เพื่อให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดจุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา และเวลาเรียนในหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งใช้เวลาในชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 21 ชั่วโมง (เวลาที่ใช้ทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเท่านั้น) ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง ขาวเหตุการณ์ประจำวัน

ชุดที่ 2 เรื่อง พระบรมราโชวาท

ชุดที่ 3 เรื่อง นิทานตำนานพื้นบ้าน

ชุดที่ 4 เรื่อง บทความวิชาการ

ชุดที่ 5 เรื่อง สารคดี

ชุดที่ 6 เรื่อง ประวัติศาสตร์ชุมชน/บุคคลสำคัญ

ชุดที่ 7 เรื่อง เรื่องสั้น

1.6 ดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 7 ชุด ซึ่งในแต่ละชุดจะแบ่งเป็นขั้นตอน เพื่อให้ให้นักเรียนมีความเข้าใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย 3 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และ 6 ขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R ดังนี้

1.6.1 ขั้นชี้แนะนำเสนอบทเรียน เป็นขั้นอ่านสำรวจ Survey และขั้นตั้งคำถาม Question เป็นขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนสำรวจหัวข้อเรื่อง เนื้อหา ภาพประกอบ อ่านพอคร่าวๆ พร้อมกับตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้และประสบการณ์เดิมออกมา ซึ่งเป็นการทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน

1.6.2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมในการอ่าน เป็นขั้นอ่านอย่างรอบคอบ Read (R1) ขั้นจดบันทึก Record (R2) และขั้นสรุปใจความสำคัญ Recite (R3) เป็นขั้นตอนที่ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน นักเรียนในกลุ่มจะต้องมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่แตกต่างกัน ฝึกโดยมีครูควบคุมและฝึกแบบอิสระภายในกลุ่ม ช่วยกันอ่านบทอ่านอย่างละเอียด นักเรียนในกลุ่มช่วยกันค้นหาคำตอบ นำข้อมูลต่างๆที่ได้จากการอ่านมาจดบันทึกตามความเข้าใจของตนเอง พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญของเรื่องลงในชุดฝึกทักษะ

1.6.3 ขั้นประเมินผล เป็นขั้นวิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนคิด Reflect (R4) เป็นขั้นตอนที่มีการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนโดยประเมินจากการ การสรุปใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนของตนเองพร้อมทั้งซักถาม สนทนา แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

1.7 นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลางเหมาะสมน้อยและเหมาะสมน้อยที่สุด ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.7.1 ดร.อนุภูมิ คำยัง ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวัดและประเมินผล การศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.7.2 นางสุภาพ อัมภักตะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาภาษาไทย

1.7.3 นางสุภาภรณ์ ภูตินทราย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.7.4 นางกฤษณีนารถ เจริญสุข ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.7.5 นางรัชวรรณ เหมะธูลิน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1.8 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์แล้วเทียบกับเกณฑ์เกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ใช้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 120-121)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก

3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี

2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปรับปรุง

ซึ่งผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.70 แสดงว่า คุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

1.9 นำชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องต่าง ๆ และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเวลาที่กำหนดเมื่อทราบปัญหาต่าง ๆ แล้วก็นำมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.10 จัดทำชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพต่อไป

2. แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ

2.1 ศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 104) ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์จากชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความจากหนังสือการวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า 73-91) จากหนังสือกลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์ของ สุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 23) และจากหนังสือเทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 133)

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความโดยอาศัยความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษา แล้วสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยจากเนื้อเรื่อง ชาวเหตุการณ์ประจำวัน พระบรมราโชวาท นิทานตำนานพื้นบ้าน บทความวิชาการ สารคดี ประวัติศาสตร์ชุมชน/บุคคล สำคัญ และเรื่องสั้น แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เพื่อจะเลือกใช้จริง 40 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความที่พิมพ์เสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ ตามอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำและเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความชัดเจนของคำถามและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงแล้วนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553, หน้า 100) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตามจุดประสงค์การ
เรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์การ
เรียนรู้

2.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .50-1.00 ซึ่งจาก
ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า แบบทดสอบวัดการอ่าน
จับใจความ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00

2.7 นำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความมาแก้ไขตามคำแนะนำของ
ผู้เชี่ยวชาญและนำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ ไปทดลอง (Try Out)
กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่าง

2.8 ตรวจสอบกระดาษคำตอบนักเรียนโดยให้คะแนนข้อที่ถูก 1 คะแนน ข้อที่
ผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจและรวมคะแนนเรียน
ร้อยแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยาก (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบโดยเลือกเอาข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ .20-.80 และมีค่าอำนาจ
จำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 จำนวน 40 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความมีค่า
ความยาก (p) ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.53 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.61

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความ
เชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรโลเวท (Lovett) ซึ่งแบบทดสอบวัดการอ่าน
จับใจความมีค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

2.10 พิมพ์แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บ
ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์

3.1 ศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและการวัดผล
ประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 104) ศึกษาเนื้อหาและ

จุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์จากหนังสือ การวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า 73-91) จากหนังสือกลยุทธ์ การสอนคิดวิเคราะห์ของ สุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 23) และจากหนังสือเทคนิค การวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 133)

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ คือวัดการคิดวิเคราะห์ความสำคัญ การคิดวิเคราะห์ ความสัมพันธ์และการคิดวิเคราะห์หลักการจากเนื้อเรื่องข่าวเหตุการณ์ประจำวัน พระบรมราชาธิราช นิทานตำนานพื้นบ้าน บทความวิชาการ สารคดี ประวัติศาสตร์ชุมชน/ บุคคลสำคัญ และเรื่องสั้น แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เพื่อจะเลือกใช้จริง 40 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ ที่พิมพ์เสร็จแล้วเสนออาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ ตามอาจารย์ที่ปรึกษา แนะนำและเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความชัดเจนของคำถามและให้ ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงแล้วนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความ สอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553, หน้า 100) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตามจุดประสงค์การ
เรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์การ
เรียนรู้

3.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .50–1.00 จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ชุดเดิมซึ่งจากผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .08 ถึง 1.00

3.7 นำแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์มาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ จำนวน 40 ข้อ ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.8 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนตอบแล้วมาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนนเมื่อตรวจและรวมคะแนนเรียบร้อยแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาข้อหาค่าความยาก (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยเลือกเอาข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ .20–.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20–1.00 จำนวน 40 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.65 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.59

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ซึ่งแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

3.10 พิมพ์แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 104) ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จากหนังสือการวัดผลการศึกษาของ สมณี กัททิยธนี (2553, หน้า 63) เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 89–90)

4.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์คือวัด 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการปฏิบัติและเนื้อหา ซึ่งได้นำการจำแนกพฤติกรรมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ Bloom ทั้ง 6 ด้าน คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่าเพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสมอง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เพื่อจะเลือกใช้จริง 50 ข้อ ประเมินค่าโดยการตรวจคำตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

4.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พิมพ์เสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4.5 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความชัดเจนของคำถาม และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553, หน้า 100) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตามจุดประสงค์การ

เรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์การ

เรียนรู้

4.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .50-1.00

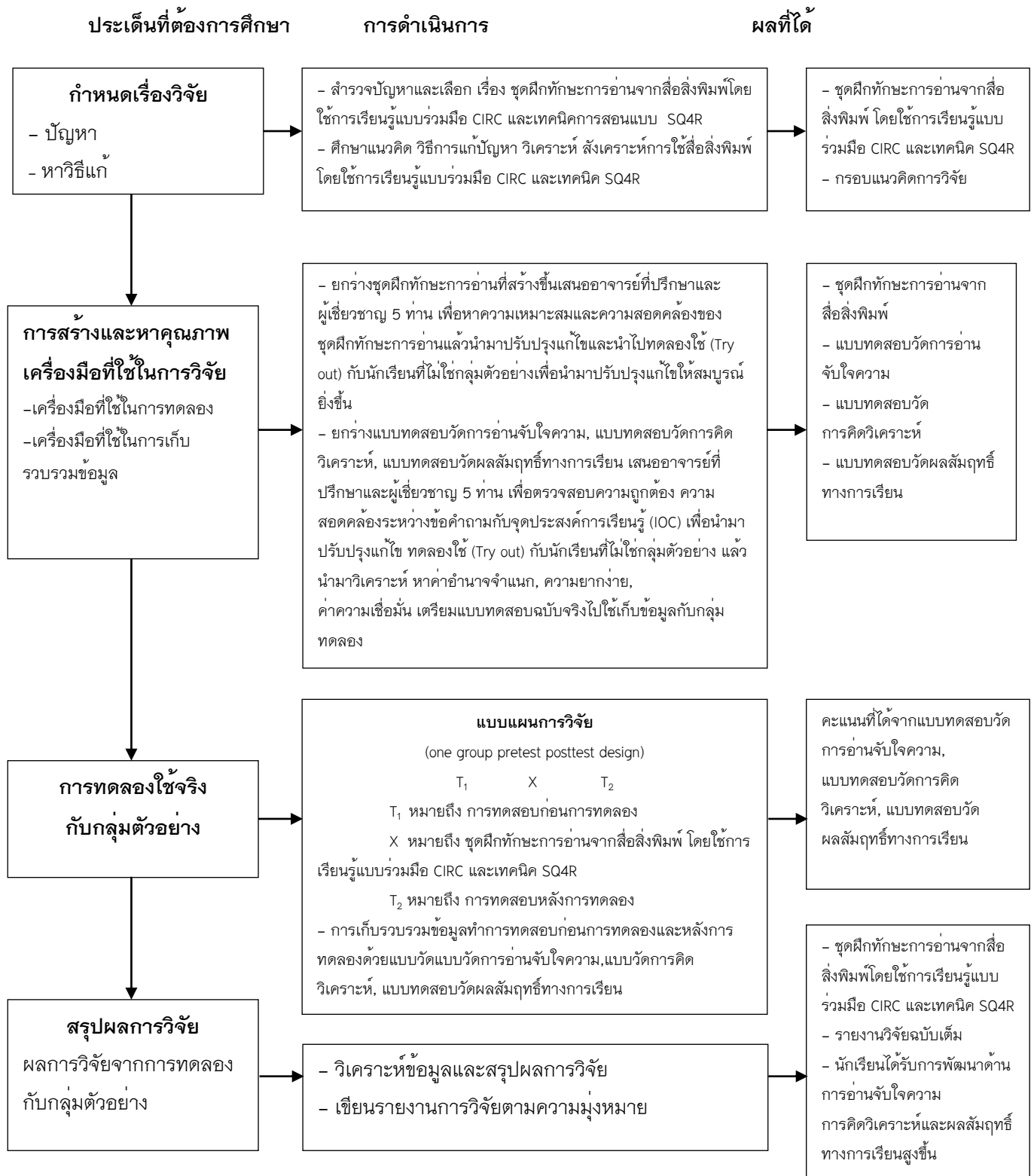
จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ชุดเดิมซึ่งจากจากการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .08 ถึง 1.00

4.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 60 ข้อ ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

4.8 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนตอบมาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อโดยเลือกเอาข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ .20-.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 จำนวน 60 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.66 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.59

4.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ จำนวน 50 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

4.10 พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ภาพประกอบ 4 แสดงสรุปขั้นตอนของการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Groups Pretest Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, หน้า 248–249) ดังตาราง 2

ตาราง 2 รูปแบบการวิจัยแบบ One Groups Pretest Posttest Design กลุ่มเดียวทดสอบ ก่อนและหลัง

การทดสอบก่อนการทดลอง	ตัวแปรทดลอง	การทดสอบหลังการทดลอง
T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

X หมายถึง ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ติดต่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย และหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เพื่อขออนุญาตดำเนินการทดลอง

1.2 ดำเนินการสุ่มห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง

2. ขั้นการดำเนินการ

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ระหว่างวันที่ 5 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 22 เดือนมกราคม 2562

3. ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 จัดกลุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำโดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543, หน้า 186)

3.3 ดำเนินการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน จากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ตาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่วางแผนไว้ครั้งละ 3 ชั่วโมงตามวันเวลาที่ใช้สอน ดังตาราง 3

ตาราง 3 วันเวลาที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย	ชั่วโมง	วัน/เดือน/ปี ที่สอน	เวลาที่ใช้สอน/ชั่วโมง
ทดสอบก่อนเรียน	1-3	5 พฤศจิกายน 2561	3
ชุดที่ 1 เรื่องข่าวเหตุการณ์ประจำวัน	4	12 พฤศจิกายน 2561	3
	5	14 พฤศจิกายน 2561	
	6	19 พฤศจิกายน 2561	

ตาราง 3 (ต่อ)

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย	ชั่วโมง	วัน/เดือน/ปี ที่สอน	เวลาที่ใช้สอน/ชั่วโมง
ชุดที่ 2 พระบรมราโชวาท	7	21 พฤศจิกายน 2561	3
	8	26 พฤศจิกายน 2561	
	9	28 พฤศจิกายน 2561	
ชุดที่ 3 เรื่อง นิทานตำนานพื้นบ้าน	10	3 ธันวาคม 2561	3
	11	6 ธันวาคม 2561	
	12	11 ธันวาคม 2561	
ชุดที่ 4 เรื่อง บทความวิชาการ	13	13 ธันวาคม 2561	3
	14	17 ธันวาคม 2561	
	15	19 ธันวาคม 2561	
ชุดที่ 5 เรื่อง สารคดี	16	24 ธันวาคม 2561	3
	17	26 ธันวาคม 2561	
	18	27 ธันวาคม 2561	
ชุดที่ 6 เรื่อง ประวัติศาสตร์ชุมชน/บุคคลสำคัญ	19	7 มกราคม 2562	3
	20	9 มกราคม 2562	
	21	11 มกราคม 2562	
ชุดที่ 7 เรื่องสั้น	22	14 มกราคม 2562	3
	23	17 มกราคม 2562	
	24	18 มกราคม 2562	
ทดสอบหลังเรียน	25-27	22 มกราคม 2562	3

3.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลองดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.5 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาตรฐานให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยตอบถูกได้ 1 คะแนนตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 126)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of Item Objective Congruence) ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความ แบบทดสอบวัดความคิดวิเคราะห์ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของการวัด (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, หน้า 220)

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 หรือระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 หาค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อ ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 97)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนผู้คนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

2.3 หาค่าความยาก (p) ของแบบวัดการคิดวิเคราะห์โดยใช้สูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 97)

$$P = \frac{Ru + RI}{2f}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
Ru แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
RI แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

2.4 หาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ
และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด,
2556, หน้า 106)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.5 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดการคิดวิเคราะห์ จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 99) คำนวณได้โดยใช้สูตร ดังนี้

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ ซึ่งเท่ากัน
 R_u แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_l แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

2.6 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดการอ่าน จับใจความ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 112)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อสอบ
 X_i แทน คะแนนของแต่ละคน
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

2.7 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดการคิดวิเคราะห์ โดยใช้สูตร KR20 ของ Kuder – Richardson (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 103) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
k	แทน จำนวนข้อสอบ
s^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
q	แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ เท่ากับ $1-p$
P	แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ R	แทน จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้นและ
N	แทน จำนวนผู้สอบ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 หาค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ ตามเกณฑ์ 80/80 ใช้สูตรของ บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2552, หน้า 98) สำหรับ สมมติฐานข้อที่ 1

3.1.1 การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วนที่ผู้เรียนทุกคนทำได้
N	แทน จำนวนผู้เรียน
A	แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

3.1.2 การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน
ที่ผู้เรียนทุกคนทำได้

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองค่าที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกันหรือกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน โดยใช้ค่าสถิติทดสอบที (t-test for dependent samples) ชูศรี วงศ์รัตน์ (2553, หน้า 179) สำหรับสมมติฐานข้อที่ 2,3 และ 4

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบ
ความมีนัยสำคัญ

D แทน ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.3 เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) ที่การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ก่อนเรียน เพื่อเลือกใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA) และความแปรปรวนร่วมพหุคูณทางเดียว (One-way MANCOVA) ในการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนหลังเรียนของนักเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
df	แทน	ระดับของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05
Sig	แทน	ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
SS	แทน	ผลรวมกำลัง
MS	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวน

ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ก่อนการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ ข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม ซึ่งจะให้อำนาจการทดสอบเข้าใจลึกซึ้ง เป็นจริงมากที่สุด ดังที่ได้แสดงผลไว้บางส่วน ขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรียงลำดับตามสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนอย่างมีตาม เกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรคำนวณมาตรฐาน E_1 / E_2
2. เปรียบเทียบการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ทดสอบโดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples
3. เปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ทดสอบโดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ทดสอบโดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples
5. เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) ที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ก่อนเรียน และหลังเรียนวิเคราะห์ตัวแปรตามโดยใช้ความแปรปรวนร่วมพหุคูณ ทางเดียว (One - way MANCOVA) และแยกวิเคราะห์ตัวแปรตามโดยใช้ความแปรปรวน ร่วมทางเดียว (One - way ANCOVA)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียน ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรคำนวณมาตรฐาน E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) / E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

ประสิทธิภาพ ด้าน	คะแนนเต็ม	N	คะแนนจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน ภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ทั้ง 7 ชุด		
			\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
E_1	700	37	584.81	5.64	83.54
E_2	50	37	41.03	2.83	82.05
สรุปผล			$E_1/E_2 = 83.54/82.05$		

จากตาราง 4 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 83.54 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.05 ดังนั้น แสดงว่าชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 83.54/82.05$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. เปรียบเทียบการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

ตัวแปร/ ระยะเวลา	การอ่านจับใจความ					
	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	40	37	23.65	3.48	15.36*	.00
หลังเรียน	40	37	30.84	2.11		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านจับใจความ เมื่อเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่มีค่าสถิติทดสอบค่า t (t-test for Dependent Sample) ของการอ่านจับใจความ เท่ากับ 15.36 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านจับใจความก่อนเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 30.84 หลังเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 23.65 สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

ตัวแปร/ ระยะเวลา	การคิดวิเคราะห์					
	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	40	37	18.35	1.11	26.91*	.00
หลังเรียน	40	37	28.68	2.55		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดวิเคราะห์ เมื่อเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่มีค่าสถิติทดสอบค่า t (t-test for Dependent Sample) ของการคิดวิเคราะห์ เท่ากับ 26.91 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 18.35 หลังเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 28.68 สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้อย่างร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ด้วยการทดสอบค่า t (t-test for Dependent Sample) ผลการทดสอบปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

ตัวแปร/ ระยะเวลา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	50	37	28.57	3.81	26.48*	.00
หลังเรียน	50	37	38.00	3.25		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสถิติทดสอบค่า t (t-test for Dependent Sample) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 26.48 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 28.57 หลังเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 38.00 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) ที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

5.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (สูง ปานกลาง และต่ำ) ที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียน การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
การอ่านจับใจความ	ระหว่างกลุ่ม	122.50	2	61.25	6.63*	.00
	ภายในกลุ่ม	313.94	34	9.23		
	รวม	436.43	36			
การคิดวิเคราะห์	ระหว่างกลุ่ม	8.30	2	4.15	3.90*	.03
	ภายในกลุ่ม	36.14	34	1.06		
	รวม	44.43	36			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	181.65	2	90.82	9.10*	.00
	ภายในกลุ่ม	339.44	34	9.98		
	รวม	521.08	36			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันก่อนเรียนมีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นในการวิเคราะห์ผลการทดลองหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ตัวแปรตาม คือ การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากผู้วิจัยพบว่า การอ่านจับใจความก่อนเรียน การคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดสินใจเลือกใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมพหุคูณทางเดียว (One – way MANCOVA) สำหรับวิเคราะห์คะแนนหลังเรียนของตัวแปรตาม 3 ตัว คือ การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.2 การวิเคราะห์ตัวแปรตาม การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมพหุคูณทางเดียว (One – way MANCOVA) ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมพหุคูณรวมทางเดียว (One-way MANCOVA)

ตัวแปร	Λ	F	df	Sig
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	.58	3.09	6	.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความน่าจะเป็น Sig. = .01 หลังจากความคุมตัวแปรแทรกซ้อนทั้ง 3 ตัวแล้วการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน ที่ได้รับ

การสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยต้องการทราบในรายละเอียดอีกต่อไปว่า ถ้าแยกวิเคราะห์ที่ละตัวแปรตาม จะให้ผลเหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปร ตามที่ละตัวแปรตาม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมทางเดียว

(One – way ANCOVA)

5.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมทางเดียว (One – way ANCOVA) ของตัวแปรตาม การอ่านจับใจความหลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการ เรียนต่างกันเมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อ สิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ปรากฏผล ดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมทางเดียว (One-way ANCOVA)

ของตัวแปรตาม การอ่านจับใจความหลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันเมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะ การอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และ เทคนิคการสอนแบบ SQ4R

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	37.11	2	18.55	8.70*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ตัวแปรด้านการอ่านจับใจความมีความน่าจะเป็น sig.= .00 หมายความว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน คือ การอ่านจับใจความก่อน เรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน เมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดย ที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และ เทคนิคการสอนแบบ SQ4R แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 10 สรุปได้ว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนแล้วนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน มีการอ่านจับใจความแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง หรือต่ำ ในคู่มือบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบภายหลัง (Post Hoc) โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยสถิติ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันเป็นรายคู่ เมื่อได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		
		สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		32.83	29.38	30.42
สูง	32.83	-	3.45*	2.42*
ปานกลาง	29.38	-	-	1.03
ต่ำ	30.42	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน มีการอ่านจับใจความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง มีการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางและต่ำตามลำดับ

5.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One – way ANCOVA) ของตัวแปรตาม การคิดวิเคราะห์หลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันเมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมทางเดียว (One-way ANCOVA) ของตัวแปรตาม การคิดวิเคราะห์หลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันเมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	4.22	2	2.11	.36	.70

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า ตัวแปรต้นคิดวิเคราะห์มีความน่าจะเป็น sig.= .00 หมายความว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน คือ การคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน เมื่อหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค การสอนแบบ SQ4R ไม่แตกต่างกัน และผู้วิจัยจึงไม่ได้ทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน

5.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมทางเดียว (One – way ANCOVA) ของตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันเมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมทางเดียว (One-way ANCOVA) ของตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันเมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	30.78	2	15.39	5.51*	.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า ตัวแปรต้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความน่าจะเป็น sig.= .01 หมายความว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน เมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค การสอนแบบ SQ4R แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 13 สรุปได้ว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนแล้วนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง หรือต่ำ ในคู่มือบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบภายหลัง (Post Hoc) โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยสถิติ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันเป็นรายคู่ เมื่อได้รับการสอนโดยที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		
		สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		40.75	38.00	35.25
สูง	40.75	-	2.75*	5.50*
ปานกลาง	38.00	-	-	2.75*
ต่ำ	35.25	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R และเพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผล

จากผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 83.54/82.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. การอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05

4. ผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R พบว่าตัวแปรตามทั้ง 3 ตัวมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางและต่ำ ส่วนการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 83.54/82.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ

SQ4R ส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการเรียน ผลงาน และทำแบบทดสอบย่อยท้ายชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยทุกชุดจำนวน 7 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.54 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1 จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย การเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R อย่างเป็นขั้นตอนมีระบบ โดยการวิเคราะห์หลักสูตรสถาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1-15) ผู้วิจัยได้ คำนึงองค์ประกอบและลักษณะที่ดีของชุดการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดฝึกทักษะที่ ควรมีหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายและต้องมีลักษณะที่เร้าใจช่วยจูงใจให้ได้คิด พิจารณาได้ศึกษาค้นคว้าจนจนเกิดความรู้ความเข้าใจ ชุดฝึกทักษะควรมีภาพดึงดูดความ สนใจเหมาะกับวัยของผู้เรียน ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้มีคำสั่งคำสั่งชัดเจนอย่างชัดเจน และเข้าใจง่ายมีตัวอย่างประกอบเนื้อหาพอเหมาะไม่มากหรือน้อยจนเกินไป (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2545, หน้า 131-132) ซึ่งชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดย ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมา มีลักษณะดังกล่าว คือ ด้านเนื้อหา ใช้ภาษาอย่างเข้าใจง่าย ชัดเจน มีรายละเอียดเป็นขั้นตอน เป็นระบบมีความหลากหลาย เนื้อหาสาระตรงกับเรื่องที่ศึกษา เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้ที่จะศึกษามีตัวอักษรชัดเจน อ่านง่ายมีภาพประกอบ การใช้ ภาษาอย่างเข้าใจง่ายมีผลต่อผู้ใช้ระบบการนำเสนอแยกเป็นเรื่องๆ ใช้ชัดเจนจากง่ายไปยาก ด้านการนำไปใช้ ระบุขั้นตอนวิธีการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชัดเจน ช่วยอธิบาย เพื่อสามารถนำไปใช้ได้จริง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบและประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการ อ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และ เทคนิคการสอนแบบ SQ4R โดยผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและความเหมาะสม ในทุกขั้นตอนการตรวจสอบมีการปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะและข้อบกพร่อง จึงทำให้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.54/82.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมปอง มูลเมือง (2551, หน้า 67) ได้ศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ มีประสิทธิภาพ 81.04 / 80.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย เรืองบุญ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86/80.83 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีัญญา นาดา (2558, หน้า 91-92) ได้ศึกษาการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ $E_1 / E_2 = 79.87/84.17$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่าน

ภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้วิจัยได้นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้นักเรียนได้ทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่มีรูปแบบหลากหลายและเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นอ่านสำรวจ 2) ขั้นตั้งคำถาม 3) ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ 4) ขั้นจดบันทึก 5) ขั้นการสรุปใจความสำคัญ 6) ขั้นการวิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนความคิด มีหลักการอ่านข้อความหรืออ่านเนื้อเรื่องแล้วสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง สรุปใจความสำคัญได้ (สุตาพร ไชยะ, 2552, หน้า 108-109) ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นักเรียนมีความพร้อมมีประสบการณ์ตรงกับความต้องการของนักเรียน (วรณิ โสมประยูร, 2553, หน้า 136-137) ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียว สิ่งวี (2551, หน้า 142) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนด้วยกิจกรรมการ

เรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC สูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของบำเพ็ญ มาตราราช (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีแบบ SQ4R มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของธิดา บุษามสาย (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้นำเอาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์มาจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนจับใจความ คิดวิเคราะห์และพัฒนาด้านความสามารถในการใช้สติปัญญาเพื่อจำแนกสิ่งต่าง ๆ เช่น ข่าว นิทาน พระบรมราชาชาต เรื่องราวหรือเนื้อหาออกมาเป็นส่วนๆ ตามแต่ละองค์ประกอบและสามารถหาความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบว่าสัมพันธ์กันอย่างไร (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2550, หน้า 9) ซึ่งนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ ซึ่งผู้ที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จะต้องมีคุณสมบัติในการวิเคราะห์ 3 หลัก คือ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบ 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ 3) วิเคราะห์หลักการ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546, หน้า 144-147) การคิดวิเคราะห์มีประโยชน์ต่อบุคคลทุกคนในการนำไปใช้เพื่อดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมการคิดวิเคราะห์ช่วยส่งเสริมความฉลาดทางสติปัญญาพัฒนาสมองซีกซ้ายสามารถจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งเหล่านั้นและนำไปสู่การตัดสินใจที่มีความผิดพลาดน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของแจ่มจันทร์ พลศรีธา (2556, หน้า 237-247) ได้ศึกษาคู่มือพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของกานต์ชนก ดั่งตะวัน (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดี และวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดี และวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยา ศรีบัวหลวง (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์จากการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนที่วัดด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.57 และ 38.00 ตามลำดับ (ตาราง 7, หน้า 155) ทั้งนี้อาจเกี่ยวเนื่องมาจากผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการ/แนวคิดการจัดการเรียนรู้ด้วยทักษะการอ่านภาษาไทย ที่นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นการจัดกลุ่มการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการความคิดการลงมือปฏิบัติจริง ตามขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นตอน ดังนี้ ชี้นำเสนอบทเรียน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 Survey (S) อ่านสำรวจ ขั้นที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถาม ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม ประกอบด้วย ขั้นที่ 3 Read (R1) อ่านอย่างรอบคอบ ขั้นที่ 4 Record (R2) จดบันทึก ขั้นที่ 5 Recite (R3) การเขียนสรุปใจความสำคัญ และขั้นประเมินผล ขั้นที่ 6 Reflect (R4) วิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนความคิด โดยให้ความสำคัญกับการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ครูผู้สอนเป็นผู้เตรียมกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสรุปและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาทักษะกระบวนการและเจตคติให้เกิดในตัวนักเรียน ก่อให้เกิดความรู้ที่คงทนกว่าการที่ครูเป็นผู้บอกความรู้ให้แก่ผู้เรียน (ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม, 2556, หน้า 28-30) (ทีศนา แชมมณี, 2553, หน้า 400) และเทคนิค CIRC เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านการอ่านและการเขียน มีกิจกรรมที่สำคัญคือการ อ่านเพื่อความเข้าใจแล้วร่วมกันสรุป

เรื่องที่น่าอ่าน มีการถามคำถามชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจในกลุ่ม (ทีศนา แคมมณี, 2543 , หน้า 270-271) จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นด้วยการเรียนอย่างมีความหมาย ได้ลงมือปฏิบัติจริงจึงทำให้นักเรียนมีความคิดอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของฤชทัย ไชยขาว (2551, หน้า 131) ได้ปฏิบัติการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียน มาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของเนตรนภิส ต้นเทอดทิตย (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ และทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอน โดยใช้สื่อประสมกับการสอนแบบ SQ4R พบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนด้วยชุดสื่อประสม และการสอนแบบ SQ4R มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎารัตน์ ภูทางนา (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยวิธีสอนแบบสื่อประสมกับวิธีสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองชลุง 1 (บุรีวิทยาคาร) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีการคิดวิเคราะห์จากการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับสื่อประสมแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดสื่อประสมมีการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนต่างกัน หลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่าง หลังจากความคุมตัวแปรซ้อนทั้ง 3 ตัวแล้วการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน ที่ได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง หรือต่ำ ในคู่มือบ้าง ผู้วิจัยจึงทำ

การทดสอบภายหลัง (Post Hoc) โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยสถิติ Scheffe' ซึ่งผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลแยกตามตัวแปรตาม ดังนี้

5.1 นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน มีการอ่านจับใจความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง มีการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางและต่ำ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุนสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 5 พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R จะส่งผลดีมากที่สุดเมื่อนำไปใช้สอนกับนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความ มีความพร้อมด้านการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ในการค้นคว้าหาความรู้ มีความกระตือรือร้น สนใจ ใฝ่เรียนรู้ มีความสามารถด้านการอ่านเป็นอย่างดี อันนำไปสู่ทักษะการอ่านจับใจความได้ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เมื่อได้รับประสบการณ์ด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งในกระบวนการเรียนรู้แต่ละขั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง ตามกระบวนการเรียนรู้ 6 ขั้น ได้แก่ ขั้นนำเสนอบทเรียน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 Survey (S) อ่านสำรวจ ขั้นที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถาม ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม ประกอบด้วย ขั้นที่ 3 Read (R1) อ่านอย่างรอบคอบ ขั้นที่ 4 Record (R2) จดบันทึก ขั้นที่ 5 Recite (R3) การเขียนสรุปใจความสำคัญ และขั้นประเมินผล ขั้นที่ 6 Reflect (R4) วิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนความคิด โดยในแต่ละขั้นตอนนั้นจะเป็นการฝึกฝนผู้เรียนให้เกิดทักษะทางด้าน การอ่านจับใจความและคิดวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการอ่านจับใจความได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้กลุ่มนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มปานกลางและต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแจ่มจันทร์ พลศรีดา (2556, หน้า 237-247) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การคิดวิเคราะห์ความรับผิดชอบและ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน มีการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญภา อินธิแสง (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับผังกราฟฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำและนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

5.2 นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน เมื่อได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์ได้ในนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาบุญเชิด สุขแมน (2553, หน้า 94-95) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน ที่ได้รับการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่าง และแบบธรรมสากัจฉา พบว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมกัจฉามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลองไม่แตกต่างกัน และข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นข้อสอบที่วัดการอ่านคิดวิเคราะห์เท่านั้นไม่ได้เน้นวัดความสามารถด้านการคิดในระดับอื่น ประกอบกับนักเรียนที่มีระดับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์เป็นพื้นฐานก่อนแล้ว จึงส่งผลให้เมื่อได้รับการพัฒนาเพิ่มความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของทั้ง 3 กลุ่มยังไม่ต่างกัน แสดงว่าข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ เนาวีศรีสอน (2558, หน้า 180-181) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่

มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน หลังเรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน สามารถเรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาณี ไส้โท (2554, หน้า 119-120) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีการคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

5.3 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุนสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 5 พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R จะส่งผลดีมากที่สุดเมื่อนำไปใช้สอนกับนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง จะมีแรงกระตุ้นในตัวเอง มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ใฝ่เรียนรู้ มีความสามารถในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลความรู้ เพื่อนำมาสรุปความรู้ด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง เมื่อได้รับประสบการณ์ด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งในกระบวนการเรียนรู้แต่ละขั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง ตามกระบวนการเรียนรู้ 6 ขั้น ได้แก่ ชื่นนำเสนอบทเรียน

ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 Survey (S) อ่านสำรวจ ขั้นที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถาม ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม ประกอบด้วย ขั้นที่ 3 Read (R1) อ่านอย่างรอบคอบ ขั้นที่ 4 Record (R2) จดบันทึก ขั้นที่ 5 Recite (R3) การเขียนสรุปใจความสำคัญ และขั้นประเมินผล ขั้นที่ 6 Reflect (R4) วิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนความคิด จากการใช้ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าว ส่งเสริมนักเรียนให้ใช้ทักษะการคิดขั้นสูง นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อหาคำตอบด้วยตนเอง จึงส่งผลให้กลุ่มนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กว่ากลุ่มต่ำและปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของแจ่มจันทร์ พลศรีตา (2556, หน้า 237-247) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน มีการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของวันทนีย์ หาดทวยกาญจน์ (2558, หน้า 173) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ ความมีวินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของมยุรี เพ็ชรพินิจ (2557, หน้า 157-158) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันเมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพดีมากใช้กับนักเรียนทุกคนโดยไม่มีผลกับนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน ดังนั้น ครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีความพร้อมที่จะเรียน มีการเรียนรู้จากประสบการณ์ปฏิบัติด้วยตัวเองตลอดจนฝึกฝนให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ กล้าแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแต่ครูผู้สอนฝึกฝนเป็นประจำเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย สิ่งเหล่านี้ได้แล้วย่อมสามารถนำพานักเรียนทั้งหลายสู่กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายได้

1.2 ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นการสอนที่ฝึกให้นักเรียน สร้างองค์ความรู้จากการอ่านซึ่งต้องอาศัยความคิดวิเคราะห์ การจับใจความสำคัญของเนื้อหา และสรุปเนื้อหาเป็นการแสดงความเข้าใจเนื้อหาอย่างถูกต้องชัดเจน ดังนั้น ครูผู้สอนต้องตรวจผลงานและเสนอแนะให้ข้อคิดนักเรียนอย่างใกล้ชิด

1.3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ส่งผลให้คะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียน ในแต่ละกิจกรรมหรือออกแบบพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบทฤษฎี แนวคิดที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ๆ อย่างมีคุณภาพและส่งผลให้ผู้เรียนมีผลคะแนนในการทดสอบที่สูงขึ้น

2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ไปทดลองใช้เพื่อพัฒนาตัวแปรอื่น ๆ เช่นความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ คุณธรรมจริยธรรมด้านต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย เป็นต้น

2.2 ควรนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ไปทดลองใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นหรือระดับชั้นอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณา พงษ์วาปี. (2550). *การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย
และทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรูปแบบ
การสอน CIRC*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา.
- กานต์ชนก ตังตะแก้ว. (2557). *การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการ
เรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธี
สอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา:
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). *การคิดเชิงวิพากษ์*. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- เครือวัลย์ กาญจนคูหา. (2548). *การใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิด
วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนัท ธาตุทอง. (2554). *สอนคิด: การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด*. กรุงเทพฯ:
เพชรเกษมการพิมพ์.
- จรรยา ศรีบัวหลวง. (2559). *การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผัง
ความคิด*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- จิรภา จันทพัฒน์. (2550). *ผลการใช้วิธีสอนแบบ CIRC ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและ
ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- แจ่มจันทร์ พลศรีตา. (2556). การพัฒนาคู่มือการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคาร.
- ชฎารัตน์ ภูทางนา. (2562). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยวิธีสอนแบบสี่ประสานกับวิธีสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองขลุง 1 (บุรีวิทยาคาร). วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนินทร์ ชัยอินทிரารณ และคณะ. (2540). พจนานุกรมศัพท์การศึกษา. กรุงเทพฯ: โอ.คิว.บุ๊คเซ็นเตอร์.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2544). ชุดการสอนในระดับประถมศึกษาในเอกสารการสอนชุดวิชา สื่อสารระดับประถมหน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (พิมพ์ครั้งที่ 3) . กรุงเทพฯ: อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น จำกัด.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์ แนวคิดพื้นฐานวิธีการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดรุณี อินทร์บัว. (2549). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี ในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ดวงกมล ลินเพ็ง. (2551). การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *คู่มือการเขียนแผนการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อขอโอนตำแหน่งอาจารย์ 3*. กรุงเทพฯ: 21 เซนจูรี 2.
- _____. *สมปอง แวนโรสง และบังอร สงวนหมู่*. (2550). *นวัตกรรมทางการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทิตนา แคมมณี. (2543). *ชุดกิจกรรมการสอนและการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: นิชินเอดเวอร์โทซิงกรุ๊ป.
- _____. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวรรณ พรหมมา. (2550). *ผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ธารทิพย์ แก้วเหลี่ยม. (2555). *เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R*. เข้าถึงได้จาก <http://gotoknow.org/blog/sairung/244531>.
- ธิดา บุษามสาย. (2559). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ธีรยุทธ ธีระศิลป์. (2551). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- ธูปทอง กว่างสวัสดิ์. (2554). *การสอนคิด*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- นพมณี ชัดแก้ว. (2547). *การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี*. การค้นคว้าแบบอิสระ กศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นัยนา จันตาวงศ์. (2551). *การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นาตยา บิลันธนานนท์. (2543). *การเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ฯ.
- เนตรนภิส ตันเทิดทิตย์. (2557). *การเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้
ชุดสื่อประสมกับการสอนแบบ SQ4R*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บำเพ็ญ มาตราช. (2554). *การพัฒนากิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนแบบ
SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). *นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ: เอสอาร์
พรินติ้ง.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 5*. กทม.:
ประสานการพิมพ์.
- _____. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุรชัย ศิริมหาสาคร. (2547). *แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ:
บุ๊คพอยท์.
- ประพันธ์ ศิริสุเสารัจ. (2551). *การพัฒนาการคิด*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคโนโลยีพรินติ้ง.
- ประสาท เนืองเฉลิม. (2556). *วิจัยการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ ศรีแสนปา. (2552). *ความสามารถในการอ่านเขียน*. เข้าถึงได้จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/283636>

- ปริญญ์ พวงนัตตา. (2544). เอกสารประกอบการบรรยายประชุมเชิงปฏิบัติการผลิตเพื่อ
การเรียนรู้การสอนวันที่ 30-31 สิงหาคม 2544 ณ ห้องโสตโรงเรียนเนินขาม
รัฐประชานุเคราะห์ จังหวัดชัยนาท.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม
กรุงเทพ.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาวรรณ. (2540). เอกสารประกอบการสอนกระบวน วิชา 058488
เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เผชิญ กิจระการ. (2546). ดัชนีประสิทธิผล. วารสารการวัดผลการศึกษา. 3(2), 5-7.
- พนิตนาฏ ชูฤกษ์. (2551). อ่านเร็วให้เป็น จับประเด็นให้อยู่หมัด. กรุงเทพฯ: เพลิดเพลิน
ออฟเซท.
- เพียว ลิ่งวี. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้าน
การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดดอนไก่เตี้ย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1.
วิทยานิพนธ์. ค.ม. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พระมหาบุญเชิด สุขแมน. (2553). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
เจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีระดับ
ความฉลาดทางอารมณ์(EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณี
ตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.
(พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน. (2558). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิชญาภา อินธิแสง. (2558). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับผังกราฟฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิชิต ฤทธิ์จรรูญ. (2552). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- เพ็ญยุภา สุขेम. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ภพ เลหาโทบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. (2552). พื้นฐานการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มยุรี เพ็ชรพินิจ. (2557). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:

- มลธิชา จิตเจริญ. (2556). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ในการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 14 (หน้า 1472-1482). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุวดี ไปธายะ. (2549). การใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปใจความของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2552). เทคนิคการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตนา พุ่มไพศาล. (2534). เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาและการใช้สื่อการศึกษา นอกระบบ เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
- รุ่งนภา พุทธรม. (2551). การใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนฟางชมพูถัมภ์. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com>.
- รุ่งรัฐธยา เจริญยิ่งโยชน์. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ. (2561). รายงานผลการประเมินกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่านปี 2559-2560. สกลนคร: โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ.

- ฤกษ์ชัย ไชยขาว. (2551). *ปฏิบัติการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ*
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเป่า (รัฐราษฎร์บำรุง) อำเภอตระการพืชผล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ล้วน สายยศ และอังศณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2549). *การคิด*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ลินดา เฟ่งสุวรรณ. (2550). *ประสิทธิผลของสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการ*
ประหยัดพลังงานในอาคาร กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาโทภาคปกติ สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. วารสารพัฒนาสังคม, 9(1), 170-205.
- วนิช สุชาร์ตัน. (2547). *ความคิดและความสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วนิดา คณะพล. (2558). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ด้วยรูปแบบวัฏจักร*
การเรียนรู้ 7E ผังกราฟิก และเทคนิค CIRC ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ
การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2542). *การพัฒนาการคิดของครู*
ด้วยกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์
กรุ๊ปแมเนจเม้นท์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วันฐิญา ไชยลา. (2550). *การศึกษาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น*
มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรีเขต 1 ที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบการเรียนรู้ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ*. นครปฐม:
 มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วัชรารณณ์ ศุภย์จันทร์. (2556). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความด้วย
กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC ต่อผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วันทนีย์ หาดทวยกาญจน์. (2558). การพัฒนาคู่มือการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา
ศาสนา และวัฒนธรรม โดยใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ ความมีวินัยในตนเอง และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิภาพรรณ นำอุทิศ. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ
อาร์ ซี ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506711 สัมมนาหลักสูตรและ
การสอนภาษาไทย. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2553). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กาฬสินธุ์: ประสาน
การพิมพ์.
- _____. (2554). การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design.
มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- วิรงรอง ศรีพอ. (2557). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการใช้
กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิสาข์ จัฒติวัตร. (2543). *การสอนภาษาอังกฤษ*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แวววรี ลีฬหวนิช. (2548). *การอ้างสาเหตุของความสำเร็จที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศรัญญา นาดา. (2558). *การใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ศศิธร ไชยเทศ. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดวิเคราะห์และการยอมรับนับถือตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศิริวรรณ อินทร์พ่วง. (2540). *ผลการใช้วิธีการสอนแบบ CIRC ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2560). *รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>

สมจิต สวธนโพนบูลย์. (2546). *การวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกิจกรรมหลากหลาย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กอฬลีนธุ์:

_____. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. กอฬลีนธุ์ : ประสานการพิมพ์.

- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*.
 (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมปอง มูลเมือง. (2551). *การศึกษาลักษณะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมพร ช่อสูงเนิน. (2558). *การเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความกลุ่มสาระการ
 เรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ
 CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม:
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตาม
 สภาพจริง*. เชียงใหม่: แสงศิลป์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์
 และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ:
 องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:
 ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ลำสี รักสุทธิ. (2546). *คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ใหม่ของ กค.*
 กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- _____. (2553). *สอนเด็กอย่างไรให้เด็ก อ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น
 เขียนได้ เขียนคล่อง และเขียนเป็น*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุคนธ์ สินธพานนท์, พongจันทร์ สุขยิ่ง, จินตนา วีรเกียรติสุนทรและพิวัสสา นภารัตน์.
 (2554). *วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*.
 กรุงเทพฯ: 9199 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2538). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*.
 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุดาพร ไชยะ. (2552). *การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2541). *เทคนิควิจัยด้านการอ่าน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุภาณี ไสโย. (2554). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิด
วิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ระหว่างการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *จิตวิทยาการอ่าน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2552). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). *19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้
และทักษะ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

_____. *ประภาพรรณ เล็งวงศ์, คณาพร คมสัน, สายพิน ทองสว่าง, มาลี ชัยมณี
และมุกดา ลอนใหม่*. (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*.
กรุงเทพฯ : อี เค บุ๊คส์.

_____. (2553). *กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

อรทัย เรืองบุญ. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อ
พัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

Hedberg, K. (2005). *Using SQ4R methot with fourth grade grade ESOL students*.
Retrieved from <http://gse.gmu.edu/researchctr/articles/SQ4R/20Method/SQ4R.thm>.

- Jewell, M.E. (1994). The effects of classroom-based follow-up assistance on mainstream reading and language arts instruction. *Dissertation Abstracts International*. 55(11A) : 107-3473.
- Krause, E. C. (2001). The effect of instruction in representation theory on student understanding of binomial probability. *Dissertation Abstracts International*. 63(01) : 83A.
- Miner, Wendy. (2005). The Effects of Organizers Reading Comprehension Achievement of Second Grade Students, *Dissertation Abstracts International*. 61(4) : 1277-A.
- Slavin, R.E. (1987). Cooperative Learning and Cooperatives Schools. *Educational Leadership*. 7-13.
- Stevens, R.J. and Slavin, R.E. (1995). The Cooperative Elementary School : Effects on students' Achievement, Attitude, and Social Relation. *American Educational Research Journal*. 32 : 321-351.
- Weander, D.C. (1996). The Effects of Collaborative Concept Mapping on the Achievement Science Self-Efficacy and Attitude toward Science of Female Eighth Grade Students. *Dissertation Abstracts International*. 64(5) : 1587-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ดร.อนุภูมิ คำยัง ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวัดและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
2. นางสุภาพ อ่ำมุกตะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
3. นางสุภาภรณ์ ภูตินทราย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
4. นางกฤษณีนาถ เจริญสุข ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
5. นางรัชวรรณ เหมะธูลิน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถนนสกลนคร - อุดรธานี

อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.อนุภูมิ ค่ายัง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๙๔๒๑๒๓๑๑๑๑๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมเกียรติ พละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์กมล คดีวัฒน์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน โทร. ๐ ๘๓๖๖ ๔๑๕๖ ๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๒/ว ๑๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสุภาภรณ์ ภูตินทราย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๙๔๒๑๒๓๑๑๑๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ภคพล คติวัฒน์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน โทร. ๐ ๘๓๖๖ ๔๑๕๖ ๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางกฤษณีนาด เจริญสุข

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๙๔๒๑๒๓๑๑๑๑๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ภคพล คติวัฒน์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน โทร. ๐ ๘๓๖๖ ๔๑๕๖ ๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนสกลนคร - อุตรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางรัชวรรณ เหมะจุลิน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๙๔๒๑๒๓๑๑๑๑๑๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมเกียรติ พละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ภคพล คดีวัฒน์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน โทร. ๐ ๘๓๖๖ ๔๑๕๖ ๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวภาพ อ่ามกคะ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๙๔๒๑๒๓๑๑๑๑๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ซึ่งส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ภคพล คติวัฒน์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน โทร. ๐ ๘๓๖๖ ๔๑๕๖ ๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/๓๑๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรินขวัญ แก้วอุ่นเรือน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๕๔๒๑๒๓๑๑๑๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQAR ซึ่งส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมเกียรติ พละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัย ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ทำอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อนำผลการวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

V. eumw

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวรินขวัญ แก้วอุ่นเรือน โทร. ๐ ๘๓๖๖ ๔๑๕๖ ๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/๓๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๓ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๕๙๔๒๑๒๓๑๑๑๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQAR ซึ่งส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมเกียรติ พละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ทำนออนุญาตให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในโรงเรียนของท่านเพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภผล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน โทร. ๐ ๘๓๖๖ ๔๑๕๖ ๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาภาษาไทย รหัส ท ๒๓๑๐๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

หน่วยที่ ๑ การอ่านจับใจความและการอ่านคิดวิเคราะห์จากสื่อสิ่งพิมพ์

เวลา ๒๑ ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง พระบรมราชาชาต

เวลา ๓ ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ : ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท๑.๑ ม.๓/๓ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ม.๓/๔ อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ
และรายงาน

ม.๓/๕ วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ
เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น

ม.๓/๖ ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน

ม.๓/๗ วิจารณ์ความสมเหตุสมผลการลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง

ม.๓/๘ วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ม.๓/๙ ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย
เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

ม.๓/๑๐ มีมารยาทในการอ่าน

สาระสำคัญ

พระบรมราชาชาต หมายถึง ถ้อยคำที่พระมหากษัตริย์ทรงตรัส มักกล่าวแก่ที่ประชุม มี
จุดประสงค์เพื่อแนะนำ ให้ข้อคิด มีใจความที่แฝงไปด้วยประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ
สามารถนำถ้อยพระบรมราชาชาต ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม
บ้านเมือง

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญของพระบรมราชาโฆวาทได้
๒. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของพระบรมราชาโฆวาทได้
๓. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และตอบคำถามเกี่ยวกับพระบรมราชาโฆวาทได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (ชั่วโมงที่ ๑)

๑. นักเรียนทักทายครู ครูทักทายนักเรียนตอบ แล้วสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเอง โดยถามนำถึงการอ่านพระบรมราชาโฆวาทที่เคยเรียนมาแล้ว และปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการอ่านพระบรมราชาโฆวาทและการเรียนวิชาภาษาไทย จึงโยงสู่เรื่องที่จะเรียนต่อไป

๒. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาโฆวาท จำนวน ๑๕ ข้อ (ใช้เวลา ๑๕ นาที)

๓. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามแบบวิธีกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CIRC) โดยมีการลดความสามารถระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งกลุ่มนี้จะใช้เป็นกลุ่มถาวรในการเรียนรู้และทำกิจกรรมต่อไป

๔. ครูชี้แจงเป้าหมายเมื่อจบบทเรียน

๕. ครูแนะสิ่งที่จะประเมิน ประเด็นการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

๖. หัวหน้าชั้นเรียนนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาโฆวาท กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒ ไปแจกนักเรียนให้ครบทุกคน ทุกกลุ่ม

๗. นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติการอ่านพระบรมราชาโฆวาท ตามแบบวิธี SQ4R ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ ๑ S (Survey) ขั้นสำรวจ (๑๕ นาที)

ให้นักเรียนอ่านแบบสำรวจคร่าว ๆ จากพระบรมราชาโฆวาทที่กำหนดให้ โดยพิจารณาดูส่วนประกอบต่าง ๆ ของพระบรมราชาโฆวาท เช่น ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน คำนำ จุดมุ่งหมาย แนวคิดของผู้เขียน สำนวน บทสรุป จากนั้นให้ตรวจสอบสาระที่ปรากฏอยู่ในข่าวทุก ๆ ที่ ด้วยวิธีอ่านสำรวจเนื้อเรื่องทั้งเรื่องอย่างรวดเร็วเพื่อดูว่าเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร มีเหตุการณ์ ฉาก ตัวละคร สำคัญอะไร แล้วทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒

เรื่องพระบรมราชาโฆวาท กิจกรรมที่ ๑ S (Survey)

ขั้นที่ ๒ Q(Question) ขั้นตั้งคำถาม (๓๐ นาที)

หลังจากอ่านสำรวจเสร็จแล้ว ให้นักเรียนตั้งคำถาม ถามตนเองว่าสิ่งที่ต้องการทราบคืออะไร และถามจากเนื้อเรื่องพระบรมราชาธิราชที่อ่านตามลำดับหัวข้อเรื่อง ในแต่ละย่อหน้า โดยเขียนคำถามลงในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาธิราช กิจกรรมที่ ๒ Q (Question) ด้วยการตั้งคำถามอย่างน้อย ๕ คำถาม

ขั้นปฏิบัติการอ่านในกลุ่ม (ชั่วโมงที่ ๒)

ขั้นที่ ๓ R1 (READ) ขั้นอ่าน (๓๐ นาที)

๓.๑ แบ่งนักเรียนออกเป็น ๖ กลุ่ม กลุ่มละ ๕-๖ คน

๓.๒ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านอย่างพินิจพิจารณา ละเอียตรอบคอบ เพื่อจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ชีตเส้นใต้เฉพาะส่วนที่สำคัญ ให้ความสนใจคำ วลี หรือประโยคที่พิมพ์ตัวเอน หรือตัวหนา หากข้อความใด ไม่เข้าใจให้บันทึกไว้เพื่อถามครู จากนั้นให้ตอบคำถามที่ตนเองตั้งไว้ โดยเขียนคำตอบลงในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาธิราช กิจกรรมที่ ๓ R (READ) ให้ได้คำตอบเป็นที่พอใจ

ขั้นที่ ๔ R2 (RECITE) ขั้นจดบันทึก (๒๐ นาที)

เมื่อเข้าใจคำตอบ และเนื้อเรื่องจากการอ่านพระบรมราชาธิราช แล้ว ให้นักเรียนพยายามจดจำข้อความที่สำคัญ โดยการจดคำสำคัญ ประโยคสำคัญ หรือบันทึกย่อเพื่อเตือนความจำของตนเอง และพยายามถามตนเองว่าจากการอ่านพระบรมราชาธิราช ครั้งนี้ได้ความคิดอะไรใหม่ ๆ บ้าง ทดสอบความจำโดยการปิดหน้ากระดาษแล้วดูบันทึกที่เขียนไว้ว่าจำได้หรือไม่ ถ้าตอบไม่ได้ให้ทบทวนคำถาม คำตอบ และจำจากความเข้าใจ ทดลองเล่าเนื้อหาพระบรมราชาธิราช ที่อ่านมาทั้งหมดเป็นคำพูดของตนเอง พร้อมทั้งตรวจสอบว่าตอบคำถามได้ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ถ้ายังไม่ครบถ้วนให้เขียนคำตอบอีกครั้ง โดยเขียนลงในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาธิราช กิจกรรมที่ ๔ R (RECITE)

ขั้นที่ ๕ R3 (REVIEW) ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (๓๐ นาที)

ให้นักเรียนทบทวนเรื่องราวทั้งหมดจากการอ่านบันทึกย่อ และทำบันทึกย่อจากความจำว่าถูกต้องและจำได้หรือไม่ ทบทวนจุดสำคัญใหญ่ ๆ และจุดสำคัญรองลงมาอีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญ ๆ ของข่าวที่อ่าน แล้วบันทึกไว้เพื่อป้องกันการลืมลงในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาธิราช กิจกรรมที่ ๕ R (REVIEW)

ขั้นประเมินผล (ชั่วโมงที่ ๓)

ขั้นที่ ๖ R4 (Reflect) ขั้นวิเคราะห์ (๓๐ นาที)

ให้นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ โดย
ครูถามนำ เช่น

๑. พระบรมราชาธิราชที่ ๓ ที่อ่านนี้มีใจความสำคัญว่าอย่างไร
๒. ข้อคิดของเรื่องนี้คืออะไร
๓. เราจะนำเรื่องนี้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

หากนักเรียนไม่เข้าใจ หรือตอบคำถามไม่ได้ ให้ย้อนกลับไปอ่านเนื้อหาแบบฝึกทักษะใหม่อีกครั้ง แล้วตอบใหม่ หรือทำกิจกรรมนั้นใหม่ หรือขอคำแนะนำจากครู และให้ทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาธิราชที่ ๓

กิจกรรมที่ ๖ R (Reflect)

๘. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยความตั้งใจ มีระเบียบวินัยและใช้หลักโยนิโสมนสิการในการทำแบบทดสอบ

๙. นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจแบบทดสอบ โดยครูเฉลยพร้อมอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อที่นักเรียนสงสัย จากนั้นนักเรียนส่งผลคะแนนให้ครู

๑๐. ครูแจ้งผลคะแนนให้นักเรียนทราบทุกคน พร้อมกับชมเชยในความร่วมมือ ความตั้งใจของทุกคนเพื่อเป็นกำลังใจให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

๑๑. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน ครูแนะนำให้รู้จักการอ่านจับใจความพระบรมราชาธิราช และวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ของพระบรมราชาธิราช อย่างเข้าใจ เพื่อจะได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

๑. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาธิราช
๒. แบบทดสอบหลังเรียน

การวัดผลประเมินผล

วิธีการวัดและเครื่องมือ

เป้าหมายการเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด
<p>สาระสำคัญ</p> <p>พระบรมราชาโชวาท หมายถึง ถ้อยคำที่พระมหากษัตริย์ทรงตรัส มักกล่าวแก่ที่ประชุม มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำ ให้ข้อคิด มีใจความที่แฝงไปด้วยประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ สามารถนำถ้อยพระบรมราชาโชวาท ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมบ้านเมือง</p> <p>การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว การคิดวิเคราะห์เนื้อหาจากข่าวแล้วแสดงความคิดเห็นเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นได้</p>	<p>๑.ทดสอบประเมินผลก่อนเรียน</p> <p>๒.ตรวจกิจกรรม</p> <p>๓.ทดสอบประเมินผลหลังเรียน</p>	<p>ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒</p> <p>เรื่องพระบรมราชาโชวาท</p>

เป้าหมายการเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด
<p>ตัวชี้วัด</p> <p>ท๑.๑ ม.๓/๓ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>ท๑.๑ ม.๓/๔ อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน</p> <p>ท๑.๑ ม.๓/๕ วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น</p> <p>ท๑.๑ ม.๓/๖ ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนในเรื่องที่อ่าน</p> <p>ท๑.๑ ม.๓/๗ วิจาร์ณความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง</p> <p>ท๑.๑ ม.๓/๘ วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>ท๑.๑ ม.๓/๙ ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต</p> <p>ท๑.๑ ม.๓/๑๐ มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>๑.ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราโชวาทตอบถูกได้ ๑ คะแนนตอบผิดได้ ๐ คะแนน</p> <p>๒. ตรวจผลงานการปฏิบัติกิจกรรมทั้ง ๖ ขั้นตอนตามแบบ SQ4R ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราโชวาทตอบถูกได้ ๑ คะแนนตอบผิดได้ ๐ คะแนน</p>	<p>๑.แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราโชวาท</p> <p>๒. กิจกรรมที่ ๑-๖ ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราโชวาท</p>
<p>คุณลักษณะ</p> <p>๑. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>๒. มีความกระตือรือร้น สนใจ ตั้งใจเรียน</p> <p>๓. อดทน มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๔. มีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน</p> <p>๕. มีความซื่อสัตย์</p>	<p>สังเกตพฤติกรรม มารยาทในการอ่านและการทำงานกลุ่ม</p>	<p>แบบสังเกตพฤติกรรมในการอ่านและการทำงานกลุ่ม</p>

เกณฑ์การวัดและประเมิน

๑. การสังเกตพฤติกรรม
 ๑. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
 ๒. มีความกระตือรือร้น สนใจ ตั้งใจเรียน
 ๓. อุตุน มุ่งมั่นในการทำงาน
 ๔. มีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน
 ๕. มีความซื่อสัตย์
๒. การทำกิจกรรมที่ ๑-๖ ชุดที่ ๒ (จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)
 - ๑-๔ คะแนน ได้ ระดับปรับปรุง
 - ๕-๖ คะแนน ได้ ระดับพอใช้
 - ๗-๙ คะแนน ได้ ระดับดี
 - ๑๐ คะแนน ได้ ระดับดีมาก
๓. การทำแบบทดสอบหลังเรียน (จากคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน)
 - ๑-๕ คะแนน ได้ ระดับปรับปรุง
 - ๖-๑๐ คะแนน ได้ ระดับพอใช้
 - ๑๑-๑๓ คะแนน ได้ ระดับดี
 - ๑๔-๑๕ คะแนน ได้ ระดับดีมาก

เกณฑ์การผ่าน

๑. นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมได้ระดับดี ได้คะแนน ๒๐ คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
๒. นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินด้วยการทำกิจกรรมที่ ๑-๖ ชุดที่ ๒ ได้ระดับดี ได้คะแนน ๔๕ คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
๓. นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินด้วยการทำแบบทดสอบหลังเรียนชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราโชวาท ได้ระดับดี หรือได้คะแนน ๑๑ คะแนนขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ/ภาคผนวก

กิจกรรมเสนอแนะ

๑. นักเรียนฝึกทำชุดฝึกบ่อยๆ เพื่อเพิ่มทักษะและพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ
๒. นักเรียนฝึกอ่านเพิ่มเติมจากห้องสมุด และอินเทอร์เน็ต

ภาคผนวก

- ๑. แบบสังเกตพฤติกรรม
- ๒. ตารางบันทึกคะแนนการทำกิจกรรมที่ ๑-๖ ชุดที่ ๒
- ๓. แบบทดสอบก่อนเรียน
- ๔. คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน
- ๕. แบบทดสอบหลังเรียน
- ๖. คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(นายอานนท์ อินทรพาณิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

บันทึกหลังสอน

- ๑. ผลการเรียนรู้

.....

.....

- ๒. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

- ๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวรินชวีญ แก้วอุ้นเรือน)

ครูชำนาญการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรม

คำชี้แจง ครูประเมินพฤติกรรมของนักเรียนตามกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและให้
คะแนนในช่องตรงตามพฤติกรรมของนักเรียน
สังเกตครั้งที่ 1 วันที่ เดือน.....พ.ศ.

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน/คะแนนเต็ม					รวม 25	เกณฑ์การ ประเมิน	
		1	2	3	4	5		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	5	5	5	5			
1	นายกิตตินันท์ บุญศิริ	4	4	3	5	5	21	/	
2	เด็กชายชานนท์ จันทานิจ	4	4	3	5	5	21	/	
3	เด็กชายสุภากร คงรักข้าง	5	4	3	5	5	22	/	
4	เด็กชายฐิติวัฒน์ จันทำปา	5	4	3	5	5	22	/	
5	เด็กชายธนฤต ดวงสีทอง	5	4	3	5	5	22	/	
6	เด็กชายธนภูมิ สุรัตน์	4	4	3	5	5	21	/	
7	เด็กชายนพชัย ทนคำ	4	3	3	5	5	20	/	
8	เด็กชายนพชัย จันทร์นวน	5	4	3	5	5	22	/	
9	เด็กชายบดินทร์ สิทธิภูมิ	4	4	3	5	5	21	/	
10	เด็กชายปัทมวิษณุ พจนา	4	4	3	5	5	21	/	
11	นายปิยวัฒน์ ภูเวียงวงศ์	4	3	3	5	5	20	/	
12	นายพงศพัศ สุรินราช	5	4	3	5	5	22	/	
13	เด็กชายพัทธพล สีลา	5	5	3	5	5	23	/	
14	เด็กชายพีรพัฒน์ สว่างเนตร	5	4	3	5	5	22	/	
15	นายมงคล พันคำภา	4	4	3	5	5	21	/	
16	เด็กชายรัชพล บุญรักษา	5	4	3	5	5	22	/	
17	นายวิศรุต บุญนูน	5	4	3	5	5	22	/	
18	เด็กชายสงวนรัตน์ ทักมี	5	4	3	5	5	22	/	
19	เด็กชายอภิรักษ์ พูลพิพัฒน์	5	4	3	5	5	22	/	
20	เด็กหญิงกมลวรรณ ลับมะณี	5	4	3	5	5	22	/	

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน/คะแนนเต็ม					รวม 25	เกณฑ์การประเมิน	
		1	2	3	4	5		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	5	5	5	5			
21	นางสาวเกษศิริ ดีประวี	4	4	3	5	5	21	/	
22	เด็กหญิงจุไรวรรณ ไชยบุตร	4	4	3	5	5	21	/	
23	เด็กหญิงชาลิสสา ไครอามาตย์	4	4	3	5	5	21	/	
24	เด็กหญิงชุตติธิดา ศรีพรหมษา	5	4	3	5	5	22	/	
25	เด็กหญิงนุสลิน พะตะเพ็ง	5	5	3	5	5	23	/	
26	เด็กหญิงบรรพตริ พวงประดิษฐ์	5	5	3	5	5	23	/	
27	เด็กหญิงปณิตา บุตรสะอาด	5	5	3	5	5	23	/	
28	เด็กหญิงปนัดดา จำปาลา	5	4	3	5	5	22	/	
29	นางสาวพนารัตน์ นามวงษา	5	4	3	5	5	22	/	
30	เด็กหญิงพัฒน์นิดา บัวภาคำ	5	5	3	5	5	23	/	
31	เด็กหญิงระวิภา แก้วคำแสน	5	4	3	5	5	22	/	
32	เด็กหญิงวริษา ศิริบุญ	4	4	3	5	5	21	/	
33	เด็กหญิงสุพรรณษา ดียา	5	4	3	5	5	22	/	
34	เด็กหญิงสุภาวดี คำภูแสน	5	4	3	5	5	22	/	
35	เด็กหญิงอารีญา หงษ์วิเศษ	5	4	3	5	5	22	/	
36	เด็กหญิงอารีญา อินทรพานิชย์	5	4	3	5	5	22	/	
37	เด็กหญิงภัทรลดา ชวงทิพย์	5	4	3	5	5	22	/	

รายการประเมิน

1. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. มีความกระตือรือร้น สนใจ ตั้งใจเรียน
3. อดทน มุ่งมั่นในการทำงาน
4. มีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน
5. มีความซื่อสัตย์

เกณฑ์ระดับคะแนน

20-25 คะแนน อยู่ในระดับดี 15-19 คะแนน อยู่ในระดับพอใช้ 0-14 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง
เกณฑ์การประเมิน ได้คะแนน 20 คะแนนขึ้นไป หรือ อยู่ระดับดี ถือว่าผ่านเกณฑ์

(ลงชื่อ).....

(นางสาวรินชวีญ แก้วอุ้นเรือน)

ผู้ประเมิน

ตารางบันทึกคะแนนการทำกิจกรรมชุดที่ 2

เลขที่	ชื่อ-สกุล	กิจกรรมที่ 1 / คะแนนเต็ม						รวม 50 คะแนน
		1	2	3	4	5	6	
		10	10	10	10	10	10	
1	นายกิตตินันท์ บุญศิริ	8	8	8	8	8	8	48
2	เด็กชายชานนท์ จันทพานิช	7	9	8	8	8	8	48
3	เด็กชายฐากร คงรักช้าง	9	8	8	8	8	8	49
4	เด็กชายฐิติวัฒน์ จันทจำปา	8	8	9	8	8	8	49
5	เด็กชายธนกฤต ดวงสีทอง	9	8	8	8	8	8	49
6	เด็กชายธนภูมิ สุรัตน์	8	8	8	7	9	8	48
7	เด็กชายนพชัย ทนคำ	7	8	8	8	8	9	48
8	เด็กชายนพชัย จันทร์นวน	8	8	8	8	8	8	48
9	เด็กชายบดินทร์ สิทธิภูมิ	8	8	8	8	8	9	49
10	เด็กชายปัญญวิชญ์ พจนา	7	7	8	8	8	8	47
11	นายปิยวัฒน์ ภูเวียงวงศ์	8	8	8	8	8	9	49
12	นายพงศพัศ สุรินราช	7	8	8	8	8	9	48
13	เด็กชายพัทธ์พล สีลา	9	8	8	8	8	8	49
14	เด็กชายพีรพัฒน์ สว่างเนตร	9	9	9	9	8	8	52
15	นายมงคล พันคำภา	9	9	8	8	8	8	50
16	เด็กชายรัชพล บุญรักษา	9	9	8	8	8	8	50
17	นายวิศรุต บุญนูน	7	8	8	8	8	9	48
18	เด็กชายสงวนรัตน์ ทัดมี	8	8	8	8	8	9	49
19	เด็กชายอภิรักษ์ พูลพัฒน์	8	8	8	8	8	8	48
20	เด็กหญิงกมลวรรณ ลับมะณี	9	8	8	8	8	8	49

ตารางบันทึกคะแนนการทำกิจกรรมชุดที่ 2

เลขที่	ชื่อ-สกุล	กิจกรรมที่ 1 / คะแนน						รวม 60 คะแนน
		เต็ม						
		1	2	3	4	5	6	
		10	10	10	10	10	10	
21	นางสาวเกษศิริ ดีประวี	9	9	8	8	8	8	50
22	เด็กหญิงจุไรวรรณ ไชยบุตร	9	8	8	8	8	8	49
23	เด็กหญิงชาลิสสา ไครอามาตย์	7	8	8	8	8	9	48
24	เด็กหญิงชุตติธิดา ศรีพรมษา	8	9	8	8	8	8	49
25	เด็กหญิงนุสลิน พะตะเพ็ง	8	8	8	8	9	9	50
26	เด็กหญิงบรรพตริ พวงประดิษฐ์	9	8	9	8	8	8	50
27	เด็กหญิงปณิดา บุตรสะอาด	7	8	8	8	8	9	48
28	เด็กหญิงปนัดดา จำปาลา	8	8	8	9	8	8	49
29	นางสาวพนารัตน์ นามวงษา	8	8	8	8	9	9	50
30	เด็กหญิงพัฒน์ธิดา บัวภาคำ	8	8	8	8	8	9	49
31	เด็กหญิงระวิภา แก้วคำแสน	7	8	8	8	8	9	48
32	เด็กหญิงวริษา ศิริบุญ	7	8	8	8	8	9	48
33	เด็กหญิงสุพรรณษา ดียา	7	8	8	8	8	9	48
34	เด็กหญิงสุภาวดี คำภูแสน	8	8	8	9	8	8	49
35	เด็กหญิงอารีญา หงษ์วิเศษ	7	7	8	8	8	8	47
36	เด็กหญิงอารีญา อินทรพานิชย์	8	8	8	9	8	8	49
37	เด็กหญิงภัทรลดา ชวงทิพย์	7	8	8	8	8	9	48

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนนรวม 45 คะแนนขึ้นไป

(ลงชื่อ).....

(นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน)

ผู้ประเมิน

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
 ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาบาท
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒

จัดทำโดย
 นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน
 ครูชำนาญการ

โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบ
รวมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราโชวาท สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จัดทำขึ้นเพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒
สาระที่ ๑ การอ่าน ซึ่งการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การเรียนรู้และ
พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้
แบบรวมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ชุดที่ ๒ นี้ ประกอบด้วย คำแนะนำสำหรับนักเรียน
คำแนะนำสำหรับครู มาตรฐานการเรียนรู้

ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ และเนื้อหาโดยรายละเอียดของเนื้อหานั้นได้
เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก นักเรียนสามารถฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหา พร้อมทั้งประเมินตนเองได้
จากเฉลย สามารถใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียนได้ เมื่อผู้เรียนได้ฝึก
ทักษะการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ ผู้เรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สร้าง
องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบ
รวมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ชุดที่ ๒ นี้จะเป็นประโยชน์สำหรับครูและนักเรียนใช้เป็น
สื่อในการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นต่อไป

นางสาวรินชวิญ แก้วอุ้นเรือน

ครูชำนาญการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
แผนผังขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์.....	ง
คำแนะนำในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย.....	จ
คำแนะนำสำหรับครู.....	ฉ
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	ช
มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด.....	ด
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน	๔
ใบความรู้ เรื่อง พระบรมราโชวาท.....	๙
กรอบเนื้อหาพระบรมราโชวาท.....	๑๕
กิจกรรมที่ ๑ ชั้นที่ ๑ Survey (S) อ่านสำรวจ.....	๑๙
กิจกรรมที่ ๒ ชั้นที่ ๒ Question (Q) ตั้งคำถาม.....	๒๑
กิจกรรมที่ ๓ ชั้นที่ ๓ Read (R1) อ่านอย่างรอบคอบ.....	๒๓
กิจกรรมที่ ๔ ชั้นที่ ๔ Record (R2) จดบันทึก.....	๒๕
กิจกรรมที่ ๕ ชั้นที่ ๕ Recite (R3) เขียนสรุปใจความสำคัญ.....	๒๗
กิจกรรมที่ ๖ ชั้นที่ ๖ Reflect (R4) วิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนคิดเรื่องที่อ่าน.....	๒๙
แบบทดสอบหลังเรียน	๓๑
บรรณานุกรม.....	๓๗

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ภาคผนวก.....	๓๘
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน.....	๓๙
แนวคำตอบกิจกรรมที่ ๑.....	๔๐
แนวคำตอบกิจกรรมที่ ๒.....	๔๑
แนวคำตอบกิจกรรมที่ ๓.....	๔๒
แนวคำตอบกิจกรรมที่ ๔.....	๔๓
แนวคำตอบกิจกรรมที่ ๕.....	๔๔
แนวคำตอบกิจกรรมที่ ๖.....	๔๕
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔๙
เกณฑ์การให้คะแนน.....	๕๐
แบบบันทึกคะแนน.....	๕๓
เกณฑ์การวัดผลและประเมิน.....	๕๕

แผนผังแสดงขั้นตอนการศึกษา
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์
มีดังต่อไปนี้

อ่านคำแนะนำในการใช้ชุดฝึกทักษะ

ทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ศึกษาสาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน ๖ ขั้นตอน ดังนี้
 ขั้นที่ ๑ Survey (S) ขั้นที่ ๒ Question (Q) ขั้นที่ ๓ Read (R1)
 ขั้นที่ ๔ Record (R2) ขั้นที่ ๕ Recite (R3) ขั้นที่ ๖ Reflect (R4)

ไม่ผ่านเกณฑ์

ทำแบบทดสอบหลังเรียน

ผ่านเกณฑ์

ศึกษาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชุดต่อไป

คำแนะนำในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย

๑. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ชุดนี้ เป็นชุดฝึกทักษะชุดที่ ๒ เรื่องพระบรมราชาบาท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒ ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชุดนี้ประกอบด้วย ชั้นนำเสนอบทเรียน ประกอบด้วย ชั้นที่ ๑ Survey (S) อ่านสำรวจ ชั้นที่ ๒ Question (Q) การตั้งคำถาม ชั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม ประกอบด้วย ชั้นที่ ๓ Read (R1) อ่านอย่างรอบคอบเพื่อหาคำตอบ ชั้นที่ ๔ Record (R2) การจดบันทึกตามความเข้าใจของตัวเอง ชั้นที่ ๕ Recite (R3) การเขียนสรุปใจความสำคัญและขั้นประเมินผล ชั้นที่ ๖ Reflect (R4) วิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนคิดจากเรื่องที่อ่าน แล้วแสดงความคิดเห็นและแบบทดสอบหลังเรียน
๓. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ชุดนี้ เป็นชุดฝึกทักษะที่ครูจะให้นักเรียนได้ฝึก
๔. ปฏิบัติ ในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแผนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ โดยกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ ๑๔๐ นาที ถ้าไม่เสร็จตามเวลาให้นักเรียนนำกลับไปทำเป็นการบ้าน
๓. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและศึกษากรอบเนื้อหา โดยครูเป็นผู้แนะนำและอธิบายตัวอย่างก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ
๔. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนให้เวลา ๑๕ นาที
๕. หลังจากทำกิจกรรมและแบบทดสอบแล้ว ครูบันทึกคะแนนของแบบทดสอบที่ได้ลงในตารางบันทึกคะแนนของแต่ละคน และแจ้งผลคะแนนให้นักเรียนได้ทราบโดยทั่วกัน
๖. เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ มีปัญหาในการทำกิจกรรม หรือทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ไม่ได้ ครูต้องอธิบายเพิ่มเติมทุกครั้ง
๗. เวลาที่ใช้ในการทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์อาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

คำแนะนำสำหรับครู

๑. ครูศึกษาเนื้อหาและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ อย่างละเอียด
๒. ครูศึกษารายละเอียดและองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ทุกครั้ง
๓. ครูศึกษารายละเอียดและองค์ประกอบของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ทุกครั้ง
๔. ครูเป็นผู้นำที่ดีในการนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน มีความสุข และน่าติดตาม
๕. ครูแนะนำให้นักเรียนศึกษาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยตนเอง และทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชุดนี้ใช้เวลาในการเรียนรู้ ๑๔๐ นาที ถ้าไม่เสร็จตามเวลาให้นักเรียนนำกลับไปทำเป็นการบ้าน

ครูต้องศึกษาคำชี้แจงสำหรับครูทุกครั้ง
เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิด
ประสิทธิภาพมากที่สุดนะคะ

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

๑. นักเรียนศึกษาวิธีการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์
๒. นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด
๓. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อดูพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน
๔. นักเรียนควรทำกิจกรรมแรกไปจนถึงกิจกรรมสุดท้ายตามลำดับ ไม่ศึกษาหรือทำกิจกรรมข้ามขั้นตอน
๕. นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำกิจกรรม
๖. เมื่อนักเรียนทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และตรวจคำตอบจากแบบเฉลยที่ครูเตรียมไว้ให้
๗. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนร้อยละ ๘๐ แสดงว่าผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

นักเรียนต้องศึกษาคำชี้แจงสำหรับ
นักเรียนทุกครั้ง เพื่อประโยชน์ของ
นักเรียนเองนะคะ

ศึกษาตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน
วิเคราะห์ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ม.๓/๓ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ม.๓/๔ อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน

ม.๓/๕ วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น

ม.๓/๖ ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนในเรื่องที่อ่าน

ม.๓/๗ วิจาร์ณความสมเหตุสมผลการลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง

ม.๓/๘ วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ม.๓/๙ ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ด้านความรู้ (K)

- สามารถจับใจความเกี่ยวกับพระบรมราโชวาทได้
- สามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับพระบรมราโชวาทได้
- สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับพระบรมราโชวาทได้ถูกต้อง

๒. ด้านทักษะ / กระบวนการ (P)

- สามารถจับใจความ คติวิเคราะห์จากการอ่านพระบรมราโชวาท โดยใช้วิธีการการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ได้

๓. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

๑. มีความสนใจและตั้งใจเรียน
๒. มีน้ำใจ ให้อภัย เสียสละ สามัคคี
๓. มีมารยาทในการอ่าน

พวกเรา มาศึกษาชุดฝึกทักษะ
การอ่านภาษาไทยชุดที่ ๒
เรื่องพระบรมราโชวาทได้เรียนนะ

แต่ก่อนอื่นเรามาศึกษา
สาระสำคัญและทำ
แบบทดสอบก่อนเรียนกันก่อน

สาระสำคัญ

พระบรมราโชวาท หมายถึง ถ้อยคำที่พระมหากษัตริย์ทรงตรัส มักกล่าวแก่ที่ประชุม มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำ ให้ข้อคิด มีใจความที่แฝงไปด้วยประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ สามารถนำถ้อยพระบรมราโชวาท ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมบ้านเมือง

แบบทดสอบก่อนเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท๓๒๑๐๒

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง พระบรมราชาธิราช

- คำชี้แจง ๑. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
๒. ข้อสอบมีทั้งหมด ๑๕ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน รวม ๑๕ คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ ๑๕ นาที

๑. ข้อใดกล่าวผิดเกี่ยวกับพระบรมราชาธิราช
- ถ้อยคำที่พระมหากษัตริย์ทรงตรัส
 - มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำ ให้ข้อคิด
 - ถ้อยคำที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์
 - ใจความแฝงไปด้วยประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ
๒. วรรณกรรมเรื่อง พระบรมราชาธิราชที่นักเรียนศึกษาเป็นของใคร
- รัชกาลที่ ๒
 - รัชกาลที่ ๔
 - รัชกาลที่ ๕
 - รัชกาลที่ ๙
๓. วรรณกรรมเรื่อง พระบรมราชาธิราช พระราชนิพนธ์ให้แกใคร
- นักศึกษาไทยที่ได้รับทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ
 - นักศึกษาไทยทุกคนที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ
 - พระเจ้าลูกยาเธอ ๔ องค์เมื่อจะเสด็จไปศึกษาต่อต่างประเทศ
 - ประชาชนชาวไทยทุกคน

๕. “จงเป็นคนอ่อนน้อม ว่าง่ายสอนง่ายอย่าให้เป็นทูลีมานะไปในทางที่ผิด จงประพฤติตัวหันมาทางที่ชอบที่ถูกอยู่เสมอเป็นนิจเกิด จงละเว้นความชั่วรู้ได้เองแก้ตัว หรือมีผู้ตักเตือนแนะนำให้รู้แล้วอย่าให้ล่วงให้เป็นที่ไป ได้เลยเป็นอันขาด” ข้อความนี้ตรงกับพุทธภาษิตข้อใด

- ก. ฟังให้มาก คิดวิเคราะห์ให้เป็น
- ข. คิดใคร่ครวญ ไตร่ตรองก่อนลงมือทำอะไร ๆ
- ค. ฟังรักษาจิตของตน เหมือนคนประคองบาตรที่เต็มด้วยน้ำมัน
- ง. บัณฑิตยอมเว้นสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ ถือเอาแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์

๖. จุดประสงค์ของพระบรมราชาโฆวาทที่กำหนดให้คือข้อใด

“ชาติบ้านเมือง คือ ชีวิต เลือดเนื้อ และสมบัติของเราทุกคน และการดำรงรักษาชาติประเทศนั้น มิใช่หน้าที่ของบุคคลผู้ใดหมู่ใดโดยเฉพาะ หากแต่เป็นหน้าที่ของทุก ๆ ฝ่าย ทุก ๆ คน ที่จะต้องร่วมมือกระทำ ร่วมกันไปโดยสอดคล้องเกื้อกูลกัน”

- ก. หน้าที่ของชาวไทย
- ข. วิธีการดำรงรักษาประเทศชาติ
- ค. ความสำคัญของการปฏิบัติตนของคนไทย
- ง. ตระหนักถึงความสำคัญของชาติบ้านเมืองและช่วยกันรักษา

๗. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของพระบรมราชาโฆวาทที่กำหนดให้

“บรรพชนไทย เป็นนักต่อสู้ ผู้มีชีวิตจิตใจผูกพันปรองดอง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สามัคคีพร้อมเพรียงกันทุกเมื่อไม่ว่าจะทำการสิ่งใด บ้านเมืองไทยจึงมีเอกราชอธิปไตย และมีความสุขความสมบูรณ์ทุกอย่างมาจนกระทั่งทุกวันนี้”

- ก. บรรพชนไทยเป็นคนมีใจสู้ไม่ยอมใคร
- ข. วิธีการสร้างความสงบสุขให้ประเทศชาติ
- ค. ประเทศไทยมีเอกราชไม่เคยตกเป็นเมืองขึ้นของใคร
- ง. ความสำคัญของความสามัคคี ปรองดอง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๘. พระบรมราชาวาทที่กำหนดให้สอดคล้องกับสุภาสิตใดมากที่สุด

“ความคิดนั้นเป็นแม่บทใหญ่ของการพูดและการกระทำ เพราะกิจที่จะทำคำที่จะพูดทุกอย่างล้วนสำเร็จมาจากความคิด การคิดก่อนพูดและก่อนทำจึงช่วยให้บุคคลสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควร หยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง”

ก. ฟังหูไว้หู

ข. ปลาหมอตายเพราะปาก

ค. ปากหวานก้นเปรี้ยว

ง. สอนหนังสือสังฆราช

๙. พระบรมราชาวาทที่กำหนดให้สอดคล้องกับใดมากที่สุด

“ผู้หนักแน่นในสัจจะ พูดอย่างไรทำอย่างนั้น จึงจะได้รับความสำเร็จ พร้อมทั้งความศรัทธา เชื่อถือ และความยกย่องสรรเสริญจากคนทุกฝ่าย การพูดแล้วทำ คือพูดจริงทำจริง จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมเกียรติคุณของบุคคลให้เด่นชัด”

ก. สมศรียกย่องคนทำความดี

ข. สมชายนัดสมหมายแต่ไม่ไปตามนัด

ค. สมควรอ่านหนังสือพิมพ์แล้วมาเล่าให้เพื่อนฟังเสมอ

ง. สมหญิงสัญญาว่าจะทำอะไรก็ทำตามที่ได้พูดไว้เสมอ

๑๐. “อีก ประการหนึ่งชีวิตสังขารของมนุษย์ไม่ยั่งยืนยืดยาวเหมือนเหล็กเหมือนศิลา ถึงโดยว่าจะมีพอยู่ในขณะหนึ่งก็คงจะมีเวลาที่ไม่มีในขณะหนึ่งเป็นแน่แท้” พระบรมราชาวาทตอนนี้ตรงกับคำศัพท์ข้อใด

ก. อหิงสา

ข. อนิจจัง

ค. อเวจี

ง. อวิชชา

๑๑. จากการอ่านเรื่อง พระบรมราชาวาทของรัชกาลที่ ๕ ทรงถือคติในการเลี้ยงดูพระราชโอรสตามสำนวนข้อใด

ก. เอาใจเขามาใส่ใจเรา

ข. กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้

ค. กินน้ำพริกถ้วยเก่า

ง. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

๑๒. “ผลประโยชน์อันใดที่จะได้อยู่ในเวลามีพ่อและไม่มีพ่อนั้น จะถือเอาเป็นแน่ว่าคงที่อยู่นั้นไม่ได้ และยิ่งเป็นผู้ใหญ่ขึ้นก็จะมีบ้านเรือน บุตรภรรยามากขึ้น คงต้องใช้มากขึ้น” ตามข้อความที่ยกมานี้ผู้กล่าวต้องการเสนออะไร

ก. ความประหยัดในการเลี้ยงดูครอบครัว

ข. การรู้จักประมาณในการใช้จ่าย

ค. ความไม่เที่ยงแท้ของชีวิต

ง. ไม่ประมาทในการครองทรัพย์

อ่านพระบรมราชาโชวาทต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อที่ ๑๓-๑๕

“ความจริงใจต่อผู้อื่นเป็นคุณธรรมสำคัญมากสำหรับผู้ที่ต้องการความสำเร็จและความเจริญ เพราะช่วยให้สามารถขจัดปัดเป่าปัญหาได้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอันเกิดจากความกินแหนงแคลงใจและเอารัดเอาเปรียบกัน นอกจากนี้ ยังทำให้ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ และความร่วมมือสนับสนุนจากทุกคนทุกฝ่าย ที่เชื่อมั่นในเหตุผลและความดี ผู้มีความจริงใจจะทำการสิ่งใดก็มักสำเร็จได้โดยราบรื่น”

พระบรมราชาโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕

๑๓. พระบรมราชาโชวาทที่ยกมาสัมพันธ์กับข้อใดมากที่สุด

ก. ความประมาท

ข. ความจริงใจ

ค. ความรักใคร่

ง. ความสุขสงบ

๑๔. พระบรมราชาโชวาทที่ยกมาพระราชทานแก่ใคร

ก. บัณฑิตในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. บุคคลกำลังศึกษาเล่าเรียนเท่านั้น

ค. บุคคลวัยทำงานเท่านั้น

ง. บุคคลทั่วไป

๑๕. พระบรมราชาโชวาทดังกล่าวมีความสำคัญอย่างไร

ก. เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

ข. เป็นแนวทางในการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน

ค. เป็นแนวทางในการใช้ชีวิตคู่

ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดที่ ๒
เรื่อง พระบรมราชาบาท

ข้อสอบข้อที่	ข้อที่ถูกต้อง	ข้อสอบข้อที่	ข้อที่ถูกต้อง
๑	ค	๙	ง
๒	ค	๑๐	ข
๓	ค	๑๑	ง
๔	ก	๑๒	ข
๕	ง	๑๓	ข
๖	ง	๑๔	ก
๗	ง	๑๕	ง
๘	ข		

เกณฑ์การประเมิน

ระดับปรับปรุง	คือ	ได้คะแนน ๑ - ๕	คะแนน
ระดับพอใช้	คือ	ได้คะแนน ๖ - ๑๐	คะแนน
ระดับดี	คือ	ได้คะแนน ๑๑ - ๑๓	คะแนน
ระดับดีมาก	คือ	ได้คะแนน ๑๔ - ๑๕	คะแนน

เกณฑ์การผ่าน

ได้คะแนน ๑๑ คะแนนขึ้นไป
คือ อยู่ในระดับ ดี ถือว่า ผ่านเกณฑ์

ใบความรู้ที่ ๑

เรื่อง พระบรมราโชวาท

ความหมาย

พระบรมราโชวาท หมายถึง ถ้อยคำที่พระมหากษัตริย์ทรงตรัส มักกล่าวแก่ที่ประชุม มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำ ให้ข้อคิด มีใจความที่แฝงไปด้วยประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ สามารถนำถ้อยพระบรมราโชวาท ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม บ้านเมือง

ตัวอย่างพระบรมราโชวาท

การปิดทองหลังพระนั้น เมื่อถึงคราวจำเป็นก็ต้องปิด ว่าที่จริงแล้วคนโดยมาก ไม่ค่อยชอบปิดทองหลังพระกันนัก เพราะนึกว่าไม่มีใครเห็น แต่ถ้าทุกคนพากันปิดทองแต่ข้างหน้า ไม่มีใครปิดทองหลังพระเลย พระจะเป็นพระที่งามบริบูรณ์มิได้

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พิธีพระราชทานปริญญาบัตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 25 กรกฎาคม 2506

การรู้จักรับผิด คือ การยอมรับว่าสิ่งที่ตนทำมีข้อใด ส่วนใดผิดพลาดเสียหาย และเสียหายเพราะเหตุใดข้อนี้มีประโยชน์ ทำให้รู้จักพิจารณาการกระทำของตน พร้อมทั้งข้อบกพร่องของตนอย่างจริงจัง เป็นทางที่จะช่วยให้คิดหาวิธีปฏิบัติแก้ไข การกระทำและความผิดพลาดต่างๆ ให้ถูกต้องสมบูรณ์ได้

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พิธีพระราชทานปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 14 กันยายน 2516

ความรู้ คือ ประทีปเปรียบได้กันหลายทาง ดวงประทีปเป็นไฟที่ส่องแสงนำทางไป ถ้าใช้ไฟนี้ส่องในทางที่ถูก ก็จะไปถึงปลายทางได้โดยสะดวกเรียบร้อย แต่ถ้าไม่ระวังไฟนั้นอาจเผาผลาญ ให้บ้านช่องพินาศลงได้

พระบรมราชาวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พิธีพระราชทานปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 25 ตุลาคม 2505

คนเราจะเอาแต่ได้ไม่ได้ คนเราจะต้องรับและจะต้องให้ หมายความว่า ต่อไปและเดี๋ยวนี้ด้วยเมื่อรับสิ่งของใดมา ก็จะต้องพยายามให้ในการให้นั้น ให้ได้โดยพยายามที่จะสร้างความสามัคคีให้หมู่คณะและในชาติ ทำให้หมู่คณะและชาติประชาชนทั้งหลายมีความไว้วางใจซึ่งกันและกันได้ ช่วยที่ไหนก็ได้ช่วย ด้วยจิตใจที่เผื่อแผ่โดยแท้

พระบรมราชาวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พิธีพระราชทานปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยขอนแก่น 20 เมษายน

“การมีเสรีภาพนั้น เป็นของที่ดีอย่างยิ่ง แต่เมื่อจะใช้ จำเป็นต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง ตามความรับผิดชอบมิให้ล่วงละเมิดเสรีภาพของผู้อื่นที่เขามีอยู่เท่าเทียมกัน ทั้งมิให้กระทบกระเทือนถึงสวัสดิภาพและความเป็นปกติสุขของส่วนร่วมด้วย”

พระบรมราชาวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๔

ใบความรู้ที่ ๒

สรุปวรรณกรรมเรื่อง พระบรมราชาธิราช

ผู้แต่งวรรณกรรมเรื่อง
พระบรมราชาธิราช

คือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

คุณค่าด้านเนื้อหา

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์เพื่อพระราชทานแก่
พระเจ้าลูกยาเธอ ๔ พระองค์ ได้แก่

๑. พระองค์เจ้ากิติยากรวรลักษณ์ (กรมพระจันทบุรีนฤนาถ)
๒. พระองค์เจ้ารพีพัฒนศักดิ์ (กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์)
๓. พระองค์เจ้าประวิตรวิมลโนดม (กรมหลวงปราจิณกิติบดี)
๔. พระองค์เจ้าจิรประวิตรเดช (กรมหลวงนครไชยศรีสุรเดช)

เมื่อคราวที่เสด็จไปทรงศึกษาวิชาการ ณ ต่างประเทศ จึงทรงพระราชทานข้อคิด คำแนะนำสั่ง
สอนให้พระราชโอรสประพฤติปฏิบัติตามพระบรมราชาธิราช ดังนี้

๑. การไปเรียนในครั้งนีให้ตั้งใจไปเพื่อศึกษาวิชาความรู้อย่างเดียว ไม่ควรไปเปิดเผยหรือ
เผยแพร່เกียรติยศชื่อเสียง ไม่ควรประกาศตนว่าเป็นเจ้า เพราะการไว้ยศนั้นทำให้วางตนลำบาก จะต้อง
รักษายศศักดิ์ จึงควรประพฤติตนเยี่ยงสามัญชนทั่วไป

๒. เงินที่ใช้สอยในการศึกษาเล่าเรียน เป็นเงินพระคลังข้างที่ ทั้งนี้เพราะว่าพระองค์ มีพระราชโอรสมาก จึงทรงเห็นว่า การใช้เงินแผ่นดินในการส่งพระราชโอรสไปศึกษาเล่าเรียนจึงทำให้พ้นจากคำครหาทั้งปวงได้

๓. ขอให้ตระหนักว่า ถึงจะเกิดมาเป็นลูกของเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ก็มีใช้ว่าจะฝึกฝนแต่ความสบายอย่าง จึงขอให้มีความอุตสาหะใฝ่ใจศึกษาเล่าเรียน

๔. อย่าคิดว่าตนเป็นลูกพระเจ้าแผ่นดิน มีอำนาจยิ่งใหญ่ จะมาทำเกะกะระรานไม่เกรงกลัวผู้ใดไม่ได้ พระองค์ทรงปรารถนาให้พระราชโอรสมีความอ่อนน้อม วานอนสอนง่าย ให้ประพฤติให้ดีอยู่เสมอ ถ้าทำผิดจะถูกลงโทษทันที

๕. เงิน ทองที่ใช้สอย ขอให้จงประหยัดเข็มัดแหลม อย่าทำใจโตใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ถ้าใครเป็นหนี้กลับมา พระองค์จะไม่ยอมใช้ให้ หากจะใช้ให้ก็ต้องได้รับการลงโทษเป็นประกันมันใจก่อนว่า จะไม่กลับไปทำอีก

๖. วิชาที่ออกไปศึกษาเล่าเรียน ต้องเรียนภาษาให้ได้สองในสามจากภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน ที่สำคัญต้องไม่ลืมภาษาไทย

๗. การ เล่าเรียนทั้งปวงของพระราชโอรส พระองค์ได้ทรงมอบพระสิทธิขาดให้แก่ กรมหมื่นเทวะวงษ์ไรรูปการ และมีราชทูตเป็นธุระดูแลทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้ามีปัญหาหรือต้องการปรึกษาอันใดให้สอบถามได้

๑. ใช้เทคนิคโวหารด้วยสำนวนภาษาง่ายๆ ตรงไปตรงมา

๒. ทรงโน้มน้าวใจโดยทรงชี้ให้เห็นทั้งข้อดีและข้อเสียเปรียบเทียบกัน

๓. การใช้ภาพพจน์ เปรียบเทียบให้เกิดจินตภาพ

คุณค่าด้านสังคม

๑. สะท้อนให้เห็นว่าสมัยก่อนนั้นบุตรของท่านผู้มีบรรดาศักดิ์ดีทั้งหลายจะหาช่องทางรับราชการยากเพราะเป็นผู้มีวาสนาก็จะต้องแต่งตั้งให้รับตำแหน่งใหญ่โตสมฐานะ แต่ถึงตำแหน่งจะใหญ่โตความรู้ความสามารถก็ต้องถึงด้วย ดังคำสอนในพระบรมราชาวาทว่า

เจ้า นายจะเป็นผู้ได้ทำราชการ มีชื่อเสียงดีก็อาศัยได้แต่สติปัญญาความรู้และความเพียรของตัว เพราะฉะนั้นจงอุตสาหะเล่าเรียนโดยความเพียรอย่างยิ่ง

๒. การให้ความรู้นั้นถือว่ามากกว่าทรัพย์สินเงินทอง เพราะเป็นของติดตัวไม่เสื่อมสูญ ดังคำสอนในพระบรมราชาวาท

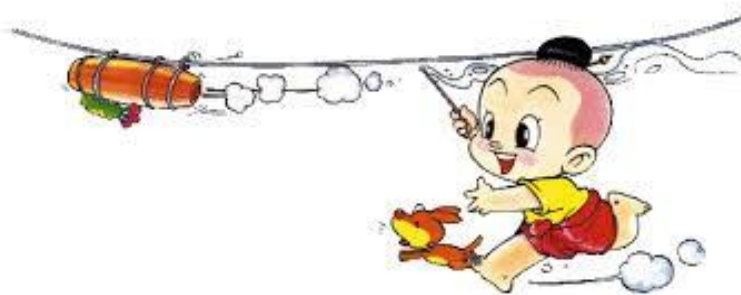
การซึ่งให้มีโอกาสและให้ทุนทรัพย์ซึ่งจะได้เล่าเรียนวิชานี้เป็นหลักทรัพย์มรดกอันประเสริฐดีกว่าทรัพย์สินเงินทองอื่นๆ ด้วยเป็นของติดตัวอยู่ได้ไม่มีอันตรายที่จะเสื่อมสูญ เหมือนหนึ่งได้แบ่งทรัพย์มรดกให้แก่ลูกเสมอๆ กันทุกคน

๓. สะท้อนให้เห็นว่าวิชาความรู้ในสมัยก่อนนั้นยังไม่รุ่งเรือง เหมือนสมัยนี้ มาจากการที่ไม่ได้คบค้าสมาคมกับชาติอื่นมาช้านาน ฝ่ายหนังสือไทยจึงไม่พอที่จะเล่าเรียน จึงต้องไปเรียนภาษาอื่นเพื่อนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังที่ตรัสไว้ในพระบรมราชาวาทว่า

จง เข้าใจว่าภาษาต่างประเทศนั้นเป็นแต่พื้นของความรู้ เพราะวิชาความรู้ในหนังสือไทยที่มีผู้แต่งไว้นั้นเป็นแต่ของเก่ามีน้อย เนื่องจากมิได้สมาคมกับชาติอื่นมาช้านาน ฝ่ายหนังสือไทยจึงไม่พอที่จะเล่าเรียนจึงต้องไปเรียนภาษาอื่น แล้วเอากลับลงมาใช้เป็นภาษาไทยทั้งสิ้น

คุณค่าด้านการนำไปใช้

๑. การไปศึกษาที่ใดไม่ให้รอดอ้างหรือไว้ศว่าเป็นเจ้า
๒. ให้รู้จักเป็นคนอ่อนน้อมว่าง่ายสอนง่าย จงละเว้นในสิ่งที่ชั่วซึ่งรู้ได้ด้วยตนเองหรือมีผู้ตักเตือนแนะนำให้รู้
๓. ให้รู้จักใช้จ่ายอย่างประหยัด และรู้จักคุณค่าของเงิน อย่าทำใจโตมือโตสุรุ่ยสุร่าย
๔. ไม่ให้ใช้เกียรติยศชื่อเสียงเป็นช่องทางในการทำมาหากิน ถ้าจะเป็นผู้ที่ได้ทำราชการ มีชื่อเสียงดี ก็ต้องอาศัยแต่สติปัญญาความรู้ ไม่ใช่ยศถาบรรดาศักดิ์
๕. ไม่ให้ถือตัวว่าเป็นผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่แล้วทำกะกะระรานคุมเข้มไม่เกรงกลัวผู้ใด
๖. ไม่ให้ก่อกวนนี้ยมลัน เพราะจะให้โทษแก่ตัวเองเมื่อถึงเวลาใช้หนี้ก็ต้องหาเงินมาใช้ให้ทัน
๗. เมื่อไปอยู่โรงเรียนแห่งใดให้ประพฤติตนให้เรียบร้อยตามแบบอย่างที่เขาตั้งไว้

กรอบเนื้อหา พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๑

พระบรมราโชวาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

ความดี

การทำดีนั้นยากและเห็นผลช้าแต่ก็จำเป็นต้องทำ
เพราะหาไม่ความชั่วซึ่งทำได้ง่ายจะเข้ามาแทนที่
และจะพอกพูนขึ้นอย่างรวดเร็วโดยไม่ทันรู้สึกตัว
แต่ละคนจึงต้องตั้งใจและเพียรพยายามให้สุดกำลัง
ในการเสริมสร้างและสะสมความดี

พระบรมราโชวาทพระราชทานแก่ผู้สำเร็จการศึกษา
จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

กรอบเนื้อหา พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๒

พระบรมราโชวาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

คุณธรรมของคน

ประการแรก คือ การรักษาความสัตย์ ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ความดี นั้นประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้นและอดออมที่จะไม่ ประพฤติล่วงความสัตย์สุจริต ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความ ชั่ว ความทุจริตและรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตนเองเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม คุณธรรมสี่ประการนี้ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝัง และบำรุงให้เจริญงอกงามจะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็นและมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไป

พระบรมราโชวาทในพิธีบวงสรวงสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า
เมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๕

กรอบเนื้อหา พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๓

มนุษย์เองเป็นตัวการก่อปัญหา

“ปัญหาสังคมนั้น ถ้าพิจารณาดูจะเห็นความจริงข้อหนึ่งว่า ปัญหาทั้งปวงเกิดจากมนุษย์เอง มีมนุษย์เป็นตัวการก่อปัญหา ถึงไม่ก่อให้เกิดคนอื่นโดยตรงก็ก่อให้เกิดตัวเอง แล้วทำให้เดือดร้อนไปถึงคนอื่น กลายเป็นปัญหาสังคม ปัญหาสังคมจึงมีมาคู่กับมนุษย์ แม้ปัจจุบันโลกเราจะวิวัฒนาการก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตาม แต่ปัญหาต่าง ๆ ก็มีได้เปลี่ยนแปลงไป เพียงแต่มีตัวอย่างที่ดีและมีดีปรากฏให้เห็นเด่นชัดมากกว่าแต่ก่อน ดังนั้น บุคคลผู้สามารถระดับประคองตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขจึงต้องมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ที่จะยึดมั่นปฏิบัติมั่นตามแบบอย่างที่ดีที่พิจารณารู้อยู่ด้วยปัญญาแล้วว่าเป็นทางแห่งความดี ความเจริญ ไม่ปล่อยตัวปล่อยใจให้มัวเมาหลงผิดไปในทางเสื่อมเสีย พร้อมกันนั้นก็ต้องมีสติกำกับอยู่ตลอดเวลา ที่จะไม่ให้ประพฤติปฏิบัติผิดพลาด ด้วยความประมาทพลั้งเผลอ”

พระบรมราโชวาท

พระราชทานเพื่อเชิญไปอ่านในพิธีเปิดการประชุม
การสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕ ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๙

กรอบเนื้อหา พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๔

พระบรมราโชวาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

แก้ปัญหาด้วยปัญญา

ปัญหาทุกอย่างไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ มีทางแก้ไขได้ ถ้ารู้จักคิดให้ดี ปฏิบัติให้ถูก การคิดได้ดีนั้น มิใช่การคิดได้ด้อย ลูกคิดหรือด้วยสมองกล เพราะโลกเราในปัจจุบันจะวิวัฒนาการไปมากเพียงใดก็ตามก็ยังมีเครื่องมืออันวิเศษชนิดใดสามารถ ขบคิดแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ การขบคิดวินิจฉัย ปัญหาจึงต้องใช้สติปัญญา คือคิดด้วยสติรู้ตัวอยู่เสมอ เพื่อหยุดยั้งและป้องกันความประมาทผิดพลาด และอคติต่าง ๆ มิให้เกิดขึ้นช่วยให้การใช้ปัญญาพิจารณาปัญหาด่าง ๆ เป็นไป อย่างเที่ยงตรงทำให้เห็นเหตุ เห็นผลที่เกี่ยวข้องกันเป็น กระบวนการได้กระจ่างชัดทุกขั้นตอน

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร

บัตรกิจกรรมที่ ๑
ชั้นที่ ๑ Survey (S) อ่านสำรวจ

บัตรกิจกรรมที่ ๑
 ชั้นที่ ๑ Survey (S) อ่านสำรวจ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านสำรวจเนื้อหาพระบรมราชาโชวาทอย่างรวดเร็ว
 แล้วตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนคำตอบลงในช่องว่าง

๑.

ผู้แต่ง

.....

๒.

สาระสำคัญของกรอบที่ ๑

.....

๓.

สาระสำคัญของกรอบที่ ๒

.....

๔.

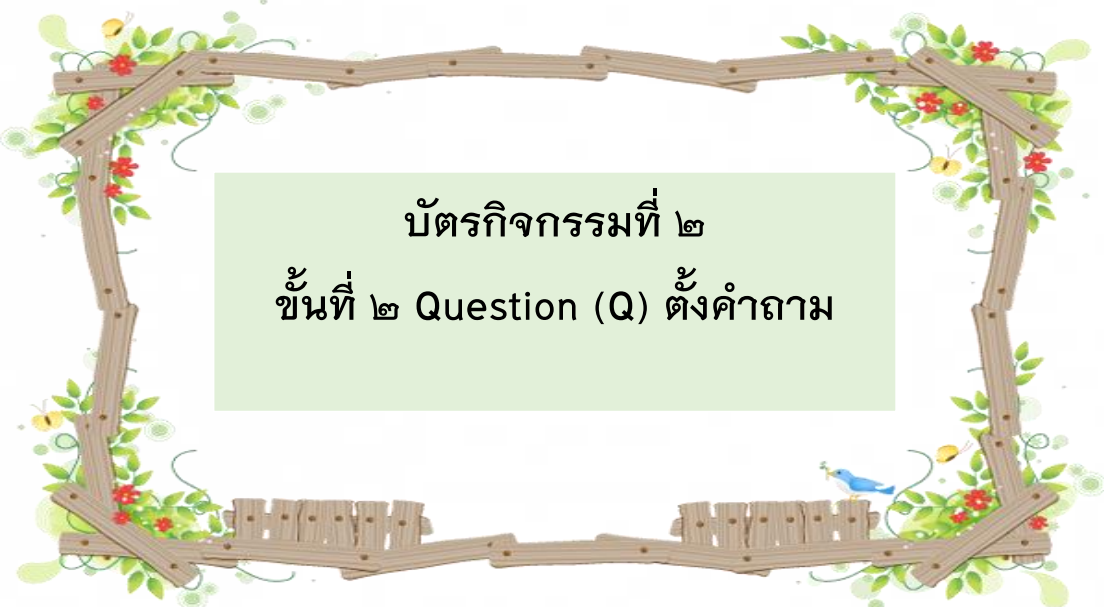

สาระสำคัญของกรอบที่ ๓

.....

๕.

สาระสำคัญของกรอบที่ ๔

.....

บัตริยกรรมที่ ๒
ชั้นที่ ๒ Question (Q) ตั้งคำถาม

บัตริกิจกรรมที่ ๒
 ชั้นที่ ๒ Question (Q) ตั้งคำถาม

คำชี้แจง

นักเรียนอ่านพระบรมราโชวาทแล้วตั้งคำถามให้
 ครบคลุมเนื้อหาต่อไปนี้

๑. ทำอะไร	๓. ทำไม
๒. เมื่อไร	๔. อย่างไร

คำถามที่ ๑

คำถามที่ ๒

คำถามที่ ๓

คำถามที่ ๔

คำถามที่ ๕

บัตริยกรรมที่ ๓
ชั้นที่ ๓ Read (R1) อ่านอย่างรอบคอบ

บัตรกิจกรรมที่ ๓
ชั้นที่ ๓ Read (R1) อ่านอย่างรอบคอบ

คำชี้แจง

นักเรียนอ่านพระบรมราชโองการแล้ว ตอบคำถาม
จากกิจกรรมที่ ๒

คำตอบที่ ๑

คำตอบที่ ๒

คำตอบที่ ๓

คำตอบที่ ๔

คำตอบที่ ๕

บัตรกิจกรรมที่ ๔
ชั้นที่ ๔ Record (R2) จัดบันทึก

บัตรกิจกรรมที่ ๔
 ชั้นที่ ๔ Record (R2) จัดบันทึก

คำชี้แจง

นักเรียนอ่านข่าวแล้ว จัดบันทึกข้อความที่สำคัญอย่างย่อ
 ตามความเข้าใจของนักเรียน

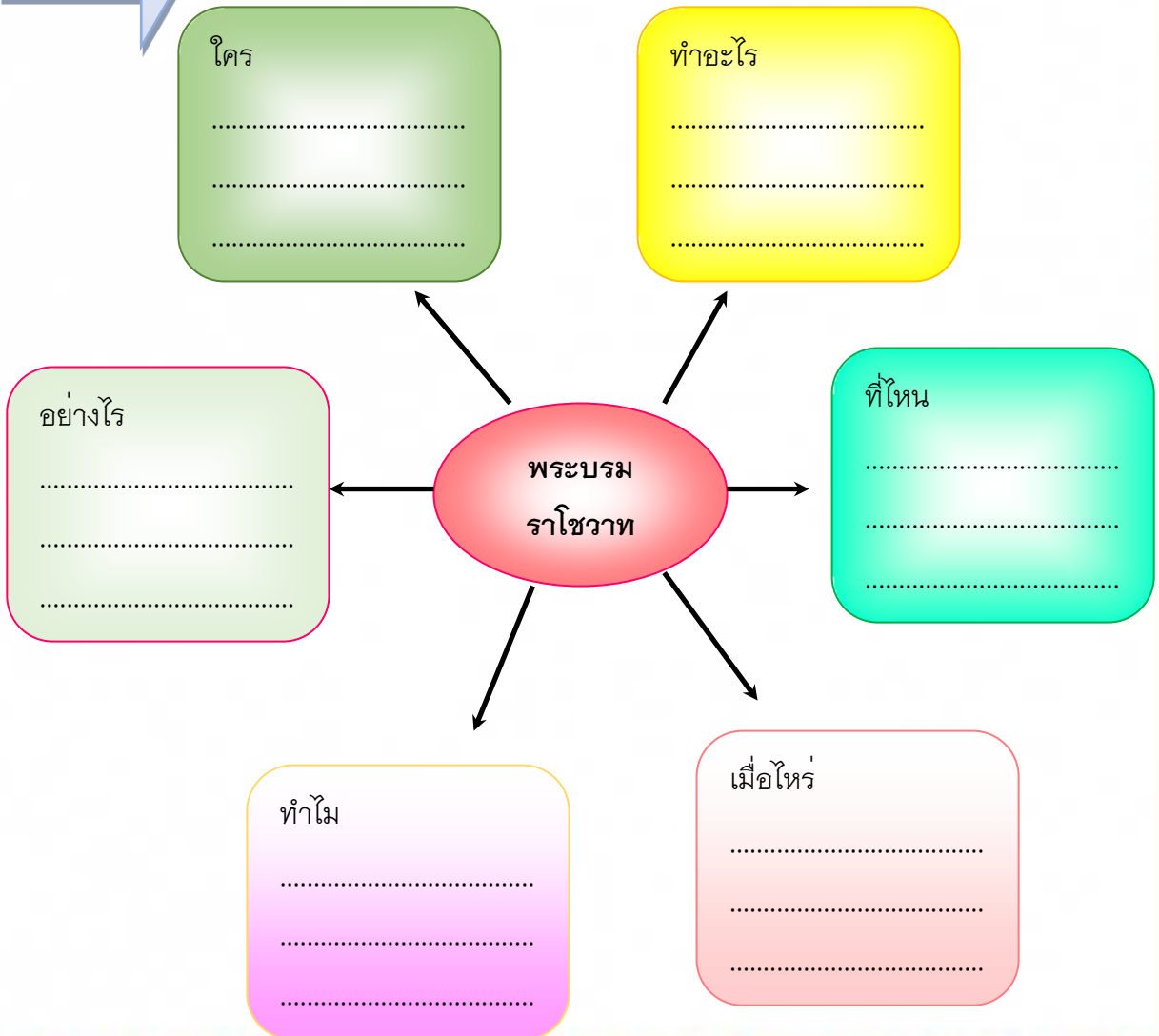

บัตริยกรรมที่ ๕
ชั้นที่ ๕ Recite (R3)
เขียนสรุปใจความสำคัญ

บัตรกิจกรรมที่ ๕
ชั้นที่ ๕ Recite (R3) เขียนสรุปใจความสำคัญ

นักเรียนอ่านข่าวแล้ว สรุปใจความสำคัญเป็นแผนความคิด

บัตรกิจกรรมที่ ๖
ชั้นที่ ๖ Reflect (R4)
วิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนคิดเรื่องที่อ่าน

บัตริยกรรมที่ ๖
 ชั้นที่ ๖ Reflect (R4)
 วิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนคิดเรื่องี่อ่าน

คำชี้แจง

นักเรียนอ่านพระบรมราโชวาทแล้ว วิเคราะห์และแสดง
 ความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ข้อละ ๒ คะแนน รวม ๑๐ คะแนน

๑. ใจความสำคัญของพระบรมราโชวาท “ มนุษย์เองเป็นตัวการก่อปัญหา ” คือ

.....

๒. พระบรมราโชวาท “ คุณธรรมของคน ” พระราชทานเนื่องในโอกาสใด

.....

๓. เพราะเหตุใด จึงกล่าวว่า “ มนุษย์เองเป็นตัวการก่อปัญหา ”

.....

๔. สิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ดีที่สุดคืออะไร ในพระบรมราโชวาท “ แก้ปัญหาด้วยปัญญา ”

.....

๕. พระบรมราโชวาท “ แก้ปัญหาด้วยปัญญา ” พระราชทานให้แก่ใคร

.....

แบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท๓๒๑๐๒

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง พระบรมราโชวาท

คำชี้แจง ๑. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

๒. ข้อสอบมีทั้งหมด ๑๕ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน รวม ๑๕ คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ

๑๕ นาที

๑. ข้อใดกล่าวผิดเกี่ยวกับพระบรมราโชวาท

- ก. ถ้อยคำที่พระมหากษัตริย์ทรงตรัส
- ข. มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำ ให้ข้อคิด
- ค. ถ้อยคำที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์
- ง. ใจความแฝงไปด้วยประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ

๒. วรรณกรรมเรื่อง พระบรมราโชวาทที่นักเรียนศึกษาเป็นของใคร

- ก. รัชกาลที่ ๒
- ข. รัชกาลที่ ๔
- ค. รัชกาลที่ ๕
- ง. รัชกาลที่ ๙

๓. วรรณกรรมเรื่อง พระบรมราโชวาท พระราชทานให้แก่ใคร

- ก. นักศึกษาไทยที่ได้รับทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ
- ข. นักศึกษาไทยทุกคนที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ
- ค. พระเจ้าลูกยาเธอ ๔ องค์เมื่อจะเสด็จไปศึกษาต่อต่างประเทศ
- ง. ประชาชนชาวไทยทุกคน

๔. เหตุผลที่แท้จริงที่ รัชกาลที่ ๕ ไม่ต้องการให้พระราชโอรสวัยศว่า เป็นเจ้าคือข้อใด

- ก. เพราะการไว้ยศไม่เกิดประโยชน์ใดๆ มีแต่ทางที่จะก่อให้เกิดโทษ
- ข. เพราะเกรงว่าผู้ใกล้ชิดจะนำไปอวดอ้าง
- ค. เพราะเกรงว่าจะไม่มีคนกล้าเข้าใกล้
- ง. เพราะไม่ต้องการให้ใครรู้ว่าเป็นลูกกษัตริย์

๕. “จงเป็นคนอ่อนน้อม วาง่ายสอนง่ายอย่าให้เป็นทูลีฆมานะไปในทางที่ผิด จงประพฤติตัวหันมาทางที่ชอบที่ ถูกอยู่เสมอมเป็นนิจเกิด จงละเว้นความชั่วรู้ตัวเองแก้ตัว หรือมีผู้ตักเตือนแนะนำให้รู้แล้วอย่าให้ลวงให้เป็นไป ได้เลยเป็นอันขาด” ข้อความนี้ตรงกับพุทธภาษิตข้อใด

- ก. พังให้มาก คิดวิเคราะห์ให้เป็น
- ข. คิดใคร่ครวญ ไตรตรองก่อนลงมือทำสิ่งใดๆ
- ค. พึงรักษาจิตของตน เหมือนคนประคองบาตรที่เต็มด้วยน้ำมัน
- ง. บัณฑิตย่อมเว้นสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ ถือเอาแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์

๖. จุดประสงค์ของพระบรมราชาโฆวาทที่กำหนดให้คือข้อใด

“ชาติบ้านเมือง คือ ชีวิต เลือดเนื้อ และสมบัติของเราทุกคน และการดำรงรักษาชาติประเทศนั้น มีใช้หน้าที่ของบุคคลผู้ใดหมู่ใดโดยเฉพาะ หากแต่เป็นหน้าที่ของทุกๆฝ่าย ทุกๆคน ที่จะต้องร่วมมือกระทำ ร่วมกันไปโดยสอดคล้องเกื้อกูลกัน”

- ก. หน้าที่ของชาวไทย
- ข. วิธีการดำรงรักษาประเทศชาติ
- ค. ความสำคัญของการปฏิบัติตนของคนไทย
- ง. ตระหนักถึงความสำคัญของชาติบ้านเมืองและช่วยกันรักษา

๗. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของพระบรมราชาโฆวาทที่กำหนดให้

“บรรพชนไทย เป็นนักต่อสู้ ผู้มีชีวิตจิตใจผูกพันปรองดอง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สามัคคีพร้อมเพรียงกันทุกเมื่อไม่ว่าจะทำการสิ่งใด บ้านเมืองไทยจึงมีเอกราชอธิปไตย และมีความสุขความสมบูรณ์ทุกอย่างมาจนกระทั่งทุกวันนี้”

- ก. บรรพชนไทยเป็นคนมีใจสู้ไม่ยอมใคร
- ข. วิธีการสร้างความสงบสุขให้ประเทศชาติ
- ค. ประเทศไทยมีเอกราชไม่เคยตกเป็นเมืองขึ้นของใคร
- ง. ความสำคัญของความสามัคคี ปรองดอง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๘. พระบรมราชาโชวาทที่กำหนดให้สอดคล้องกับสุภาษิตใดมากที่สุด

“ความคิดนั้นเป็นแม่บทใหญ่ของการพูดและการกระทำ เพราะกิจที่จะทำคำที่จะพูดทุกอย่างล้วนสำเร็จมาจากความคิด การคิดก่อนพูดและก่อนทำจึงช่วยให้บุคคลสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควร หยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง”

- ก. ฟังหูไว้หู
- ข. ปลาหมอตายเพราะปาก
- ค. ปากหวานก้นเปรี้ยว
- ง. สอนหนังสือสังฆราช

๙. พระบรมราชาโชวาทที่กำหนดให้สอดคล้องกับใดมากที่สุด

“ผู้หนักแน่นในสัจจะ พูดอย่างไรทำอย่างนั้น จึงจะได้รับความสำเร็จ พร้อมทั้งความศรัทธา เชื่อถือ และความยกย่องสรรเสริญจากคนทุกฝ่าย การพูดแล้วทำ คือพูดจริงทำจริง จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมเกียรติคุณของบุคคลให้เด่นชัด”

- ก. สมศรียกย่องคนทำความดี
- ข. สมชายนัดสมหมายแต่ไม่ไปตามนัด
- ค. สมควรอ่านหนังสือพิมพ์แล้วมาเล่าให้เพื่อนฟังเสมอ
- ง. สมหญิงสัญญาว่าจะทำอะไรก็ทำตามที่ได้พูดไว้เสมอ

๑๐. “อีก ประการหนึ่งชีวิตสังขารของมนุษย์ไม่ยั่งยืนยืดยาวเหมือนเหล็กเหมือนศิลา ถึงโดยว่าจะมีพญายุในขณะหนึ่งก็คงจะมีเวลาที่ไม่มีในขณะหนึ่งเป็นแน่แท้” พระบรมราชาโชวาทตอนนี้ตรงกับคำศัพท์ข้อใด

- ก. อหิงสา
- ข. อนิจจัง
- ค. อเวจี
- ง. อวิชชา

๑๑. จากการอ่านเรื่อง พระบรมราชาโชวาทของรัชกาลที่ ๕ ทรงถือคติในการเลี้ยงดูพระราชโอรสตามสำนวนข้อใด

- ก. เอาใจเขามาใส่ใจเรา
- ข. กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้
- ค. กินน้ำพริกถ้วยเก่า
- ง. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

๑๒. “ผลประโยชน์อันใดที่จะได้อยู่ในเวลามีพ่อและไม่มีพ่อนั้น จะถือเอาเป็นแน่ว่าคงที่อยู่ไม่ได้ และยังเป็นผู้ใหญ่ขึ้นก็จะมีบ้านเรือน บุตรภรรยามากขึ้น คงต้องใช้มากขึ้น” ตามข้อความที่ยกมานี้ผู้กล่าวต้องการเสนออะไร

- ก. ความประหยัดในการเลี้ยงดูครอบครัว
- ข. การรู้จักประมาณในการใช้จ่าย
- ค. ความไม่เที่ยงแท้ของชีวิต
- ง. ไม่ประมาทในการครองทรัพย์

อ่านพระบรมราโชวาทต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อที่ ๑๓-๑๕

“ความจริงใจต่อผู้อื่นเป็นคุณธรรมสำคัญมากสำหรับผู้ที่ต้องการความสำเร็จและความเจริญ เพราะช่วยให้สามารถขจัดปัดเป่าปัญหาได้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอันเกิดจากความกินแหนงแคลงใจและเอารัดเอาเปรียบกัน นอกจากนี้ ยังทำให้ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ และความร่วมมือสนับสนุนจากทุกคนทุกฝ่าย ที่เชื่อมั่นในเหตุผลและความดี ผู้มีความจริงใจจะทำการสิ่งใดก็มักสำเร็จได้โดยราบรื่น”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕

๑๓. พระบรมราโชวาทที่ยกมาสัมพันธ์กับข้อใดมากที่สุด

- ก. ความประมาท
- ข. ความจริงใจ
- ค. ความรักใคร่
- ง. ความสุขสงบ

๑๔. พระบรมราโชวาทที่ยกมาพระราชทานแก่ใคร

- ก. บัณฑิตในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ข. บุคคลกำลังศึกษาเล่าเรียนเท่านั้น
- ค. บุคคลวัยทำงานเท่านั้น
- ง. บุคคลทั่วไป

๑๕. พระบรมราโชวาทดังกล่าวมีความสำคัญอย่างไร

- ก. เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
- ข. เป็นแนวทางในการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน
- ค. เป็นแนวทางในการใช้ชีวิตคู่
- ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน ชุดที่ ๒
เรื่อง พระบรมราชาบาท

ข้อสอบข้อที่	ข้อที่ถูกต้อง	ข้อสอบข้อที่	ข้อที่ถูกต้อง
๑	ค	๙	ง
๒	ค	๑๐	ข
๓	ค	๑๑	ง
๔	ก	๑๒	ข
๕	ง	๑๓	ข
๖	ง	๑๔	ก
๗	ง	๑๕	ง
๘	ข		

เกณฑ์การประเมิน

ระดับปรับปรุง	คือ	ได้คะแนน ๑ - ๕	คะแนน
ระดับพอใช้	คือ	ได้คะแนน ๖ - ๑๐	คะแนน
ระดับดี	คือ	ได้คะแนน ๑๑ - ๑๓	คะแนน
ระดับดีมาก	คือ	ได้คะแนน ๑๔ - ๑๕	คะแนน

เกณฑ์การผ่าน

ได้คะแนน ๑๑ คะแนนขึ้นไป
คือ อยู่ในระดับ ดี ถือว่า ผ่านเกณฑ์

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*.
 กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (๒๕๕๖). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว.
- _____. (๒๕๕๓). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. กรุงเทพฯ:
 สกสค.ลาดพร้าว
- ชำนาญ เอี่ยมล้ำอาจ. (๒๕๓๙). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ วิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบสืบสวนสอบสวนเชิง
 นิติศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
 วิโรฒ.
- ซั่ม สาวพัตร์. (๒๕๕๙). *พระบรมมาโชวาทและพระราชดำรัส*. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์อรรอย.
- วิเชยร เกษประทุม. (๒๕๕๕). *คู่มือภาษาไทย ม.๑-๒-๓ และ O-NET ม.๓*. กรุงเทพฯ. พัฒนาจำกัด,
 วิไลวรรณ ปิยปกรณ. (๒๕๕๐). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ทักษะกระบวนการ
 วิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 ๑ ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการอย่างมีวิจารณญาณ*. ปรินูญานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (๒๕๔๔). *การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอนการสร้างแบบฝึกทักษะ
 เล่ม ๒*. กรุงเทพฯ: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

ภาคผนวก

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดที่ ๒
เรื่อง พระบรมราชาธิราช

ข้อสอบข้อที่	ข้อที่ถูก	ข้อสอบข้อที่	ข้อที่ถูก
๑	ค	๙	ง
๒	ค	๑๐	ข
๓	ค	๑๑	ง
๔	ก	๑๒	ข
๕	ง	๑๓	ข
๖	ง	๑๔	ก
๗	ง	๑๕	ง
๘	ข		

เกณฑ์การประเมิน

ระดับปรับปรุง	คือ	ได้คะแนน ๑ - ๕	คะแนน
ระดับพอใช้	คือ	ได้คะแนน ๖ - ๑๐	คะแนน
ระดับดี	คือ	ได้คะแนน ๑๑ - ๑๓	คะแนน
ระดับดีมาก	คือ	ได้คะแนน ๑๔ - ๑๕	คะแนน

เกณฑ์การผ่าน

ได้คะแนน ๑๑ คะแนนขึ้นไป
คือ อยู่ในระดับ ดี ถือว่า ผ่านเกณฑ์

แนวคำตอบบัตรกิจกรรมที่ ๑

ขั้นที่ ๑ Survey (S) อ่านสำรวจ

๑.

ผู้แต่ง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช.

๒.

สาระสำคัญของกรอบที่ ๑

ความดีนั้นทำยากแต่ก็ต้องทำเพราะไม่เช่นนั้นความชั่วจะเข้ามาแทนที่

๓.

สาระสำคัญของกรอบที่ ๒

คุณธรรมทั้งสี่ประการถ้าทุกคนมีจะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็นและมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไป

๔.

สาระสำคัญของกรอบที่ ๓

ปัญหาสังคมนั้น ถ้าพิจารณาดูจะเห็นความจริงข้อหนึ่งว่า ปัญหาทั้งปวงเกิดจากมนุษย์เอง มีมนุษย์เป็นตัวการก่อปัญหา ถึงไม่ก่อให้คนอื่นโดยตรงก็ก่อให้ตัวเอง ปัญหาสังคมจึงมีมา คู่กับมนุษย์บุคคลผู้สามารถประคับประคองตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขจึงต้องมีความเข้มแข็ง มีสติและปัญญา.

๕.

สาระสำคัญของกรอบที่ ๔

ปัญหาทุกอย่างไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ มีทางแก้ไขได้ถ้ารู้จักคิดให้ดี ปฏิบัติให้ถูก นั่นคือการแก้ปัญหาด้วยปัญญา.

เฉลยคำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน

แนวคำตอบบัตรกิจกรรมที่ ๒
 ชั้นที่ ๒ Question (Q) ตั้งคำถาม

คำถามที่ ๑ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๑ นี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

คำถามที่ ๒ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๒ นี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับใคร

คำถามที่ ๓ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๓ เกิดขึ้นที่ไหน

คำถามที่ ๔ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๓ สิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ดีที่สุดคืออะไร

คำถามที่ ๕ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๔ สรุปใจความได้ว่าอย่างไร

แนวคำตอบบัตรกิจกรรมที่ ๓
 ชั้นที่ ๓ Read (R1) อ่านอย่างรอบคอบ

คำตอบที่ ๑ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๑ นี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับความดี

คำตอบที่ ๒ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๒ นี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับทุกคน

คำตอบที่ ๓ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๓ พระราชทานเพื่อเชิญไปอ่านในพิธีเปิดการประชุมการสังคมนาสงเคราะห์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕ ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๙

คำตอบที่ ๔ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๓ สิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ดีที่สุดคือ สติและปัญญา

คำตอบที่ ๕ พระบรมราโชวาท กรอบที่ ๔ สรุปใจความได้ว่า ปัญหาทุกอย่างไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ มีทางแก้ไขได้ถ้ารู้จักคิดให้ดี ปฏิบัติให้ถูก นั่นคือการแก้ปัญหาด้วยปัญญา

แนวคำตอบบัตรกิจกรรมที่ ๔

ชั้นที่ ๔ Record (R2) การจดบันทึก

พระบรมราโชวาท หมายถึง ถ้อยคำที่พระมหากษัตริย์ทรงตรัส มักกล่าวแก่ที่ประชุม มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำ ให้ข้อคิด มีใจความที่แฝงไปด้วยประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ สามารถนำถ้อยพระบรมราโชวาท ไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้ เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมบ้านเมือง

ใจความสำคัญของพระบรมราโชวาท “ **ความดี** ” คือ ความดีนั้นทำยากแต่ก็ต้องทำ เพราะไม่เช่นนั้นความชั่วจะเข้ามาแทนที่

ใจความสำคัญของพระบรมราโชวาท “ **คุณธรรมของคน** ” คือ คุณธรรมทั้งสี่ ประการถ้าทุกคนมีจะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุขความร่มเย็นและมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไป

ใจความสำคัญของพระบรมราโชวาท “ **มนุษย์เองเป็นตัวการก่อปัญหา** ” คือ ปัญหาสังคมนั้น ถ้าพิจารณาดูจะเห็นความจริงข้อหนึ่งว่า ปัญหาทั้งปวงเกิดจากมนุษย์เอง มีมนุษย์เป็นตัวการก่อปัญหา ถึงไม่ก่อให้คนอื่นโดยตรงก็ก่อให้ตัวเอง ปัญหาสังคมจึงมีมาคู่กับมนุษย์บุคคลผู้สามารถประคับประคองตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขจึงต้องมีความเข้มแข็ง มีสติและปัญญา

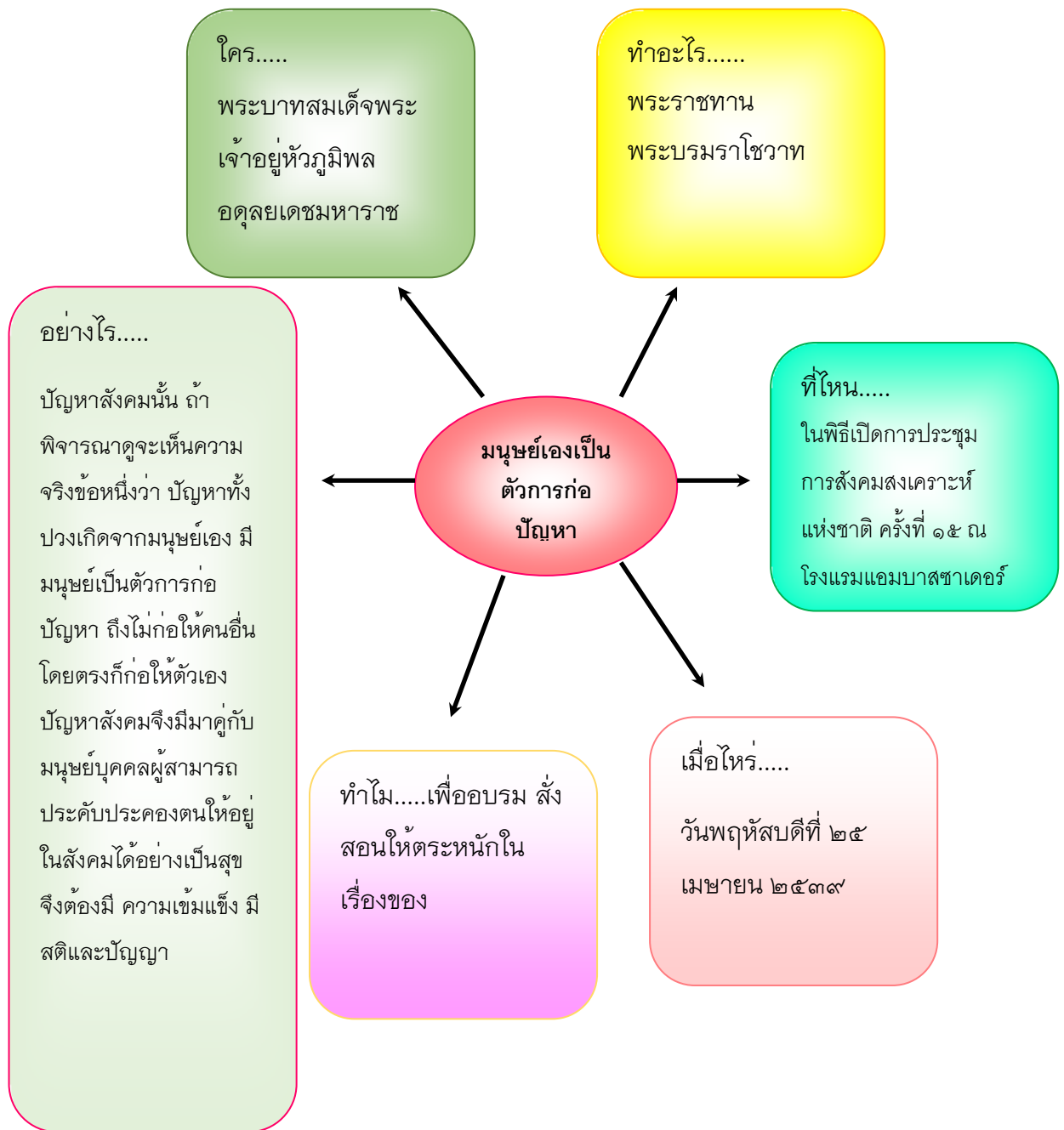
ใจความสำคัญของพระบรมราโชวาท “ **การแก้ปัญหด้วยปัญญา** ” คือ ปัญหาทุกอย่างไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ มีทางแก้ไขได้ถ้ารู้จักคิดให้ดี ปฏิบัติให้ถูก นั่นคือการแก้ปัญหด้วยปัญญา

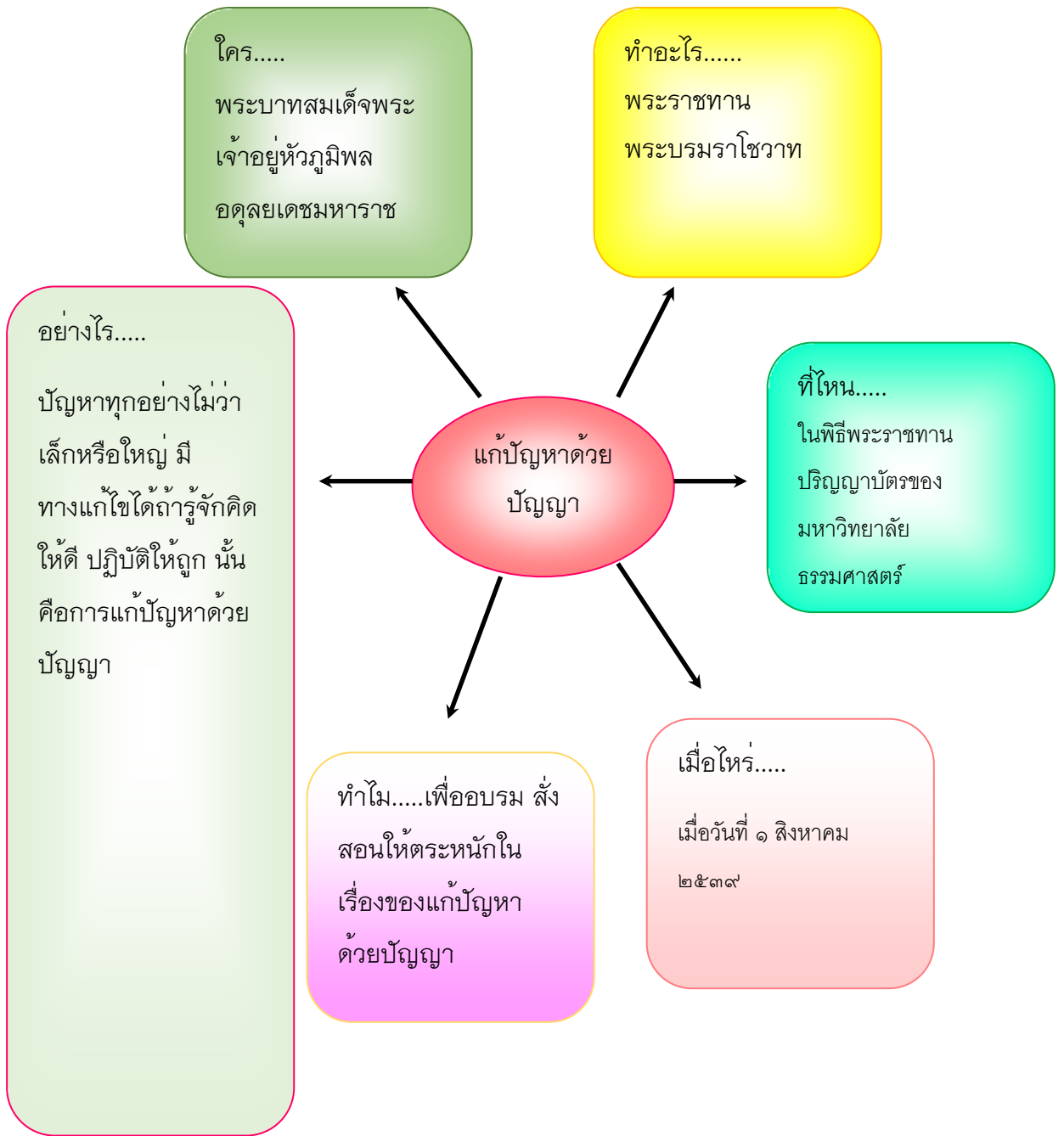
เฉลยคำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน

แนวคำตอบบัตรกิจกรรมที่ ๕
 ชั้นที่ ๕ Recite (R3) การเขียนสรุปใจความ
 สำคัญ

แนวคำตอบป้ตรกัจกรรมที่ ๖
ชั้นที่ ๖ Reflect (R4)
วิเคราะห์วิจารณ์สะท้อนคิดเรื่องี่อ่าน

๑. ใจความสำคัญของพระบรมราโชวาท “ มนุษย์เองเป็นตัวการก่อปัญหา ” คือ

ตอบ ปัญหาสังคมนั้น ถ้าพิจารณาดูจะเห็นความจริงข้อหนึ่งว่า ปัญหาทั้งปวงเกิดจากมนุษย์เอง มีมนุษย์เป็นตัวการก่อปัญหา ถึงไม่ก่อให้คนอื่นโดยตรงก็ก่อให้ตัวเอง ปัญหาสังคมจึงมีมาคู่กับมนุษย์บุคคลผู้สามารถระคับระคองตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขจึงต้องมี ความเข้มแข็ง มีสติและปัญญา

๒. พระบรมราโชวาท “ คุณธรรมของคน ” พระราชทานเนื่องในโอกาสใด

ตอบ พระบรมราโชวาทในพิธีบวงสรวงสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า เมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๕

๓. เพราะเหตุใด จึงกล่าวว่า “ มนุษย์เองเป็นตัวการก่อปัญหา ”

ตอบ เพราะถ้าพิจารณาดูจะเห็นความจริงข้อหนึ่งว่า ปัญหาทั้งปวงเกิดจากมนุษย์เอง มีมนุษย์เป็นตัวการก่อปัญหา ถึงไม่ก่อให้คนอื่นโดยตรงก็ก่อให้ตัวเอง แล้วทำให้เดือดร้อนไปถึงคนอื่น กลายเป็นปัญหาสังคม

๔. สิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ดีที่สุดคืออะไร ในพระบรมราโชวาท“แก้ปัญหาด้วยปัญญา”

ตอบ สติและปัญญา

๕. พระบรมราโชวาท “ แก้ปัญหาด้วยปัญญา ” พระราชทานให้แก่ใคร

ตอบ พระบรมราโชวาทให้ผู้นำเร้จการศึกษาในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๗

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน ชุดที่ ๒
เรื่อง พระบรมราโชวาท

ข้อสอบข้อที่	ข้อที่ถูกต้อง	ข้อสอบข้อที่	ข้อที่ถูกต้อง
๑	ค	๙	ง
๒	ค	๑๐	ข
๓	ค	๑๑	ง
๔	ก	๑๒	ข
๕	ง	๑๓	ข
๖	ง	๑๔	ก
๗	ง	๑๕	ง
๘	ข		

เกณฑ์การประเมิน

ระดับปรับปรุง	คือ	ได้คะแนน ๑ - ๕	คะแนน
ระดับพอใช้	คือ	ได้คะแนน ๖ - ๑๐	คะแนน
ระดับดี	คือ	ได้คะแนน ๑๑ - ๑๓	คะแนน
ระดับดีมาก	คือ	ได้คะแนน ๑๔ - ๑๕	คะแนน

เกณฑ์การผ่าน

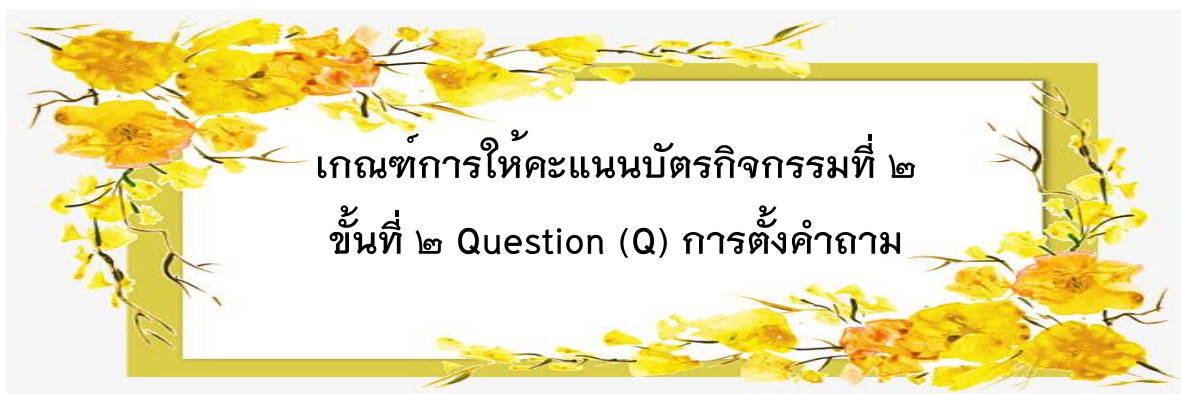
ได้คะแนน ๑๑ คะแนนขึ้นไป
คือ อยู่ในระดับ ดี ถือว่า ผ่านเกณฑ์

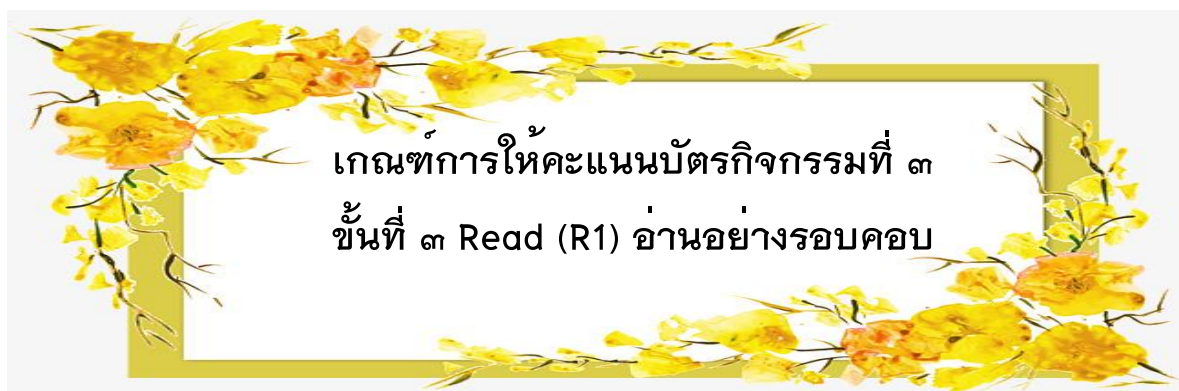
เกณฑ์การให้คะแนน

ตัวบ่งชี้	ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
<ul style="list-style-type: none"> -ตอบคำถามตามที่กำหนดไม่ครบทุกข้อ สรุปลักษณะสำคัญไม่ตรงประเด็น - ใช้ภาษาไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์ ขาดความสมบูรณ์ผู้อ่านเข้าใจยาก 	๑-๔	ปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> -ตอบคำถามตามที่กำหนดไม่ครบทุกข้อ ตรงประเด็นบางข้อ -สรุปสาระสำคัญตรงประเด็น - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจยากบางประเด็น 	๕-๗	พอใช้
<ul style="list-style-type: none"> -ตอบคำถามตามที่กำหนดให้ ครบทุกข้อ ตรงประเด็นบางข้อ สรุปสาระสำคัญตรงประเด็น - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย 	๘-๙	ดี
<ul style="list-style-type: none"> -ตอบคำถามตามที่กำหนดได้ตรงประเด็น ครบทุกข้อ -สรุปสาระสำคัญตรงประเด็น - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย 	๑๐	ดีมาก

ตัวบ่งชี้	ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
-ตั้งคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบจำนวน ๒-๓ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	๔	ปรับปรุง
-ตั้งคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบจำนวน ๓ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	๖	พอใช้
-ตั้งคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบจำนวน ๔ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	๘	ดี
-ตั้งคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบจำนวน ๕ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	๑๐	ดีมาก

ตัวบ่งชี้	ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
-ตอบคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบจำนวน ๒-๓ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	๔	ปรับปรุง
-ตอบคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบจำนวน ๓ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	๖	พอใช้
-ตอบคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบจำนวน ๔ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	๘	ดี
-ตอบคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบจำนวน ๕ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	๑๐	ดีมาก

ตัวบ่งชี้	ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
<p>-จดบันทึกข้อความที่สำคัญอย่างย่อ ครอบคลุมเนื้อหาส่วนน้อย</p> <p>- ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ไม่สมบูรณ์ไม่ถูกต้องบางส่วน ผู้อ่านเข้าใจยาก</p>	๔	ปรับปรุง
<p>-จดบันทึกข้อความที่สำคัญอย่างย่อ ครอบคลุมเนื้อหาบางส่วน</p> <p>- ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ บางส่วน ผู้อ่านเข้าใจง่าย</p>	๖	พอใช้
<p>-จดบันทึกข้อความที่สำคัญอย่างย่อครอบคลุมเนื้อหาส่วนใหญ่</p> <p>- ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย</p>	๘	ดี
<p>-จดบันทึกข้อความที่สำคัญอย่างย่อครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด</p> <p>- ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย</p>	๑๐	ดีมาก

ตัวบ่งชี้	ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
<ul style="list-style-type: none"> -เขียนสรุปใจความที่สำคัญอย่างย่อ ครอบคลุมเนื้อหาส่วนน้อย - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ไม่สมบูรณ์ไม่ถูกต้องบางส่วน ผู้อ่านเข้าใจยาก 	๕	ปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> -เขียนสรุปใจความที่สำคัญอย่างย่อ ครอบคลุมเนื้อหาบางส่วน - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ บางส่วน ผู้อ่านเข้าใจง่าย 	๖	พอใช้
<ul style="list-style-type: none"> -เขียนสรุปใจความที่สำคัญอย่างย่อครอบคลุมเนื้อหาส่วนใหญ่ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย 	๘	ดี
<ul style="list-style-type: none"> -เขียนสรุปใจความที่สำคัญอย่างย่อครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้อ่านเข้าใจง่าย 	๑๐	ดีมาก

ตัวบ่งชี้	ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
-เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เนื้อเรื่องที่กำหนดให้ครบ ทุกประเด็น ตรงประเด็นจำนวน ๑-๒ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องบางส่วน เข้าใจยาก	๕	ปรับปรุง
-เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เนื้อเรื่องที่กำหนดให้ครบ ทุกประเด็น ตรงประเด็นจำนวน ๓ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้องบางส่วน เข้าใจง่าย	๖	พอใช้
-เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เนื้อเรื่องที่กำหนดให้ครบ ทุกประเด็น ตรงประเด็นจำนวน ๔ ข้อ - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ เข้าใจง่าย	๘	ดี
-เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เนื้อเรื่องที่กำหนดให้ครบ ทุกประเด็น ตรงประเด็น - ใช้ภาษาตรงตามหลักไวยากรณ์ ถูกต้อง สมบูรณ์ เข้าใจง่าย	๑๐	ดีมาก

เกณฑ์การวัดประเมินผล

เกณฑ์การประเมิน ทดสอบหลังเรียน

ระดับปรับปรุง	คือ	ได้คะแนน ๑ - ๕	คะแนน
ระดับพอใช้	คือ	ได้คะแนน ๖ - ๑๐	คะแนน
ระดับดี	คือ	ได้คะแนน ๑๑ - ๑๓	คะแนน
ระดับดีมาก	คือ	ได้คะแนน ๑๔ - ๑๕	คะแนน

เกณฑ์การผ่าน

ได้คะแนน ๑๑ คะแนนขึ้นไป
คือ อยู่ในระดับ ดี ถือว่า ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมิน การทำกิจกรรมที่ ๑-๖

ระดับปรับปรุง	คือ	ได้คะแนน ๑ - ๔	คะแนน
ระดับพอใช้	คือ	ได้คะแนน ๕ - ๗	คะแนน
ระดับดี	คือ	ได้คะแนน ๘ - ๙	คะแนน
ระดับดีมาก	คือ	ได้คะแนน ๑๐	คะแนน

เกณฑ์การผ่าน

ได้คะแนน ๗ คะแนนขึ้นไป
คือ อยู่ในระดับ ดี ถือว่า ผ่านเกณฑ์

แบบทดสอบการอ่านจับใจความ

- คำชี้แจง : ๑.แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๕๐ ข้อ
 ๒. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ ๔๐ นาที
 ๓. จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียง ๑ ข้อ แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

อ่านข่าวที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม ข้อที่ ๑-๓

'แจ๊ค หม่า' ประเดิมทุ่ม ๑.๑ หมื่นล้าน ลงทุนในพื้นที่ EEC ของไทย

รมว.อุตสาหกรรม เผย "แจ๊ค หม่า" มาไทย ๑๙ เม.ย. เพื่อลงนามแผนการลงทุนใน EEC ประเดิมก่อนแรก ๑.๑ หมื่นล้าน

นายอุตตม สาวนายน รมว.อุตสาหกรรม เปิดเผยว่า แจ๊ค หม่า ประธานบริหารของกลุ่มอาลีบาบา จะเดินทางมาไทยในวันที่ ๑๙ เม.ย.นี้ เพื่อร่วมลงนามกับกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องแผนการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยจะมีการลงทุนสร้างศูนย์สมาร์ต ดิจิทัล ฮับ ในพื้นที่ EEC เงินลงทุน ๑.๑ หมื่นล้านบาท ซึ่งศูนย์นี้จะใช้เทคโนโลยีของอาลีบาบาในการประมวลข้อมูลโลจิสติกส์ เพื่อให้การขนส่งสินค้าระหว่างไทยกับจีน การขนส่งสินค้าข้ามพรมแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้าน และไปยังที่อื่นทั่วโลก มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงที่สุด รวมทั้งยังมีโครงการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอื่น ๆ อีก อาทิเช่น โครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลและการส่งเสริมธุรกิจผ่านอีคอมเมิร์ซ โครงการร่วมส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลอีคอมเมิร์ซสำหรับเอสเอ็มอีและสตาร์ทอัพของไทย เป็นต้น ทั้งนี้ คาดว่ารายได้จากธุรกิจอีคอมเมิร์ซจะเติบโตอย่างก้าวกระโดดจาก ๑๑๓,๕๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๑ เป็น ๑๘๖,๕๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๕ ประกอบกับนโยบายประเทศไทย ๔.๐ และ เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ของรัฐบาลที่ช่วยสร้างความมั่นใจในทิศทางการพัฒนาประเทศ

๑. ใจความสำคัญของข่าวข้างต้นนี้คือข้อใด

- ก. เอสเอ็มอีและสตาร์ทอัพของไทย
- ข. ธุรกิจอีคอมเมิร์ซจะเติบโตอย่างก้าวกระโดด
- ค. แจ๊ค หม่า" มาไทย ๑๙ เม.ย. เพื่อลงนามแผนการลงทุนใน EEC
- ง. นโยบายประเทศไทย ๔.๐ และ เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

๒. ข่าวที่ยกมาให้อ่านเป็นข่าวประเภทใด

- ก. ข่าวการเมือง
- ข. ข่าวเศรษฐกิจ
- ค. ข่าวท่องเที่ยว
- ง. ข่าวในประเทศ

๓. โครงการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนข้อใดผิด

- ก. โครงการประมวลข้อมูลโลจิสติกส์
- ข. โครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล
- ค. โครงการส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลอีคอมเมิร์ซ สำหรับเอสเอ็มอี
- ง. โครงการส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลอีคอมเมิร์ซ สำหรับสตาร์ทอัพของไทย

ใช้พาดหัวข่าวที่กำหนดให้ ตอบคำถามข้อที่ ๔-๕

“หนุ่มใหญ่พาสาวซึ่งระห่ำ ชนต้นไม้กระจุย กกน.กระจาย”

๔. กลยุทธ์ที่ใช้ในการพาดหัวข่าวคือข้อใด

- ก. ใช้คำคล้องจอง และทำให้มองเห็นภาพชัดเจน
- ข. ใช้ตัวอักษรย่อ
- ค. ใช้คำแสลง
- ง. ใช้ศัพท์วัยรุ่น

๕. ผู้อ่านมีความรู้สึกเช่นไรเมื่ออ่านพาดหัวข่าวนี

- ก. หดหู่
- ข. ชื่นชมใจ
- ค. โศกเศร้า
- ง. รุนแรง ประมาท

ใช้พาดหัวข่าวที่กำหนดให้ ตอบคำถามข้อที่ ๖-๘

๖. กลยุทธ์ที่ใช้ในการพาดหัวข่าวคือข้อใด
- ใช้เข้าใจง่าย และทำให้มองเห็นภาพชัดเจน
 - ใช้ตัวอักษรย่อ
 - ใช้คำแสลง
 - ใช้ศัพท์วัยรุ่น
๗. ข่าวที่ยกมาให้อ่านเป็นข่าวประเภทใด
- ข่าวการเมือง
 - ข่าวเศรษฐกิจ
 - ข่าวท่องเที่ยว
 - ข่าวในประเทศ
๘. คำว่า “แผ่น” มีความหมายว่าอย่างไร
- หลบหลีก
 - หลีกเลี่ยง
 - หลบหนี
 - หลบซ่อน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๙-๑๐

การตัดบาตรเป็นการเตรียมอาหารคาวหวานเพื่อใส่ในบาตรให้แก่พระภิกษุสงฆ์ที่มารับบิณฑบาตในตอนเช้า เมื่อก่อนคนไทยนิยมตัดบาตรทุกวันแต่ในปัจจุบันด้วยวิถีชีวิตที่เร่งรีบขึ้น ทำให้บางคนเลือกตัดบาตรเฉพาะในบางโอกาส เช่น วันครบรอบวันเกิด วันปีใหม่ และวันมงคลต่างๆ เพื่อเป็นการเสริมบุญให้กับตนเอง เริ่มจากตัดข้าวก่อนตามด้วยกับข้าว และของหวาน เมื่อพระสงฆ์ปิดฝาบาตรให้ว่างดอกไม้ซึ่งส่วนมากนิยมใช้ดอกบัวและดอกดาวเรืองวางลงบนฝาบาตร แล้วนั่งพนมมือรับพรจากพระสงฆ์ หลังจากนั้นก็กรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวรและผู้ล่วงลับเป็นลำดับสุดท้าย

การตัดบาตร : ศาสนาและพิธีกรรม

๙. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การกรวดน้ำ
- ข. การรับพรจากพระสงฆ์
- ค. การตักบาตร
- ง. การทำบุญ

๑๐. ขั้นตอนสุดท้ายของการตักบาตรคือข้อใด

- ก. การเตรียมอาหารคาวหวาน
- ข. การกรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศล
- ค. การรับพร
- ง. การวางดอกไม้ลงบาตร

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑๑

สองใจรบูกชิงทรัพย์เสียใหญ่ อดีตนายธนาคารเจ้าของธุรกิจชื่อดังกลางธนาคารกรุงไทยเมืองแปดริ้ว เชิดเงินสดพร้อมเช็คมูลค่ากว่า ๓ ล้านบาทหนีลอบย่นวล ขณะเจ้าหน้าที่ตำรวจเตรียมแกะรอยความหาตัวคนร้ายจาก กล้องวีดีโอวงจรปิดมาดำเนินคดี

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ : ๑๔ มกราคม ๒๕๖๐

๑๑. เมืองแปดริ้วคือสถานที่ใด

- ก. จังหวัดเพชรบุรี
- ข. จังหวัดชัยนาท
- ค. จังหวัดฉะเชิงเทรา
- ง. จังหวัดอุตรธานี

๑๒. “จงเป็นคนอ่อนน้อม ว่าง่ายสอนง่ายอย่าให้เป็นทูลีฆมานะไปในทางที่ผิด จงประพฤติตัวหันมาทางที่ชอบที่ถูกต้องอยู่เสมอเป็นนิจเถิด จงละเว้นความชั่วรู้ได้เองแก้ตัว หรือมีผู้ตักเตือนแนะนำให้รู้แล้วอย่าให้ล่วงให้เป็นที่ไปได้เลยเป็นอันขาด” ข้อความนี้ตรงกับพุทธภาษิตข้อใด

- ก. พังให้มาก คิดวิเคราะห์ให้เป็น
- ข. คิดใคร่ครวญ ไตร่ตรองก่อนลงมือทำสิ่งใด ๆ
- ค. พึ่งรักษาจิตของตน เหมือนคนประคองบาตรที่เต็มด้วยน้ำมัน
- ง. บัณฑิตยอมเว้นสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ ถือเอาแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์

๑๓. จุดประสงค์ของพระบรมราชาโฆวาทที่กำหนดให้คือข้อใด

“ชาติบ้านเมือง คือ ชีวิต เลือดเนื้อ และสมบัติของเราทุกคน และการดำรงรักษาชาติประเทศนั้น มีใช้หน้าที่ของบุคคลผู้ใดหมู่ใดโดยเฉพาะ หากแต่เป็นหน้าที่ของทุก ๆ ฝ่าย ทุก ๆ คน ที่จะต้องร่วมมือกระทำ ร่วมกันไปโดยสอดคล้องเกื้อกูลกัน”

ก. หน้าที่ของชาวไทย

ข. วิธีการดำรงรักษาประเทศชาติ

ค. ความสำคัญของการปฏิบัติตนของคนไทย

ง. ตระหนักถึงความสำคัญของชาติบ้านเมืองและช่วยกันรักษา

๑๔. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของพระบรมราชาโฆวาทที่กำหนดให้

“บรรพชนไทย เป็นนักต่อสู้ ผู้มีชีวิตจิตใจผูกพันปรองดอง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สามัคคีพร้อมเพรียงกันทุกเมื่อไม่ว่าจะทำการสิ่งใด บ้านเมืองไทยจึงมีเอกราชอธิปไตย และมีความสุขความสมบูรณ์ทุกอย่างมาจนกระทั่งทุกวันนี้”

ก. บรรพชนไทยเป็นคนมีใจสู้ไม่ยอมใคร

ข. วิธีการสร้างความสงบสุขให้ประเทศชาติ

ค. ประเทศไทยมีเอกราชไม่เคยตกเป็นเมืองขึ้นของใคร

ง. ความสำคัญของความสามัคคี ปรองดอง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๑๕. พระบรมราชาโฆวาทที่กำหนดให้สอดคล้องกับสุภาษิตใดมากที่สุด

“ความคิดนั้นเป็นแม่บทใหญ่ของการพูดและการกระทำ เพราะกิจที่จะทำคำที่จะพูดทุกอย่างล้วนสำเร็จมาจากความคิด การคิดก่อนพูดและก่อนทำจึงช่วยให้บุคคลสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควร หยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง”

ก. ฟังหูไว้หู

ข. ปลาหมอตายเพราะปาก

ค. ปากหวานก้นเปรี้ยว

ง. สอนหนังสือสังฆราช

๑๖. พระบรมราชาโชวาทที่กำหนดให้สอดคล้องกับใดมากที่สุด

“ผู้หนักแน่นในสัจจะ พูดอย่างไรทำอย่างนั้น จึงจะได้รับความสำเร็จ พร้อมทั้งความศรัทธา เชื้อถือ และความยกย่องสรรเสริญจากคนทุกฝ่าย การพูดแล้วทำ คือพูดจริงทำจริง จึงเป็นปัจจัย สำคัญ ในการส่งเสริมเกียรติคุณของบุคคลให้เด่นชัด”

- ก. สมศรัยยกย่องคนทำความดี
- ข. สมชายนัดสมหมายแต่ไม่ไปตามนัด
- ค. สมควรอ่านหนังสือพิมพ์แล้วมาเล่าให้เพื่อนฟังเสมอ
- ง. สมหญิงสัญญาว่าจะทำอะไรก็ทำตามที่ได้พูดไว้เสมอ

๑๗. “อีก ประการหนึ่งชีวิตสังขารของมนุษย์ไม่ยั่งยืนยืดยาวเหมือนเหล็กเหมือนศิลา ถึงโดยว่าจะมีพ้อ อยู่ในขณะหนึ่งก็คงจะมีเวลาที่ไม่มีในขณะหนึ่งเป็นแน่แท้” พระบรมราชาโชวาทตอนนี้ตรงกับคำศัพท์ข้อใด

- ก. อหิงสา
- ข. อนิจจัง
- ค. อเวจี
- ง. อวิชชา

๑๘. จากการอ่านเรื่อง พระบรมราชาโชวาทของรัชกาลที่ ๕ ทรงถือคติในการเลี้ยงดูพระราชโอรสตาม สำนวนข้อใด

- ก. เอาใจเขามาใส่ใจเรา
- ข. กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้
- ค. กินน้ำพริกถ้วยเก่า
- ง. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

๑๙. “ผลประโยชน์อันใดที่จะได้อยู่ในเวลามีพ้อและไม่มีพ้อนั้น จะถือเอาเป็นแน่ว่าคงที่อยู่ไม่ได้ และ ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ขึ้นก็จะมีบ้านเรือน บุตรภรรยามากขึ้น คงต้องใช้มากขึ้น” ตามข้อความที่ยกมานี้ผู้กล่าว ต้องการเสนออะไร

- ก. ความประหยัดในการเลี้ยงดูครอบครัว
- ข. การรู้จักประมาณในการใช้จ่าย
- ค. ความไม่เที่ยงแท้ของชีวิต
- ง. ไม่ประมาทในการครองทรัพย์

อ่านพระบรมราโชวาทต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อที่ ๒๐-๑๕

“ความจริงใจต่อผู้อื่นเป็นคุณธรรมสำคัญมากสำหรับผู้ที่ต้องการความสำเร็จและความเจริญ เพราะช่วยให้สามารถขจัดปัดเป่าปัญหาได้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอันเกิดจากความกินแหนงแคลงใจและเอารัดเอาเปรียบกัน นอกจากนี้ยังทำให้ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ และความร่วมมือสนับสนุนจากทุกคนทุกฝ่าย ที่เชื่อมั่นในเหตุผลและความดี ผู้มีความจริงใจจะทำการสิ่งใดก็มักสำเร็จได้โดยราบรื่น”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕

๒๐. พระบรมราโชวาทที่ยกมาสัมพันธ์กับข้อใดมากที่สุด

- ก. ความประมาท
- ข. ความจริงใจ
- ค. ความรักใคร่
- ง. ความสุขสงบ

๒๑. พระบรมราโชวาทที่ยกมาพระราชนัดดาใคร

- ก. บัณฑิตในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ข. บุคคลกำลังศึกษาเล่าเรียนเท่านั้น
- ค. บุคคลวัยทำงานเท่านั้น
- ง. บุคคลทั่วไป

๒๒. พระบรมราโชวาทดังกล่าวมีความสำคัญอย่างไร

- ก. เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
- ข. เป็นแนวทางในการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน
- ค. เป็นแนวทางในการใช้ชีวิตคู่
- ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา

อ่านนิทานต่อไปนี่แล้วตอบคำถามข้อที่ ๒๓-๒๕

วันหนึ่งมีหมาหิวโซและเห็นแกตัวมากตัวหนึ่งเดินหาของกินมาตามทางด้วยความหิว " มันจะต้องอร่อยอย่างมากเลยนะนี่..." มันว่าแล้วก็ ตรงเข้าไปจับขึ้นเนื้อนั้นไว้ในปากหมายกินให้หายหิว แต่แล้วมันก็เกิดคิดขึ้นมาได้ว่าถ้าเกิดมีหมาตัวอื่นที่ได้กลิ่นเหมือน ๆ กันกับมัน แล้วเดินผ่านมา.. บางทีไม่แน่.. มันก็อาจที่จะโดนแย่งเอาเนื้อชิ้นนี้ไปได้อยู่เหมือนกัน.. " ไปหาที่อื่นที่เงียบ ๆ กินดีกว่า " และเมื่อมันคิดได้ดังนั้นแล้ว มันจึงได้เอากิ่ง...แล้วมันก็ได้วิ่งมาจนถึงที่สะพานข้ามแม่น้ำสายหนึ่ง ขณะที่ยังกำลัง เดินอยู่ที่บนสะพานอยู่นั้น มันได้มองลงไปข้างล่าง แล้วได้มองเห็นสุนัขอีกตัวหนึ่ง ซึ่งกำลังคาบชิ้นเนื้อที่น่าอร่อยมากชิ้นใหญ่อยู่ที่ในปากเหมือน ๆ กันกับมัน " อ้ายหมาตัวนั้นหน้าตาของมันดูขี้ขี้เงาสิ... ..แล้วก็คงจะไม่แข็งแรง ไปกว่าข้าอย่างแน่นอน...ข้าจะกระโดดลงไป แล้วแย่งเอาเนื้อชิ้นนั้นมาเป็นของข้า อีกอันท่าจะดี " มันรำพึงขึ้นด้วยเกิดความโลภขึ้นมาอย่างมาก " โส้ง ๆ ๆ ๆ " ด้วยลืมหิวตัวมันเห่าขึ้นด้วยเสียงอันดัง ในตอนนั้นชิ้นเนื้อที่มันจับอยู่ในปากก็มีอันต้องหลุดออกจากปาก แล้วยังแถมตกลงไปที่ด้านล่างทันที...มันต้องสูญเสียชิ้นเนื้อที่มันคาบมาอย่างน่าเสียดาย ในความเป็นจริง....สิ่งที่มันเห็นนั้น ก็คือภาพจินตนาการหรือเงาของตัวเอง ที่สะท้อนให้เห็น หมาหิวโซตัวนั้นจึงต้องกลับมาท้องว่าง ด้วยความหิวโหยอย่างเต็ม แล้วในที่สุดมันก็เดินจากไปจากที่ตรงนั้น อย่างช้า ๆ

๒๓. เจ้าหมาต้องเสียชิ้นเนื้อไปเพราะเหตุใด

- ก. ความโกรธ
- ข. ความโลภ
- ค. ความอวดเก่ง
- ง. ความโหด

๒๔. จากคำพูดที่ว่า " อ้ายหมาตัวนั้นหน้าตาของมันดูขี้ขี้เงาสิ... ..แสดงให้เห็นถึงนิสัยของหมาตัวนั้นอย่างไร

- ก. ไม่รู้จักตัวเองดี
- ข. มีความอวดเก่ง
- ค. มีความแข็งแรง
- ง. มีความกล้าหาญ

๒๕. จากเรื่อง จินตนาการ มีความหมายตามข้อใด

- ก. ภาพที่เห็นด้วยตา
- ข. ความรู้สึกที่ไม่สัมผัสได้
- ค. ความรู้สึกทั้งที่สัมผัสได้และไม่ได้
- ง. การสร้างภาพขึ้นในใจ นึกเอา คิดเอา

๒๖. นิทานพื้นบ้านหมายถึงข้อใด

- ก. ประวัติศาสตร์ที่ถูกเขียนในช่วงสงคราม
- ข. วรรณกรรมที่แต่งขึ้นโดยกวีต่างประเทศ
- ค. นิทานที่แต่งขึ้นโดยได้รับคำสั่งจากพระมหากษัตริย์
- ง. นิทานที่แต่งขึ้นจากชาวบ้านมีเนื้อหาสะท้อนชีวิตชาวบ้าน

๒๗. นิทานอีสป จัดอยู่ในนิทานประเภทใด

- ก. นิทานตลก
- ข. นิทานชีวิต
- ค. นิทานท้องถิ่น
- ง. นิทานคติสอนใจ

๒๘. จากนิทานเรื่องไกรทอง ข้อใดคือลักษณะนิสัยของเศรษฐีเมืองพิจิตรที่ควรนำมาปฏิบัติตาม

- ก. ไม่เคร่งครัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี
- ข. ปฏิบัติตามความพึงพอใจของตนเอง
- ค. มีความเชื่อเรื่องเวทมนตร์
- ง. รักษาสัญญา

๒๙. จากเรื่องไกรทองสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมเกี่ยวกับผู้หญิงอย่างไร

- ก. ชายหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน
- ข. ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหน้า
- ค. ผู้หญิงมีอิสระในการเลือกคู่ครอง
- ง. ผู้หญิงอยู่ในอำนาจของผู้ชายเสมอ

๓๐. ข้อใดคือความหมายของ สารคดี

- ก. งานเขียนหรือวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเป็นข้อเท็จจริง พัฒนาความรู้ สติปัญญา
- ข. งานเขียนหรือวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเป็นการแสดงความคิด พัฒนาความรู้ สติปัญญา
- ค. งานเขียนหรือวรรณกรรมที่เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นบนโลกปัจจุบัน
- ง. ข่าวสาร เอกสาร หนังสือที่ให้ความรู้ พัฒนาอารมณ์ สังคม

๓๑. ข้อใดคือจุดประสงค์ของการเขียนสารคดี

- ก. มุ่งเสนอสาระแก่ผู้อ่านเพียงอย่างเดียว
- ข. มุ่งเสนอสาระแก่ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้
- ค. มุ่งให้ผู้อ่านได้รับความรู้ และความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กัน
- ง. มุ่งเสนอสาระแก่ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กัน

๓๒. “เป็นสารคดีที่ถ่ายทอดเรื่องราวความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับสถานที่ การเดินทาง” คือสารคดี ประเภทใด

- ก. สารคดีเชิงวิชาการ ค. สารคดีชีวประวัติ
ข. สารคดีท่องเที่ยว ง. สารคดีเกี่ยวกับสัตว์

๓๓. สารคดีเรื่อง “ชีวิตหญิงในเรือนจา” น่าจะเป็นสารคดีให้ความรู้เกี่ยวกับอะไร

- ก. คุณธรรมจริยธรรมนาชีวิต ค. การใช้ชีวิตในคุก
ข. การใช้ชีวิตที่สุขสบาย ง. การเปลี่ยนแปลงของคนในโลก

๓๔. “เป็นสารคดีที่ผู้เขียนต้องการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง” คือสารคดีประเภทใด

- ก. สารคดีเชิงวิชาการ ค. สารคดีชีวประวัติ
ข. สารคดีท่องเที่ยว ง. สารคดีเกี่ยวกับสัตว์

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๓๕ – ๓๖

คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่ยานพาหนะในครอบครอง เนื่องจากอาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณไฟจราจรบนท้องถนน

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ : ตาบอดสี)

๓๕. ข้อความใดเป็นใจความสำคัญ

- ก. คนตาบอดสีขับรถ
ข. คนตาบอดสีกับใบขับขี่
ค. คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่
ง. อาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณไฟจราจรบนท้องถนน

๓๖. ข้อความใดเป็นใจความรอง

- ก. คนตาบอดสีกับใบขับขี่
ข. คนตาบอดสีกับสัญญาณไฟ
ค. คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่
ง. เนื่องจากอาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณไฟจราจร

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๓๗ - ๓๘

ฝนเทียม คือ การบังคับเมฆฝนให้ตกลงมาเป็นฝน โดยใช้สารเคมีพ่นเข้าไปในกลุ่มเมฆ ชาวบ้านมักเรียกฝนเทียมว่า ฝนหลวง เพราะฝนเทียมเกิดจากพระราชดำริ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช เมื่อทรงเห็นความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ต้องพบกับสภาวะฝนแล้ง ทำให้ประกอบอาชีพไม่ได้

(ที่มา : ปราณี บุญชุ่ม. ๒๕๔๙. ภาษาไทย.)

๓๗. การทำฝนเทียมทำอย่างไร

- ก. ใช้น้ำพ่นเข้าไปในกลุ่มเมฆ
- ข. ใช้สารเคมีพ่นไปในท้องอากาศ
- ค. ใช้สารเคมีพ่นเข้าไปในกลุ่มเมฆ
- ง. ใช้สารเคมีพ่นเป็นละอองไอน้ำในชั้นบรรยากาศ

๓๘. ทำไมจึงต้องมีการทำฝนเทียม

- ก. เพราะเกษตรกรพบกับสภาวะแห้งแล้ง
- ข. เพราะเจ้าหน้าที่ต้องการให้มีน้ำฝนมาก
- ค. เพราะเกษตรกรเก็บกักน้ำฝนไว้ไม่ได้
- ง. เพราะเจ้าหน้าที่ต้องการให้ฝนตกเหนือเขื่อน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ ๓๙-๔๐

“พอเพียงนี้ หมายความว่า มีกิน มีอยู่ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่หรูหราก็ได้ แต่ว่าพอ แม้บางอย่างอาจจะดูฟุ้งเฟ้อ แต่ถ้าทำให้มีความสุข ถ้าทำได้ก็สมควรที่จะทำ สมควรที่จะปฏิบัติ อันนี้ก็คือความหมายอีกอย่างของเศรษฐกิจหรือระบบพอเพียง

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

๓๙. เศรษฐกิจ อ่านว่าอย่างไร

ก.เสต - ระ - กิด	ข.เสต - ละ - กิด
ค.เสต - ระ - สะ - กิด	ง.เสต - กิด

๔๐. ระบบพอเพียง หมายถึง

ก. ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่หรูหรา	ข. พอมี พอกิน พออยู่
ค. พอดี	ง. ถูกทั้ง ก ข และ ค

อ่านนิทานนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๓๗-๔๐

“ชาวสวนมีลูกมากคนหนึ่ง เมื่อเจ็บใกล้จะตายใครจะสอนลูกให้รู้จักบำรุงสวน ครั้นจะสอนตรง ๆ ก็เกรงว่าลูกจะไม่ทำจึงทำให้คิดสอนในทางอ้อม บอกกับลูกว่า สมบัติของพ่อฝังไว้ในสวนให้เจ้าไปขุดเอาเองเถิด แล้วชาวสวนก็ตายพวกลูกๆ อียากได้สมบัติของพ่อ จึงพากันขุดหาดูจนทั่วสวนก็ไม่พบพอสัปดาห์นั้นต้นไม้ในสวนเมื่อได้รับการพรวนดินกิ่งอกงามและออกผลดก ลูกของชาวสวนได้เก็บไปขาย และได้เงินมากกว่าปีก่อนๆ”

๔๑. ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอย่างไร

ก. ชาวสวนเจ้าปัญญา	ข. ชาวสวนกับลูก
ค. ชาวสวนลูกมาก	ง. สมบัติชาวสวน

๔๒. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร

- ก. ควรสอนคนโลภทางอ้อม
 ข. ควรสอนคนโง่ทางอ้อม
 ค. ควรมีความเพียรจึงจะประสบผลสำเร็จ
 ง. ควรมีความสามัคคีจึงประสบผลสำเร็จ

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้และตอบคำถามข้อ ๔๓-๔๔

“...เด็กชายเดช เดชากุล เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เป็นลูกคนเดียวของผู้มีอันจะกินคนหนึ่ง ถูกพ่อแม่ตามใจจนเกินไป เดชเป็นเด็กฉลาด แต่เขาไม่สนใจต่อการเรียน ขาดเรียนบ่อย เขาแต่ใจตนเอง วันหนึ่งเดชมาเรียนตามปกติ ครูพรทิพย์จึงเรียกเดชมาพบ แต่เดชไม่ยอมมา ทำเป็นไม่สนใจต่อคำพูดของครู วันต่อมาเดชมาเรียนแต่มาครึ่งวัน แล้วก็หิวกระเพาะเดินคอตกกลับบ้าน ครูพรทิพย์สังเกตว่าช่วงนี้เดชมาเรียนทุกวันแต่ซึมเศร้า วันต่อๆมา เดชไม่มาเรียนหลายวัน และครูได้ข่าวว่าเดชไม่สบาย ครูจึงไม่เยี่ยมที่บ้าน เดชขอโทษคุณครู คุณครูให้อภัยเดชทุกอย่าง”

๔๓. ข้อใดไม่ใช่สาระสำคัญของเรื่องสั้นนี้

ก. ครูพรทิพย์รักและห่วงใยเดช	ข. เดชไม่สามารถมาโรงเรียนได้เลย
ค. เดชประพฤติตัวดีขึ้นคุณครูให้อภัย	ง. บางวันเดชไม่มาโรงเรียน

๔๔. จากเรื่องสั้นนี้ให้ความรู้สึกใดแก่ผู้อ่าน

ก. เรียนบ้างเล่นบ้างสร้างสุขสนุกหยอหยอ

ข. สมบัติมากมายจะเรียนไปทำไม

ค. ความรักความหวังเฝ้านำมาซึ่งความสุข

ง. สุขหรือทุกข์อยู่ที่ตัวเรา

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๔๕ - ๔๖

“ ยาย-ยายครับ หนูยิวโอวัลติน หนูร้องโผเข้าหายาย ยายก็กอดหนูเอาไว้แน่น น้ำตาของ ยายไหลออกมาฟูมฟายจนเลอะแก้มหนูๆ แล้วยายก็ตะโกนไล่ล่าละลักบอกคนข้างนอกเป็นโกลาหล นิด นิด หลานพูดได้แล้วพุงนี้รีบโทรไปบอกหมอเล็กแต่เขานะว่า หนูพูดออกมาได้แล้ว ยายเริ่มทำ จมูกพูดพืด ทำท่าเหมือนหลุดปากพูดอะไรออกมา แต่แล้วก็กลับนั่งไปนานเมื่อได้กลิ่นแป้งกระป๋องที่ ค่อยๆ รวยรินมาหายาย”

(รวมเรื่องสั้นอัจฉริยะแห่งชีวิต ของอันชัย)

๔๕. น้ำตาของยายไหลออกมาเพราะอะไร

ก. โกรธ

ข. ฝุ่นเข้าตา

ค. เสียใจ

ง. ตีใจ

๔๖. จากเรื่องสั้นนี้หนูยิวมีอาการผิดปกติด้านใด

ก. พูดติดอ่าง

ข. พูดไม่ได้

ค. พูดไม่ชัด

ง. พูดน้อย

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๔๗- ๔๘

“ปัจจุบันเราพยายามที่จะฝึกเยาวชนของเราให้รู้จักใช้ความคิดอย่างสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ และเป็นตัวของตัวเอง จึงได้พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตัวเอง มีการคว่ำ อภิปราย แทนที่จะนั่งฟังครูสอนเพียงอย่างเดียวตลอดเวลา หรือท่องแต่ในตำราเรียนเพื่อหวังสอบผ่าน เท่านั้น จะเห็นว่าการเรียนของเด็กรุ่นใหม่มุ่งไปในด้านให้รู้จักใช้ความคิดและแสดงความคิดเห็นมากกว่า การใช้ความจำเป็นหลักการแต่ก่อน ทว่าฝึกให้เด็กรู้จักคิดเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ต้องรู้จัก กาลเทศะในการโต้แย้ง แสดงความคิดเห็นและใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย”

๔๓. จุดมุ่งหมายของผู้เขียนบทความนี้คือข้อใด

- ก. ให้เห็นความสำคัญของการแสดงความคิดเห็น
- ข. ให้เยาวชนได้ฝึกการแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีหลักการ
- ค. ให้เยาวชนได้รู้จักศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง
- ง. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

๔๔. สาระสำคัญของความนี้คือข้อใด

- ก. การศึกษาปัจจุบันเปลี่ยนจากการท่องจำฟังครูเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- ข. การศึกษาสมัยเก่าฝึกให้นักเรียนใช้ความจำแต่การศึกษาในปัจจุบันฝึกให้ใช้ความคิด
- ค. การศึกษาสมัยใหม่มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักแสดงความคิดเห็นละรับฟังผู้อื่น
- ง. เยาวชนในปัจจุบันได้รับการฝึกให้รู้จักโต้แย้ง

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๔๙-๕๐

“ติงครูมีส่วนทำให้เด็กอ่านไม่ออกผู้ได้รับรางวัลผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่นพันธงครูมีส่วนสำคัญทำให้เด็กอ่านเขียนไม่ได้ ซึ่งการสอนโดยนำวิธีสะกดเขียนมาสอนให้สะกดอ่านเป็นการสอนที่ผิดวิธี ทำให้เด็กลำบาก และใช้แบบเรียนภาษาพาทีของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับชั้น ป.๑-๖ ที่กลั่นออกมาจากผู้เชี่ยวชาญหลายคน ย้ำครูต้องสอนให้เด็กรู้จักอุปสรรค รูปพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงพยัญชนะ”

(หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันจันทร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

๔๙. ข้อใดคือความสำคัญของข่าวนี้คือข้อใด

- ก. เด็กอ่านหนังสือไม่ได้เพราะครู
- ข. การสอนสะกดอ่านเป็นการสอนผิดวิธี
- ค. ครูมีส่วนทำให้เด็กอ่านเขียนไม่ได้
- ง. ครูต้องสอนให้เด็กรู้จักอุปสรรค พยัญชนะ

๕๐. หัวข้อข่าวข้างต้นมีจุดมุ่งหมายตามข้อใด

- ก. เตือนให้คิด
- ข. แนะนำให้ทำ
- ค. ตีเตือน
- ง. สั่งสอน

เฉลยแบบทดสอบการอ่านจับใจความ

๑. ค
๒. ข
๓. ก
๔. ก
๕. ง
๖. ก
๗. ก
๘. ค
๙. ค
๑๐. ง

๑๑. ค
๑๒. ง
๑๓. ง
๑๔. ง
๑๕. ข
๑๖. ง
๑๗. ข
๑๘. ง
๑๙. ข
๒๐. ข

๒๑. ก
๒๒. ง
๒๓. ข
๒๔. ก
๒๕. ง
๒๖. ข
๒๗. ง
๒๘. ง
๒๙. ค
๓๐. ๘

๓๑. งก
๓๒. ง
๓๓. ข
๓๔. ก
๓๕. ง
๓๖. ข
๓๗. ง
๓๘. ง
๓๙. ค
๔๐. ๘

๔๑. ง
๔๒. ค
๔๓. ข
๔๔. ค
๔๕. ง
๔๖. ก
๔๗. ข
๔๘. ค
๔๙. ค
๕๐. ข

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 15 ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ผลการ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.สอดคล้องกับหลักสูตร	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
2.สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
3.สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4.ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	4	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
6.กิจกรรมเร้าความสนใจต่อนักเรียน	4	5	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
7.กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไป ยาก	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
8.เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
9.ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4	5	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
10.การจัดภาพเป็นระเบียบ ชัดเจน สีสันสวยงาม	4	5	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
11.มุ่งสร้างความรู้ให้กับผู้เรียน	5	4	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
12.ลำดับขั้นตอนของชุดฝึกมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
13. เวลาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการ จัดการเรียนรู้	5	5	5	4	5	24	4.8	มากที่สุด
14. กิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับ แผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
รวม						337	67.40	
เฉลี่ย						24.07	4.81	มากที่สุด

ตาราง 16 ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 2

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ผลการ ประเมิน
	คนที่ ที่ 1	คนที่ ที่ 2	คนที่ ที่ 3	คนที่ ที่ 4	คนที่ ที่ 5			
1.สอดคล้องกับหลักสูตร	5	4	4	5	5	23	4.6	มากที่สุด
2.สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
3.สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
4.ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ชัดเจน	4	5	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	4	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
6.กิจกรรมสร้างความสนใจต่อนักเรียน	4	5	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
7.กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไป ยาก	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
8.เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
9.ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4	5	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
10.การจัดภาพเป็นระเบียบ ชัดเจน สีสันสวยงาม	4	5	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
11.มุ่งสร้างความรู้ให้กับผู้เรียน	5	4	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
12.ลำดับขั้นตอนของชุดฝึกมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
13. เวลาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการ จัดการเรียนรู้	4	5	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
14. กิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับ แผนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
รวม						328	65.60	
เฉลี่ย						23.43	4.69	มากที่สุด

ตาราง 17 ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 3

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ผลการ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.สอดคล้องกับหลักสูตร	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
2.สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
3.สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
4.ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ชัดเจน	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	4	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
6.กิจกรรมเร้าความสนใจต่อนักเรียน	5	5	5	4	4	23	4.6	มากที่สุด
7.กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไป ยาก	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
8.เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
9.ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
10.การจัดภาพเป็นระเบียบ ชัดเจน สีสันสวยงาม	4	5	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
11.มุ่งสร้างความรู้ให้กับผู้เรียน	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
12.ลำดับขั้นตอนของชุดฝึกมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.6	มากที่สุด
13. เวลาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการ จัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.6	มากที่สุด
14. กิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับ แผนการจัดการเรียนรู้	4	5	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
รวม						326	65.20	
เฉลี่ย						23.29	4.66	มากที่สุด

ตาราง 18 ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 4

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ผลการ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.สอดคล้องกับหลักสูตร	5	5	4	4	5	23	4.6	มากที่สุด
2.สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	4	24	4.8	มากที่สุด
3.สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
4.ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	4	5	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
6.กิจกรรมสร้างความสนใจต่อนักเรียน	5	5	5	4	4	23	4.6	มากที่สุด
7.กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไป ยาก	5	4	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
8.เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
9.ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
10.การจัดภาพเป็นระเบียบ ชัดเจน สีสันสวยงาม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
11.มุ่งสร้างความรู้ให้กับผู้เรียน	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
12.ลำดับขั้นตอนของชุดฝึกมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5	4	24	4.8	มากที่สุด
13. เวลาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการ จัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.6	มากที่สุด
14. กิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับ แผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.6	มากที่สุด
รวม						329	65.80	
เฉลี่ย						23.50	4.70	มากที่สุด

ตาราง 19 ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 5

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.สอดคล้องกับหลักสูตร	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
2.สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
3.สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	23	4.6	มากที่สุด
4.ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ชัดเจน	5	5	5	4	5	24	4.8	มากที่สุด
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
6.กิจกรรมเร้าความสนใจต่อนักเรียน	5	5	5	4	4	23	4.6	มากที่สุด
7.กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก	5	4	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
8.เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	4	5	24	4.8	มากที่สุด
9.ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
10.การจัดภาพเป็นระเบียบ ชัดเจน สีสันสวยงาม	4	5	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
11.มุ่งสร้างความรู้ให้กับผู้เรียน	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
12.ลำดับขั้นตอนของชุดฝึกมีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
13. เวลาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.6	มากที่สุด
14. กิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.6	มากที่สุด
รวม						327	65.40	
เฉลี่ย						23.36	4.67	มากที่สุด

ตาราง 20 ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 6

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สอดคล้องกับหลักสูตร	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
3. สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
4. ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ชัดเจน	4	5	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	4	4	5	5	23	4.6	มากที่สุด
6. กิจกรรมสร้างความสนใจต่อนักเรียน	5	5	5	4	4	23	4.6	มากที่สุด
7. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจาก ง่ายไปยาก	5	4	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
8. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น	4	5	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
9. ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
10. การจัดภาพเป็นระเบียบ ชัดเจน สีสัน สวยงาม	4	5	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
11. มุ่งสร้างความรู้ให้กับผู้เรียน	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
12. ลำดับขั้นตอนของชุดฝึกมีความ เหมาะสมสอดคล้องกับแผนการจัดการ เรียนรู้	4	5	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
13. เวลาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับ แผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.6	มากที่สุด
14. กิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้อง กับแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
รวม						324	64.80	
เฉลี่ย						23.14	4.63	มากที่สุด

ตาราง 21 ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 7

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สอดคล้องกับหลักสูตร	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
3. สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	24	4.8	มากที่สุด
4. ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ชัดเจน	4	5	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	4	4	5	5	23	4.6	มากที่สุด
6. กิจกรรมเร้าความสนใจต่อนักเรียน	5	5	5	4	4	23	4.6	มากที่สุด
7. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก	5	4	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
8. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
9. ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
10. การจัดภาพเป็นระเบียบ ชัดเจน สีสันสวยงาม	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
11. มุ่งสร้างความรู้ให้กับผู้เรียน	5	4	5	4	5	23	4.6	มากที่สุด
12. ลำดับขั้นตอนของชุดฝึกมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	4	5	5	5	4	23	4.6	มากที่สุด
13. เวลาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.6	มากที่สุด
14. กิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
รวม						331	66.20	
เฉลี่ย						23.64	4.73	มากที่สุด

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและระดับคุณภาพ ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย
โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่	สรุปผลการประเมิน	
	\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
1	4.81	มากที่สุด
2	4.69	มากที่สุด
3	4.66	มากที่สุด
4	4.70	มากที่สุด
5	4.67	มากที่สุด
6	4.63	มากที่สุด
7	4.73	มากที่สุด
ภาพรวม	4.70	มากที่สุด

ตาราง 23 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	4	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							48.80	
เฉลี่ย							0.98	ใช้ได้

ตาราง 24 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการอ่านคิดวิเคราะห์

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
21	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							48.60	
เฉลี่ย							0.97	ใช้ได้

ตาราง 25 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
41	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
42	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
47	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
48	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
49	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
50	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
51	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
52	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
53	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
54	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
55	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
56	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
57	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
58	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
59	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
60	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							59.00	
เฉลี่ย							0.98	ใช้ได้

ตาราง 26 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
การอ่านจับใจความ

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
1	0.44	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.32	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.28	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.26	ใช้ได้	0.61	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.39	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.24	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.32	ใช้ได้	0.61	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.30	ใช้ได้	0.45	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.32	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.53	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.24	ใช้ได้	0.57	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.46	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.25	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.32	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.47	ใช้ได้	0.49	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.37	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.32	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.23	ใช้ได้	0.57	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.47	ใช้ได้	0.49	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.35	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.29	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.31	ใช้ได้	0.58	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
23	0.34	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.32	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.32	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.21	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.43	ใช้ได้	0.52	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.33	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.33	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.24	ใช้ได้	0.57	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.33	ใช้ได้	0.49	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.26	ใช้ได้	0.52	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.35	ใช้ได้	0.34	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.42	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.36	ใช้ได้	0.57	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.28	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.34	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.42	ใช้ได้	0.22	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.38	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.29	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้	ใช้ได้
41	0.33	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
42	0.45	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
43	0.34	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้	ใช้ได้
44	0.26	ใช้ได้	0.52	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
45	0.34	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้	ใช้ได้
46	0.33	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
47	0.33	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
48	0.38	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
49	0.38	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
50	0.36	ใช้ได้	0.57	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ = 0.95

ตาราง 27 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด
การคิดวิเคราะห์

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
1	0.40	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.65	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.48	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.37	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.40	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.47	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.39	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.26	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.27	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.26	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.49	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.27	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.25	ใช้ได้	0.44	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.29	ใช้ได้	0.45	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.44	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.33	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.44	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.47	ใช้ได้	0.34	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.56	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.40	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.29	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.27	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
23	0.37	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.48	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.44	ใช้ได้	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.32	ใช้ได้	0.59	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.56	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.39	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.27	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.30	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.47	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.37	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.45	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.56	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.37	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.23	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.27	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.29	ใช้ได้	0.51	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.24	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.44	ใช้ได้	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้
41	0.56	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
42	0.40	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
43	0.56	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
44	0.37	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
45	0.21	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
46	0.27	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
47	0.27	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
48	0.44	ใช้ได้	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้
49	0.37	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
50	0.27	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ = 0.91

ตาราง 28 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
1	0.35	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.56	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.54	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.56	ใช้ได้	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.55	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.3	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.66	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.65	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.48	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.54	ใช้ได้	0.31	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.53	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.57	ใช้ได้	0.34	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.51	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.46	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.46	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.57	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.53	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.50	ใช้ได้	0.29	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.46	ใช้ได้	0.34	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.59	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.50	ใช้ได้	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.46	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
23	0.58	ใช้ได้	0.22	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.44	ใช้ได้	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.41	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.41	ใช้ได้	0.62	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.39	ใช้ได้	0.59	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.53	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.37	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.48	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.53	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.45	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.42	ใช้ได้	0.59	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.68	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.44	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.47	ใช้ได้	0.52	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.6	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.47	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.56	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.44	ใช้ได้	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้
41	0.51	ใช้ได้	0.45	ใช้ได้	ใช้ได้
42	0.47	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้
43	0.39	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
44	0.68	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อที่	p	แปลผล	r	แปลผล	คุณภาพของข้อสอบ
45	0.60	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
46	0.37	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
47	0.39	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
48	0.35	ใช้ได้	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้
49	0.44	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
50	0.72	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
51	0.51	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
52	0.51	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
53	0.41	ใช้ได้	0.51	ใช้ได้	ใช้ได้
54	0.50	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
55	0.42	ใช้ได้	0.45	ใช้ได้	ใช้ได้
56	0.50	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
57	0.48	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
58	0.53	ใช้ได้	0.29	ใช้ได้	ใช้ได้
59	0.38	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
60	0.55	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ = 0.91

ตาราง 29 ประสิทธิภาพกระบวนการ (E₁) ของชุดฝึกทักษะภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R
ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน (E₂)

คนที่	ผลการวัดระหว่างเรียน																												ทดสอบหลังเรียน (50)	
	ชุดฝึกที่ 1				ชุดฝึกที่ 2				ชุดฝึกที่ 3				ชุดฝึกที่ 4				ชุดฝึกที่ 5				ชุดฝึกที่ 6				ชุดฝึกที่ 7					รวม(700)
	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)		
1	21	48	11	80	21	49	12	82	21	50	12	83	22	50	12	84	20	51	11	82	20	49	11	80	20	51	12	83	574	42
2	21	48	11	80	21	49	12	82	21	49	12	82	22	51	12	85	20	49	12	81	20	49	12	81	21	51	12	84	575	39
3	22	49	12	83	22	49	13	84	21	50	12	83	22	51	13	86	21	49	12	82	20	49	11	80	21	51	11	83	581	38
4	22	49	11	82	22	50	11	83	22	49	12	83	23	50	12	85	22	50	12	84	21	48	12	81	20	50	12	82	580	39
5	22	49	12	83	20	50	13	83	22	49	11	82	22	50	12	84	21	50	13	84	21	48	12	81	21	50	12	83	580	40
6	21	48	13	82	21	49	13	83	20	50	11	81	22	51	13	86	21	50	13	84	21	49	12	82	20	51	12	83	581	45
7	20	48	12	80	21	49	12	82	22	50	12	84	22	51	13	86	21	50	12	83	21	50	11	82	21	49	11	81	578	41

คนที่	ผลการวัดระหว่างเรียน																												ทดสอบหลังเรียน (50)	
	ชุดฝึกที่ 1				ชุดฝึกที่ 2				ชุดฝึกที่ 3				ชุดฝึกที่ 4				ชุดฝึกที่ 5				ชุดฝึกที่ 6				ชุดฝึกที่ 7					รวม(700)
	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)		
8	22	48	11	81	21	49	12	82	22	49	12	83	23	50	12	85	22	49	12	83	22	51	12	85	20	51	11	82	581	41
9	21	49	12	82	22	50	12	84	22	51	12	85	22	52	12	86	20	51	11	82	21	50	11	82	21	50	12	83	584	42
10	21	47	12	80	22	48	12	82	21	49	13	83	23	50	11	84	20	51	12	83	22	51	12	85	20	52	12	84	581	43
11	20	49	11	80	21	49	12	82	21	49	13	83	22	50	11	83	21	49	13	83	21	51	12	84	21	51	12	84	579	44
12	22	48	12	82	22	49	13	84	22	49	12	83	23	50	12	85	20	49	12	81	22	49	12	83	21	50	11	82	580	45
13	23	49	12	84	22	50	13	85	21	51	13	85	21	49	12	82	21	50	13	84	21	49	11	81	21	51	12	84	585	42
14	22	52	11	85	22	50	12	84	21	51	13	85	22	49	12	83	22	50	11	83	21	48	12	81	22	52	13	87	588	41
15	21	50	12	83	22	51	12	85	20	49	12	81	22	50	11	83	22	51	12	85	22	49	13	84	22	51	13	86	587	41
16	22	50	12	84	22	50	12	84	21	49	12	82	22	50	11	83	22	51	12	85	22	50	12	84	22	50	12	84	586	42

ตาราง 29 (ต่อ)

คนที่	ผลการวัดระหว่างเรียน																												ทดสอบหลังเรียน (50)	
	ชุดฝึกที่ 1				ชุดฝึกที่ 2				ชุดฝึกที่ 3				ชุดฝึกที่ 4				ชุดฝึกที่ 5				ชุดฝึกที่ 6				ชุดฝึกที่ 7					รวม(700)
	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)		
17	22	48	13	83	21	49	12	82	20	50	12	82	21	51	12	84	23	49	13	85	22	51	12	85	23	49	11	83	584	46
18	22	49	13	84	21	49	12	82	20	50	11	81	21	51	12	84	23	49	12	84	21	51	12	84	23	49	12	84	583	40
19	22	48	12	82	22	49	13	84	21	51	12	84	22	52	13	87	22	48	12	82	21	50	11	82	23	48	12	83	584	38
20	22	49	12	83	22	50	13	85	21	51	13	85	22	51	13	86	21	48	13	82	21	50	12	83	22	49	13	84	588	38
21	21	50	13	84	21	49	12	82	22	51	13	86	22	49	13	84	22	49	13	84	22	51	11	84	20	50	13	83	587	39
22	21	49	13	83	21	49	13	83	22	50	11	83	23	49	12	84	20	50	12	82	22	49	12	83	20	51	11	82	580	38
23	21	48	12	81	21	49	13	83	22	50	13	85	23	49	12	84	21	51	12	84	23	49	12	84	20	52	12	84	585	39
24	22	49	12	83	22	50	13	85	22	51	12	85	22	50	13	85	22	52	13	87	22	48	12	82	21	53	13	87	594	40
25	23	50	11	84	22	51	11	84	21	51	13	85	23	50	13	86	22	51	11	84	23	50	11	84	20	51	13	84	591	38

คนที่	ผลการวัดระหว่างเรียน																												ทดสอบหลังเรียน (50)	
	ชุดฝึกที่ 1				ชุดฝึกที่ 2				ชุดฝึกที่ 3				ชุดฝึกที่ 4				ชุดฝึกที่ 5				ชุดฝึกที่ 6				ชุดฝึกที่ 7					รวม(700)
	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)	พฤติกรรม(25)	ผลงาน(60)	ทดสอบ(15)	รวม(100)		
26	23	50	11	84	22	51	12	85	22	51	13	86	22	50	13	85	20	52	12	84	22	51	12	85	21	50	13	84	593	39
27	23	48	12	83	22	49	13	84	22	50	11	83	23	52	11	86	22	51	11	84	22	50	11	83	23	49	14	86	589	40
28	22	49	12	83	22	49	13	84	22	50	12	84	23	52	12	87	22	50	13	85	23	50	12	85	23	50	12	85	593	43
29	22	50	11	83	23	51	12	86	23	52	13	88	22	52	12	86	23	49	12	84	22	49	12	83	23	51	13	87	597	42
30	23	49	13	85	23	50	13	86	23	52	13	88	22	52	13	87	20	50	11	81	23	50	12	85	23	50	12	85	597	42
31	21	48	13	82	22	49	13	84	22	52	13	87	21	50	12	83	22	50	12	84	22	52	13	87	20	51	12	83	590	39
32	20	48	12	80	22	50	11	83	22	51	13	86	21	49	12	82	22	51	12	85	22	51	13	86	21	51	12	84	586	47
33	22	48	11	81	20	50	13	83	22	49	13	84	21	50	12	83	22	51	13	86	22	49	13	84	21	51	11	83	584	42

ตาราง 29 (ต่อ)

คนที่	ผลการวัดระหว่างเรียน																								(05) เปรียบเทียบตนเอง					
	ชุดฝึกที่ 1				ชุดฝึกที่ 2				ชุดฝึกที่ 3				ชุดฝึกที่ 4				ชุดฝึกที่ 5				ชุดฝึกที่ 6					ชุดฝึกที่ 7				
	(52) เปรียบเทียบ	(09) เปรียบเทียบ	(51) เปรียบเทียบ	(001) เปรียบเทียบ	(52) เปรียบเทียบ	(09) เปรียบเทียบ	(51) เปรียบเทียบ	(001) เปรียบเทียบ	(52) เปรียบเทียบ	(09) เปรียบเทียบ	(51) เปรียบเทียบ	(001) เปรียบเทียบ	(52) เปรียบเทียบ	(09) เปรียบเทียบ	(51) เปรียบเทียบ	(001) เปรียบเทียบ	(52) เปรียบเทียบ	(09) เปรียบเทียบ	(51) เปรียบเทียบ	(001) เปรียบเทียบ	(52) เปรียบเทียบ	(09) เปรียบเทียบ	(51) เปรียบเทียบ	(001) เปรียบเทียบ						
34	21	49	12	82	21	49	13	83	23	49	12	84	22	49	12	83	23	50	12	85	23	49	12	84	20	50	12	82	583	41
35	21	47	12	80	21	49	12	82	23	49	12	84	22	49	11	82	22	50	12	84	23	49	12	84	21	50	12	83	579	34
36	20	49	11	80	21	49	12	82	22	50	13	85	20	50	11	81	22	51	13	86	22	50	13	85	20	51	12	83	582	48
37	22	48	12	82	22	50	12	84	23	50	13	86	22	50	12	84	22	51	13	86	23	50	13	86	21	49	11	81	589	40
ค่าเฉลี่ย	21.59	48.76	11.89	82.24	21.57	49.51	12.35	83.43	21.62	50.11	12.30	84.03	22.03	50.30	12.08	84.41	21.46	50.08	12.16	83.70	21.73	49.70	11.92	83.35	21.16	50.43	12.05	83.65	584.81	41.03
SD.	0.86	0.98	0.70	1.53	0.69	0.73	0.63	1.21	0.86	0.97	0.70	1.80	0.73	1.00	0.68	1.55	0.96	1.01	0.69	1.49	0.87	1.02	0.64	1.75	1.09	1.04	0.74	1.51	5.64	2.83
รวม	799	1804	440	3043	798	1832	457	3087	800	1854	455	3109	815	1861	447	3123	794	1853	450	3097	804	1839	441	3084	783	1866	446	3095	21638	1518
ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาไทย E1/E2 = 83.54/82.05																														

ตาราง 30 คะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ CIRC และเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

คนที่	การอ่านจับใจความ		การคิดวิเคราะห์		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	ก่อนเรียน (40)	หลังเรียน (40)	ก่อนเรียน (40)	หลังเรียน (40)	ก่อนเรียน (50)	หลังเรียน (50)
1	21	26	17	24	33	40
2	22	28	17	29	32	38
3	25	32	16	25	31	38
4	24	30	16	29	30	39
5	19	29	17	24	30	40
6	27	34	20	30	35	41
7	26	33	20	30	34	41
8	25	29	19	31	33	41
9	24	30	20	30	32	42
10	23	30	18	26	31	43
11	27	34	18	32	30	40
12	27	32	18	30	30	40
13	29	33	19	30	29	42
14	27	33	20	31	28	41
15	28	34	20	35	30	41
16	23	36	18	24	32	41
17	25	31	17	25	34	40
18	24	30	19	29	32	40
19	28	32	19	28	30	38

ตาราง 30 (ต่อ)

คนที่	การอ่านจับใจความ		การคิดวิเคราะห์		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	ก่อนเรียน (40)	หลังเรียน (40)	ก่อนเรียน (40)	หลังเรียน (40)	ก่อนเรียน (50)	หลังเรียน (50)
20	24	31	18	30	30	38
21	29	33	20	30	28	39
22	20	29	18	32	29	37
23	17	29	19	31	27	38
24	20	29	19	28	27	40
25	28	31	18	29	28	38
26	21	30	17	30	29	39
27	20	29	18	29	23	33
28	24	30	18	29	22	34
29	28	31	19	25	23	32
30	20	33	19	27	22	34
31	21	30	17	30	29	39
32	20	29	18	29	23	33
33	24	30	18	29	22	34
34	28	31	19	25	23	32
35	20	33	19	27	22	34
36	17	29	19	31	27	33
37	20	28	18	28	27	33
\bar{X}	23.65	30.84	18.35	28.68	28.57	38.00
S.D.	3.48	2.11	1.11	2.55	3.80	3.25

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

1. ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการสถิติ T – test

1.1 การแจกแจงปกติของข้อมูลตัวแปรตาม การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

One-Sample Kolmogorov-Smirnov Test

		การจับใจความ ก่อนเรียน	การจับใจความหลัง เรียน	การคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียน	การคิด วิเคราะห์ หลังเรียน	ผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน	ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน
N		37	37	37	37	37	37
Normal Parameters ^a	Mean	23.65	30.84	18.35	28.68	28.57	38.00
	Std. Deviation	3.482	2.115	1.111	2.550	3.805	3.249
Most Extreme Differences	Absolute	.129	.168	.180	.199	.145	.203
	Positive	.128	.168	.165	.114	.145	.161
	Negative	-.129	-.117	-.180	-.199	-.140	-.203
Kolmogorov-Smirnov Z		.787	1.019	1.094	1.212	.879	1.233
Asymp. Sig. (2-tailed)		.565	.250	.183	.106	.422	.096

a. Test distribution is Normal.

เมื่อทดสอบข้อมูล พบว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของตัวแปรทั้งสามตัว มีการกระจายของข้อมูลเป็นแบบโค้งปกติ ซึ่งดูจากค่า Sig. ที่มากกว่า .05 เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ t-test ไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนน t – test แบบ Dependent Group Paired Samples Statistics คะแนนการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 หลังเรียน	30.84	37	2.115	.348
ก่อนเรียน	23.65	37	3.482	.572

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 หลังเรียน & ก่อนเรียน	37	.577	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Devia tion	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 หลังเรียน - ก่อนเรียน	7.189	2.846	.468	6.240	8.138	15.363	36	.000

ค่า Sig. = 0.00 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R มีคะแนนการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนน t – test แบบ Dependent Group Paired Samples Statistics คะแนนการคิดวิเคราะห์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 หลังเรียน	28.68	37	2.550	.419
ก่อนเรียน	18.35	37	1.111	.183

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 หลังเรียน & ก่อนเรียน	37	.404	.013

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation n	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 หลังเรียน - ก่อนเรียน	10.324	2.334	.384	9.546	11.103	26.907	36	.000

ค่า Sig. = 0.00 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R มีคะแนนการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนน t – test แบบ Dependent Group Paired

Samples Statistics คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 หลังเรียน	38.00	37	3.249	.534
ก่อนเรียน	28.57	37	3.805	.625

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 หลังเรียน & ก่อนเรียน	37	.823	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 หลังเรียน - ก่อนเรียน	9.432	2.167	.356	8.710	10.155	26.475	36	.000

ค่า Sig. = 0.00 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 5

5.1 ก่อนเรียน ทดสอบตัวแปรตาม การอ่านจับใจความ การวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วย One- way ANOVA

5 1.1.ทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น

1) การทดสอบความเป็นไปได้ของการใช้สถิติว่าข้อมูลตัวแปรทั้งสามตัว ก่อนเรียนและหลังเรียน มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติหรือไม่

One-Sample Kolmogorov-Smirnov Test

		การจับใจความ ก่อนเรียน	การจับใจความหลัง เรียน	การคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียน	การคิด วิเคราะห์ หลังเรียน	ผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน	ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน
N		37	37	37	37	37	37
Normal Parameters ^a	Mean	23.65	30.84	18.35	28.68	28.57	38.00
	Std. Deviation	3.482	2.115	1.111	2.550	3.805	3.249
Most Extreme Differences	Absolute	.129	.168	.180	.199	.145	.203
	Positive	.128	.168	.165	.114	.145	.161
	Negative	-.129	-.117	-.180	-.199	-.140	-.203
Kolmogorov-Smirnov Z		.787	1.019	1.094	1.212	.879	1.233
Asymp. Sig. (2-tailed)		.565	.250	.183	.106	.422	.096

a. Test distribution is Normal.

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่า .05 แสดงว่าคะแนนตัวแปรทั้งสามตัว ก่อนเรียนและหลังเรียน มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One- way ANOVA)

2) การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรตาม
ทั้งสามตัว

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.569
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square
	71.048
	df
	15
	Sig.
	.000

ค่า Sig. = .00 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสามตัวมีความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นไปตาม
ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ ANOVA และ MANCOVA

3) ทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการเท่ากันของเมตริกซ์ความแปรปรวน
รวม

Box's M	13.354
F	.968
df1	12
df2	5.523E3
Sig.	.477

Tests the null hypothesis that the observed covariance matrices of the
dependent variables are equal across groups.

a. Design: Intercept + Group + pre_jab + pre_kid + pre_pon

ค่า Sig. มากกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสามตัวมีเมตริกซ์ความ
แปรปรวนรวมเท่ากัน ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้ค่าสถิติ วิเคราะห์ความ
แปรปรวน

5.2 วิเคราะห์ One-way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
การจับใจความก่อนเรียน	Between Groups	122.497	2	61.248	6.633	.004
	Within Groups	313.936	34	9.233		
	Total	436.432	36			
การคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน	Between Groups	8.291	2	4.146	3.900	.030
	Within Groups	36.141	34	1.063		
	Total	44.432	36			
ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	Between Groups	181.645	2	90.823	9.097	.001
	Within Groups	339.436	34	9.983		
	Total	521.081	36			

จากตารางพบว่า ตัวแปรทั้งสามตัวแปร ค่า Sig. = .00 ,.03 และ .00 ตามลำดับ แสดงว่าคะแนนก่อนเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เพื่อเป็นการขจัดตัวแปรแทรกซ้อนที่จะมีผลต่อการแปลความหมายของผลที่เกิดจากการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดสินใจเลือกใช้สถิติ One-way MANCOVA ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนหลังเรียนในตัวแปรสามตัวต่อไป

ทดสอบคะแนนหลังเรียนตัวแปรตามการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พร้อมๆ กันด้วยสถิติ One-way MANCOVA

General Linear Model

Descriptive Statistics

	กลุ่มแรงจูงใจ	Mean	Std. Deviation	N
การจับใจความหลังเรียน	1	32.83	1.697	12
	2	29.38	1.502	13
	3	30.42	1.505	12
	Total	30.84	2.115	37
การคิดวิเคราะห์หลังเรียน	1	29.42	3.059	12
	2	28.38	1.938	13
	3	28.25	2.633	12
	Total	28.68	2.550	37
ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	1	40.75	1.357	12
	2	38.00	2.799	13
	3	35.25	2.768	12
	Total	38.00	3.249	37

Multivariate Tests

	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
Pillai's trace	.451	2.911	6.000	60.000	.015
Wilks' lambda	.575	3.085^a	6.000	58.000	.011
Hotelling's trace	.695	3.245	6.000	56.000	.008
Roy's largest root	.624	6.238 ^b	3.000	30.000	.002

Each F tests the multivariate effect of กลุ่มแรงจูงใจ. These tests are based on the linearly independent pairwise comparisons among the estimated marginal means.

a. Exact statistic

b. The statistic is an upper bound on F that yields a lower bound on the significance level.

จากตาราง ค่า Wilks'lamda มีค่า Sig = .01 แสดงว่า การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC และเทคนิค SQ4R แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยต้องการทราบในรายละเอียดอีกต่อไปว่า ถ้าแยกวิเคราะห์ทีละตัวแปรตามจะให้ผลเหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรตามทีละตัวแปรตาม โดยสถิติ One - way ANCOVA

5.3 หลังเรียนทดสอบตัวแปรตามการอ่านจับใจความ ด้วยสถิติ

One-way ANCOVA

Univariate Analysis of Variance

Descriptive Statistics

Dependent Variable: การจับใจความหลังเรียน

กลุ่มแรงจูงใจ	Mean	Std. Deviation	N
1	32.83	1.697	12
2	29.38	1.502	13
3	30.42	1.505	12
Total	30.84	2.115	37

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: การจับใจความหลังเรียน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	90.669 ^a	3	30.223	14.175	.000
Intercept	373.101	1	373.101	174.995	.000
Group	37.107	2	18.554	8.702	.001
pre_job	13.302	1	13.302	6.239	.018
Error	70.358	33	2.132		
Total	35347.000	37			
Corrected Total	161.027	36			

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: การจับใจความหลังเรียน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	90.669 ^a	3	30.223	14.175	.000
Intercept	373.101	1	373.101	174.995	.000
Group	37.107	2	18.554	8.702	.001
pre_job	13.302	1	13.302	6.239	.018
Error	70.358	33	2.132		
Total	35347.000	37			

a. R Squared = .563 (Adjusted R Squared = .523)

เมื่อพิจารณาค่าระดับแรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์ในการเรียน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .00 แสดงว่านักเรียนมีการอ่านจับใจความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เพื่อให้ทราบว่ามีค่าความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์ในการเรียน สูง ปานกลาง หรือต่ำ ในคู้ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบภายหลัง (Post Hoc) โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายคู้ ด้วยสถิติ Scheffe/

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

การจับใจความหลังเรียน

Scheffe

(I) กลุ่ม แรงจูงใจ	(J) กลุ่ม แรงจูงใจ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
1	2	3.45 [*]	.628	.000	1.84	5.06
	3	2.42 [*]	.640	.003	.78	4.06
2	1	-3.45 [*]	.628	.000	-5.06	-1.84
	3	-1.03	.628	.273	-2.64	.58
3	1	-2.42 [*]	.640	.003	-4.06	-.78
	2	1.03	.628	.273	-.58	2.64

Based on observed means.

The error term is Mean Square(Error) = 2.461.

Multiple Comparisons

การจับใจความหลังเรียน

Scheffe

(I) กลุ่ม แรงจูงใจ	(J) กลุ่ม แรงจูงใจ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
1	2	3.45 [*]	.628	.000	1.84	5.06
	3	2.42 [*]	.640	.003	.78	4.06
2	1	-3.45 [*]	.628	.000	-5.06	-1.84
	3	-1.03	.628	.273	-2.64	.58
3	1	-2.42 [*]	.640	.003	-4.06	-.78
	2	1.03	.628	.273	-.58	2.64

*. The mean difference is significant at the .05 level.

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความ จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ต่างกันมีการอ่านจับใจความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง มีการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางและต่ำตามลำดับ

5.4 หลังเรียนทดสอบตัวแปรตามการคิดวิเคราะห์ ด้วยสถิติ

One-way ANCOVA

Univariate Analysis of Variance**Descriptive Statistics**

Dependent Variable: การคิดวิเคราะห์หลังเรียน

กลุ่มแรงจูงใจ	Mean	Std. Deviation	N
1	29.42	3.059	12
2	28.38	1.938	13
3	28.25	2.633	12
Total	28.68	2.550	37

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: การคิดวิเคราะห์หลังเรียน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	42.456 ^a	3	14.152	2.437	.082
Intercept	13.499	1	13.499	2.324	.137
Group	4.223	2	2.112	.364	.698
pre_kid	32.592	1	32.592	5.612	.024
Error	191.652	33	5.808		
Total	30659.000	37			
Corrected Total	234.108	36			

a. R Squared = .181 (Adjusted R Squared = .107)

เมื่อพิจารณาคูแรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .70 แสดงว่านักเรียนมีการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงไม่ได้ทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนมีระดับแรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน

5.5 หลังเรียนทดสอบตัวแปรตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยสถิติ

One-way ANCOVA

Univariate Analysis of Variance**Descriptive Statistics**

Dependent Variable: ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

กลุ่มแรงจูงใจ	Mean	Std. Deviation	N
1	40.75	1.357	12
2	38.00	2.799	13
3	35.25	2.768	12
Total	38.00	3.249	37

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	287.853 ^a	3	95.951	34.362	.000
Intercept	199.725	1	199.725	71.526	.000
Group	30.780	2	15.390	5.511	.009
pre_pon	106.353	1	106.353	38.087	.000
Error	92.147	33	2.792		
Total	53808.000	37			
Corrected Total	380.000	36			

a. R Squared = .758 (Adjusted R Squared = .735)

เมื่อพิจารณาคู่ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .01 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้ทราบว่ามีค่าความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน สูง ปานกลาง หรือต่ำ ในคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบภายหลัง (Post Hoc) โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยสถิติ Scheffe/

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

Scheffe

(I) กลุ่ม แรงจูงใจ	(J) กลุ่ม แรงจูงใจ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
1	2	2.75 [*]	.967	.027	.27	5.23
	3	5.50 [*]	.986	.000	2.98	8.02
2	1	-2.75 [*]	.967	.027	-5.23	-.27
	3	2.75 [*]	.967	.027	.27	5.23
3	1	-5.50 [*]	.986	.000	-8.02	-2.98
	2	-2.75 [*]	.967	.027	-5.23	-.27

Based on observed means.

The error term is Mean Square(Error) = 5.838.

*. The mean difference is significant at the .05 level.

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวรินขวัญ แก้วอุ้นเรือน
วัน เดือน ปีเกิด	17 พฤษภาคม 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	78 หมู่ 9 ตำบลปลาไหล อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร 47150
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ ตำบลปลาไหล อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร 47150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านไฮ่ปลาไหล อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2548	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2553	ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2562	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553	ครูผู้ช่วย โรงเรียนเจ็ดสีวิทยาการ อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2555	ครู คศ. 1 โรงเรียนเจ็ดสีวิทยาการ อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2561	ครู คศ. 2 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร